ប្រជុំភាណវារ
ពិសេស - បាលី - ប្រែ

ប្រមូលរៀបរៀងដោយ

សែម សូរ

ចិរំ តិដ្ឋតុ សទ្ធម្មោ ពុទ្ធសាសនេ

ព.ស. ២៥០៨ ឆ្នាំ១៩៦៦

រក្សាសិទ្ធិ

ប្រជុំភាណវារ
ពិសេស-បាលី-ប្រែ

មាន

ធម៌នមស្សការ ធម៌ងារ-បំសុកូល

បច្ចវេក្ខណាវិធី ធម៌សូត្រមន្ត

ភត្តានុមោទនាវិធី ធម៌សូត្រផ្សេងៗ

ប្រមូលរៀបរៀងដោយ

សែម-សូរ

អតីតនិស្សិតមហាវិទ្យាល័យព្រះសីហនុរាជ

សញ្ញាបត្រពុទ្ធិកឧត្តមសិក្សាបឋមភូមិ ១៩៦៣

និស្សិតបច្ចុប្បន្នមហាវិទ្យាល័យអក្សរសាស្ត្រ

និងមនុស្សសាស្ត្រ ភ្នំពេញ

ព.ស.២៥០៨ ឆ្នាំ១៩៦៦

៥០០០ឆ្នាំ

www.5000-years.org

អារម្ភកថា

សៀវភៅ **ប្រជុំគាថាធារណ៍ពិសេសធាលីប្រែ**នេះ បណ្ឌិត**សែម-សូរ** លោកបានរៀបរៀងទុកសម្រាប់សិក្ខាកាមកុលបុត្រទាំងឡាយ អ្នកទ្រទ្រង់ព្រះពុទ្ធសាសនានៅក្នុង ព.ស.២៥០៨ ឆ្នាំ១៩៦៦ ។

នៅបច្ចុប្បន្នក្នុង ព.ស. ២៥៤១ ឆ្នាំ១៩៩៨នេះ ពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយក្នុងពុទ្ធសាសនមណ្ឌល ទាំងបព្វជិត ទាំងគ្រហស្ថមានសទ្ធាជ្រះថ្លាបោះពុម្ពចម្លងច្បាប់ធម៌នេះ តម្រូវទៅតាមសេចក្តីខ្វះខាតមិនគ្រប់គ្រាន់ល្មមដល់ការសិក្សានៃសិក្ខាកាមកុលបុត្រអ្នកទ្រទ្រង់ព្រះពុទ្ធសាសនា ។

អាស្រ័យហេតុនេះ ខ្ញុំព្រះករុណា អាត្មាភាព ទាំងពីរអង្គគឺ **ភិក្ខុ ធិនយធរោ មហាយិន-សឿន** វត្តខេមរពុទ្ធិការាម (ហៅវត្តខ្មែរ) និង **ស.ម.ណ.ធម្មរក្ខិតក្ខុសលោ ថាញ់,ធឿន** វត្តវិបស្សនារាម(ហៅវត្តអែភ៊ប់) បានសាមគ្គីមូលមតិគ្នា ផ្តើមបោះពុម្ពសៀវភៅនេះបន្ថែមទៀត ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយឧបាសក ឧបាសិកា ពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្តទាំងពីរនេះមានសទ្ធាជ្រះថ្លាបានចំណាយទ្រព្យរៀងៗខ្លួន ជួយឧបត្ថម្ភក្នុងការបោះពុម្ពសៀវភៅនេះតាមកម្លាំងសទ្ធា ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដ៏ឧត្តម ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាតរៀងទៅ។

ពុទ្ធបរិស័ទ វត្តខេមរពុទ្ធិការាម 2100W. Will St.
Long Beach, CA 90810
ពុទ្ធបរិស័ទ វត្តវិបស្សនារាម 1239 E. 20th St.
Long Beach, CA 90806

បោះពុម្ពផ្សាយជាធម្មទាន ចំនួន ២០០ក្បាល

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ១០កើត ខែជេស្ឋ ឆ្នាំខាល សំរិទ្ធិស័ក ព.ស.២៥៤១

ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៨

បញ្ជីមាតិកាធម៌

ឈ្មោះធម៌ ទំព័រ

ធម៌នមស្សការ

ពុទ្ធរតនប្បណាម ១
ធម្មរតនប្បណាម ៦
សង្ឃរតនប្បណាម ៩
ត្រៃប្រណាមសង្ខេប ១៤
សុភមង្គលកថា ១៧
បណាមគាថា (យោ កប្បកោដីហិ) ១៨
ថ្វាយបង្គំសុំសេចក្ដីសុខ (ឥច្ចេវមច្ចន្ត) ២០
បត្តិទានគាថា (យំ កិញ្ចិ) ២១
បត្តិទានគាថា (យា ទេវតា) ២៣
អនុមោទនារក្ខាយាចនគាថា (អាកាសដ្ឋា) ២៦

បច្ចវេក្ខណវិធី

ធាតុប្បច្ចវេក្ខណៈ ២៩
បដិកូលប្បច្ចវេក្ខណៈ ៣៣
តំខណិកប្បច្ចវេក្ខណៈ ៣៥
អតីតប្បច្ចវេក្ខណៈ ៤០

ភត្តានុមោទនាវិធី

ភត្តានុមោទនារម្ភគាថា (យថា វារិវហា) ៤៦
សាមញ្ញានុមោទនាគាថា (សព្វីតិយោ) ៤៧
មង្គលចក្រវាឡ (សព្វពុទ្ធា) ៤៨
វិសេសានុមោទនាវិធី (អគ្គិហុត្តមុខា) ៥២
កាលទានប្បកាសនគាថា (ភណិស្សាម) ៥៣
កាលទានសុត្តគាថា (កាលេ ទទន្តិ) ៥៤
វិហារទានសុត្តគាថា ៥៥
អគ្គប្បសាទសុត្តគាថា (អគ្គតោ វេ) ៥៩
ភោជនទានានុមោទនាគាថា (អាយុទោ) ៦០

ឈ្មោះធម៌	ទំព័រ
ជីវភត្តានុមោទនា (បណ្ឌុបលាឃោរ)	៦១
បុព្វបេតពលិទានានុមោទនាគាថា (យំ កិញ្ចិ)	៦២
តិរោកុឌ្ឌកណ្ឌគាថា (តិរោកុឌ្ឌេសុ)	៦៤
យាគុអនុមោទនាគាថា (យោ សញ្ញតានំ)	៦៩
សន្និយាចនគាថា (សិទ្ធមត្ថុ)	៧០
យានទានានុមោទនាគាថា (អន្នំ បានំ).	៧១

ធម៌ជាវវេរ. បំសុកូល

អភិធម្មបិដក (មាតិកា)	៧៣
វិភង្គ ក្នុងអដ្ឋកថា	៧៥
ធាតុកថា	៧៦
បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ	៧៧
កថាវត្ថុ	៧៧
យមកៈ	៧៨
បដ្ឋាន	៧៨
ទន្នវិភង្គ ក្នុងបាលី	៧៩
ធាតុកថា	៨១
បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ.	៨២
កថាវត្ថុ	៨៦
យមកៈ	៨៧
បដ្ឋាន	៩០
តិរោកុឌ្ឌកណ្ឌ	៩១
យទិហីរេ	៩៣
បដិច្ចសមុប្បាទ	៩៤
សំវេជនីយគាថា	៩៩

ធម៌សុត្តមន្ត - អគ្គបរិក្ខ

អញ្ជើញពពួកទេវតា	១០៥
នមស្សការ	១០៧

ឈ្មោះធម៌ ទំព័រ

សច្ចុទ្វេ ១០៨
មង្គលសុត្តារម្ភោ (យេ សន្តា) ១១១
មង្គលសូត្រ (ឯវម្មេ សុតំ) ១១៤
រតនសុត្តារម្ភោ (បណិធានតោ) ១១៩
រតនសូត្រ (យានីធ ភូតា) ១២១
ករណីយមេត្តសុត្តំ ករណីយមត្ថ) ១៣៣
ខន្ធបរិត្ត (វិរូបក្ខេហិ) ១៣៨
មោរបរិត្តារម្ភោ (បូរេន្តម្ភោ) ១៤២
មោរបរិត្ត (ឧទេតយញ្ចុ) ១៤១
ធជគ្គសុត្តារម្ភោ (យស្សានុស្សរណេនាបិ) ១៤៥
ធជគ្គសូត្រ ១៤៦
អាដានាដិយបរិត្តារម្ភោ (អប្បសន្នេហិ) ១៥៩
អាដានាដិយបរិត្ត (វិបស្សិស្ស) ១៦០
អង្គុលិមាលបរិត្ត និង ពោជ្ឈង្គបរិត្ត ១៦៨

បកិណ្ណកគាថា

អភយបរិត្តគាថា (យន្ទុន្និមិត្តំ). ១៧២
ជយបរិត្តគាថា (មហាការុណិកោ) ១៧៥
អាដានាដិយបរិត្តគាថា (សក្កត្វា) ១៧៨
មង្គលចក្កវាឡ (សិរីធិតិមតិ) ១៨២

ទ្វាទសបរិត្ត

អញ្ជើញពពួកទេវតា ១៨៨
រតនសុត្តារម្ភោ ១៨៨
ឆទ្ទន្តបរិត្ត (វធិស្សមេនន្តិ). ១៩០
វដ្ដកបរិត្ត ១៩១
អាដានាដិយបរិត្ត (នមោ មេ) ១៩៣
ពោជ្ឈង្គបរិត្តារម្ភោ (សំសារេ) ១៩៩
អភយបរិត្ត (បុញ្ញលាភំ) ២០០

ឈ្មោះធម៌	ទំព័រ
ជយបរិត្តរក្ខា (តយំ ទេវមនុស្សានំ)	២០១
ធម្មចក្កប្បវត្តនសុត្តារម្ភោ	២០២
ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ	២០៣
អនត្តលក្ខណសូត្រ	២២៥
គិរីមានន្ទសូត្រ	២៥៥
វិវិធគាថា	
ពុទ្ធជយមង្គល (ពាហុំ)	២៧៨
សរណាទិបកគាថា (ពហុំ វេ)	២៨៤
ទលិទ្ទសុត្តគាថា (យស្ស សទ្ធា)	២៨៥
គារវសុត្តគាថា (យេ ច អតីតា)	២៨៦
ធម៌នមស្សការផ្សេងៗ	
ភាសិតោវាទសង្ខេប	២៩១
វិធីបកសករាជ	៣០០
ពុទ្ធបាទនមស្សការគាថា	៣០១
ធាតុចេតិយនមស្សការគាថា	៣០៣
ធម៌សូត្រផ្សេងៗ	
ព្រះវិន័យ (យន្តេន ភគវតា)	៣០៩
ព្រះសូត្រ (ឯវម្មេ សុត្តំ)	៣១១
ព្រះអភិធម្ម	៣១២
ពាក្យសម្រាប់ក្រើនកឋិនទី ១	៣១២
— ” — ២	៣១៤
បាលីសម្រាប់សូត្រកឋិន	៣១៤
វិធីដក	៣១៦
វិធីពិន្ទុកប្ប	៣១៧
ធម៌ផ្សាយមេត្តា	៣១៩

ប្រជុំគាថាបាលី-ប្រែពិសេស

ធម៌នមស្ការ

ភាគដំបូង

ឥមេហិ ទីបធូបាទិសក្ការេហិ

ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ អភិបូជយាមិ មាតាបិតាទីនំ គុណ-
វន្តានញ្ច មយ្ហញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ

ប្រែថា ៖ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះ { ពុទ្ធ / ធម៌ / សង្ឃ } ជាម្ចាស់ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានទៀនធូបជាដើមនេះ ដើម្បីសេចក្ដីចំរើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីសុខ ដល់អ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ មានមាតាបិតាជាដើមផង ដល់ខ្ញុំព្រះករុណាផង អស់កាលជាអង្វែង ទៅហោង ។

ពុទ្ធគេនប្បណាម

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

(សូត្រ ៣ ដង)

ប្រែថា : កិរិយានមស្សការថ្វាយបង្គំ នៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមាន ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូ អាចារ្យណាប្រដៅ ព្រះអង្គឡើយ ។

(ថ្វាយបង្គំម្តង)

យោ សន្និសិន្នោ វរពោធិមូលេ
មារំ សសេនំ មហតឹ វិជេយ្យោ
សម្ពោធិមាគច្ឆិ អនន្តញាណោ
លោកុត្តមោ តំ បណមាមិ ពុទ្ធំ

ប្រែថា : ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ទ្រង់គង់ចំរើននូវព្រះឈាន បានស្រេចកម្មដ្ឋាន លើរតនបល្ល័ង្កក្រោមម្លប់ពោធិព្រឹក្សដ៏ប្រសើរ បាន ផ្ចាញ់នូវពលមារព្រមទាំងសេនាដ៏ច្រើន ហើយទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវសម្មា សម្ពោធិញ្ញាណ មានប្រាជ្ញារកទីបំផុតគ្មាន ព្រះអង្គប្រសើរជាងសត្វ លោក ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះដោយ គោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យេ ច ពុទ្ធា អតីតា ច យេ ច ពុទ្ធា អនាគតា
បច្ចុប្បន្នា ច យេ ពុទ្ធា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា

ប្រែថា : ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធនិព្វានកន្លងទៅហើយក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលនឹងបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងកាលខាងមុខក្តី, ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងភទ្ទកប្បនេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណ-
សម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្ម សារថិ
សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ

ប្រែថា ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះទ្រង់ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសឹកសត្រូវពោលគឺកិលេស ព្រមទាំងវាសនាគឺកាយបយោគនិងវចីបយោគ,* សម្មាសម្ពុទ្ធោ *ទ្រង់ព្រះនាមថា សម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំង*

ពួនដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គឥតមានគ្រូណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ, វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ទ្រង់ព្រះនាមថា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និងចរណ ១៥, សុគតោ ទ្រង់ព្រះនាមថា សុគតោ ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរល្អ យាងទៅកាន់សុខស្ថាន គឺអមតៈមហានិព្វាន, លោកវិទូ ទ្រង់ព្រះនាមថា លោកវិទូ ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក, អនុត្តរោ ទ្រង់ព្រះនាមថា អនុត្តរោ ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណរកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន, បុរិសទម្មសារថិ ទ្រង់ព្រះនាមថា បុរិសទម្មសារថិ ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមានឧបនិស្ស័យគួរទូន្មានបាន, សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ទ្រង់ព្រះនាមថា សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ព្រោះព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ, ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច ហើយញ៉ាំងអ្នកដទៃឲ្យត្រាស់ដឹងផង, ភគវា ទ្រង់ព្រះនាមថា ភគវា ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភពខ្ជាក់ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់. កើតទៀតឡើយ ។

(ថ្វាយបង្គំម្ដង)

រួចហើយត្រូវប្រកាសប្ដេជ្ញាខ្លួនចំពោះពុទ្ធគុណថា :

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ

ប្រែថា: នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ទីពឹងដទៃជាទីពឹងទីរលឹកនៃខ្ញុំព្រះករុណាមិនមានឡើយ ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ មានតែព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីរលឹកដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ សូមសិរីសួស្តីជ័យមង្គលចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យ សច្ចៈនេះ ។

(ថ្វាយបង្គំ១ដង)

រួចហើយត្រូវសូមខមាទោសនឹងពុទ្ធគុណដូច្នេះថា:

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ បាទបំសុំ វរុត្តមំ
ពុទ្ធេ យោ ខលិតោ ទោសោ ពុទ្ធោ ខមតុ តំ មមំ

ប្រែថា: ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ បាទបំសុំ វរុត្តមំ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវល្អងធូលីព្រះបាទនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តមគឺត្បូង ពុទ្ធេ យោ ខលិតោ ទោសោ ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណា ធ្វើឲ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ពុទ្ធោ ខមតុ តំ មមំ សូមព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំ១ដង)

ធម្មរតនប្បណាម

អដ្ឋង្គិការិយបថោ ជនានំ

មោក្ខប្បវេសាយ ឧជូ ច មគ្គោ

ធម្មោ អយំ សន្តិករោ បណីតោ

និយ្យានិកោ តំ បណមាមិ ធម្មំ

ប្រែថា: ព្រះសទ្ធម្មឯណា ជាធម៌ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ជាគន្លងដំណើរនៃព្រះអរិយបុគ្គលជាម្ចាស់ ជាផ្លូវដ៏ត្រង់ក្នុងកិរិយាញុំាងជនដែលប្រាថ្នានូវព្រះនិព្វានឲ្យចូលទៅកាន់ព្រះនិព្វានបាន ព្រះធម៌នេះជាធម៌ធ្វើឲ្យត្រជាក់ រម្ងាប់បង់នូវភ្លើងទុក្ខភ្លើងកិលេស ជាធម៌ដ៏ឧត្តម ជាគុណញុំាងសត្វឲ្យចេញចាកសង្សារទុក្ខ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសទ្ធម្មនោះ ដោយគោរព ។

(ថ្វាយបង្គំម្ដង)

យេ ច ធម្មា អតីតា ច យេ ច ធម្មា អនាគតា

បច្ចុប្បន្នា ច យេ ធម្មា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា

ប្រែថា: ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មា-

សម្ពុទ្ធ ដែលនិព្វានកន្លងទៅហើយ ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ និងមានមកក្នុងកាលខាងមុខក្តី, ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់សម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុកក្នុងកាលសព្វថ្ងៃនេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ទាំងឡាយនោះគ្រប់កាល ទាំងពួង ។

(ថ្វាយបង្គំម្តង)

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ សន្ទិដ្ឋិកោ អកាលិកោ
ឯហិបស្សិកោ ឱបនយិកោ បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហីតិ ។

ប្រែថា: ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌ដែលព្រះដ៏មានភាគ ទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយដោយល្អ (ធម្មោ ព្រះនវលោកុត្តរធម៌មាន ៩ ប្រការគឺមគ្គ៤ ផល៤ និព្វាន១) សន្ទិដ្ឋិកោ ជាធម៌ដែលព្រះអរិយបុគ្គលទាំងពួង នឹងពិត ឃើញពិតដោយ-បច្ចវេក្ខណញ្ញាណ គឺជានឹងបានដឹងដោយស្តាប់ដោយជឿបុគ្គលដទៃនោះៗ ក៏ទេ គឺឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង អកាលិកោ ជាធម៌ឲ្យនូវផលមិនរង់ចាំកាល គឺជាកាលបើព្រះអរិយមគ្គកើតឡើងហើយ ព្រះអរិយផលក៏កើតក្នុង

លំដាប់គ្នា មិនបានយឺតយូរឡើយ ឯហិបស្សិកោ ជាធម៌គួរដល់ ឯហិបស្សវិធី គឺជាបើព្រះអរិយបុគ្គលដែលបានសម្រេចមគ្គផលហើយ ក៏គួរនិងហៅបុគ្គលដទៃឲ្យចូលមកមើលបាន ឱបនយិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគប្បីបង្អោនចូលមកទុកក្នុងខ្លួនដោយអំណាចនៃភាវនា បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហិ ជាធម៌គួរអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ មានឧគ្ឃដិតញ្ញូបុគ្គលជាដើមគប្បីដឹង គប្បីឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយត្រូវប្រកាសលះខ្លួន ចំពោះធម្មគុណថា :

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ធម្មោ មេ សរណំ វរំ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ

ប្រែថា: នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរឭកនៃខ្ញុំព្រះករុណាមិនមានឡើយ ធម្មោ មេ សរណំ វរំ មានតែព្រះធម៌ជាម្ចាស់ជាទីពឹងទីរឭកដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ សូមសិរីសួស្តីជយមង្គលចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យ សច្ចៈនេះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ក្រាបហើយត្រូវសូមខមាទោសនឹងព្រះធម្មគុណថា :

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ធម្មញ្ច ទុវិធំ វរំ

ធម្មេ យោ ខលិតោ ទោសោ ធម្មោ ខមតុ តំ មមំ

ប្រែថា : ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ធម្មញ្ច ទុវិធំ វរំ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ដ៏ប្រសើរ មានពីរប្រការ គឺព្រះបរិយត្តិធម៌និងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តម គឺត្បូង ធម្មេ យោ ខលិតោ ទោសោ ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណាធ្វើឲ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះធម៌ជាម្ចាស់ ធម្មោ ខមតុ តំ មមំ សូមព្រះធម៌ជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំ ព្រះករុណា ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សង្ឃរតនប្បណាម

សង្ឃោ វិសុទ្ធោ វរទក្ខិណេយ្យោ
សន្តិន្ទ្រិយោ សព្វមលប្បហីនោ
គុណេហិនេកេហិ សមិទ្ធិបត្តោ
អនាសវោ តំ បណមាមិ សង្ឃំ

ប្រែថា ៖ ព្រះអរិយសង្ឃឯណា ដ៏បរិសុទ្ធវិសេស ជាចក្ខុលោណាយ្យ ឧត្តមដ៏ប្រសើរ មានឥន្ទ្រិយស្ងប់ហើយ មានមន្ទិលគឺកាទិក្កិលេសទាំងពួងបន្សាត់បង់ហើយ ជាព្រះសង្ឃដល់ហើយនូវកិរិយាសម្រេចដោយគុណទាំងឡាយដ៏ច្រើន ជាព្រះសង្ឃមានអាសវៈមិនមាន គឺថាជាព្រះខីណាស្រព ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះអរិយសង្ឃនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្ដង)

យេ ច សង្ឃា អតីតា ច យេ ច សង្ឃា អនាគតា
បច្ចុប្បន្នា ច យេ សង្ឃា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា

ប្រែថា ៖ ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃបានសម្រេចមគ្គនិងផលកន្លងទៅហើយក្តី ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃនឹងបានសម្រេចមគ្គនិងផលក្នុងកាលខាងមុខក្តី, ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃបានសម្រេចមគ្គនិងផលក្នុងកាលជាបច្ចុប្បន្ននេះក្តី, ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្ដង)

សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
ឧជុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
សាមីចិបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា
ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ អាហុនេយ្យោ
បាហុនេយ្យោ ទក្ខិណេយ្យោ អញ្ជលិករណីយោ
អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ ។

ប្រែថា : សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ *ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្លងព្រះនពលោកុត្តរធម៌*, ឧជុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ *ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដោយត្រង់ គឺប្រតិបត្តិជាមជ្ឈិមប្បដិបទា*, ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ *ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដើម្បី*

ក្រាស់ដ៏នូវព្រះនិព្វាន ជាស្ពានគ្រឿងផុតចាកទុក្ខទាំងពួង, សាមីចិប-ដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដ៏សមគួរដល់សាមីចិកម្ម គឺប្រតិបត្តិគួរដល់ សីល សមាធិ បញ្ញា, យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ ព្រះសង្ឃឯណា រាប់ជាគូនៃបុរសទាំងឡាយមាន ៤ គូ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គនិងសោតាបត្តិផលជាគូ ១, សកទាគាមិមគ្គនិងសកទាគាមិផលជាគូ ១ អនាគាមិមគ្គនិងអនាគាមិផលជាគូ ១, អរហត្តមគ្គនិងអរហត្តផលជាគូ ១, អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា រាប់រៀងជាបុរសបុគ្គលមាន ៨ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ ១, សោតាបត្តិផល ១, សកទាគាមិមគ្គ ១, សកទាគាមិផល ១, អនាគាមិមគ្គ ១, អនាគាមិផល ១, អរហត្តមគ្គ ១, អរហត្តផល ១, ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃទាំងនុ៎ះ ជាសង្ឃសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ, អាហុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យដែលបុគ្គលឧទ្ទិសចំពោះអ្នកមានសីល ហើយនាំមកអំពីចម្ងាយបង្អោនចូលមកបូជា, បាហុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវអាគន្តុកទាន គឺទានដែលបុគ្គលតាក់តែងដើម្បីញាតិនិងមិត្រ ដែលមកអំពីទិសផ្សេងៗ ហើយបង្អោនចូលមកបូជា, ទក្ខិណេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវទានដែលបុគ្គលជឿនូវកម្មនិងផលនៃកម្មហើយបូជា, អញ្ជលិ-

ករណីយោ *លោកគួរដល់អញ្ជលីកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ* អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស *លោកជាបុញ្ញក្ខេត្ត គឺជាទីដុះឡើងនៃពូជ គឺបុណ្យនៃសត្វលោករកខេត្តដ៏ទៃក្រៃលែង ជាងគ្មាន ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំ)

តទៅគប្បីប្រកាសខ្លួនជាខ្ញុំចំពោះសង្ឃគុណថា :

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ សង្ឃោ មេ សរណំ វរំ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ។

ប្រែថា : នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ *វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរឭកនៃខ្ញុំព្រះករុណាមិនមានឡើយ* សង្ឃោ មេ សរណំ វរំ *មានតែព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ជាទីរពឹងទីរឭកដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា* ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ *សូមសិរីសួស្តីជ័យមង្គលចូលមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណាដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យ សច្ចៈនេះ ។*

រួចហើយត្រូវសូមខមាទោសនឹងសង្ឃគុណថា :

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ សង្ឃញ្ច ទុវិធោត្តមំ
សង្ឃេ យោ ខលិតោ ទោសោ សង្ឃោ ខមតុ តំ មមំ ។

ប្រែថា : ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ សង្ឃញ្ច ទុវិធោត្តមំ *ខ្ញុំព្រះករុ-*

ណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃ ដ៏ប្រសើរមានគុណប្រការ គឺ សម្មតិសង្ឃ និងអរិយសង្ឃ ដោយអវយវៈ៥គឺត្បូងទាំងប្រាំ, សង្ឃេ យោ ខលិតោ ទោសោ ទោសឯណាដែលខ្ញុំព្រះករុណាធ្វើខ្សត់ខ្សាយហើយក្នុងព្រះសង្ឃជាម្ចាស់, សង្ឃោ ខមតុ តំ មមំ សូមព្រះសង្ឃជាម្ចាស់អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំ ព្រះករុណា ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំ១ដង)

ត្រៃបណាមសង្ខេបព្រមទាំងបូជាគ្រឿងសក្ការៈ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

(ប្រែដូចមុន)

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ។ល។ ភគវាតិ

តំ អរហាទិគុណសំយុត្តំ ពុទ្ធំ សិរសា នមាមិ តញ្ច

ពុទ្ធំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

ប្រែថា: ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសឹកសត្រូវគឺ កិលេស ព្រមទាំងវាសនា គឺកាយបយោគ និង វចីបយោគ ។ល។

ភគវា ប្រែព្រះនាមថា ភគវា ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភព ខ្ជាក់ចោលហើយ គឺជាព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀតឡើយ តំ អរហាទិគុណសំយុត្តំ ពុទ្ធំ សិរសា នមាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះអង្គប្រកបព្រមហើយដោយគុណ មានគុណជា អរហំ ជាដើមនោះ ដោយសិរសាគឺត្បូង តញ្ច ពុទ្ធំ តេមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់នោះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ៗ

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ ។ល។ បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហីតិ តំ ស្វាក្ខាតាទិគុណសំយុត្តំ ធម្មំ សិរសា នមាមិ តញ្ច ធម្មំ តេមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

ប្រែថា: ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយដោយល្អ ។ល។ បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហិ ជាធម៌ដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ

មានទក្ខិណេយ្យបុគ្គលជាដើម គប្បីដឹងគប្បីឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន តំ ស្វាក្ខាតាទិគុណសំយុត្តំ ធម្មំ សិរសា នមាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់ ដ៏ប្រកបព្រមហើយដោយគុណមានគុណ ៣ ស្វាក្ខាតោ ជាដើមនោះដោយសិរសាគឺត្បូង តញ្ច ធម្មំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមបូជាចំពោះនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយមានប្រមាណ ប៉ុណ្ណេះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ។ល។ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ តំ សុបដិបន្នាទិគុណសំយុត្តំ សង្ឃំ សិរសា នមាមិ តញ្ច សង្ឃំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

ប្រែថា : សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្លងព្រះនពលោកុត្តរធម៌ ។ល។ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស លោកជាបុញ្ញក្ខេត្តគឺជាទីដុះឡើងនៃពូជ គឺបុណ្យនៃសត្វ

លោក រកទេក្តីដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន តំ សុបដិបន្នាទិគុណសំ-យុត្តំ សង្ឃំ សិរសា នមាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ដ៏ប្រកបព្រមហើយដោយគុណមានគុណជា សុប្បដិបន្នោ ជាដើមនោះ ដោយសិរសាគឺត្បូង តញ្ច សង្ឃំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់នោះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សុមង្គលគាថា

ហោតុ សព្វំ សុមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា
សព្វពុទ្ធានុភាវេន សោត្ថិ ហោតុ និរន្តរំ ។

ប្រែថា: ហោតុ សព្វំ សុមង្គលំ សូមមង្គលគឺសេចក្តីចំរើនដ៏ល្អគ្រប់យ៉ាង ចូរមានដល់ខ្ញុំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា ទេវតាទាំងពួងទាំងឡាយ ចូររក្សានូវខ្ញុំ, សព្វពុទ្ធានុភាវេន ដោយអនុភាពនៃព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ, សោត្ថិ ហោតុ និរន្តរំ សូមសិរីសួស្តីចូរមានដល់ខ្ញុំ ឲ្យបានគ្រប់ពេលកុំបីមាន ចន្លោះឡើយ ។

ហោតុ ។ល។ សព្វទេវតា (ប្រែដូចមុខ) ។

សព្វធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ទាំងពួង, សោត្ថិ ហោតុ និរន្តរំ (ប្រែដូចមុខ)។

ហោតុ សព្វំ ។ល។ សព្វទេវតា (ប្រែដូចមុខ) ។

សព្វសង្ឃានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃទាំងពួង សោត្ថិ ហោតុ និរន្តរំ សូមសិរីសួស្ដីចូរមានដល់ខ្ញុំ ឲ្យបានគ្រប់ពេលកុំបីមានចន្លោះឡើយ ។

បណាមគាថា

យោ កប្បកោដីហិបិ អប្បមេយ្យំ
កាលំ ករោន្តោ អតិទុក្ករានិ
ខេទំ គតោ លោកហិតាយ នាថោ
នមោ មហាការុណិកស្ស តស្ស ។
អសម្ពុធំ ពុទ្ធនិសេវិតំ យំ
ភវាភវំ គច្ឆតិ ជីវលោកោ
នមោ អវិជ្ជាទិកិលេសជាលំ

វិទ្ធំសិតោ ធម្មវរស្ស តស្ស ។

គុណេហិ យោ សីលសមាធិបញ្ញា វិមុត្តិញាណប្បភូតិហិ យុត្តោ ខេត្តញ្ជនានំ កុសលត្ថិកានំ តមរិយសង្ឃំ សិរសា នមាមិ ។

ប្រែថា: យោ កប្បកោដីហិបិ អប្បមេយ្យំ កាលំ ករោន្តោ អតិទុក្ករានិ ខេទំ គតោ លោកហិតាយ នាថោ នមោ មហាការុណិកស្ស តស្ស *ព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ជាទីនឹងសព្វសត្វ ព្រះអង្គកាលព្រេង ធ្វើកសាងអស់កាលយូរ ។ រាប់ដោយកោដិកប្ប ច្រើនគណនាហួសគិតគូរ ចុះត្រាស់ជាសព្វញ្ញូ ច្បាស់ជាគ្រូលើកពាហន ។ ធ្វើកម្មជាកម្រ មនុស្សទៀតក្រោយពុំបាន តោកយ៉ាកលំបាកប្រាណ ព្រោះប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ ។ ខ្ញុំសូមទូនសិរសា ចិត្តព្រេញ បង្គំថ្វាយ ព្រះពុទ្ធករុណាសត្វ នោះជាទីពឹងសព្វកាល ។*

អសម្ពុធំ ពុទ្ធនិសេវិតំ យំ ភវាភវំ គច្ឆតិ ជីវលោកោ នមោ អវិជ្ជាទិកិលេសជាលំ វិទ្ធំសិតោ ធម្មវរស្ស តស្ស *សត្វតែងកើតស្លាប់ចប់ ព្រោះចំណាន់កម្មជាគោល វិលវល់តន្ទាល*

ក្នុងភពតូចនិងភពធំ ។ ហេតុតែមិនដឹងធម៌ ជាម្ចាស់ល្អស្អាតសុខុម គឺព្រះពុទ្ធសោភាសម ចិត្តខ្ញុំសូមនមស្សការ ។ នូវធម៌ប្រពៃពិត វិសេសសុខុមនោះឯងណា កាត់បង់អវិជ្ជា និងតណ្ហាកិលេសហើយ ។

គុណេហិ យោ សីលសមាធិបញ្ញា វិមុត្តិញាណប្បភូតី ហិ យុត្តោ ខេត្តញ្ជនានំ កុសលត្ថិកានំ តមរិយសង្ឃំ សិរសា នមាមិ ព្រះសង្ឃអរិយសាវ័ក មានសំវរៈសព្វគ្រប់ គប់ដោយគុណ សីលគ្រប់ និងសមាធិបញ្ញា ។ និងវិមុត្តិញាណ កិលេសគ្មានក្នុងអាត្មា ជាបុញ្ញក្ខេត្ត ជនត្រូវការជាកុសល ។ ខ្ញុំសូមទូនសិរសី ដល់ព្រះអរិយបុគ្គល ជាបុត្រព្រះទសពល ជាមង្គលដល់សព្វសត្វ ។

ថ្វាយបង្គំសុំសេចក្ដីសុខ

ឥច្ចេវមច្ចន្ត នមស្សនេយ្យំ
នមស្សមានោ រតនត្តយំ យំ
បុញ្ញាភិសន្ទំ វិបុលំ អលត្ថំ
តស្សានុភាវេន ហតន្តរាយោ

ខ្ញុំសូមនមស្សការ លើកហត្ថាទូនសិរសី បង្គំគុណទាំងបី ខ្ពស់

លើសលប់ក្រៃលោក ។ សូមបុណ្យកុសល ឲ្យបានដល់យើងខ្ញុំណា ពេញពោរស្មើឆាក ជួបផលសាធុលាយ ។ សូមឲ្យកុំពាក់ព័ន្ធអាពមង្គលចាំងឲ្យឆ្ងាយ ឲ្យរបៀសចេញចាកឆ្ងាយ ក្តីអន្តរាយកុំបីមាន ។ ដោយកំលាំងអានុភាព បុញ្ញលាភជាប្រធាន កងបុញ្ញកុសិមាន សូមបានក្សាន្តកុំមានមោះ ។ ដោយគុណនមស្សការ ក្រៃកន្លប្រសើរខ្ពស់ សូមអានិសង្សនោះ ផាក់ដល់ហាននិញានហោង ។

បត្តិទានគាថា

យំ កិញ្ចិ កុសលកម្មំ   កត្តព្វំ កិរិយំ មម
កាយេន វាចាមនសា   តិទសេ សុគតំ កតំ
យេ សត្តា សញ្ញិនោ អត្ថិ យេ ច សត្តា អសញ្ញិនោ
កតំ បុញ្ញផលំ មយ្ហំ   សព្វេ ភាគី ភវន្តុ តេ
យេ តំ កតំ សុវិទិតំ   ទិន្នំ បុញ្ញផលំ មយា
យេ ច តត្ថ ន ជានន្តិ   ទេវា គន្ត្វា និវេទយុំ
សព្វេ លោកម្ហិ យេ សត្តា ជីវន្តាហារហេតុកា
មនុញ្ញំ ភោជនំ សព្វេ   លភន្តុ មម ចេតសា ។

ប្រែថា៖ យំ កិញ្ចិ កុសលកម្មំ កត្តព្វំ កិរិយំ មម គឺកើតជា កុសលឯណាមួយដែលខ្ញុំគប្បីធ្វើ កាយេន វាចាមនសា ដោយទ្វារទាំង ៣ គឺកាយ, វាចា, ចិត្ត តិទសេ សុគតំ គតំ គឺកើតជាកុសលទាំងអស់នោះ ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ ជាកុសលអាចនឹងនាំឲ្យទៅកើតក្នុងឋានត្រៃត្រិង្សសួគ៌បាន យេ សត្តា សញ្ញិនោ អត្ថិ សត្វទាំងឡាយឯណា គឺមនុស្ស ឬ ទេវតា ឬ ព្រហ្ម ដែលជាសត្វមានសញ្ញាក្តី យេ ប សត្តា អសញ្ញិនោ សត្វទាំងឡាយឯណាជាអសញ្ញិសត្វ គឺសត្វដែលឥតសញ្ញាក្តី កតំ បុញ្ញផលំ មយ្ហំ សព្វេ ភាគី ភវន្តុ តេ សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ចូរឲ្យបាននូវចំណែកផលនៃបុណ្យ ហើយចូរសោយនូវផលនៃបុណ្យ ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ បានឧទ្ទិសផ្សាយឲ្យទៅនេះចុះ យេ តំ កតំ សុវិទិតំ ទិន្នំ បុញ្ញផលំ មយា បុណ្យដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយនោះ បើសត្វទាំងឡាយឯណាបានដឹងច្បាស់ហើយ សត្វទាំងឡាយនោះ ចូរឲ្យបានសោយនូវផលនៃបុណ្យ ដែលខ្ញុំបានឧទ្ទិសឲ្យទៅនោះចុះ យេ ប តត្ថ ន ជានន្តិ ម្យ៉ាងទៀតបណ្ដាអស់សត្វទាំងនោះ បើសត្វទាំងឡាយឯណា មិនបានដឹងនូវបុណ្យ ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយនោះ ទេវា គន្ត្វា និវេទយុំ សូមទេវតា

ទាំងឡាយ អញ្ជើញទៅឲ្យដំណឹង ដល់សត្វទាំងឡាយនោះ ឲ្យបានដឹងផងថា ជនឯណោះគេបានធ្វើបុណ្យ ហើយគេឧទ្ទិសផ្សាយផលបុណ្យនោះ មកដល់អ្នកទាំងឡាយៗ ចូរអនុមោទនាក្រេកអរនឹងបុណ្យនេះនោះចុះ សព្វេ លោកម្ហិ យេ សត្តា ជីវន្តាហារហេតុកា សត្វទាំងឡាយឯណាក្នុងលោកទាំងអស់ ដែលអាស្រ័យនូវអាហារហើយរស់នៅ មនុញ្ញំ ភោជនំ សព្វេ លភន្តុ មម ចេតសា សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ចូរឲ្យបាននូវភោជនជាទីគាប់ចិត្ត ដែលសម្រេចដោយបុញ្ញរិទ្ធិ តាមចិត្តខ្ញុំដែលឧទ្ទិសផ្សាយ ទៅឲ្យនេះចុះ ។

បត្តិទានគាថា

យា ទេវតា សន្តិ វិហារវាសិនី
ថូបេ ឃរេ ពោធិឃរេ តហិំ តហិំ
តា ធម្មទានេន ភវន្តុ បូជិតា
សោត្ថិំ ករោន្តេ វិហារមណ្ឌលេ
ថេរា ច មជ្ឈា នវកា ច ភិក្ខវោ
សារាមិកា ទានបតី ឧបាសកា

គាមា ច ទេសា និគមា ច ឥស្សរា
សប្បាណភូតា សុខិតា ភវន្តុ តេ
ជលាពុជា យេបិ ច អណ្ឌសម្ភវា
សំសេទជាតា អថវោបបាតិកា
និយ្យានិកំ ធម្មវរំ បដិច្ច តេ
សព្វេបិ ទុក្ខស្ស ករោន្តុ សំខយំ ។

ឋិតុ ចិរំ សតំ ធម្មោ ធម្មធរា ច បុគ្គលា សង្ឃោ ហោតុ សមគ្គោវ អត្ថាយ ច ហិតាយ ច អម្ហេ រក្ខតុ សទ្ធម្មោ សព្វេបិ ធម្មចារិនោ វុឌ្ឍិំ សម្បាបុណេយ្យាម ធម្មារិយប្បវេទិតេ ។

ប្រែថា: យា ទេវតា សន្តិ វិហារវាសិនី ថូបេ ឃរេ ពោធិឃរេ តហិំ តហិំ *ទេវតាទាំងឡាយឯណាមានប្រក្រតីនៅក្នុងទីវត្តជាទីនៅនៃសង្ឃ ឰដ៏រោងព្រះស្ថូប, ឰដ៏រោងព្រះពោធិព្រឹក្សក្នុងទីនោះៗ* តា ធម្មទានេន ភវន្តុ បូជិតា *ទេវតាទាំងឡាយនោះជាបុគ្គលដែលយើងបូជាហើយដោយធម្មទាន* សោត្ថិំ ករោន្តេធ វិហារមណ្ឌលេ *ចូរធ្វើនូវសួស្តីក្នុងមណ្ឌលនៃវត្តជាទីនៅនៃសង្ឃនេះ* ថេរា ច មជ្ឈា

នវកា ច ភិក្ខវោ ភិក្ខុទាំងឡាយជាថេរៈក្តី ជាកណ្តាលក្តី ទើបនឹងបួសថ្មីក្តី សាមិកា ទានបតី ឧបាសកា ឧបាសកនិងឧបាសិកាទាំងឡាយដែលជាម្ចាស់នៃទាន ព្រមទាំងគាមិកជន គឺញោមវត្តក្តី គាមា ច ទេសា និគមា ច ឥស្សរា ជនទាំងឡាយដែលជាអ្នកស្រុកក្តី ជាអ្នកប្រទេសក្តី ជាអ្នកនិគមក្តី ដែលជាឥស្សរៈជាធំក្តី សប្បាណភូតា សុខិតា ភវន្តុ តេ សត្វទាំងឡាយនោះៗ ចូរឲ្យបានដល់នូវសេចក្តីសុខ ជលាពុជា យេ ច អណ្ឌសម្ភវា សំសេទជាតា អថោបបា-តិកា មួយវិញទៀត សត្វទាំងឡាយឯណា ដែលជាជលាពុជៈកំណើតក្តី ដែលជាអណ្ឌជៈកំណើតក្តី ដែលជាសំសេទជៈកំណើតក្តី ដែលជាឧបបាតិកៈកំណើតក្តី និយ្យានិកំ ធម្មវរំ បដិច្ច តេ សព្វេបិ ទុក្ខស្ស ករោន្តុ សំខយំ សត្វទាំងអស់នោះ កាលបើបានអាស្រ័យនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ជានិយ្យានិកធម៌ហើយ ចូរធ្វើនូវធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃទុក្ខចុះ ឋិតុ ចិរំ សតំ ធម្មោ សូមឲ្យធម៌របស់សប្បុរសទាំងឡាយឋិតនៅអស់កាលយូរអង្វែងទៅ ធម្មធរា ច បុគ្គលា បុគ្គលអ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌ទាំងឡាយ (ចូរឋិតនៅអស់កាលយូរអង្វែងទៅ) សង្ឃោ ហោតុ

សមគ្គោ ។ សូមព្រះសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា អត្ថាយ ច ហិតាយ ច ដើម្បីសេចក្ដីចំរើនផង ដើម្បីសេចក្ដីសម្រេចផលប្រយោជន៍ផង អម្ហេ រក្ខតុ សទ្ធម្មោ សព្វេបិ ធម្មចារិនោ សូមព្រះសទ្ធម្មរក្សានូវយើងទាំងឡាយ សូមរក្សានូវអ្នកដែលប្រព្រឹត្តធម៌ទាំងឡាយ ទាំងអស់ផង វុឌ្ឍឹ សម្បាបុណេយ្យាម ធម្មារិយប្បវេទិតេ សូមឲ្យយើងទាំងឡាយបានដល់នូវសេចក្ដីចំរើន ក្នុងធម៌ដែលព្រះអរិយៈទាំងឡាយលោកសំដែងហើយ ។

អនុមោទនារក្ខាយាចនគាថា

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា
បុញ្ញំ នោ (១) អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ សាសនំ

ប្រែថា : ទេវតាទាំងឡាយ ដែលឋិតក្នុងអាកាសក្ដី ដែលឋិតលើផែនដីក្ដី នាគទាំងឡាយដែលមានឫទ្ធិច្រើនក្ដី សូមឲ្យអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់យើងទាំងឡាយ សូមរក្សានូវព្រះពុទ្ធសាសនា (ឲ្យឋិតនៅនិងឲ្យរុងរឿង) យូរអង្វែងទៅ ។

(១) បុញ្ញំ នោ បើសូត្រម្នាក់ឯងត្រូវថា បុញ្ញំ មេ ប្រែថា: បុណ្យរបស់ខ្ញុំ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា
បុញ្ញំ តំ អនុមោទិត្វា ចិរំ រក្ខន្តុ រាជានោ

ប្រែថា : ទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតក្នុងអាកាសក្តី ដែលស្ថិតលើផែនដីក្តី នាគទាំងឡាយដែលមានឫទ្ធិច្រើនក្តី សូមឲ្យអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់យើងទាំងឡាយ សូមឲ្យរក្សានូវព្រះរាជាទាំងឡាយ (ឲ្យឋិតក្នុងរាជ្យនិងឲ្យមានជ័យ) ជានិរន្តរ៍ទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា
បុញ្ញំ តំ អនុមោទិត្វា ចិរំ រក្ខន្តុ ញាតយោ

ប្រែថា : ទេវតាទាំងឡាយ ដែលស្ថិតក្នុងអាកាសក្តី ដែលស្ថិតលើផែនដីក្តី នាគទាំងឡាយ ដែលមានឫទ្ធិច្រើនក្តី សូមឲ្យអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់យើងទាំងឡាយ សូមឲ្យរក្សានូវសព្វញាតិទាំងឡាយ (ឲ្យចម្រុងចំរើននិងឲ្យសុខសាន្ត) ជានិរន្តរ៍ទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា
បុញ្ញំ តំ អនុមោទិត្វា ចិរំ រក្ខន្តុ បាណិនោ

ប្រែថា : ទេវតាទាំងឡាយ ដែលស្ថិតក្នុងអាកាសក្តី ដែលស្ថិតលើផែនដីក្តី នាគទាំងឡាយ ដែលមានឫទ្ធិច្រើនក្តី សូមឲ្យអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់យើងទាំងឡាយ សូមឲ្យរក្សានូវសត្វទាំងឡាយ (ឲ្យចម្រុងចំរើននិងឲ្យសុខសាន្ត) ជានិរន្តរ៍ទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ នោ(១)សទា

ទេវតាទាំងឡាយ ដែលស្ថិតឰដ៏អាកាសក្តី ដែលឋិតលើផែនដីក្តី នាគទាំងឡាយដែលមានឫទ្ធិច្រើនក្តី សូមឲ្យអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់យើងទាំងឡាយ សូមឲ្យរក្សានូវយើងទាំងឡាយ (ឲ្យចម្រុងចំរើននិងឲ្យសុខសាន្ត) យូរយារគ្រប់កាល ទាំងពួង ។

---

(១) បុញ្ញំ នោ បើសូត្រម្នាក់ឯងត្រូវថា បុញ្ញំ មេ ប្រែថា : បុណ្យរបស់ខ្ញុំ ។

ចប់ ធម៌នមស្ការ

ដំណឹងសៀវភៅថ្មី

សៀវភៅ „ប្រស្នាពុទ្ធប្បវត្តិ និង ប្រវត្តិពុទ្ធសាសនាពិសេស „ *របស់អ្នកទិព្វ ខែសម–ស៊ួរ នឹងផ្សាយចេញក្នុងពេលឆាប់ៗ នេះ ។*

សូមរង់ចាំតាមកុំខាន នឹងបានឃើញនូវហេតុការណ៍សំខាន់ៗ ជាច្រើនប្លែកពីសៀវភៅនានា ។

បច្ចវេក្ខណវិធី

កុលបុត្រដែលបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ត្រូវសិក្សាក្នុងបច្ចវេក្ខណៈ លក្ខណៈសម្រាប់ពិចារណានូវបច្ច័យ ដែលខ្លួនត្រូវអាស្រ័យ ឲ្យចេះចាំស្ទាត់ទាំងបាលីនិងសេចក្ដីប្រែជាសម្រាយ ឯបច្ច័យដែលបព្វជិតត្រូវអាស្រ័យនោះមាន ៤ គឺ ចីវរប្បច្ច័យ=សំពត់ដែលបព្វជិតត្រូវស្លៀកដណ្ដប់ ប្រើប្រាស់បាន មានត្រៃចីវរជាដើម ១, បិណ្ឌបាតប្បច្ច័យ=ភោជនាហារ ដែលបព្វជិតត្រូវបរិភោគបាន តាំងអំពីអរុណរះឡើង ដរាបថ្ងៃត្រង់ មានបាយ នំ ជាដើម ១, សេនាសនប្បច្ច័យ=ទីសេនាសនៈដែលបព្វជិតត្រូវអាស្រ័យប្រើប្រាស់បាន មានកុដិ សាលាជាដើម១, គិលានប្បច្ច័យ=ថ្នាំសម្រាប់មនុស្សមានជម្ងឺ ដែលបព្វជិតត្រូវបរិភោគប្រើប្រាស់បាន មានសប្បិជាដើម ១ ។

ក្នុងបច្ច័យមួយៗ នោះពោលដោយបច្ចវេក្ខណៈ គឺលក្ខណៈសម្រាប់ពិចារណា មានបួន គឺធាតុប្បច្ចវេក្ខណៈ ១ បដិក្កូលប្បច្ចវេក្ខណៈ ១ តង្ខណិកប្បច្ចវេក្ខណៈ ១ អតីតប្បច្ចវេក្ខណៈ ១ ។

ធាតុប្បច្ចវេក្ខណៈ

ធាតុប្បច្ចវេក្ខណៈនោះ គឺឲ្យពិចារណាក្នុងកាលដែលទទួលនូវបច្ច័យ ៤ ឲ្យឃើញជាធាតុ ។

កាលដែលទទួលនូវចីវរប្បច្ច័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នេះថា:

យថា បច្ចយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ
យទិទំ ចីវរំ តទុបភុញ្ជកោ ច បុគ្គលោ
ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និជ្ជីវោ សុញ្ញោ ។

កាលដែលទទួលនូវបិណ្ឌបាតប្បច្ច័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នេះថា:

យថា បច្ចយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ យទិទំ
បិណ្ឌបាតោ តទុបភុញ្ជកោ ច បុគ្គលោ
ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និជ្ជីវោ សុញ្ញោ ។

កាលដែលទទួលនូវសេនាសនប្បច្ច័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នេះថា:

យថា បច្ចយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ យទិទំ
សេនាសនំ តទុបភុញ្ជកោ ច បុគ្គលោ
ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និជ្ជីវោ សុញ្ញោ ។

កាលដែលទទួលនូវគិលានប្បច្ច័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នេះថា:

យថា បច្ចយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ យទិទំ
គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារោ តទុបភុញ្ជកោ ច
បុគ្គលោ ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និជ្ជីវោ សុញ្ញោ ។

សេចក្តីប្រែ

យថា បច្ចយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ
យទិទំ ចីវរំ តទុបភុញ្ជកោ ច បុគ្គលោ
ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និជ្ជីវោ សុញ្ញោ

សំពត់ចីវរឯណានេះ សំពត់ចីវរនេះ គ្រាន់តែជាធាតុពិតប្រព្រឹត្តទៅតាមសមគួរដល់បច្ច័យ ទុកជាបុគ្គល គឺគ្នាដែលជាអ្នកប្រើប្រាស់សំពត់ចីវរនោះក្តី ក៏គ្រាន់តែជាធាតុ មិនមែនសត្វមិនមែនខ្លួនប្រាណ មានសភាពសោះសូន្យទទេ ។

យថា បច្ចយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ
យទិទំ បិណ្ឌបាតោ តទុបភុញ្ជកោ ច បុគ្គលោ
ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និជ្ជីវោ សុញ្ញោ

ចង្ហាន់បិណ្ឌបាតឯណានេះ ចង្ហាន់បិណ្ឌបាតនេះគ្រាន់តែជាធាតុពិតប្រព្រឹត្តទៅតាមសមគួរដល់បច្ច័យ ទុកជាបុគ្គល គឺគ្នាដែលជាអ្នកបរិភោគចង្ហាន់បិណ្ឌបាតនោះក្តី ក៏គ្រាន់តែជាធាតុ មិនមែនសត្វ មិនមែនខ្លួនប្រាណ មានសភាពសោះសូន្យទទេ ។

យថា បច្ចយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ យទិទំ

សេនាសនំ តទុបភុញ្ជកោ ច បុគ្គលោ
ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និជ្ជីវោ សុញ្ញោ

ទីសេនាសនៈឯណានេះ ទីសេនាសនៈនេះគ្រាន់តែជាធាតុពិត ប្រព្រឹត្តទៅតាមសមគួរដល់បច្ច័យ ទុកជាបុគ្គល គឺអាត្មាដែលជាអ្នកបរិភោគប្រើប្រាស់ទីសេនាសនៈនោះក្តី ក៏គ្រាន់តែជាធាតុ មិនមែនសត្វ មិនមែនខ្លួនប្រាណ មានសភាពនោះសូន្យទទេ ។

យថា បច្ចយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ យទិទំ
គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារោ តទុបភុញ្ជកោ ច
បុគ្គលោ ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និជ្ជីវោ សុញ្ញោ

គ្រឿងបរិក្ខារជាទីរក្សានូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់អ្នកជម្ងឺឯណានេះ គ្រឿងបរិក្ខារជាទីរក្សានូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់អ្នកជម្ងឺនេះ គ្រាន់តែជាធាតុពិត ប្រព្រឹត្តទៅតាមសមគួរដល់បច្ច័យ ទុកជាបុគ្គលគឺអាត្មាដែលជាអ្នកបរិភោគគ្រឿងបរិក្ខារជាទីរក្សានូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់អ្នកជម្ងឺនោះក្តី ក៏គ្រាន់តែជាធាតុ មិនមែនសត្វ មិនមែនខ្លួនប្រាណ មានសភាពនោះសូន្យទទេ ។

បដិក្កូលបច្ចវេក្ខណៈ

បដិក្កូលបច្ចវេក្ខណៈ គឺឲ្យពិចារណាក្នុងខណៈដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគនូវបច្ច័យ ៤ ឲ្យឃើញថាជារបស់បដិក្កូល គួរខ្ពើមរអើម ។

កាលដែលប្រារព្ធនឹងប្រើប្រាស់នូវចីវរបច្ច័យឲ្យពិចារណាដូច្នេះថា:

សព្វានិ បនិមានិ ចីវរានិ អជិគុច្ឆនីយានិ ឥមំ
បូតិកាយំ បត្វា អតិវិយ ជិគុច្ឆនីយានិ ជាយន្តិ ។

កាលដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគប្រើប្រាស់នូវបិណ្ឌបាតបច្ច័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នេះថា :

សព្វោ បនាយំ បិណ្ឌបាតោ អជិគុច្ឆនីយោ ឥមំ
បូតិកាយំ បត្វា អតិវិយ ជិគុច្ឆនីយោ ជាយតិ ។

កាលដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគប្រើប្រាស់នូវសេនាសនបច្ច័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នេះថា :

សព្វានិ បនិមានិ សេនាសនានិ អជិគុច្ឆនីយានិ
ឥមំ បូតិកាយំ បត្វា អតិវិយ ជិគុច្ឆនីយានិ ជាយន្តិ ។

កាលដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគនូវគិលានបច្ច័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នេះថា :

សព្វោ បនាយំ គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជ-
បរិក្ខារោ អជិគុច្ឆនីយោ ឥមំ បូតិកាយំ
បត្វា អតិវិយ ជិគុច្ឆនីយោ ជាយតិ ។

សេចក្តីប្រែ

សព្វានិ បនិមានិ ចីវរានិ អជិអគុច្ឆនីយានិ ឥមំ
បូតិកាយំ បត្វា អតិវិយ ជិគុច្ឆនីយានិជាយន្តិ

សំពត់ចីវរទាំងឡាយទាំងពួងនេះ ជារបស់មិនគួរខ្ពើមរអើមឡើយ លុះពាល់ត្រូវដល់កាយស្អុយនេះកាលណាហើយ ក៏កើតជារបស់គួរខ្ពើមរអើមក្រៃពេក ។

សព្វោ បនាយំ បិណ្ឌបាតោ អជិគុច្ឆនីយោ ឥមំ
បូតិកាយំ បត្វា អតិវិយ ជិគុច្ឆនីយោ ជាយតិ ។

បិណ្ឌបាតទាំងពួងនេះ ជារបស់មិនគួរខ្ពើមរអើមឡើយ លុះពាល់ត្រូវដល់កាយស្អុយនេះកាលណាហើយ ក៏កើតជារបស់គួរខ្ពើមរអើមក្រៃពេក ។

សព្វានិ បនិមានិ សេនាសនានិ អជិគុច្ឆនីយានិ
ឥមំ បូតិកាយំ បត្វា អតិវិយ ជិគុច្ឆនីយានិ ជាយន្តិ

ចីវរសេនាសនៈទាំងឡាយទាំងពួងនេះ ជារបស់មិនគួរខ្ពើមរអើមឡើយ លុះពាល់ត្រូវដល់កាយស្អុយនេះកាលណាហើយ ក៏កើតជារបស់គួរខ្ពើមរអើមក្រៃពេក ។

សព្វោ បនាយំ គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជ-
បរិក្ខារោ អជិគុច្ឆនីយោ ឥមំ បូតិកាយំ
បត្វា អតិវិយ ជិគុច្ឆនីយោ ជាយតិ

គ្រឿងបរិក្ខារជាទីរក្សានូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់អ្នកជម្ងឺទាំងពួងនេះ ជារបស់មិនគួរខ្ពើមរអើមឡើយ លុះពាល់ត្រូវដល់កាយស្អុយនេះកាលណាហើយ ក៏កើតជារបស់គួរខ្ពើមរអើមក្រៃពេក ។

តង្ខណិកប្បច្ចវេក្ខណៈ

តង្ខណិកប្បច្ចវេក្ខណៈនោះ គឺឲ្យពិចារណាក្នុងខណៈដែលបរិភោគនូវបច្ច័យ ៤ ។

កាលដែលប្រើប្រាស់នូវចីវរបច្ច័យ ឲ្យពិចារណាថា :

បដិសង្ខា យោនិសោ ចីវរំ បដិសេវាមិ យាវ-
ទេវ សីតស្ស បដិឃាតាយ ឧណ្ហស្ស បដិឃា-
តាយ ឌំសមកសវាតាតបសិរិសបសម្ផស្សានំ

បដិឃាតាយ យាវទេវ ហិរិកោបិនប្បដិច្ឆាទនត្ថំ ។

កាលដែលបរិភោគនូវបិណ្ឌបាតបច្ច័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នេះថា:

បដិសង្ខា យោនិសោ បិណ្ឌបាតំ បដិសេវាមិ នេវ ទវាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន វិភូស-នាយ យាវទេវ ឥមស្ស កាយស្ស ឋិតិយា យាបនាយ វិហឹសុបរតិយា ព្រហ្មចរិយានុគ្គ-ហាយ ឥតិ បុរាណញ្ច វេទនំ បដិហង្ខាមិ នវញ្ច វេទនំ ន ឧប្បាទេស្សាមិ យាត្រា ច មេ ភវិស្សតិ អនវជ្ជតា ច ផាសុវិហារោ ចាតិ ។

កាលដែលបរិភោគប្រើប្រាស់នូវសេនាសនបច្ច័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នេះថា :

បដិសង្ខា យោនិសោ សេនាសនំ បដិ-សេវាមិ យាវទេវ សីតស្ស បដិឃាតាយ ឧណ្ហស្ស បដិឃាតាយ ឌំសមកសវាតាតប-សរីសបសម្ផស្សានំ បដិឃាតាយ យាវទេវ

ឧតុបរិស្សយវិនោទនំ បដិសល្លានារាមត្ថំ ។

កាលដែលបរិភោគនូវគិលានប្បច្ច័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នេះថា :

បដិសង្ខា យោនិសោ គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារំ

បដិសេវាមិ យាវទេវ ឧប្បន្នានំ វេយ្យាពាធិកានំ

វេទនានំ បដិឃាតាយ អព្យាបជ្ឈបរមតាយាតិ ។

សេចក្តីប្រែ

បដិសង្ខា យោនិសោ ពីរំ បដិសេវាមិ យាវ-

ទេវ សីតស្ស បដិឃាតាយ ឧណ្ហស្ស បដិឃា-

តាយ ឌំសមកសវាតាតបសិរិសបសម្ផស្សានំ

បដិឃាតាយ យាវទេវ ហិរិកោបិនប្បដិច្ឆាទនត្ថំ

បព្វជិតគប្បីពិចារណាដោយឧបាយថា អញ្ញាស្រ័យសេព គឺ ប្រើប្រាស់នូវសំពត់ចីវរ គំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់ [ដើម្បីនឹងការពារនូវកំដៅ] ដើម្បីនឹងការពារនូវសម្ផស្ស របោម មូស ខ្យល់ កំដៅថ្ងៃ និងពស់តូចពស់ធំទាំងឡាយ គំណត់ទុក ដើម្បីនឹងបិទបាំងនូវអវយវៈ ដែលធ្វើនូវសេចក្តីខ្មាសឡើងរើក ។

បដិសង្ខា យោនិសោ បិណ្ឌិបាតំ បដិសេវាមិ នេវ ទវាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន វិភូសនាយ យាវទេវ ឥមស្ស កាយស្ស ឋិតិយា យាបនាយ វិហឹសុបរតិយា ព្រហ្មចរិយានុគ្គ-ហាយ ឥតិ បុរាណញ្ច វេទនំ បដិហង្ខាមិ នវញ្ច វេទនំ ន ឧប្បាទេស្សាមិ យាត្រា ច មេ ភវិស្សតិ អនវជ្ជតា ច ផាសុវិហារោ ចាតិ

បព្វជិតគប្បីពិចារណាដោយឧបាយថា អញអាស្រ័យសេព គឺបរិភោគនូវចង្ហាន់បិណ្ឌបាត ដើម្បីនឹងលេងដូចក្មេងអ្នកស្រុកក៏ទេ ដើម្បីនឹងឲ្យកើតបុរិសមានៈស្រវឹង ដូចអ្នកប្រដាល់ក៏ទេ ដើម្បីនឹងប្រដាប់តាក់តែងរាងកាយ ដូចស្ត្រីក្នុងបុរីក៏ទេ ដើម្បីនឹងធ្វើឲ្យផូរផង់សម្បុរ ដូចអ្នកលេងរបាំក៏ទេ បរិភោគកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងឲ្យតាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បីនឹងញុំាងជីវិតិន្ទ្រិយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនឹងបំបាត់បង់នូវសេចក្ដីលំបាក ដើម្បីនឹងអនុគ្រោះដល់ព្រហ្មចារី អញនឹងកំចាត់បង់នូវវេទនាចាស់ គឺសេចក្ដីឃ្លានដែលមានហើយផង នឹងញុំាងវេទនាថ្មី គឺឆ្អែតហួសប្រមាណ មិនឲ្យកើតឡើងបានផង កិរិយាប្រព្រឹត្តទៅ នៃឥរិយាបថទាំង ៤ ក្ដី

សេចក្ដីមិនមានទោស មានមិនប្រកួសកាយ មិនប្រកួសចិត្តជាដើមក្ដី កិរិយានៅសប្បាយក្នុងឥរិយាបថទាំង៤ក្ដី ដោយបានបរិភោគនូវចង្ហាន់បិណ្ឌបាតនេះ ។

បដិសង្ខា យោនិសោ សេនាសនំ បដិ-
សេវាមិ យាវទេវ សីតស្ស បដិឃាតាយ
ឧណ្ហស្ស បដិឃាតាយ ឌំសមកសវាតាតប-
សិរឹសបសម្ផស្សានំ បដិឃាតាយ យាវទេវ
ឧតុបរិស្សយវិនោទនំ បដិសល្លានារាមត្ថំ ។

បព្វជិតគប្បីពិចារណាដោយឧបាយថា អញ្ញាគស្រើយសេក គឺ បរិភោគប្រើប្រាស់នូវសេនាសនៈ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់ ដើម្បីនឹងការពារនូវកំដៅ ដើម្បីនឹងការពារនូវសម្ផស្ស របោម មូស ខ្យល់ កំដៅថ្ងៃនិងពស់តូច ពស់ធំទាំងឡាយ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងបន្ទោរបង់នូវក្រាល់ក្រាយ ដែលកើតឡើងអំពីរដូវ ហើយអាចទៀសសម្ងំនៅក្នុងកម្ពុជាន ។

បដិសង្ខា យោនិសោ គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារំ
បដិសេវាមិ យាវទេវ ឧប្បន្នានំ វេយ្យាពាធិកានំ
វេទនានំ បដិឃាតាយ អព្យាបជ្ឈបរមតាយាតិ ។

បព្វជិតគប្បីពិចារណាដោយឧបាយថា អញ្ញកាស្រ័យសេព គឺ បរិភោគនូវគ្រឿងបរិក្ខារជាចំណែកខ្លួនដរិត គឺចាំជាបច្ច័យដល់អ្នកដទៃ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវវេទនាទាំងឡាយ ដែលបៀតបៀនផ្សេង ៗ ដែលកើតឡើងហើយ ដើម្បីប្រាសចាកទុក្ខខ្លាំងជាធម្មតា ។

អតីតបច្ចវេក្ខណៈ

អតីតបច្ចវេក្ខណៈនោះ គឺឲ្យពិចារណានូវបច្ច័យ ៤ ក្នុងអតីតកាល គឺកាលដែលបរិភោគរួចហើយ ដែលត្រូវពិចារណាឲ្យរាល់តែក្នុងថ្ងៃនោះ គឺក្នុងវេលាយប់១ ថ្ងៃ១ កុំឲ្យអរុណរះឡើងទាន់ហើយ ក្នុងបច្ចវេក្ខណៈ មួយ ៗ ពិចារណា១ ចប់ ឬ ២ចប់ ៣ចប់ក៏បាន ។

អជ្ជ មយា អបច្ចវេក្ខិត្វា យំ ចីវរំ បរិភុត្តំ តំ យាវទេវ សីតស្ស បដិឃាតាយ ឧណ្ហស្ស បដិ-ឃាតាយ ឌំសមកសវាតាតបសរីសបសម្ផស្សានំ បដិឃាតាយ យាវទេវ ហិរិកោបិនប្បដិច្ឆាទនត្ថំ ។

អជ្ជ មយា អបច្ចវេក្ខិត្វា យោ បិណ្ឌបាតោ បរិ-ភុត្តោ សោ នេវ ទវាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន វិភូសនាយ យាវទេវ ឥមស្ស កាយស្ស

ឋិតិយា យាបនាយ វិហឹសុបរតិយា ព្រហ្មចរិយា
នុគ្គហាយ ឥតិ បុរាណញ្ច វេទនំ បដិហង្ខាមិ
នវញ្ច វេទនំ ន ឧប្បាទេស្សាមិ យាត្រា ច មេ
ភវិស្សតិ អនវជ្ជតា ច ផាសុវិហារោ ចាតិ ។

អជ្ជ មយា អបច្ចវេក្ខិត្វា យំ សេនាសនំ
បរិភុត្តំ តំ យាវទេវ សីតស្ស បដិឃាតាយ
ឧណ្ហស្ស បដិឃាតាយ ឌំសមកសវាតាតប-
សិរឹសបសម្ផស្សានំ បដិឃាតាយ យាវទេវ
ឧតុបរិស្សយវិនោទនំ បដិសល្លានារាមត្ថំ ។

អជ្ជ មយា អបច្ចវេក្ខិត្វា យោ
គិលានបច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារោ បរិភុត្តោ សោ
យាវទេវ ឧប្បន្នានំ វេយ្យាពាធិកានំ វេទនានំ
បដិឃាតាយ អព្យាបជ្ឈបរមតាយាតិ ។

សេចក្ដីប្រែ

អជ្ជ មយា អបច្ចវេក្ខិត្វា យំ ចីវរំ បរិភុត្តំ តំ

យាវទេវ សីតស្ស បដិឃាតាយ ឧណ្ហស្ស បដិ-ឃាតាយ ឌំសមកសវាតាតបសិរឹសបសម្ផស្សានំ បដិឃាតាយ យាវទេវ ហិរិកោបិនប្បដិច្ឆាទនត្ថំ

សំពត់ចីវរឯណាដែលអញមិនបានពិចារណាហើយ ប្រើប្រាស់ ហើយក្នុងថ្ងៃនេះ សំពត់ចីវរនោះ អញប្រើប្រាស់ កំណត់ទុកដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់ ដើម្បីនឹងការពារនូវក្ដៅ ដើម្បីនឹងការពារនូវសម្ផស្ស រមោច មូស ខ្យល់ កំដៅថ្ងៃនិងពស់តូច ពស់ធំទាំងឡាយ កំណត់ទុកដើម្បីនឹងបិទបាំងនូវអវយវៈ ដែលធ្វើនូវសេចក្ដីខ្មាសឲ្យកំរើក ។

អជ្ជ មយា អបច្ចវេក្ខិត្វា យោ បិណ្ឌបាតោ បរិ-ភុត្តោ សោ នេវ ទវាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន វិភូសនាយ យាវទេវ ឥមស្ស កាយស្ស ឋិតិយា យាបនាយ វិហឹសុបរតិយា ព្រហ្មចរិយា-នុគ្គហាយ ឥតិ បុរាណញ្ច វេទនំ បដិហង្ខាមិ នវញ្ច វេទនំ ន ឧប្បាទេស្សាមិ យាត្រា ច មេ ភវិស្សតិ អនវជ្ជតា ច ផាសុវិហារោ ចាតិ

បាយបិណ្ឌបាតឯណា ដែលអញមិនបានពិចារណាហើយ បរិភោគ

ហើយក្នុងថ្ងៃនេះ ចង្ហាន់បិណ្ឌបាតនោះ អញបរិភោគដើម្បីនឹងលេង ដូចក្មេងអ្នកស្រុកក៏ទេ ដើម្បីនឹងឲ្យកើតបុរិសមានះស្រវឹងដូចអ្នកប្រ-ដាល់ក៏ទេ ដើម្បីនឹងប្រដាប់តាក់តែងរាងកាយ ដូចស្ត្រីក្នុងបុរីក៏ទេ ដើម្បីនឹងធ្វើឲ្យផូរផង់សម្បុរ ដូចអ្នកលេងរបាំក៏ទេ បរិភោគកំណត់ទុកដើម្បីនឹងឲ្យតាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បីនឹងញុំាងជីវិតិន្ទ្រិយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនឹងបំបាត់បង់នូវសេចក្ដីលំបាក ដើម្បីនឹងអនុគ្រោះដល់ព្រហ្មចារិយ អញនឹងកំចាត់បង់នូវវេទនាចាស់ គឺសេចក្ដីឃ្លានដែលមានហើយផង នឹងញុំាងវេទនាថ្មី គឺឆ្អែតហួសប្រមាណ មិនឲ្យកើតឡើងបានផង កិរិយាប្រព្រឹត្តទៅនៃឥរិយាបថទាំង ៤ គឺសេចក្ដីមិនមានទោស នាមិនប្រកួសកាយ មិនប្រកួសចិត្តជាដើមក្ដី កិរិយានៅសប្បាយក្នុងឥរិយាបថទាំង ៤ ក្ដី នឹងមានដល់អញ ដោយបានបរិភោគនូវចង្ហាន់បិណ្ឌបាតនេះ ។

អជ្ជ មយា អបច្ចវេក្ខិត្វា យំ សេនាសនំ
បរិភុត្តំ តំ យាវទេវ សីតស្ស បដិឃាតាយ
ឧណ្ហស្ស បដិឃាតាយ ឌំសមកសវាតាតប-
សិរិសបសម្ផស្សានំ បដិឃាតាយ យាវ-
ទេវ ឧតុបរិស្សយវិនោទនំ បដិសល្លានារាមត្ថំ

ទីសេនាសនៈឯណា ដែលអញមិនទាន់ពិចារណាហើយ បរិភោគប្រើប្រាស់ហើយក្នុងថ្ងៃនេះ ទីសេនាសនៈនោះ អញបរិភោគកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់ ដើម្បីនឹងការពារនូវកំដៅ ដើម្បីការពារនូវសម្ផស្ស រពោម មូស ខ្យល់ កំដៅថ្ងៃ និងពស់តូច ពស់ធំទាំងឡាយ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងបន្ទោបង់នូវក្រវល់ក្រវាយដែលកើតអំពីរដូវ ហើយអភិរម្យសម្ងំនៅក្នុងគម្ពុជាន ។

អជ្ជ មយា អបច្ចវេក្ខិត្វា យោ គិលាន-
ប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារោ បរិភុត្តោ សោ
យាវទេវ ឧប្បន្នានំ វេយ្យាពាធិកានំ វេទ-
នានំ បដិឃាតាយ អព្យាបជ្ឈបរមតាយាតិ

គ្រឿងបរិភោគជាទីរក្សានូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់អ្នកជម្ងឺឯណាដែលអញមិនបានពិចារណាហើយ បរិភោគហើយក្នុងថ្ងៃនេះ គ្រឿងបរិក្ខារជាទីរក្សានូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់អ្នកជម្ងឺនោះ អញបរិភោគកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវវេទនាទាំងឡាយ ដែលបៀតបៀនផ្សេងៗដែលកើតឡើងហើយ ដើម្បីប្រាសចាកទុក្ខខ្លាំងជាធម្មតា ។

ចំណាំ :- វេលាដែលទទួលនិងកាលដែលប្រាថ្នាដើម្បីបរិភោគ

និងកាលដែលចាំភោគនោះ បានពិចារណាដោយធាតុបច្ចវេក្ខណៈ ដោយបដិកូលបច្ចវេក្ខណៈ ដោយកន្ទណាបច្ចវេក្ខណៈ រួចសព្វគ្រប់ ហើយនឹងមិនបាច់ពិចារណាក្នុងអតីតបច្ចវេក្ខណៈទៀត ក៏បានដែរ ។

ចប់ បច្ចវេក្ខណៈវិធី

បច្ចវេក្ខណៈវិធីនៅក្នុងសៀវភៅភាណវារៈពិសេសពិស្តារ ទាសី. ប៉ែបនេះជាដកស្រង់ចេញពីសាមណេរវិន័យរបស់ព្រះគ្រូសង្ឃសត្ថា ជួន.ណាត និងព្រះគ្រូសវិជ្ជា ហួត.តាត និងព្រះគ្រូវិមលបញ្ញា អ៊ុំ, ស៊ូរ ។

ភត្តានុមោទនាវិធី

ភត្តានុមោទនាគាថា

បើភិក្ខុសាមណេរអង្គឯណា ដែលបានទទួលនូវបច្ច័យអំពីទាយក ទាយិកាហើយ ត្រូវលោកដែលជាថេរៈ អនុមោទនាផ្ដើមជាមុនថា៖

យថា វារិវហា បូរា បរបូរេន្តិ សាគរំ ផ្លូវទឹកទាំងឡាយ មានទន្លេនិងស្ទឹងជាដើមដ៏ពេញ ដែលញុំាងសាគរ គឺសមុទ្រឲ្យពេញព្រៀប ដូចម្ដេចមិញ

ឯវមេវ ឥតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ ទានដែលទាយកទាយិកាឧទ្ទិសឲ្យហើយអំពីលោកនេះ រមែងសម្រេចផលដល់អ្នកដែលចែកស្ថានទៅកាន់បរលោកហើយ ដូច្នោះឯង

ឥច្ឆិតំ បត្ថិតំ តុម្ហំ ខិប្បមេវ សមិជ្ឈតុ សូមឥដ្ឋផល គឺផលជាទីគាប់ចិត្ត ដែលអ្នកប្រាថ្នាហើយ តាំងចិត្តហើយ ចូរឲ្យសម្រេចដល់អ្នក ឲ្យបានឆាប់ស្រេកទាន់ចិត្ត

សព្វេ បូរេន្តុ សង្កប្បា សូមដម្រិះត្រូវទាំងពួងចូរពេញ(ដល់អ្នក)

ចន្ទោ បណ្ណរសោ យថា *ដូចព្រះចន្ទក្នុងថ្ងៃ ១៥ កើត*

មណិជោតិរសោ យថា *(ពុំនោះសោត) ដូចកែវមណី មានរស្មីដ៏រុងរឿង ជាកែវវិសេស អាចញុំាងសេចក្តីប្រាថ្នាទាំងពួងឲ្យសម្រេចបាន ។*

សាមញ្ញានុមោទនាគាថា

លោកអន្លងទៀតខ្លះថា

សព្វីតិយោ វិវជ្ជន្តុ *សូមឲ្យចង្រៃទាំងពួងទាំងឡាយ ប្រាសចេញ គឺថា ចូរឲ្យចៀសវាងចេញឆ្ងាយទៅ*

សព្វរោគោ វិនស្សតុ *សូមឲ្យរោគទាំងពួង (របស់អ្នក) ជាសះស្បើយទៅ*

មា តេ ភវត្វន្តរាយោ *អន្តរាយកុំបីមានដល់អ្នកហើយ*

សុខី ទីឃាយុកោ ភវ *សូមឲ្យអ្នកជាបុគ្គលមានសេចក្តីសុខ មានអាយុវែង*

សព្វីតិយោ វិវជ្ជន្តុ *សូមឲ្យចង្រៃទាំងភួងទាំងឡាយប្រាសចេញ គឺថាចូរឲ្យចៀសវាងចេញឆ្ងាយទៅ*

សព្វរោគោ វិនស្សតុ *សូមឲ្យរោគទាំងពួង (របស់អ្នក) ជាសះស្បើយទៅ*

មា តេ ភវត្វន្តរាយោ *អន្តរាយកុំបីមានដល់អ្នកឡើយ ។*

សុខី ទីឃាយុកោ ភវ *សូមឲ្យអ្នកជាបុគ្គលមានសេចក្ដីសុខ មានអាយុវែង ។ សព្វីតិយោ ។ ល ភវ (ប្រែដូចមុន) ។*

អភិវាទនសីលិស្ស និច្ចំ វុឌ្ឍាបចាយិនោ

ចត្តារោ ធម្មា វឌ្ឍន្តិ អាយុ វណ្ណោ សុខំ ពលំ

ធម៌គឺពរទាំងឡាយ ៤ ប្រការ គឺអាយុ ១ ពណ៌សម្បុរកាយ ១ សេចក្ដីសុខ ១ កម្លាំង ១ រមែងចំរើនអស់កាលជានិច្ចដល់អ្នក ដែលមានសេចក្ដីឱនកាយថ្វាយបង្គំដល់ព្រះរតនត្រ័យជាប្រក្រតី និងអ្នកដែលមានសេចក្ដីគោរពកោតក្រែងដល់បុគ្គល ដែលជាអ្នកមានសេចក្ដីចំរើនដោយគុណ មានសីលគុណជាដើម ឬដែលចំរើនដោយវ័យ គឺចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ។

មង្គលចក្កវាឡ

សព្វពុទ្ធានុភាវេន *ដោយអនុភាពនៃព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ*

សព្វធម្មានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ទាំងពួង*

សព្វសង្ឃានុភាវេន ដោយអនុភាពនៃព្រះសង្ឃទាំងពួង

ពុទ្ធរតនំ ធម្មរតនំ សង្ឃរតនំ តិណ្ណំ រតនានំ អានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះរតនៈទាំង ៣ គឺពុទ្ធរតនៈ ១ ធម្មរតនៈ ១ សង្ឃរតនៈ ១

ចតុរាសីតិសហស្សធម្មក្ខន្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម្មក្ខន្ធ ៨ ម៉ឺន ៤ ពាន់

បិដកត្តយានុភាវេន ដោយអានុភាពព្រះត្រៃបិដក

ជិនសាវកានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃសាវ័កនៃព្រះជិនស្រី

សព្វេ តេ រោគា រោគទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក

សព្វេ តេ ភយា ភ័យទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក

សព្វេ តេ អន្តរាយា អន្តរាយទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក

សព្វេ តេ ឧបទ្ទវា ឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក

សព្វេ តេ ទុន្និមិត្តា និមិត្តអាក្រក់ទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក

សព្វេ តេ អវមង្គលា អពមង្គលទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក

វិនស្សន្តុ សូមវិនាសបាត់ទៅ ៗ

អាយុវឌ្ឍកោ *សេចក្តីចំរើនដោយអាយុ*

ធនវឌ្ឍកោ *សេចក្តីចំរើនដោយទ្រព្យ*

សិរិវឌ្ឍកោ *សេចក្តីចំរើនដោយសិរីសួស្តី*

យសវឌ្ឍកោ *សេចក្តីចំរើនដោយយសបរិវារ*

ពលវឌ្ឍកោ *សេចក្តីចំរើនដោយកំលាំង*

វណ្ណវឌ្ឍកោ *សេចក្តីចំរើនដោយពណ៌សម្បុរកាយ*

សុខវឌ្ឍកោ *សេចក្តីចំរើនដោយសុខ*

ហោតុ សព្វទា *សូមឲ្យមានដល់អ្នកឲ្យបានសព្វ ៗ កាល*

ទុក្ខរោគភយា វេរា *សេចក្តីទុក្ខនិងរោគនិងភ័យនិងពៀរទាំងឡាយក្តី*

សោកា សត្តុបទ្ទវា *សេចក្តីសោកទាំងឡាយក្តី សត្រូវនិងឧបទ្រពទាំងឡាយក្តី*

អនេកា អន្តរាយាបិ *អន្តរាយទាំងឡាយដ៏ច្រើនក្តី*

វិនស្សន្តុ ច តេជសា *សូមឲ្យវិនាសបាត់ទៅដោយតេជះ (នៃអានុភាព មានពុទ្ធានុភាពជាដើមនោះ)*

ជយសិទ្ធិ ធនំ លាភំ *សេចក្តីសម្រេចនៃជ័យជំនះក្តី ទ្រព្យក្តី លាភក្តី*

សោត្ថិភាគ្យំ សុខំ ពលំ *សួស្តីក្តី ជោគជ័យល្អក្តី សេចក្តី សុខក្តី កំលាំងក្តី*

សិរិ អាយុ ច វណ្ណោ ច *បុណ្យសិរីក្តី អាយុក្តី ពណ៌សម្បុរកាយក្តី*

ភោគំ វុឌ្ឍី ច យសវា *ភោគសម្បត្តិក្តី សេចក្តីចំរើនក្តី មានយសក្តី*

សតវស្សា ច អាយូ ច *អាយុប្រមាណ ១ រយឆ្នាំក្តី*

ជីវសិទ្ធី ភវន្តុ តេ *សេចក្តីសម្រេចនៃកិរិយាចិញ្ចឹមជីវិត ជាសុខក្តី (ទាំងអស់នេះ សូមឲ្យមានដល់អ្នក)*

ភវតុ សព្វមង្គលំ *មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក)*

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា *សូមទេវតាទាំងអស់ចាំរក្សា (នូវអ្នក)*

សព្វពុទ្ធានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់រាល់ព្រះអង្គ*

សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ *សួស្តីទាំងឡាយចូរមានដល់អ្នក ឲ្យបាន សព្វកាលសព្វវេលា*

ភវតុ សព្វមង្គលំ *មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក)*

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា *សូមទេវតាទាំងអស់ចាំរក្សា (នូវអ្នក)*

សព្វធម្មានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃធម៌ទាំងពួង*

សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ *សួស្តីទាំងឡាយចូរមានអ្នក ឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។*

ភវតុ សព្វមង្គលំ *មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក)*

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា *សូមទេវតាទាំងអស់ថែបារក្សា (នូវអ្នក)*

សព្វសង្ឃានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃទាំងពួង*

សទា សោត្ថីភវន្តុ តេ *សួស្តីទាំងឡាយចូរមានដល់អ្នក ឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។*

វិសេសានុមោទនាវិធី

កេណិយានុមោទនាគាថា

អគ្គិហុត្តមុខា យញ្ញា *គ្រឿងបូជាទាំងឡាយ មានការបូជាភ្លើងជាប្រធាន (ក្នុងសាសនាព្រាហ្មណ៍)*

សាវិត្តី ឆន្ទសោ មុខំ *គម្ពីរសាវិត្តិសាស្ត្រជាប្រធាននៃគម្ពីរឆន្ទសាស្ត្រ*

រាជា មុខំ មនុស្សានំ *ស្តេចក្រុងក្សត្រជាប្រធានរបស់មនុស្សទាំងឡាយ*

នទីនំ សាគរោ មុខំ *សាគរ គឺសមុទ្រជាប្រធានរបស់ទន្លេនិងស្ទឹងទាំងឡាយ*

នក្ខត្តានំ មុខំ ចន្ទោ *ព្រះចន្ទជាប្រធានរបស់នក្សត្រ ផ្កាយទាំងឡាយ (ក្នុងអាកាស)*

អាទិច្ចោ តបតំ មុខំ *ព្រះអាទិត្យជាប្រធានរបស់កំដៅទាំងឡាយ (ដូចម្តេចមិញ)*

បុញ្ញមាកង្ខមានានំ សង្ឃោ វេ យជតំ មុខំ *ព្រះសង្ឃជាប្រធានរបស់ជនទាំងឡាយអ្នកប្រាថ្នានូវបុណ្យ ប្រគេនទាន(ក៏ដូច្នោះឯង)*

កាលានប្បកាសគាថា

គាថាសម្រាប់ប្រកាសកាលទាន

ភណិស្សាម មយំ គាថា កាលទានប្បទីបិកា *យើងទាំងឡាយ នឹងសូត្រនូវព្រះគាថាទាំងឡាយ ដែលសំដែងនូវកាលទាន*

ឯតា សុណន្តុ សក្កច្ចំ ទាយកា បុញ្ញកាមិនោ *ទាយកទាយិកាទាំងឡាយ ជាអ្នកប្រាថ្នានូវបុណ្យ ចូរស្តាប់នូវព្រះគាថាទាំងនេះដោយគោរពចុះ ។*

(ត្រង់ពាក្យថា „ កាលទានប្បទីបិកា „ នេះ បើប្រកាសពីវិហារទានវិញ ត្រូវផ្លាស់ថា „ វិហារទានទីបិកា „ ដូច្នេះ) ។

កាលទានសុត្តគាថា

កាលេ ទទន្តិ សប្បញ្ញា វទញ្ញូ វីតមច្ឆរា ជនអ្នកមានប្រាជ្ញាទាំងឡាយ ជាអ្នកដឹងនូវពាក្យពេចន៍នៃអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកមានសេចក្តីកំណាញ់ប្រាសចេញហើយ រមែងឲ្យនូវទានក្នុងកាល

កាលេន ទិន្នំ អរិយេសុ ឧជុភូតេសុ តាទិសុ ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ដល់ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលជាបុគ្គលមានកាយនិងចិត្តត្រង់ ជាអ្នកមិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ទាំង ៨ ប្រការ ដោយត្រូវតាមកាលហើយ

វិប្បសន្នមនា តស្ស វិបុលា ហោតិ ទក្ខិណា ទក្ខិណាទានរបស់បុគ្គលនោះ ជាទានមានផលពេញវិសេស ព្រោះមានចិត្តជ្រះថ្លា

យេ តត្ថ អនុមោទន្តិ វេយ្យាវច្ចំ ករោន្តិ វា ជនទាំងឡាយឯណា គ្រាន់តែអនុមោទនា គឺត្រេកអរតាម ឬគ្រាន់តែធ្វើនូវការខ្វល់ខ្វាយ គឺជួយខ្នះខ្នែងក្នុងទាននោះ

ន តេន ទក្ខិណា ឩនា ទក្ខិណាទាន (របស់អ្នកទាំងនោះ) និងបានឈ្មោះថា ជាទានថយថោក ព្រោះហេតុគ្រាន់តែអនុមោទនា ឬធ្វើនូវការខ្វល់ខ្វាយ គឺជួយខ្នះខ្នែងនោះក៏ទេ

តេបិ បុញ្ញស្ស ភាគិនោ *ជនទាំងឡាយដែលជាអ្នកគ្រាន់តែអនុមោទនា ឬគ្រាន់តែជួយខ្នះខ្នែងគេនោះ ជាអ្នកទទួលចំណែកបុណ្យដោយពិត*

តស្មា ទទេ អប្បដិវានចិត្តោ យត្ថ ទិន្នំ មហប្ផលំ

ព្រោះហេតុនោះ ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយដល់បុគ្គលឯណា ជាទានមានផលានិសង្សច្រើន ជនដែលមានចិត្តមិនរួញរាគប្បីឲ្យ (ឲ្យទានដល់បុគ្គលនោះ)

បុញ្ញានិ បរលោកស្មឹ បតិដ្ឋា ហោន្តិ បាណិនំ

(ព្រោះថា) បុណ្យទាំងឡាយ រមែងជាទីពឹងអាស្រ័យរបស់សត្វទាំងឡាយក្នុងលោកខាងមុខ ។

វិហារទានសុត្តគាថា

សីតំ ឧណ្ហំ បដិហន្តិ តតោ វាឡមិគានិ ច
សរីសបេ ច មកសេ សិសិរេ ចាបិ វុដ្ឋិយោ

(វិហារគឺទីអាស័យ ឬទីសេនាសនៈជាទីនៅនៃសង្ឃទាំងឡាយ) រមែងការពារនូវរងារផង នូវក្តៅផង នូវម្រឹគសាហាវទាំងឡាយផង នូវពស់តូចពស់ធំ គឺសត្វល្អិតទាំងឡាយផង នូវមូសទាំងឡាយផង នូវត្រជាក់ផង នូវគ្រាប់ភ្លៀងទាំងឡាយផង ក្នុងទីនោះ

តតោ វាតាតបោ ឃោរោ សញ្ជាតោ បដិហញ្ញតិ

ខ្យល់និងកំដៅថ្ងៃដ៏ក្លាខ្លាំង ដែលកើតហើយរមែងត្រឡប់បាត់ទៅ ព្រោះវិហារនោះ

លេណត្ថញ្ច សុខត្ថញ្ច ឈាយិតុំ ច វិបស្សិតុំ
វិហារទានំ សង្ឃស្ស អគ្គំ ពុទ្ធេហិ វណ្ណិតំ

វិហារទាន គឺកិរិយាឲ្យនូវអាវាស ឬទីសេនាសនៈជាទីនៅ (ដែលបុគ្គលបានឲ្យហើយ) ដល់សង្ឃ ដើម្បីជាទីជ្រកកោនផង ដើម្បីសេចក្ដីសុខកាយសុខចិត្តផង ដើម្បីផុតបង់នូវបាបធម៌ផង ដើម្បីឃើញច្បាស់នូវសង្ខារ គឺចំរើនវិបស្សនាផង ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទាំងឡាយ ទ្រង់ត្រាស់សរសើរថា ជាទានដ៏ប្រសើរ

តស្មា ហិ បណ្ឌិតោ បោសោ សម្បស្សំ អត្ថមត្តនោ

ព្រោះហេតុនោះបុរស (ស្ត្រី) ជាបណ្ឌិត កាលបើបានឃើញច្បាស់នូវប្រយោជន៍នៃខ្លួន

វិហារេ ការយេ រម្មេ វាសយេត្ថ ពហុស្សុតេ គប្បីសាង

វិហារ ទីអាវាស ឬទីសេនាសនៈទាំងឡាយ ឲ្យជាទីគួររីករាយហើយ

គប្បីញាំងលោកជាពហុស្សុត គឺលោកអ្នកចេះដឹងច្រើនទាំងឡាយ ឲ្យនៅក្នុងទីនោះ

តេសំ អន្នញ្ច បានញ្ច វត្ថសេនាសនានិ ច
ទទេយ្យ ឧជុភូតេសុ វិប្បសន្នេន ចេតសា

គប្បីមានចិត្តជ្រះថ្លាក្នុងលោកទាំងឡាយ ដែលមានកាយនិងចិត្តត្រង់ ហើយ ឲ្យនូវម្ហូបចំណីផង នូវទឹកផង នូវសំពត់និងសេនាសនៈទាំងឡាយផង ដល់លោកទាំងនោះ

តេ តស្ស ធម្មំ ទេសេន្តិ សព្វទុក្ខា បនូទនំ *លោកទាំងឡាយនោះ រមែងសំដែងនូវធម៌ជាគ្រឿងបន្ទោរបង់ នូវសេចក្ដីទុក្ខទាំងពួងដល់អ្នកនោះ*

យំ សោ ធម្មមិធញ្ញាយ បរិនិព្វាត្យនាសវោ *អ្នកនោះ លុះបានដឹងនូវធម៌ឯណាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនានេះហើយ ក៏រមែងជាអ្នកមិនមានអាសវៈទើបបានដល់នូវព្រះនិព្វាន (ព្រោះកិរិយាដឹងនូវធម៌នោះ) ។*

ទេវតាទិស្សទក្ខិណានុមោទនាគាថា

យស្មឹ បទេសេ កប្បេតិ វាសំ បណ្ឌិតជាតិយោ

ជនមានជាតិជាបណ្ឌិត សម្រេចនូវទីលំនៅក្នុងប្រទេសឯណា

សីលវន្តេត្ថ ភោជេត្វា សញ្ញតេ ព្រហ្មចារិនោ បានញ៉ាំងលោកអ្នកមានសីលជាព្រហ្មចារីបុគ្គល ដែលជាអ្នកសង្រួមទាំងឡាយឲ្យឆាន់ក្នុងទីនោះ

យា តត្ថ ទេវតា អាសុំ តាសំ ទក្ខិណមាទិសេ ទេវតាទាំងឡាយឯណាមានហើយក្នុងទីនោះ (ដែនមានជាតិជាបណ្ឌិតនោះ) គួរឧទ្ទិសផ្សាយនូវផលនៃទក្ខិណាទាន ដល់ទេវតាទាំងឡាយនោះផង

តា បូជិតា បូជយន្តិ មានិតា មានយន្តិ នំ ទេវតាទាំងឡាយនោះ ជាបុគ្គលគឺបណ្ឌិតនោះបូជាហើយ រាប់អានហើយ (ដោយផលនៃទក្ខិណាទាននោះ) រមែងបូជា រមែងរាប់អាននូវបណ្ឌិតនោះវិញ

តតោ នំ អនុកម្បន្តិ មាតា បុត្តំវ ឱរសំ ព្រោះហេតុដែលបណ្ឌិតនោះ បានឧទ្ទិសផលនៃទក្ខិណាទានដល់ខ្លួន (ទេវតាទាំងឡាយនោះ) រមែងអនុគ្រោះនូវបណ្ឌិតនោះ ដូចជាមាតាអនុគ្រោះនូវកូនបង្កើត

ទេវានុកម្បិតោ បោសោ សទា ភទ្រានិ បស្សតិ បុរស (ស្ត្រី) ដែលទេវតាបានអនុគ្រោះហើយ រមែងឃើញនូវកម្មដ៏ចំរើនទាំងឡាយ ក្នុងកាលទាំងពួង

អគ្គប្បសាទសុត្តគាថា

អគ្គតោ វេ បសន្នានំ អគ្គំ ធម្មំ វិជានតំ
អគ្គេ ពុទ្ធេ បសន្នានំ ទក្ខិណេយ្យេ អនុត្តរេ
អគ្គេ ធម្មេ បសន្នានំ វិរាគូបសមេ សុខេ
អគ្គេ សង្ឃេ បសន្នានំ បុញ្ញក្ខេត្តេ អនុត្តរេ
អគ្គស្មឹ ទានំ ទទតំ អគ្គំ បុញ្ញំ បវឌ្ឍតិ
អគ្គំ អាយុ ច វណ្ណោ ច យសោ កិត្តិ សុខំ ពលំ

បុណ្យដ៏ប្រសើរ រមែងចំរើន អាយុដ៏ប្រសើរផង សម្បុរកាយដ៏ប្រសើរផង យសសក្ដិដ៏ប្រសើរផង កេរ្តិ៍ឈ្មោះដ៏ប្រសើរផង សេចក្ដីសុខដ៏ប្រសើរផង កំលាំងដ៏ប្រសើរផង រមែងចំរើនដល់ជនទាំងឡាយ ដែលដឹងច្បាស់នូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ដែលជាអ្នកជ្រះថ្លាក្នុងវត្ថុដ៏ប្រសើរដោយពិត, ដែលជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធជាបុគ្គលដ៏ប្រសើរលើសលប់ ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គល រកអ្នកឯណាមួយប្រៀបស្មើនឹងព្រះអង្គគ្មាន, ដែលជ្រះថ្លាក្នុងព្រះធម៌ដ៏ប្រសើរ ជាធម៌រម្ងាប់បង់នូវរាគាទិក្កិលេស ជាធម៌នាំមកនូវសេចក្ដីសុខ (ដល់អ្នកប្រតិបត្តិ), ដែលជ្រះថ្លាក្នុងព្រះសង្ឃដ៏ប្រសើរ ជាស្រែបុណ្យ

រកស្រែបុណ្យឯទៀតឲ្យក្រៃលែងជាងគ្មាន ដែលជាអ្នកឲ្យនូវទានដល់បុគ្គលដ៏ប្រសើរ

អគ្គស្ស ទាតា មេធាវី អគ្គធម្មសមាហិតោ *បុគ្គលមានប្រាជ្ញ ដែលមានចិត្តដំកល់ក្នុងធម៌ដ៏ប្រសើរហើយ ជាអ្នកឲ្យនូវទានដល់បុគ្គលដ៏ប្រសើរ*

ទេវភូតោ មនុស្សោ វា អគ្គប្បត្តោ បមោទតិ *តែងនឹងបានទៅហើយជាទេវតាឬមនុស្ស ក៏រមែងបានដល់នូវភាវៈជាអ្នកប្រសើរ ហើយរីករាយសប្បាយ ។*

ភោជនទានានុមោទនាគាថា

អាយុទោ ពលទោ ធីរោ វណ្ណទោ បដិភាណទោ
ជនអ្នកមានបញ្ញា ជាអ្នកឲ្យនូវអាយុ ជាអ្នកឲ្យនូវកម្លាំង ជាអ្នកឲ្យនូវសម្បុរកាយ ជាអ្នកឲ្យនូវប្រាជ្ញ

សុខស្ស ទាតា មេធាវី សុខំ សោ អធិគច្ឆតិ *អ្នកមានប្រាជ្ញជាអ្នកឲ្យនូវសេចក្ដីសុខ (ដល់អ្នកឯទៀតហើយ) រមែងបាននូវសេចក្ដីសុខ (នោះមកខ្លួនវិញ)*

អាយុំ ទត្វា ពលំ វណ្ណំ សុខញ្ច បដិភាណទោ

(បុគ្គលឯណា) បានឡើងនូវអាយុផង នូវកំលាំងផង នូវសម្បុរកាយផង នូវសេចក្ដីសុខផង (ដល់អ្នកឯទៀត) ហើយឈ្មោះថា ឡើងនូវប្រាជ្ញា

ទីឃាយុ យសវា ហោតិ យត្ថ យត្ថូបបជ្ជតិ បុគ្គលនោះ លុះបានកើតក្នុងភពណាៗ រមែងមានអាយុវែង មានយសបរិវារក្នុងភពនោះៗ ។

ជីវកត្ថេរគាថា

បណ្ឌុបលាសោវ ទានិសិ ខ្លួនអ្នកក្នុងកាលឥឡូវនេះ ជាបុគ្គលប្រៀបដូចស្លឹកឈើទុំមានពណ៌លឿង

យមបុរិសាបិ ច តេ ឧបដ្ឋិតា បុរស (ជាចំពើ) នៃយមរាជ គឺមរណៈ សោតក៏ប្រាកដដល់អ្នកហើយ

ឧយ្យោគមុខេ ចតិដ្ឋសិ អ្នកជាបុគ្គលស្ថិតនៅក្នុងច្រកមាត់នៃសេចក្ដីសាបសូន្យ

បាថេយ្យម្បិ ច តេ ន វិជ្ជតិ ស្បៀងគឺកុសលរបស់អ្នក សោតក៏គ្មាន

សោ ករោហិ ទីបមត្តនោ ចូរធ្វើនូវទីពឹងនៃខ្លួនចុះ

ខិប្បំ វាយម បណ្ឌិតោ ភវ ចូរអ្នកតាំងព្យាយាមរួតរះ

ចូរជាអ្នកឈ្លាស (កុំជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅឡើយ)

និទ្ធន្តមលោ អនង្គណោ ទិព្វំ អរិយភូមិមេហិសិ អ្នក (កាលធ្វើយ៉ាងនេះ) នឹងជាបុគ្គលមានមន្ទិល (មានកក្ខតៈជាដើម) ខ្ជាក់ចេញមិនមានគ្រឿងគ្រៀងគឺពួកកិលេស ហើយនឹងដល់នូវអរិយភូមិដ៏ជាទិព្វ ។

បុព្វបេតពលិទានានុមោទនគាថា

យំកិញ្ចារម្មណំ កត្វា ទជ្ជា ទានមមច្ឆរី
បុព្វេ បេតេ វ អារព្ភ អថ វា វត្ថុទេវតា

កុលបុត្រធ្វើនូវហេតុឯណាមួយទៀតជាអារម្មណ៍ គឺប្រារព្ធនូវមាតាបិតាទាំងឡាយ ដែលលានខ្លួនទៅកាន់បរលោកហើយក្នុងកាលមុនបន្តិចរួចហើយ (គប្បីប្រារព្ធ) នូវទេវតាទាំងឡាយ ដែលអាស្រ័យនៅក្នុងទីទាំងឡាយ មានទីផ្ទះជាដើមហើយ ត្រូវកុំកំណាញ់ត្រូវឲ្យនូវទាន

បត្តារោ វ មហារាជេ លោកបាលេ យសស្សិនោ
កុវេរំ ធតរដ្ឋំ វិរូបក្ខំ វិរូឡ្ហកំ (គប្បីប្រារព្ធ) នូវទេវតាជាលោកបាលទាំងឡាយដែលជាស្តេចធំ ៤ គឺព្រះបាទកុវេរៈ១ ព្រះបាទធតរដ្ឋៈ១

ព្រះបាទវិរូបក្ខៈ ១ ព្រះបាទវិរុឡ្ហកៈ ១ ដែលជាស្តេចនៃទេវតាមានយសបរិវារ

តេ ចេវ បូជិតា ហោន្តិ ទាយកា ច អនិប្ផលា ស្តេចទេវតាទាំងឡាយនោះ ទើបគេបានបូជាហើយ (ដោយឧទ្ទិសផលបុណ្យជូនទៅ) អ្នកដែលឧទ្ទិសផលបុណ្យជូនទៅនោះ មិនមែនជាឥតផលទេ គឺបានផលានិសង្សជាប្រាកដ

ន ហិ រុណ្ណំ វា សោកោ វា យាវញ្ញា បរិទេវនា កិរិយាយំក្តី សោកសៅក្តី សេចក្តីខ្សឹកខ្សួលណាមួយដទៃក្តី ក៏ឥតអំពើ

ន តម្បេតានមត្ថាយ ឯវំ តិដ្ឋន្តិ ញាតយោ កិច្ចមានយំសោកជាដើមនោះ មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលទៅកាន់បរលោកនាយហើយទាំងឡាយឡើយ កាលបើបុគ្គលយំសោកខ្សឹកខ្សួលអាល័យរាន់ក្រោយដូច្នេះ ញាតិទាំងឡាយ (ដែលទៅកាន់បរលោកនាយហើយនោះ)ក៏ឥតបានដឹងបានឮឡើយ (ជាការឥតប្រយោជន៍ទទេ)

អយញ្ច ខោ ទក្ខិណា ទិន្នា សង្ឃម្ហិ សុបតិដ្ឋិតា ទើបទក្ខិណាទានដែលបុគ្គលបានឲ្យហើយនេះឯង ជាទានដំកល់នៅល្អហើយក្នុងសង្ឃ

ទីឃរត្តំ ហិតាយស្ស ឋានសោ ឧបកប្បតិ *ទក្ខិណាទាន នោះ ទើបអាចសម្រេចផលដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ញាតិ ដែលទៅកាន់លោកខាងនាយហើយនោះ អស់កាលដ៏អង្វែងទៅ ដោយសមតាមហេតុ គឺទីដែលគួរសម្រេចបាន ។*

(ហេតុដែលគួរសម្រេចបាននោះគឺ ខុប្បិបាសិកវត្ថុប្រេត បរទត្តូប-ជីវិកប្រេត និជ្ឈាមតណ្ហិកប្រេត ជាអាទិ) ។

តិរោកុឌ្ឌកណ្ឌគាថា

តិរោកុឌ្ឌេសុ តិដ្ឋន្តិ សន្ធិសឹឃាដកេសុ ច
ទ្វារពាហាសុ តិដ្ឋន្តិ អាគន្ត្វាន សកំ ឃរំ

ពួកប្រេតទាំងឡាយមកហើយ កាន់ផ្ទះនៃញាតិដោយគិតថា ផ្ទះរបស់ខ្លួន រមែងឈរនៅជិតខាងក្រៅជញ្ជាំងទាំងឡាយខ្លះ នាផ្លូវបែកជា ៤ និងផ្លូវបែកជា ៣ ទាំងឡាយខ្លះ ជិតទ្វារក្រុងនិងទ្វារផ្ទះទាំងឡាយខ្លះ

បហុតេ អន្នបានម្ហិ ខជ្ជភោជេ ឧបដ្ឋិតេ *នាកាល បាយនិងទឹក និងចង្អែម និងចំណាប់ដ៏ល្មមគ្រាន់ គឺពួកញាតិចូលទៅតាំង ទុកហើយ*

ន តេសំ កោចិ សរតិ សត្តានំ កម្មប្បច្ចយា *ញាតិ*

ណាមួយមិននឹកដល់ប្រេតទាំងឡាយនោះ ព្រោះកម្មរបស់សត្វទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ

ឯវំ ទទន្តិ ញាតីនំ យេ ហោន្តិ អនុកម្បកា
សុចិំ បណីតំ កាលេន កប្បិយំ បានភោជនំ

ញាតិទាំងឡាយឯណា តែងអនុគ្រោះ ញាតិទាំងឡាយនោះ រមែងឲ្យនូវទឹកនិងភោជនដ៏មត់ចត់ដ៏ប្រសើរ ជារបស់គួរតាមកាលដល់ញាតិទាំងឡាយ ជាអ្នកលះលោកនេះទៅហើយ នោះយ៉ាងនេះថា

ឥទំ វោ ញាតីនំ ហោតុ សុខិតា ហោន្តុ ញាតយោ

ទាននេះចូលមានដល់ញាតិទាំងឡាយ សូមញាតិទាំងឡាយ ចូរជាអ្នកដល់នូវសេចក្ដីសុខ

តេ ច តត្ថ សមាគន្ត្វា ញាតិបេតា សមាគតា

ក៏ប្រេតជាញាតិទាំងឡាយនោះ មកប្រជុំគ្នាហើយក្នុងស្ថានដែលឲ្យទាននោះ ជាអ្នកមកហើយដោយបំណងល្អ

បហុតេ អន្នបានម្ហិ សក្កច្ចំ អនុមោទរេ កាលបើ ចាយបាយនិងទឹកដ៏ល្មមគ្រាន់ ក៏គប្បីអនុមោទនាដោយគោរពថា

ចិរំ ជីវន្តុ នោ ញាតី យេសំ ហេតុលភាម សេ យើង

ទាំងឡាយបានសម្បត្តិនេះ ព្រោះហេតុនៃញាតិទាំងឡាយឯណា សូមញាតិទាំងឡាយនោះរបស់យើងទាំងឡាយចូររស់នៅយឺនយូរ

អម្ហាកញ្ច កតា បូជា កំបូជាគឺញាតិទាំងឡាយធ្វើហើយដល់យើងទាំងឡាយ

ទាយកា ច អនិប្ផលា ឯទាយកគឺអ្នកឲ្យទានក៏មិនឥតផល

ន ហិ តត្ថ កសី អត្ថិ កសិកម្ម គឺការភ្ជួរស្រែចំការ ក៏មិនមានក្នុងភូមិនៃប្រេតនោះ

គោរក្ខេត្ថ ន វិជ្ជតិ គោរក្ខកម្ម គឺការរក្សាគោ ក៏មិនមានក្នុងភូមិនៃប្រេតនោះ

វណិជ្ជា តាទិសី នត្ថិ ពាណិជ្ជកម្មគឺការជួញដែលជាហេតុបានសម្បត្តិដូច្នោះក៏មិនមាន

ហិរញ្ញេន កយាកយំ មិនមានការលក់ទិញផ្លាស់ប្ដូរដោយប្រាក់

តតោ ទិន្នេន យាបេន្តិ បេតា កាលកតា តហិំ

បុគ្គលទាំងឡាយធ្វើកាលកិរិយាទៅកើតជាប្រេត រមែងញុំាងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងប្រេតវិស័យនោះ ដោយផលទានដែលញាតិឲ្យហើយអំពីលោកនេះ

ឧណ្ណតេ ឧទកំ វុដ្ឋំ យថា និន្នំ បវត្តតិ
ឯវមេវ ឥតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ

ទឹកធ្លាក់ចុះក្នុងទីទួល រមែងហូរទៅកាន់ទីទំនាបដូចម្ដេចមិញ ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយអំពីលោកនេះ រមែងសម្រេចផលដល់ប្រេតទាំងឡាយដូច្នោះដែរ

យថា វារិវហា បូរា បរិបូរេន្តិ សាគរំ
ឯវមេវ ឥតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ

ជ្រលងផ្លូវទឹកទាំងឡាយ មានទន្លេនិងស្ទឹងជាដើម រមែងញុំាងសាគរឲ្យពេញព្រៀបដូចម្ដេចមិញ ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយអំពីលោកនេះរមែងសម្រេចផលដល់ប្រេតទាំងឡាយដូច្នោះដែរ

អទាសិ មេ អកាសិ មេ ញាតិមិត្តា សខា ប
មេ បេតានំ ទក្ខិណំ ទជ្ជា បុព្វេ កតមនុស្សរំ

បុគ្គលកាលរលឹកឃើញនូវឧបការគុណ ដែលលោកធ្វើទុកដល់ខ្លួនក្នុងកាលមុនថា អ្នកនេះបានឲ្យរបស់នេះដល់អញ អ្នកនេះបានធ្វើគុណនេះដល់អញ ជនទាំងឡាយនោះ ជាញាតិមិត្តនិងជាសម្លាញ់របស់អញ ដូច្នេះហើយ គួរឲ្យទក្ខិណាទានដើម្បីប្រេតទាំងឡាយ

ន ហិរុណ្ណំ វា សោកា វា យាវញ្ញា បរិទេវនា ការយំឬសោកសៅ ឬការខ្សឹកខ្សួលដទៃ ១ មិនមានប្រយោជន៍ឡើយ

ន តំ បេតា នមត្ថាយ ធ្វើដូច្នោះរកបានជាប្រយោជន៍ដល់ប្រេតទាំងឡាយគ្មាន

ឯវំ តិដ្ឋន្តិ ញាតយោ ញាតិទាំងឡាយរមែងស្ថិតនៅដកបាន ដឹងបានឮយ៉ាងនេះ

អយញ្ច ខោ ទក្ខិណា ទិន្នា បើទក្ខិណាទានដែលបុគ្គលបានឲ្យហើយនេះឯង

សង្ឃម្ហិ សុបតិដ្ឋិតា ជាទានដំកល់នៅល្អហើយក្នុងសង្ឃ
ទីឃរត្តំ ហិតាយស្ស ឋានសោ ឧបកប្បតិ ទក្ខិណាទាននោះ ទើបចូលទៅសម្រេចតាមស្ថាន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ប្រេតនោះអស់កាលជាអង្វែង

សោ ញាតិធម្មោ ច អយំ និទស្សិតោ ក៏ញាតិធម៌នោះ គឺអ្នកបានសំដែងជាបែបយ៉ាងហើយ

បេតាន បូជា ច កតា ឧឡារា ការបូជាដ៏ថ្លៃថ្លា ចំពោះដល់ប្រេតទាំងឡាយ គឺអ្នកបានធ្វើហើយ

ពលញ្ច ភិក្ខូនមនុប្បទិន្នំ កម្លាំងកាយនៃភិក្ខុទាំងឡាយឈ្មោះ
ជា គឺអ្នកបានបំពេញឲ្យហើយ

តុម្ហេហិ បុញ្ញំ បសុតំ អនប្បកន្តិ បុណ្យគឺអ្នកសន្សំទុក
ហើយ មិនមែនតិចដូច្នេះ ។

យាគុអនុមោទនាគាថា

យោ សញ្ញតានំ បរទត្តភោជិនំ
កាលេន សក្កច្ច ទទាតិ យាគុំ
ទសស្ស ឋានានិ អនុប្បវេច្ឆតិ
អាយុញ្ច វណ្ណញ្ច សុខំ ពលញ្ច
បដិភាណមស្ស ឧបជាយតេ តតោ
ខុទំ បិបាសំ ព្យបនេតិ វាតំ
សោធេតិ វត្ថិំ បរិណាមេតិ ភត្តំ
ភេសជ្ជមេតំ សុគតេន វណ្ណិតំ ។
តស្មា ហិ យាគុំ អលមេវ ទាតុំ
និច្ចំ មនុស្សេន សុខត្ថិកេន

ទិព្វានិ ច បត្ថយតា សុខានិ

មនុស្សសោ ភគ្គតបិច្ឆតា ច ។

ជនឯណាបានឲ្យបបរដោយគោរពដល់ពួកសមណៈ ដែលជាអ្នកសង្រួមជនបរិភោគភោជនដែលអ្នកដទៃឲ្យ ក្នុងកាលដ៏គួរ (ជននោះ) ឈ្មោះថាឲ្យនូវហេតុនៃអានិសង្សទាំង ១០ យ៉ាង គឺអាយុ ១ ពណ៌សម្បុរ ១ សេចក្តីសុខ ១ កម្លាំងកាយ ១ ប្រាជ្ញារបស់បុគ្គលនោះតែងកើតឡើង ១ បបរនោះតែងកំចាត់បង់សេចក្តីឃ្លាន ១ សេចក្តីស្រេក ១ នឹងញ៉ាំងខ្យល់ (ឲ្យបានដើរស្រួល ១) ញ៉ាំងសរសៃឲ្យបានស្អាត ១ ញ៉ាំងភក្តឲ្យល្អ ១ នេះភេសជ្ជៈដែលព្រះសុគតទ្រង់សរសើរហើយ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមានសេចក្តីត្រូវការ ចង់បានសេចក្តីសុខជារបស់មនុស្សក្តី ប្រាថ្នាសេចក្តីសុខជារបស់ទិព្វក្តី ចង់បានសេចក្តីល្អរុងរឿងក្នុងមនុស្សក្តី គួរឲ្យបបរជានិច្ចចុះ ។

សិទ្ធិយាចនគាថា

សិជ្ឈតុ សិជ្ឈតុ សិជ្ឈតុ តទំ ផលំ

ឯតស្មិំ រតនត្តយស្មិំ សម្បសាទនចេតសោ

សូមផលនៃចិត្តដែលជ្រះថ្លាក្នុងព្រះរតនត្រ័យនោះ ផលនេះចូរជា

ផលសម្រេច ឲ្យជាផលសម្រេច ឲ្យជាផលសម្រេច ។

យានទានានុមោទនាគាថា

អន្នំ បានំ វត្ថំ យានំ មាលាគន្ធំ វិលេបនំ
សេយ្យាវសថំ បទីបេយ្យំ ទានវត្ថុ ឥមេ ទស

ទានវត្ថុទាំងឡាយ ១០ យ៉ាងនេះគឺ បាយ ទឹក, សំពត់, យានជំនិះ, ផ្កាកម្រង, គ្រឿងក្រអូប, គ្រឿងលាប, ទីដេក, ទីសំណាក់អាស្រ័យ គ្រឿងប្រទីបនិងទៀនគោម

អន្នទោ ពលទោ ហោតិ *អ្នកឲ្យបាយស៊ី ឈ្មោះថាឲ្យកម្លាំង*
វត្ថទោ ហោតិ វណ្ណទោ *អ្នកឲ្យសំពត់ ឈ្មោះថាឲ្យពណ៌*
យានទោ សុខទោ ហោតិ *អ្នកឲ្យយាន ឈ្មោះថាឲ្យសេចក្ដីសុខ*
ទីបទោ ហោតិ ចក្ខុទោ *អ្នកឲ្យប្រទីប ឈ្មោះថាឲ្យចក្ខុភ្នែក*
មនាបទាយី លភតេ មនាបំ *អ្នកឲ្យរបស់ដែលគាប់ចិត្ត រមែងបាន របស់ដែលគាប់ចិត្ត*
អគ្គស្ស ទាតា លភតេ បុនគ្គំ *អ្នកឲ្យវត្ថុដ៏លើស រមែងបាន នូវវត្ថុដ៏លើស*

វរស្ស ទាតា វរលាភី ច ហោតិ *អ្នកឲ្យរបស់ល្អ រមែងបានរបស់ល្អ*

សេដ្ឋន្ទទោ សេដ្ឋមុបេតិ ឋានំ *អ្នកឲ្យទីស្ថានដ៏ប្រសើរ រមែងចូលទៅដល់ទីស្ថានដ៏ប្រសើរ*

អគ្គទាយី វរទាយី សេដ្ឋទាយី ច យោ នរោ *ជនប្រុសស្រីឯណា ឲ្យរបស់ដែលលើស ឲ្យរបស់ដែលល្អ និងទីស្ថានដ៏ប្រសើរ*

ទីឃាយុ យសវា ហោតិ យត្ថ យត្ថូបបជ្ជតិ *ជនប្រុសស្រីនោះ កើតក្នុងទីណាៗ រមែងជាអ្នកមានអាយុយឺនយូរ មានយសក្នុងទីនោះៗ*

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន *ដោយភាសិតសច្ចវាចានេះ ។*

សុវត្ថិ ហោតុ សព្វទា អរោគិយសុខញ្ចេវ កុសលញ្ច អនាមយំ *សូមឲ្យសេចក្តីសួស្តី និងសេចក្តីសុខ ដែលកើតអំពីសេចក្តីមិនមានរោគ និងឥតទាស់ គឺសេចក្តីប្រាសចាកទុក្ខព្យាធិស្រួលកាយ ចូរមានដល់អ្នកទាំងឡាយ ឲ្យបានគ្រប់កាល ។*

ធម៌សំរាប់សូត្រជារវេរ

និងបំសុកូល

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

(សូត្រ ៣ ដង)

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

មាតិកា

កុសលា ធម្មា អកុសលា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា វិបាកា ធម្មា វិបាកធម្មធម្មា នេវ វិបាកនវិបាកធម្មធម្មា ឧបាទិណ្ណុបាទានិយា (១) ធម្មា អនុបាទិណ្ណុបាទានិយា (២) ធម្មា អនុបាទិណ្ណានុបាទានិយា (៣) ធម្មា សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកា ធម្មា អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកា ធម្មា អសង្កិលិដ្ឋាសង្កិលេសិកា ធម្មា សវិតក្កសវិចារា ធម្មា អវិតក្កវិចារមត្តា

១-២-៣- ធ្លាក់សូត្រមកថា "ឧបាទិន្នុបាទានិយា, អនុបាទិន្នុបាទានិយា, អនុបាទិន្នានុបាទានិយា" ក៏ដូច្នេះវិញ ។

ធម្មា អវិតក្កា[១] វិចារា ធម្មា បីតិសហគតា ធម្មា សុខ-
សហគតា ធម្មា ឧបេក្ខាសហគតា ធម្មា ទស្សនេន បហា-
តព្វា ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វា ធម្មា នេវ ទស្សនេន
ន ភាវនាយ បហាតព្វា ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា
ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ធម្មា នេវ ទស្សនេន
ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ធម្មា អាចយគាមិនោ ធម្មា
អប្បចយគាមិនោ ធម្មា នេវា[២]ចយគាមិនោ នាប្បចយគាមិនោ
ធម្មា សេក្ខា ធម្មា អសេក្ខា ធម្មា នេវ សេក្ខា នាសេក្ខា
ធម្មា បរិត្តា ធម្មា មហគ្គតា ធម្មា អប្បមាណា ធម្មា
បរិត្តារម្មណា ធម្មា មហគ្គតារម្មណា ធម្មា អប្បមាណា-
រម្មណា ធម្មា ហីនា ធម្មា មជ្ឈិមា ធម្មា បណីតា ធម្មា
មិច្ឆត្តនិយតា ធម្មា សម្មត្តនិយតា ធម្មា អនិយតា ធម្មា
មគ្គារម្មណា ធម្មា មគ្គហេតុកា ធម្មា មគ្គាធិបតិនោ ធម្មា
ឧប្បន្នា ធម្មា អនុប្បន្នា ធម្មា ឧប្បាទិនោ ធម្មា អតីតា

១– ជា អវិតក្កអវិចារា ។ –២ ជា នេវ អាចយគាមិនោ ន អប្បចយគាមិនោ ។ ដែល សម្រេចក្នុងទីនេះ តាមបាលីក្នុងគម្ពីរធម្មសង្គណី អភិធម្មបិដក ដោយត្រឹមត្រូវហើយ ។

ធម្មា អនាគតា ធម្មា បច្ចុប្បន្នា ធម្មា អតីតារម្មណា ធម្មា អនាគតារម្មណា ធម្មា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ធម្មា អជ្ឈត្តា ធម្មា ពហិទ្ធា ធម្មា អជ្ឈត្តពហិទ្ធា ធម្មា អជ្ឈត្តារម្មណា ធម្មា ពហិទ្ធារម្មណា ធម្មា អជ្ឈត្តពហិទ្ធារម្មណា ធម្មា សនិទស្សនសប្បដិឃា ធម្មា អនិទស្សនសប្បដិឃា ធម្មា អនិទស្សនា[១]ប្បដិឃា ធម្មា ។

ពាវីសតិតិកមាតិកា

ធម្មសង្គណីបករណំ នាម សមត្តំ ។

វិភង្គ

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តរំ វិភង្គប្បករណំ នាមេតំ[២])

ខន្ធវិភង្គោ អាយតនវិភង្គោ ធាតុវិភង្គោ សច្ចវិភង្គោ

១– ច្បាប់ស្លឹករឹតថា អនិទស្សនអប្បដិឃា ដែលសរសេរក្នុងទីនេះ តាមបាលីក្នុងធម្មសង្គណី អភិធម្មបិដក ។ ២– តាមដែលច្បាប់ស្លឹករឹត វត្ថុខ្លះ ស្លឹករឹតថាវិភង្គ បករណំ នាមេតំ វត្ថុខ្លះ ថានាមតំ ។ បានពិនិត្យមើលក្នុងអដ្ឋកថា ឃើញថា វិភង្គប្បករណំ នាម ។ តំ ។

ឥន្ទ្រិយវិភង្គោ បច្ចយាការវិភង្គោ សតិបដ្ឋានវិភង្គោ សម្ម-
ប្បធានវិភង្គោ ឥទ្ធិបាទវិភង្គោ ពោជ្ឈង្គវិភង្គោ មគ្គវិភង្គោ
ឈានវិភង្គោ អប្បមញ្ញាវិភង្គោ សិក្ខាបទវិភង្គោ បដិសម្ភិ-
ទាវិភង្គោ ញាណវិភង្គោ ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គោ ធម្មហទយវិភង្គោតិ
អដ្ឋារសវិធេន វិភត្តំ វិភង្គប្បករណំ នាម សមត្តំ ។

ធាតុកថា

ក្ខនឥទ្ទកថា

(ឥទន្តរំ ធាតុកថាបករណំ នាមេតំ[១])

សង្គហោ អសង្គហោ សង្គហិតេន អសង្គហិតំ អសង្គ-
ហិតេន សង្គហិតំ សង្គហិតេន សង្គហិតំ អសង្គហិតេន
អសង្គហិតំ សម្បយោគោ វិប្បយោគោ សម្បយុត្តេន វិប្ប-
យុត្តំ វិប្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ
វិប្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ សង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ
សម្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតំ អសង្គហិតេន សម្ប-

១– អដ្ឋកថា ធា ធាតុកថាបករណំ ឆាខ ១ តំ ១

យុត្តំ វិប្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតន្តិ បុរិសវិធេន វិភត្តំ ធាតុកថាបករណំ នាម សមត្តំ ។

បុគ្គលបញ្ញត្តិ

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តរំ បុគ្គលបញ្ញត្តិប្បករណំ នាមេសា[១])

ខន្ធបញ្ញត្តិ អាយតនបញ្ញត្តិ ធាតុបញ្ញត្តិ សច្ចបញ្ញត្តិ ឥន្ទ្រិយបញ្ញត្តិ បុគ្គលបញ្ញត្តីតិ ឆវិធេន វិភត្តំ បុគ្គលបញ្ញត្តិប្បករណំ នាម សមត្តំ ។

កថាវត្ថុ

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តរំ កថាវត្ថុប្បករណំ នាមេតំ[២])

សកវាទេ បញ្ចសុត្តសតានិ បរវាទេ បញ្ចសុត្តសតានីតិ សុត្តសហស្សំ សមោធានេត្វាន វិភត្តំ[៣] កថាវត្ថុប្បករណំ នាម សមត្តំ ។

១– ក្នុងអដ្ឋកថា ថា បុគ្គលបញ្ញត្តិ នាម ។ សា ។ ល ។ ២– ក្នុងអដ្ឋកថា ថា កថាវត្ថុប្បករណំ នាម ។ តំ ។ ល ។ ៣– ក្នុងគម្ពីរអដ្ឋសាលិនីអដ្ឋកថាអក្សរភូមាថា សកវាទេ បញ្ចសុត្តសតានិ បរវាទេ បញ្ចាតិ សុត្តសហស្សំ សមោធានេត្វា ភិត្តំ ។ ក្នុងគម្ពីរ អដ្ឋសាលិនីអក្សររ៉ូមថា សកវាទេ បញ្ចសុត្តសតានិ បរវាទេ បញ្ចសតានិ សុត្តសហស្សំសមោធានេត្វា វិភត្តំ ។

យមក

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តរំ យមកប្បករណំ តាមេតំ[១])

មូលយមកំ ខន្ធយមកំ អាយតនយមកំ ធាតុយមកំ សច្ចយមកំ សង្ខារយមកំ អនុសយយមកំ ចិត្តយមកំ ធម្ម-យមកំ ឥន្ទ្រិយយមកន្តិ ទសវិធេន វិភត្តំ យមកប្បករណំ តាម សមត្តំ ។

បដ្ឋាន

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តរំ មហាបដ្ឋានប្បករណំ តាមេតំ[២])

ហេតុប្បច្ចយោ អារម្មណប្បច្ចយោ អធិបតិប្បច្ចយោ អនន្តរប្បច្ចយោ សមនន្តរប្បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយោ អាសេវនប្បច្ចយោ

១– ក្នុងអដ្ឋកថា ជា យមកំ តាម បករណំ ។ តំ ។ ល ។ ២– ក្នុងអដ្ឋកថា ជាមហា-បករណំ តាម ឬ ជា បដ្ឋានប្បករណំ តាម ។ តំ ។ ល ។ គួរប្រើក៏បាន ។

កម្មប្បច្ចយោ វិបាកប្បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្ប-
ច្ចយោ ឈានប្បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយោ
វិប្បយុត្តប្បច្ចយោ អត្ថិប្បច្ចយោ នត្ថិប្បច្ចយោ វិគតប្បច្ច-
យោ អវិគតប្បច្ចយោតិ បច្ចយវសេន តា ចតុវីសតិវិធេន
វិភត្តំ មហាបដ្ឋានប្បករណំ នាម សមត្តំ ។

១ ខន្ធវិភង្គ

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ វិភង្គប្បករណំ នាមេតំ)

បញ្ចក្ខន្ធា រូបក្ខន្ធោ វេទនាក្ខន្ធោ សញ្ញាក្ខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ ។ តត្ថ កតមោ រូបក្ខន្ធោ ។ យំ កិញ្ចិ រូបំ អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យំ ទូរេ[១] សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិត្វា អយំ វុច្ចតិ រូបក្ខន្ធោ ។ តត្ថ កតមោ

១– តាមដែលធ្លាប់ស្ដាប់ថា យំ ទូរេ វា តែបានពិនិត្យមើលក្នុងគម្ពីរ អិង្គបាលី ដោយច្រើនគម្ពីរ ឃើញដូចក្នុងទីនេះ ។ ខាងចែក វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ក៏ដូចគ្នា ។

វេទនាក្ខន្ធោ ។ យា កាចិ វេទនា អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ចតិ វេទនាក្ខន្ធោ ។ តត្ថ កតមោ សញ្ញាក្ខន្ធោ ។ យា កាចិ សញ្ញា អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ចតិ សញ្ញាក្ខន្ធោ ។ តត្ថ កតមោ សង្ខារក្ខន្ធោ ។ យេ កេចិ សង្ខារា អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យេ ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ចតិ សង្ខារក្ខន្ធោ ។ តត្ថ កតមោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ ។ យំ កិញ្ចិ វិញ្ញាណំ អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យំ ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា

អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ចតិ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ ។ (អយំ ខន្ធវិភង្គោតិ អដ្ឋារសវិធេន វិភត្តំ វិភង្គប្បករណំ នាម សមត្តំ)។

ធាតុកថា

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ ធាតុកថាបករណំ នាមេតំ)

សង្គហោ អសង្គហោ សង្គហិតេន អសង្គហិតំ អសង្គហិតេន សង្គហិតំ សង្គហិតេន អសង្គហិតំ អសង្គហិតេន អសង្គហិតំ សម្បយោគោ វិប្បយោគោ សម្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ សង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ សម្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតំ អសង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតន្តិ[1] បញ្ចក្ខន្ធា ទ្វាទសាយតនានិ អដ្ឋារស ធាតុយោ ចត្តារិ សច្ចានិ[2] ពាវីសតិន្ទ្រិយានិ បដិច្ចសមុប្បាទោ ចត្តារោ

១– ក្នុងបាលីអភិធម្មបិដក មិនមាន តិ ។ ២– តាមដែលធ្លាប់សូត្រមកជា ចត្តារិ អរិយសច្ចានិ តែក្នុងបាលីព្រះអភិធម្មបិដក មានដូចក្នុងទីនេះ ។

សតិបដ្ឋានា ចត្តារោ សម្មប្បធានា ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា ចត្តារិ ឈានានិ ចតស្សោ អប្បមញ្ញាយោ បញ្ចិន្ទ្រិយានិ បញ្ច ពលានិ សត្ត ពោជ្ឈង្គា អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ ។ ផស្សោ វេទនា សញ្ញា ចេតនា ចិត្តំ អធិមោក្ខោ មនសិការោ ។ តីហិ សង្គហោ តីហិ អសង្គហោ ចតូហិ សម្បយោគោ ចតូហិ វិប្បយោគោ សភាគោ វិសភាគោ សព្វាបិ ធម្មសង្គណិ ធាតុកថាយ មាតិកា ។

(នយមាតិកាតិ បញ្ចវិធេន វិភត្តំ ធាតុកថាបករណំ នាម សមត្តំ(១)) ។

បុគ្គលបញ្ញត្តិ

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ បុគ្គលប្បត្តិប្បករណំ នាមេសា)

ខន្ធប្បញ្ញត្តិ អាយតនប្បញ្ញត្តិ ធាតុប្បញ្ញត្តិ សច្ចប្បញ្ញត្តិ ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ បុគ្គលប្បញ្ញត្តីតិ ។

១— ក្នុងបាលីអភិធម្មបិដក មានតែត្រឹមធាតុកថាយ មាតិកាតិ តាំងពី នយមាតិកា ។ល។ សមត្តំ នេះជារបៀបតាមដែលធ្លាប់សូត្រមក ដែលមានក្នុងគម្ពីរឯទៀត ។

កិត្តាវតា ខន្ធានំ ខន្ធប្បញ្ញត្តិ ។ យាវតា បញ្ចក្ខន្ធា រូបក្ខន្ធោ វេទនាខន្ធោ សញ្ញាខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ ឯត្តាវតា ខន្ធានំ ខន្ធប្បញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា អាយតនានំ អាយតនប្បញ្ញត្តិ ។ យាវតា ទ្វាទសាយតនានិ ចក្ខ្វាយតនំ រូបាយតនំ សោតាយតនំ សទ្ទាយតនំ ឃានាយតនំ គន្ធាយតនំ ជិវ្ហាយតនំ រសាយតនំ កាយាយតនំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ មនាយតនំ ធម្មាយតនំ ឯត្តាវតា អាយតនានំ អាយតនប្បញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា ធាតូនំ ធាតុប្បញ្ញត្តិ ។ យាវតា អដ្ឋារស ធាតុយោ ចក្ខុធាតុ រូបធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ សោតធាតុ សទ្ទធាតុ សោតវិញ្ញាណធាតុ ឃានធាតុ គន្ធធាតុ ឃានវិញ្ញាណធាតុ ជិវ្ហាធាតុ រសធាតុ ជិវ្ហាវិញ្ញាណធាតុ កាយធាតុ ផោដ្ឋព្វធាតុ កាយវិញ្ញាណធាតុ មនោធាតុ ធម្មធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ ឯត្តាវតា ធាតូនំ ធាតុប្បញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា សច្ចានំ សច្ចប្បញ្ញត្តិ ។ យាវតា ចត្តារិ

សច្ចានិ(•) ទុក្ខសច្ចំ សមុទយសច្ចំ និរោធសច្ចំ មគ្គសច្ចំ ឯត្តាវតា សច្ចានំ សច្ចប្បញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា ឥន្ទ្រិយានំ ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ ។ យាវតា ពាវីសតិន្ទ្រិយានិ ចក្ខុន្ទ្រិយំ សោតិន្ទ្រិយំ ឃានិន្ទ្រិយំ ជិវ្ហិន្ទ្រិយំ កាយិន្ទ្រិយំ មនិន្ទ្រិយំ ឥត្ថិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ជីវិតិន្ទ្រិយំ សុខិន្ទ្រិយំ ទុក្ខិន្ទ្រិយំ សោមនស្សិន្ទ្រិយំ ទោមនស្សិន្ទ្រិយំ ឧបេក្ខិន្ទ្រិយំ សទ្ធិន្ទ្រិយំ វិរិយិន្ទ្រិយំ សតិន្ទ្រិយំ សមាធិន្ទ្រិយំ បញ្ញិន្ទ្រិយំ អនញ្ញាតញ្ញស្សាមីតិន្ទ្រិយំ អញ្ញិន្ទ្រិយំ អញ្ញាតាវិន្ទ្រិយំ ឯត្តាវតា ឥន្ទ្រិយានំ ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា បុគ្គលានំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ ។ សមយវិមុត្តោ អសមយវិមុត្តោ កុប្បធម្មោ អកុប្បធម្មោ បរិហានធម្មោ អបរិហានធម្មោ ចេតនាភព្វោ អនុរក្ខនាភព្វោ បុថុជ្ជនោ គោត្រភូ ភយូបរតោ អភយូបរតោ ភព្វាគមនោ អភព្វាគមនោ និយតោ អនិយតោ បដិបន្នកោ ផលេ ឋិតោ

• – ក្នុងភាណវារៈ អក្សរខ្មែរខ្វះជា ចត្តារិ អរិយសច្ចានិ នេះលើសពីបាលីក្នុងព្រះអភិធម្មបិដក មាននៅក្នុងទីនេះ ។

សមសីសី ឋិតកប្បី អរិយោ អនរិយោ សេក្ខោ អសេក្ខោ នេវសេក្ខោ នាសេក្ខោ តេវិជ្ជោ ឆឡភិញ្ញោ សម្មាសម្ពុទ្ធោ បច្ចេកពុទ្ធោ ឧភតោភាគវិមុត្តោ បញ្ញាវិមុត្តោ កាយសក្ខិ ទិដ្ឋិប្បត្តោ សទ្ធាវិមុត្តោ ធម្មានុសារី សទ្ធានុសារី សត្ត-ក្ខត្តុំ បរមោ កោលំកោលោ ឯកពីជី សកទាគាមី អនា-គាមី អន្តរាបរិនិព្វាយី ឧបហច្ចបរិនិព្វាយី អសង្ខារបរិនិព្វាយី សសង្ខារបរិនិព្វាយី ឧទ្ធំសោតោ អកនិដ្ឋគាមី សោតាបន្នោ សោតាបត្តិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ សកទាគាមី សក-ទាគាមិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ អនាគាមី អនាគាមិ-ផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ អរហា អរហត្តផលសច្ឆិកិរិ-យាយ បដិបន្នោតិ[១] ។

អយំ ឧទ្ទប្បញ្ញត្តាតិ ឆវិធេន វិភត្តំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្ប-ករណំ នាម សមត្តំ ។

១– តាមដែលធ្លាប់សូត្រមកថា អរហត្តាយ បដិបន្នោតិ តែក្នុងទីនេះ បានសរសេរ តាមបាលីក្នុងព្រះអភិធម្មបិដក ។

កថាវត្ថុ

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ កថាវត្ថុប្បករណំ នាមេតំ)

បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ ។ អាមន្តា ។ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ ។

ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ អាជានាហិ និគ្គហំ ហញ្ចិ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេន តេន វត រេ វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ ។ យំ តត្ថ វទេសិ វត្តព្វេ ខោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេន នោ ច វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ មិច្ឆា ។ នោ ចេ បន វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ នោ វត រេ វត្តព្វេ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ

សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ ។ យំ តត្ថ វទេសិ វត្តព្វេ ខោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេន នោ ច វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ មិច្ឆា ។

អនុលោមបញ្ចកំ(១)

(សកវាទីបញ្ចសុទ្ធសតានិ បរវាទីបញ្ចសុទ្ធសតានីតិ សុទ្ធស-
ហស្សំ សមោធានេត្វាន វិភត្តំ កថាវត្ថុប្បករណំ នាម សមត្តំ)

យមក

ក្ទនចាល៍

(តទនន្តរំ យមកប្បករណំ នាមេតំ)

យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលា យេ វា បន កុសលមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូ-

---

១— តាំងពី បុគ្គលោ ខាងដើមរៀងមកដល់ត្រឹមនេះ មានក្នុងបាលី កថាវត្ថុ ព្រះអភិធម្មបិដក ១ តាំងពី សកវាទី ។ល។ សមត្តំ បានពន្យល់ក្នុង កថាវត្ថុ រួចមកហើយ ។

លា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលា សព្វេ តេ ធម្មា
កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលា ធម្មា
សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលា យេ វា បន
កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។
យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលមូលា
យេ វា បន កុសលមូលមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។
យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯក-
មូលមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលមូលា សព្វេ
តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូល-
មូលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូ-
លមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលមូលា
សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលា ធម្មា
សព្វេ តេ កុសលមូលកា យេ វា បន កុសលមូលកា
សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលា ធម្មា
សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលកា យេ វា បន កុសល-

មូលេន ឯកមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលកា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលកា យេ វា បន កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលមូលកា យេ វា បន កុសលមូលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលមូលកា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលមូលកា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលកា យេ វា បន កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលាតិ ។

មូលំ ហេតុនិទានញ្ច សម្ភវោ បភវេន ន ច មុដ្ឋានាហារារម្មណា បច្ចយោ សមុទយេន ចាតិ ។

(មូលយមកាទិ ទេសយមកប្បដិបណ្ណិតំ យមកប្បករណំ នាម សមត្តំ) ។

បដ្ឋាន

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ មហាបដ្ឋានប្បករណំ នាមេតំ)

ហេតុប្បច្ចយោ អារម្មណប្បច្ចយោ អធិបតិប្បច្ចយោ អនន្តរប្បច្ចយោ សមនន្តរប្បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយោ អាសេវនប្បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយោ វិបាកប្បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយោ វិប្បយុត្តប្បច្ចយោ អត្ថិប្បច្ចយោ នត្ថិប្បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយោ អវិគតប្បច្ចយោ ។

តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ ទុកត្តិកញ្ចេវ តិកទុកញ្ច តិកត្តិកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច ឆ អនុលោមម្ហិ នយា សុគម្ភីរា ។ តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ ទុកត្តិកញ្ចេវ តិកទុកញ្ច តិកត្តិកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច ឆ បច្ចនីយម្ហិ នយា សុគម្ភីរា ។

តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ ទុកត្តិកញ្ចេវ តិកទុកញ្ច តិកត្តិកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច ឆ អនុលោមបច្ចនីយម្ហិ នយា សុគម្ភីរា ។ តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ ទុកត្តិកញ្ចេវ តិកទុកញ្ច តិកត្តិកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច ឆ បច្ចនីយានុលោមម្ហិ នយា សុគម្ភីរាតិ ។

(ចតុវីសតិប្បច្ចយវសេន អយំ សមន្តបដ្ឋានប្បករណវណ្ណនា និដ្ឋិតា) ។

តិរោកុឌ្ឌកណ្ឌ

តិរោកុឌ្ឌកណ្ឌំ

តិរោកុឌ្ឌេសុ តិដ្ឋន្តិ សន្ធិសិង្ឃាដកេសុ ច
ទ្វារពាហាសុ តិដ្ឋន្តិ អាគន្ត្វាន សកំ ឃរំ
បហុតេ អន្នបានម្ហិ ខជ្ជភោជ្ជេ ឧបដ្ឋិតេ
ន តេសំ កោចិ សរតិ សត្តានំ កម្មបច្ចយា
ឯវំ ទទន្តិ ញាតីនំ យេ ហោន្តិ អនុកម្បកា
សុចឹ បណីតំ កាលេន កប្បិយំ បានភោជនំ

ឥទំ វោ ញាតីនំ ហោតុ សុខិតា ហោន្តុ ញាតយោ
តេ ច តត្ថ សមាគន្ត្វា ញាតិបេតា សមាគតា
បហុតេ អន្នបានម្ហិ សក្កច្ចំ អនុមោទរេ
ចិរំ ជីវន្តុ នោ ញាតី យេសំ ហេតុ លភាមសេ
អម្ហាកញ្ច កតា បូជា ទាយកា ច អនិប្ផលា
ន ហិ តត្ថ កសី អត្ថិ គោរក្ខេត្ថ ន វិជ្ជតិ
វណិជ្ជា តាទិសី នត្ថិ ហិរញ្ញេន កយាកយំ
ឥតោ ទិន្នេន យាបេន្តិ បេតា កាលកតា តហឹ
ឧណ្ណតេ ឧទកំ វុដ្ឋំ យថា និន្នំ បវត្តតិ
ឯវមេវ ឥតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ
យថា វារិវហា បូរា បរិបូរេន្តិ សាគរំ
ឯវមេវ ឥតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ ។
អទាសិ មេ អកាសិ មេ ញាតិ មិត្តា សខា ច មេ
បេតានំ ទក្ខិណំ ទជ្ជា បុព្វេ កតមនុស្សរំ
ន ហិ រុណ្ណំ វា សោកោ វា យាចញ្ញា បរិទេវនា

ន តំ បេតានមត្ថាយ[១] ឯវំ តិដ្ឋន្តិ ញាតយោ
អយញ្ច ខោ ទក្ខិណា ទិន្នា សង្ឃម្ហិ សុបតិដ្ឋិតា
ទីឃរត្តំ ហិតាយស្ស ឋានសោ ឧបកប្បតិ ។
សោ ញាតិធម្មោ ច អយំ និទស្សិតោ
បេតាន បូជា ច កតា ឧឡារា
ពលញ្ច ភិក្ខូនមនុប្បទិន្នំ
តុម្ហេហិ បុញ្ញំ បសុតំ អនប្បកន្តិ ។

យទិ ហីនេ គតោ ហីនេ កាយទុច្ចរិតេន វា *បើញាតិណាមួយ ទៅកើតក្នុងទីដ៏ថោកទាបព្រោះកាយទុច្ចរិតក្ដី (វចីទុច្ចរិតក្ដី មនោទុច្ចរិតក្ដី),*

តមិធ បុញ្ញតេជេន តម្ហា ឋានា បមុញ្ចតុ *ក៏សូមឲ្យរួចដោះ ចាកទី (ដ៏ថោកទាប) នោះ ដោយតេជះគុណបុណ្យនេះ,*

យទិ ទេវបុរេ រម្មេ វិមានេ រតនសោភិតេ *ឬបើទៅកើត*

១– ជា នតត្ថេឧស្ស អត្ថាយ ក៏មាន ទាំង ២ ន័យនេះ បានដូចគ្នា ។

ក្នុងទេវបុរី ជាវិមានគួររីករាយដែលជាស្ថានមានលំអ ដោយរតនៈផ្សេង ៗ ស្រាប់ហើយ;

ឥមិនា បុញ្ញតេជេន ភិយ្យោ ភិយ្យោ បវឌ្ឍតិ ក៏សូមឲ្យរីករឹតតែចំរើនជាភិយ្យោភាព ដោយតេជៈគុណបុណ្យនេះ;

ឯវំ មហិទ្ធិយា ឯសា យទិទំ បុញ្ញសម្បទា បុញ្ញសម្បទា គឺគុណជាតិជាហេតុដល់ព្រមដោយបុណ្យឯណា បុញ្ញសម្បទានេះ មានឫទ្ធិដ៏ធំក្រៃលែង ដោយប្រការយ៉ាងនេះ;

តស្មា ធីរា បសំសន្តិ បណ្ឌិតា កតបុញ្ញតំ ព្រោះហេតុនោះបណ្ឌិតទាំងឡាយ អ្នកមានប្រាជ្ញា រមែងសរសើរនូវភាពនៃបុគ្គលអ្នកមានបុណ្យធ្វើទុកហើយ;

សុខោ វិបាកោ បុញ្ញានំ ផលរបស់បុណ្យទាំងឡាយ រមែងនាំមកនូវសេចក្ដីសុខ;

អធិប្បាយោ សមិជ្ឈតិ សេចក្ដីប្រាថ្នារមែងសម្រេច;

ខិប្បញ្ច បរិយោសានេ និព្វានំ សមធិគច្ឆតិ ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងកាលជាទីបំផុត បុគ្គលរមែងបាននូវព្រះនិព្វានដ៏ឆាប់រហ័ស;

យោ ភាជនសហស្សេហិ បូរណំ វរភោជនំ
ទទេយ្យាបរិមាណានំ ឯកបត្តម្បិ នាលភេ
ពុទ្ធុប្បាទេ សារីបុត្តោ យេ ចញ្ញោ អគ្គសាវកា

បុគ្គលគប្បីឲ្យនូវភោជន ដ៏ពេញដោយភាជនៈមួយពាន់ ក៏មិនបានស្មើនឹងភោជនមួយបាត្រ ដែលគេបានឲ្យហើយដល់ព្រះសារីបុត្រ និងពួកអគ្គសាវកដទៃក្នុងពុទ្ធុប្បាទ (នេះ) ដែលមានគុណប្រមាណមិនបាន

បត្តប្បាទុកាលេន មាតាបិតា បមុញ្ចេ *(ព្រោះហេតុនោះ) បានជាមាតានិងបិតា រមែងរួច (ចាកទីដ៏ចោកចាប) ដោយអានុភាពនៃបាយ ដែលពេញក្នុងបាត្រ ។*

(សេចក្តីពន្យល់.– ធម៌យទំហំនេះ នេះ សូត្របាលីសុទ្ធក៏បាន សូត្រប្រែផងក៏បាន ។ តពីនេះទៅត្រូវសូត្រ ពាហុំទេវ ទៀត សឹមសូត្របដិច្ចសមុប្បាទ គឺ អវិជ្ជាបច្ចយា និងធម៌បំសុកូលឯទៀត ។) ។

បដិច្ចសមុប្បាទ

អវិជ្ជាបច្ចយា សង្ខារា *សង្ខារទាំងឡាយ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺអវិជ្ជា គោលគឺសេចក្តីល្ងង់*

សង្ខារប្បច្ចយា វិញ្ញាណំ *វិញ្ញាណ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺ សង្ខារ*

វិញ្ញាណប្បច្ចយា នាមរូបំ *នាមនិងរូប (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺ វិញ្ញាណ*

នាមរូបប្បច្ចយា សឡាយតនំ *អាយតនៈ៦ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺ នាម និង រូប*

សឡាយតនប្បច្ចយា ផស្សោ *សម្ផស្ស (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺ អាយតនៈ ៦*

ផស្សប្បច្ចយា វេទនា *វេទនា (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺ សម្ផស្ស*

វេទនាបច្ចយា តណ្ហា *តណ្ហា (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺវេទនា*

តណ្ហាបច្ចយា ឧបាទានំ *ឧបាទាន (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺ តណ្ហា*

ឧបាទានប្បច្ចយា ភវោ *ភព (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺ ឧបាទាន*

ភវប្បច្ចយា ជាតិ ជាតិ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺ ភព

ជាតិប្បច្ចយា ជរាមរណំ ជរា និង មរណៈ កើតមាន ព្រោះបច្ច័យគឺ ជាតិ

សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសា សម្ភវន្តិ សេចក្ដីសោក សេចក្ដីខ្សឹកខ្សួល សេចក្ដីព្រួយ សេចក្ដីតូចចិត្ត និងសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តទាំងឡាយ ក៏រមែងកើតមាន (ព្រោះជាតិជាបច្ច័យដែរ)

ឯវមេតស្ស កេវលស្ស ទុក្ខក្ខន្ធស្ស សមុទយោ ហោតិ កិរិយាកើតមាន នៃកងទុក្ខទាំងអស់នេះ មានដោយប្រការដូច្នេះ ។

អវិជ្ជាយត្វេវ អសេសវិរាគនិរោធា សង្ខារនិរោធោ កិរិយារលត់នៃសង្ខារ ព្រោះកិរិយារលត់ដោយអរិយមគ្គឥតមានសេសសល់ នៃអវិជ្ជាមែនពិត

សង្ខារនិរោធា វិញ្ញាណនិរោធោ កិរិយារលត់នៃវិញ្ញាណ ព្រោះរលត់នៃសង្ខារ

វិញ្ញាណនិរោធា នាមរូបនិរោធោ កិរិយារលត់នៃ នាម និងរូប ព្រោះរលត់នៃវិញ្ញាណ ។

នាមរូបនិរោធា សឡាយតននិរោធោ កិរិយារលត់នៃ កាយតនៈ ៦ ព្រោះរលត់នៃ នាម និង រូប

សឡាយតននិរោធា ផស្សនិរោធោ កិរិយារលត់នៃ សម្ផស្ស ព្រោះរលត់នៃ កាយតនៈ ៦

ផស្សនិរោធា វេទនានិរោធោ កិរិយារលត់នៃ វេទនា ព្រោះរលត់នៃ សម្ផស្ស

វេទនានិរោធា តណ្ហានិរោធោ កិរិយារលត់នៃ តណ្ហា ព្រោះរលត់នៃ វេទនា

តណ្ហានិរោធា ឧបាទាននិរោធោ កិរិយារលត់នៃ ឧបាទាន ព្រោះរលត់នៃ តណ្ហា

ឧបាទាននិរោធា ភវនិរោធោ កិរិយារលត់នៃ ភព ព្រោះរលត់នៃ ឧបាទាន

ភវនិរោធា ជាតិនិរោធោ កិរិយារលត់នៃ ជាតិ ព្រោះរលត់នៃភព

ជាតិនិរោធា ជរាមរណំ ជរា និង មរណៈ (រលត់) ព្រោះកិរិយារលត់នៃ ជាតិ

សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសា និរុជ្ឈន្តិ សេចក្តីសោក សេចក្តីខ្សឹកខ្សួល សេចក្តីព្រួយ សេចក្តីតូចចិត្ត និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តទាំងឡាយ ក៏រមែងរលត់ទៅ (ព្រោះកិរិយារលត់ទៅនៃជាតិនោះ)

ឯវមេតស្ស កេវលស្ស ទុក្ខក្ខន្ធស្ស និរោធោ ហោតិ កិរិយារលត់ទៅនៃកងទុក្ខទាំងអស់នេះ មានដោយប្រការដូច្នេះ ។

សំវេជនីយគាថា

ន គាមធម្មោ និគមស្ស ធម្មោ
ន ចាបិ យំ ឯកកុលស្ស ធម្មោ
សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស
ឯសេវ ធម្មោ យទិទំ អនិច្ចតា

ធម៌ណាដែលមានឈ្មោះថា អនិច្ចតាធម៌ គឺសភាពប្រែប្រួលមិនទៀងទាត់ អនិច្ចតាធម៌នេះ មិនមែនជាធម៌សំរាប់អ្នកស្រុក (តែមួយ ៗ) ទេ មិនមែនជាធម៌សំរាប់អ្នកនិគម (តែមួយ ៗ) ទេ ចួនជាជាធម៌សំរាប់ត្រកូលតែមួយ ៗ ក៏មិនមែនទេ, អនិច្ចតាធម៌នុ៎ះ ជាធម៌សំរាប់មនុស្សសត្វព្រមទាំងទេវតា មារព្រហ្មទាំងអស់គ្រប់រូប ។

ន គាមធម្មោ និគមស្ស ធម្មោ
ន ចាបិ យំ ឯកកុលស្ស ធម្មោ
សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស
ឯសេវ ធម្មោ យទិទំ ទុក្ខតា

ធម៌ណាដែលមានឈ្មោះថា ទុក្ខតាធម៌ គឺសភាពជាទុក្ខ ទុក្ខតាធម៌នេះមិនមែនជាធម៌សំរាប់អ្នកស្រុក (តែមួយៗ) ទេ មិនមែនជាធម៌សំរាប់អ្នកនិគម (តែមួយ ៗ) ទេ ឬមិនថាជាធម៌សំរាប់ត្រកូល តែមួយ ៗ ក៏មិនមែនទេ ទុក្ខតាធម៌នុ៎ះ ជាធម៌សំរាប់មនុស្សលោក ព្រមទាំងទេវតា មារព្រហ្ម គ្រប់រូបទាំងអស់ ។

ន គាមធម្មោ និគមស្ស ធម្មោ
ន ចាបិ យំ ឯកកុលស្ស ធម្មោ
សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស
ឯសេវ ធម្មោ យទិទំ អនត្តតា

ធម៌ណាដែលមានឈ្មោះថា អនត្តាធម៌ គឺសភាពមិនមែនជារបស់ខ្លួន អនត្តាធម៌នេះ មិនមែនជាធម៌សំរាប់អ្នកស្រុក (តែមួយៗ) ទេ មិនមែនជាធម៌សំរាប់អ្នកនិគម (តែមួយៗ) ទេ ឬមិនថាជាធម៌សំរាប់

ក្រកូលតែមួយ ៗ ក៏មិនមែនទេ អនត្តាធម៌នុ៎ះ ជាធម៌សំរាប់មនុស្សសត្វព្រមទាំងទេវតាមារព្រហ្មទាំងអស់គ្រប់រូប ។

អនិច្ចា វត សង្ខារា ឧប្បាទវយធម្មិនោ
ឧប្បជ្ជិត្វា និរុជ្ឈន្តិ តេសំ វូបសមោ សុខោ

សង្ខារធម៌ទាំងឡាយមិនទៀងមែនពិត មានកិរិយាកើតឡើងនិងវិនាសទៅវិញជាធម្មតា រមែងកើតឡើងហើយរលត់ទៅវិញ លុះតែរលត់នូវសង្ខារទាំងឡាយនោះហើយ ទើបបាននូវសេចក្ដីសុខគ្រប់យ៉ាង។

សព្វេ សត្តា មរិស្សន្តិ មរណន្តំ ហិ ជីវិតំ
យថា កម្មំ គមិស្សន្តិ បុញ្ញបាបផលូបគា
និរយំ បាបកម្មន្តា បុញ្ញកម្មា ប សុគតឹ

សត្វទាំងឡាយទៀតតែនឹងស្លាប់គ្រប់ៗគ្នាព្រោះថាជីវិត (របស់សត្វទាំងឡាយ) សុទ្ធតែមានសេចក្ដីស្លាប់នៅខាងចុងបំផុតគ្រប់ៗ ប្រាណ (ម្យ៉ាងទៀត) សត្វទាំងឡាយរមែងកាន់យកនូវផលបុណ្យផលបាប ហើយនឹងទៅតាមយថាកម្ម គឺទៅតាមគួរផលអំពើល្អនិងអាក្រក់ដែលខ្លួនបានធ្វើ អ្នកដែលធ្វើបាបតែងធ្លាក់ទៅសោយទុក្ខក្នុងនរក ចំណែកខាងអ្នកធ្វើបុណ្យតែងឡើងទៅកាន់សុគតិភព ។

តស្មា ករេយ្យ កល្យាណំ និចយំ សម្បរាយិកំ
បុញ្ញានិ បរលោកស្មិំ បតិដ្ឋា ហោន្តិ បាណិនំ

ព្រោះហេតុដូច្នោះហើយ សាធុជនអ្នកមានចំណង់ចង់បានសេចក្ដីសុខផល (ខ្លួន) គួរតែប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើអំពើបុណ្យ ដែលជាគុណគឺអ្នកប្រាជ្ញតែងរាប់អាន ទុកបានជាកិច្ច គឺខ្លួនត្រូវតែសាងសន្សំ (គ្រាន់នឹងបានជាទីពឹង) ទៅក្នុងកាលខាងណាយ (ព្រោះថា) បុណ្យទាំងឡាយតែងជាទីពឹងពំនាក់របស់សត្វទាំងឡាយក្នុងបរលោក ។

ផេណុបិណ្ឌូបមំ រូបំ វេទនា បុព្វុឡូបមា
មរីចិកូបមា សញ្ញា សង្ខារា កទលូបមា
មាយូបមញ្ច វិញ្ញាណំ ទេសិតា ទិច្ចពន្ធុនា

រូបមានសេចក្ដីប្រៀបធៀបនឹងដុំនៃពពុះទឹក វេទនាមានសេចក្ដីប្រៀបធៀបនឹងក្រពេញទឹកដែលប៉ោងឡើងព្រូច ៗ សញ្ញាមានសេចក្ដីប្រៀបធៀបនឹងថ្ងៃបណ្ដើរកូន សង្ខារទាំងឡាយមានសេចក្ដីប្រៀបធៀបនឹងដើមចេក វិញ្ញាណមានសេចក្ដីប្រៀបធៀបនឹងកលមាយា (សេចក្ដីប្រៀបធៀបនៃខន្ធទាំង ៥ នេះ) គឺព្រះសម្ពុទ្ធមានផៅពង្សដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដូចជាព្រះអាទិត្យ ព្រះអង្គទ្រង់សំដែងហើយ ។

អចិរំ វត យំ កាយោ បឋវឹ អធិសេស្សតិ
ឆុឌ្ឌោ(១) អបេតវិញ្ញាណោ និរត្ថំវ កលិង្គរំ

កាយនេះមិននៅយូរប៉ុន្មានឡើយ តែមានវិញ្ញាណទៅប្រាសហើយ ជាកាយដែលគេបោះបង់ ក៏នឹងដេកសង្កត់នៅលើផែនដី ដូចជាអង្កត់ឧសរកប្រយោជន៍គ្មាន ។

អាយុ ឧស្មា ច វិញ្ញាណំ យទា កាយំ ជហន្តិមំ
អបវិទ្ធោ តទា សេតិ និរត្ថំវ កលិង្គរំ

អាយុក្តី ភ្លើងធាតុក្តី វិញ្ញាណក្តី តែលះបង់នូវកាយនេះ ទៅក្នុងកាលណាហើយ (កាយនេះក៏ដល់នូវសេចក្តីមិនគួរនឹងទុកដាក់ឲ្យនៅលើផ្ទះសំបែងបានឡើយ) គេតែងនាំយកទៅចោលឲ្យដេកនៅ (លើផែនដី) ក្នុងកាលនោះឯង ដូចជាអង្កត់ឧសរកប្រយោជន៍គ្មានឡើយ ។

យថា ទណ្ឌេន គោបាលោ គាវោ បាជេតិ គោចរំ
ឯវំ ជរា ច មច្ចុ ច អាយុំ បាជេន្តិ បាណិនំ

គង្វាលគោ ដេញគោទាំងឡាយទៅកាន់ទីគោចរដោយដំបង ដ៏ធំ

១– ដែលធ្លាប់ស្តាប់គ្រប់គេថា តុច្ឆោ ប្រែថា ទទេ ។ ក្នុងទីនេះយក ឆុឌ្ឌោ ដូច្នេះវិញ ប្រែថា ចោល, បោះបង់ ដើម្បីឲ្យសមតាមសេចក្តី ដែលមានក្នុងទីគ្រប់អត្ថ ។

បង់ ឬ រំពឹងយ៉ាងណាមិញ ផកគឺសេចក្ដីទុក្ខក្រោមគ្រាំគ្រា និងមច្ចុរាជ គឺសេចក្ដីស្លាប់ ក៏គៀនទៅនូវកាយរបស់សត្វទាំងឡាយយ៉ាងនោះឯង ។

ចប់ សំវេជនិយគាថា

សេចក្ដីបញ្ចប់

កាលសូត្រសំវេជនីយគាថានេះចប់ហើយ ត្រូវសូត្រ យថា វារិវហា... សព្វីតិយោ ... សព្វព្ពុទ្ធានុភាវេន . . . សក្កត្វា , តោ អត្តលទ្ធា... តទៅទៀតតាមការគួរ ដើម្បីបញ្ចប់ពិធីបុណ្យ ។ សូមបញ្ជាក់ថា ធម៌ យថា ជាដើម ដែលលោកត្រូវសូត្រខាងចុងនេះ ជាធម៌សម្រាប់ឲ្យពរដល់ម្ចាស់ទាន តែប៉ុណ្ណោះ ។

ចប់ ធម៌ជាវរ-បំសុកូល

ធម៌សូត្រមន្ត

សត្តបរិត្ត

អញ្ជើញពពួកទេវតា

សរជ្ជំ សសេនំ សពន្ធុំ នរិន្ទំ
បរិត្តានុភាវោ សទា រក្ខតូតិ
ផរិត្វាន មេត្តំ សមេត្តា ភទន្តា
អវិក្ខិត្តចិត្តា បរិត្តំ ភណន្តុ

អ្នកដ៏ចំរើនទាំងឡាយ ជាអ្នកប្រកបដោយមេត្តា ចូរផ្សាយនូវមេត្តាចិត្ត ដោយគិតដូច្នេះថា សូមអានុភាពនៃព្រះបរិត្ត រក្សានូវព្រះមហាក្សត្រ ជាធំជាងនរជន ព្រមទាំងរាជសម្បត្តិ ព្រមទាំងសេនាមាត្យ ព្រមទាំងព្រះរាជវង្សានុវង្ស សព្វៗកាលរៀងទៅ ហើយកុំមានចិត្តរាយមាយ ចូរសូត្រនូវព្រះបរិត្ត ។

សមន្តា ចក្កវាឡេសុ អត្រាគច្ឆន្តុ ទេវតា
សទ្ធម្មំ មុនិរាជស្ស សុណន្តុ សគ្គមោក្ខទំ

ទេវតាទាំងឡាយ ក្នុងចក្រវាឡទាំងឡាយ ដោយជុំវិញ ចូរមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ ចូរស្ដាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម ជាធម៌អាចឲ្យនូវសួគ៌និងព្រះនិព្វាន (របស់ព្រះអនាវរណញ្ញាណ) ជាស្ដេចនៃអ្នកប្រាជ្ញ ។

សគ្គេ កាមេ ច រូបេ គិរិសិខរតដេ ចន្តលិក្ខេ វិមានេ ទីបេ រដ្ឋេ ច គាមេ តរុវនគហនេ គេហវត្ថុម្ហិ ខេត្តេ ភុម្មា ចាយន្តុ ទេវា ជលថលវិសមេ យក្ខគន្ធព្វនាគា តិដ្ឋន្តា សន្តិកេ យំ មុនិវរវចនំ សាធវោ មេ សុណន្តុ

ទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ ដែលជាកាមភពនិងរូបភពក្តី ភូមទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្នុងវិមាន គឺលើកំពូលភ្នំ ឬ ភ្នំដែលជាប់ក្តី ក្នុងអាកាសក្តី នៅនាកោះនិងដែននិងស្រុកក្តី នៅនាដើមព្រឹក្សនិងព្រៃញាតស្បាត ឬទីស្រែចម្ការក្តី យក្សនិងគន្ធព្វនិងនាគទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅនាទីទឹកទីគោក ឬ ទីមិនរាបស្មើ ដែលនៅក្នុងទីជិតនេះក្តី សូមអញ្ជើញមកប្រជុំគ្នា (ក្នុងទីនេះ) ពាក្យឯណាដែលជាពាក្យព្រះសាក្យមុនីដ៏ប្រសើរ (ដែលយើងខ្ញុំនឹងសូត្រឥឡូវនេះ) លោកអ្នកសប្បុរសទាំងឡាយ ចូរស្តាប់នូវពាក្យនោះ (អំពីសំណាក់) នៃខ្ញុំ (ដោយគោរព)

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា *បពិត្រលោកអ្នកដ៏ចំរើនទាំងឡាយ ពេលនេះ ជាពេលគួរនឹងស្តាប់នូវព្រះធម៌ ៗ*

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា *បពិត្រលោកអ្នកដ៏ចំរើនទាំង*

ឡាយ ពេលនេះ ជាពេលគួរនឹងស្តាប់នូវព្រះធម៌ ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើនទាំង

ឡាយ ពេលនេះជាពេលគួរនឹងស្តាប់ នូវព្រះធម៌ ។

ឧមស្សការ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

វិកិរិយាធមស្សការចាំ យចន្ត (នៃខ្ញុំព្រះករុណា) ចូរមានដល់ព្រះ ដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវ ញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណា ប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។

សរណគមន៍

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជា ទីពឹងទីរឭក

ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ ជា ទីពឹងទីរឭក ។

សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃ ជាទីពឹងទីរឭក

ទុតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរឭក ជាគំរប់ពីរដងផង

ទុតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរឭក ជាគំរប់ពីរដងផង

ទុតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក ជាគំរប់ពីរដងផង

តតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរឭក ជាគំរប់បីដងផង

តតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរឭក ជាគំរប់បីដងផង

តតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក ជាគំរប់បីដងផង ។

សមុទ្ទេ

សមុទ្ទេ អដ្ឋវីសញ្ច ចតុវីសញ្ច សហស្សកេ

បញ្ចសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ២៨ ព្រះអង្គផង ១ ម៉ឺន ២ ពាន់ព្រះអង្គផង ៥ សែនព្រះអង្គផង ដោយត្បូង (របស់ខ្ញុំព្រះករុណា)

តេសំ ធម្មញ្ច សង្ឃញ្ច អាទរេន នមាមិហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះសង្ឃផង របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ដោយគោរព

នមក្ការានុភាវេន ហន្ត្វា សព្វេ ឧបទ្ទវេ
អនេកា អន្តរាយាបិ វិនស្សន្តុ អសេសតោ

ដោយអានុភាពនៃកិរិយានមស្សការថ្វាយបង្គំ សូមឲ្យកំចាត់បង់នូវឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេចក្ដីអន្តរាយទាំងឡាយជាអនេកក៏ចូរឲ្យវិនាសទៅកុំបីមានសេសសល់ឡើយ ។

សម្ពុទ្ធេ បញ្ចបញ្ញាសញ្ច ចតុវីសតិសហស្សកេ
ទសសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ៥៥ ព្រះអង្គផង ២ ម៉ឺន ៤ ពាន់ព្រះអង្គផង ១ លានព្រះអង្គផង ដោយត្បូង

(របស់ខ្ញុំព្រះករុណា)

តេសំ ធម្មញ្ច សង្ឃញ្ច អាទរេន នមាមិហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះសង្ឃផង របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះដោយគោរព;

នមក្ការានុភាវេន ហន្ត្វា សព្វេ ឧបទ្ទវេ

អនេកា-អន្តរាយាបិ វិនស្សន្តុ អសេសតោ

ដោយអានុភាពនៃកិរិយានមស្សការថ្វាយបង្គំ សូមឲ្យកំចាត់បង់នូវឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេចក្តីអន្តរាយទាំងឡាយជាអនេកក៏ចូរឲ្យវិនាសទៅកុំបីមាន សេសសល់ឡើយ ។

សម្ពុទ្ធេ នវុត្តរសតេ អដ្ឋចត្តាឡីសសហស្សកេ

វីសតិសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ១០៩ ព្រះអង្គផង ៤ ម៉ឺន ៨ ពាន់ព្រះអង្គផង ២ លានព្រះអង្គផង ដោយត្បូង (របស់ខ្ញុំព្រះករុណា);

តេសំ ធម្មញ្ច សង្ឃញ្ច អាទរេន នមាមិហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះសង្ឃផង

របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ដោយគោរព ។

ឆមក្កានុភាវេន ហន្ត្វា សព្វេ ឧបទ្ទវេ
អនេកា អន្តរាយាបិ វិនស្សន្តុ អសេសតោ

ដោយអានុភាពនៃកិរិយានមស្សការថ្វាយបង្គំ សូមឲ្យកំចាត់បង់នូវឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេចក្តីអន្តរាយទាំងឡាយជាអនេកក៏ចូរឲ្យវិនាសទៅកុំបីមាន សេសសល់ឡើយ ។

មង្គលសុត្តារម្ភោ

យេ សន្តា សន្តចិត្តា តិសរណសរណា ឯត្ថ លោកន្តរេ វា
ភុម្មា ភុម្មា ច ទេវា គុណគណគហណព្យាវដា សព្វកាលំ

ទេវតាទាំងឡាយឯណា ជាភុម្មទេវតាក្តី មិនមែនជាភុម្មទេវតាក្តី ជាអ្នកមានចិត្តស្ងប់ មានព្រះរត្នត្រ័យជាទីពឹងទីរឭក ដែលមាននៅក្នុងលោកនេះ ឬ ក្នុងចន្លោះនៃលោក ជាអ្នកខ្វល់ខ្វាយក្នុងកិរិយាកាន់យកនូវពួកនៃគុណ សព្វ ៗ កាល ។

ឯតេ អាយន្តុ ទេវា វរកនកមយេ មេរុរាជេ វសន្តោ
សន្តោ សន្តោ សហេតុំ មុនិវរវចនំ សោតុមគ្គំ សមគ្គំ

សូមទេវតាទាំងឡាយនោះអញ្ជើញមក ម្យ៉ាងទៀត ទេវតាដែល

ស្ថិតនៅលើភ្នំមេរុកជស្តូសិនទែមាសដ៏ប្រសើរ សូមអញ្ជើញមកផង សូមទេវតាជាសប្បុរសទាំងឡាយ អញ្ជើញមកកាន់ទីសមាគម ដើម្បីស្ដាប់នូវពាក្យនៃព្រះមុនីដ៏បវរ ជាធម៌ដ៏ប្រសើរលើស ជាហេតុនាំឲ្យកើតសេចក្ដីត្រេកអរ

សព្វេសុ ចក្កវាឡេសុ យក្ខា ទេវា ច ព្រហ្មណោ
យំ អម្ហេហិ កតំ បុញ្ញំ សព្វសម្បត្តិ សាធកំ

បុណ្យឯណាដែលយើងបានធ្វើហើយ ជាបុណ្យអាចឲ្យសម្រេចនូវសម្បត្តិទាំងពួង សូមយក្ខទាំងឡាយផង ទេវតាទាំងឡាយផង ព្រហ្មទាំងឡាយផង ក្នុងចក្រវាឡទាំងអស់ (អនុមោទនាត្រេកអរនឹងបុណ្យនោះ)

សព្វេ តំ អនុមោទិត្វា សមគ្គា សាសនេ រតា
បមាទរហិតា ហោន្តុ អារក្ខាសុ វិសេសតោ

យក្ខនិងទេវតានិងព្រហ្មទាំងអស់ កាលបើបានអនុមោទនានូវបុណ្យនោះហើយ ចូរព្រមព្រៀងគ្នា ត្រេកអរក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយចូរប្រាសចាកសេចក្ដីប្រហែសធ្វេសក្នុងការរក្សា (នូវព្រះពុទ្ធសាសនា) ដោយទុយដ៏វិសេស

សាសនស្ស ច លោកស្ស វុឌ្ឍី ភវតុ សព្វទា
សាសនម្បិ ច លោកញ្ច ទេវា រក្ខន្តុ សព្វទា

សូមឲ្យសេចក្ដីចំរើន កើតមានដល់ព្រះពុទ្ធសាសនាផង ដល់សត្វលោកផង ឲ្យបានសព្វៗ កាលទៅ សូមទេវតាទាំងឡាយ អភិបាលរក្សានូវព្រះពុទ្ធសាសនាផង នូវសត្វលោកផង ឲ្យបានសព្វៗ កាលរៀងទៅ

សទ្ធិំ ហោន្តុ សុខី សព្វេ បរិវារេហិ អត្តនោ
អនីឃា សុមនា ហោន្តុ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ

សព្វសត្វទាំងអស់ ព្រមទាំងបរិវារទាំងឡាយរបស់ខ្លួន សូមឲ្យមានសេចក្ដីសុខស្រួល សូមឲ្យជាអ្នកឥតមានសេចក្ដីទុក្ខភ័យ ជាអ្នកមានចិត្តល្អព្រមទាំងជនជាញាតិសន្ដានទាំងអស់គ្នា ។

យញ្ច ទ្វាទស វស្សានិ ចិន្តយិំសុ សទេវកា
ចិរស្សំ ចិន្តយន្តាបិ នេវ ជានិំសុ មង្គលំ
ចក្កវាឡសហស្សេសុ ទសសុ យេន តត្តកំ
កាលំ កោលាហលំ ជាតំ យាវ ព្រហ្មនិវេសនា

មនុស្សព្រមទាំងទេវតាទាំងឡាយ បាននាំគ្នាគិតរកនូវមង្គលឯណា អស់១២ឆ្នាំ មនុស្សនិងទេវតាទាំងនោះ ក្នុង១ម៉ឺនចក្រវាឡ ទោះទំ

ប្រឹងគិតអស់កាលយូរម្ល៉េះ ក៏នៅតែមិនដឹងនូវមង្គលនោះត្រឹមណា រីកោ-លាហលក៏កើតរហូតដល់ភពជាទីនៅនៃព្រហ្ម អស់កាលត្រឹមណោះឯង ។

យំ លោកនាថោ ទេសេសិ សព្វបាបវិនាសនំ
យំ សុត្វា សព្វទុក្ខេហិ មុច្ចន្តា សំខិយា នរា
ឯវមាទិគុណូបេតំ មង្គលន្តម្ភណាម ហេ

ព្រះបរមលោកនាថ ទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយនូវមង្គលឯណា ដែលជាគ្រឿងញុំាងបាបទាំងពួងឲ្យវិនាស នរជនទាំងឡាយរាប់ចំនួនមិនបាន ស្តាប់នូវមង្គលឯណាហើយ បានរួចចាកទុក្ខទាំងពួង ម្នាលទេវតាទាំងឡាយ យើងពោលឥឡូវនេះនូវមង្គលនោះ ដ៏ប្រកបដោយគុណ មានយ៉ាងនេះជាដើម ។

មង្គលសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ (សូត្រនេះឈ្មោះមង្គលសូត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ សម័យមួយព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន ជាអារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី

អបខោ អញ្ញតរា ទេវតា អភិក្កន្តាយ រត្តិយា អភិក្កន្ត-វណ្ណា កេវលកប្បំ ជេតវនំ ឱភាសេត្វា យេន ភគវា តេនុប-សង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ

លំដាប់នោះឯង ទេវតាអង្គ១ កាលវេលារាត្រីបឋមយាមកន្លងទៅ ហើយមានរស្មីដ៏ល្អញុាំងវត្តជេតពនជុំវិញទាំងអស់ឲ្យភ្លឺស្វាងហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងទីណាក៏ចូលទៅក្នុងទីនោះលុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបថ្វាយបង្គំចំពោះអង្គព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយឈរនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ

ឯកមន្តំ ឋិតា ខោ សា ទេវតា ភគវន្តំ គាថាយ អជ្ឈភាសិ

កាលទេវតានោះឈរក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យជាគាថា (យ៉ាងនេះ) ថា ៖

ពហូ ទេវា មនុស្សា ច មង្គលានិ អចិន្តយុំ
អាកង្ខមានា សោត្ថានំ ព្រូហិ មង្គលមុត្តមំ

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយជាច្រើន ប្រាថ្នានូវសេចក្ដីសួស្ដី បានគិតរកនូវមង្គលទាំងឡាយ សូមព្រះអង្គទ្រង់ព្រះមេត្តាសំដែងប្រាប់នូវមង្គលដ៏ឧត្ដម (ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សំដែងតបពាក្យទេវតានោះដោយពុទ្ធភាសិតគាថាយ៉ាងនេះថា)

អសេវនា ច ពាលានំ បណ្ឌិតានញ្ច សេវនា

បូជា ច បូជនីយានំ   ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាមិនសេពគប់នូវបុគ្គលពាលទាំងឡាយ ១ កិរិយាសេពគប់នូវបុគ្គលជាបណ្ឌិតទាំងឡាយ ១ កិរិយាបូជាដល់បុគ្គលដែលគួរបូជាទាំងឡាយ ១ ទាំង ៣ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

បតិរូបទេសវាសោ ច   បុព្វេ ច កតបុញ្ញតា

អត្តសម្មាបណិធិ ច   ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយានៅក្នុងប្រទេសដ៏សមគួរ ១ ការដែលបុគ្គលបានធ្វើបុណ្យទុកហើយក្នុងកាលមុន ១ កិរិយាដំកល់ខ្លួនដោយប្រពៃ ១ ទាំង ៣ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ពាហុសច្ចញ្ច សិប្បញ្ច   វិនយោ ច សុសិក្ខិតោ

សុភាសិតា ច យា វាចា   ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

ការដែលបុគ្គលបានស្តាប់បានរៀនហើយដោយច្រើន ១ សិល្បសាស្ត្រគឺសេចក្តីចេះទៀវឆ្លាសក្នុងហត្ថកម្មរបស់អ្នកបួសនិងគ្រហស្ថ ១ វិន័យដែលបុគ្គលសិក្សាដោយប្រពៃ ១ វាចាដែលបុគ្គលពោលត្រឹមត្រូវ ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

មាតាបិតុឧបដ្ឋានំ　　បុត្តទារស្ស សង្គហោ
អនាកុលា ច កម្មន្តា　　ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាបំរើនូវមាតា ១ កិរិយាបំរើនូវបិតា ១ សេចក្ដីសង្គ្រោះដល់បុត្រនិងភរិយា ១ ការងារទាំងឡាយដែលមិនច្របូកច្របល់ ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្ដម ។

ទានញ្ច ធម្មចរិយា ច　　ញាតកានញ្ច សង្គហោ
អនវជ្ជានិ កម្មានិ　　ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាបរិច្ចាគទាន ១ កិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធម៌ ១ សេចក្ដីសង្គ្រោះដល់ញាតិទាំងឡាយ ១ ការងារទាំងឡាយដែលមិនមានទោស ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្ដម ។

អារតី វិរតី បាបា　　មជ្ជបានា ច សញ្ញមោ
អប្បមាទោ ច ធម្មេសុ　　ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាមិនត្រេកអរក្នុងបាបនិងកិរិយាវៀរចាកបាប ១ សេចក្ដីសង្រួមចាកកិរិយាផឹកនូវទឹកស្រវឹង ១ សេចក្ដីមិនប្រមាទក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ១ ទាំង ៣ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្ដម ។

គារវោ ច និវាតោ ច　　សន្តុដ្ឋី ច កតញ្ញុតា

កាលេន ធម្មស្សវនំ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

សេចក្តីគោរពចំពោះបុគ្គលដែលគួរគោរព ១ កិរិយាប្រព្រឹត្តបន្ទាបខ្លួន ១ សេចក្តីត្រេកអរចំពោះរបស់ដែលមាន ១ ភាវៈនៃបុគ្គលអ្នកដឹងនូវឧបការៈដែលអ្នកដទៃធ្វើហើយដល់ខ្លួន ១ កិរិយាស្តាប់នូវធម៌តាមកាល ១ ទាំង ៥ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ខន្តី ច សោវចស្សតា សមណានញ្ច ទស្សនំ
កាលេន ធម្មសាកច្ឆា ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

សេចក្តីអត់ធន់ ១ ភាវៈនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅបានដោយងាយ ១ កិរិយាបានឃើញបានជួបនូវសមណៈទាំងឡាយ ១ ធម្មសាកច្ឆា គឺកិរិយាសន្ទនាទៅវិញទៅមកនូវធម៌តាមកាល ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

តបោ ច ព្រហ្មចរិយញ្ច អរិយសច្ចាន ទស្សនំ
និព្វានសច្ឆិកិរិយា ច ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

សេចក្តីព្យាយាមដុតនូវបាបធម៌ ១ កិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ១ កិរិយាឃើញនូវអរិយសច្ចទាំងឡាយ ១ កិរិយាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ផុដ្ឋស្ស លោកធម្មេហិ ចិត្តំ យស្ស ន កម្បតិ

អសោកំ វិរជំ ខេមំ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

ចិត្តនៃបុគ្គលឯណា ដែលលោកធម៌ទាំងឡាយពាល់ត្រូវហើយ មិនរំភើបញាប់ញ័រ ១ មិនមានសេចក្ដីសោក ១ មានធូលីគឺរាគៈទៅប្រាសហើយ ១ ជាចិត្តក្សេមក្សាន្ត ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ឯតាទិសានិ កត្វាន សព្វត្ថមបរាជិតា

សព្វត្ថសោត្ថិំ គច្ឆន្តិ តន្តេសំ មង្គលមុត្តមន្តិ

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ធ្វើនូវមង្គលទាំងឡាយប្រាកដដូច្នេះហើយ ជាអ្នកមិនចាលចាញ់ក្នុងទីទាំងពួង រែងដល់នូវសិរីសួស្ដីក្នុងទីទាំងពួង (ម្នាលទេវតា អ្នកចូរប្រកាន់ជឿថា) មង្គលទាំង ៣៨ ប្រការ មានកិរិយាមិនសេពគប់នូវបុគ្គលពាលជាដើមនោះ របស់ទេវតានិងមនុស្សទាំងអម្បាលណោះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

រតនសុត្តារម្ភោ

បណិធានតោ បដ្ឋាយ តថាគតស្ស ទស បារមិយោ ទស ឧបបារមិយោ ទស បរមត្ថបារមិយោ បញ្ច មហាបរិច្ចាគេ តិស្សោ ចរិយា បច្ឆិមព្ភវេ គព្ភាវក្កន្តិំ ជាតិំ អភិនិក្ខមនំ បធានចរិយំ ពោធិ-

បល្លង្កេ មារវិជយំ សព្វញ្ញុតញ្ញាណប្បដិវេធំ នវ លោកុត្តរធម្មេតិ សព្វេបិមេ ពុទ្ធគុណេ អាវជ្ជិត្វា វេសាលិយា តីសុ បាការន្តរេសុ តិយាមរត្តិំ បរិត្តំ ករោន្តោ អាយស្មា អានន្ទត្ថេរោ វិយ ការុញ្ញចិត្តំ ឧបដ្ឋបេត្វា *យើងទាំងឡាយតាំងចិត្តប្រកបដោយសេចក្តីករុណា (ចំពោះសត្វទាំងឡាយ) ដូចជាព្រះអានន្ទត្ថេរដ៏មានអាយុ ដែលលោកពិចារណានូវព្រះពុទ្ធគុណទាំងឡាយនេះ គ្រប់ទាំងអស់ របស់ព្រះតថាគត ចាប់ដើមអំពីសេចក្តីផ្តើមតាំងប្រាថ្នាជាព្រះពុទ្ធមកគឺ បារមី ១០ ឧបបារមី ១០ បរមត្ថបារមី ១០ មហាបរិច្ចាគ ៥ ចរិយា ៣ កិរិយាយាងចុះកាន់គភ៌នៃព្រះមាតាក្នុងបច្ឆិមភព កិរិយាប្រសូត កិរិយាយាងចេញសាងអភិនេស្ក្រម កិរិយាបំពេញនូវទុក្ករកិរិយា កិរិយាផ្ចាញ់មារ កិរិយាត្រាស់ដឹងនូវសព្វញ្ញុតញ្ញាណលើពោធិបល្ល័ង្កលោកុត្តរធម៌ ៩ (ហើយព្រះអានន្ទត្ថេរ) សូត្រនូវព្រះបរិត្តអស់រាត្រីមានយាម ៣ ក្នុងរាងក្នុងកំផែងទាំងឡាយ ៣ ជាន់នៃក្រុងវេសាលី*

កោដិសតសហស្សេសុ ចក្កវាឡេសុ ទេវតា
យស្សាណម្បដិគ្គណ្ហន្តិ យញ្ច វេសាលិយម្បុរេ
រោគាមនុស្សទុព្ភិក្ខ សម្ភូតន្តិវិធម្ភយំ

ទិប្បមន្តរធាបេសិ   បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

ទេវតាទាំងឡាយក្នុងសែនកោដិចក្រវាឡ តែងទទួលយកនូវអាជ្ញា នៃព្រះបរិត្តឯណា ម្យ៉ាងទៀតព្រះបរិត្តឯណា ញុំាងភ័យ ៣ ប្រការដែល កើតអំពីរោគនិងអមនុស្សនិងទុរ្ភិក្ស គឺគ្រោះកំណាច ក្នុងក្រុងវេសាលីឲ្យ អន្តរធានបាត់ទៅដោយឆាប់ហើស ម្នាលទេវតាទាំងឡាយ យើងសូត្រ ឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ។

រតនសូត្រ

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ

ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិក្ខេ

ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតា ស្ថិតនៅក្នុងអាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ

សព្វេវ ភូតា សុមនា ភវន្តុ *សូមពួកភូតទាំងអស់នោះមាន ចិត្តល្អ*

អថោបិ សក្កច្ច សុណន្តុ ភាសិតំ *ម្យ៉ាងទៀត ចូរស្តាប់ នូវភាសិតដោយគោរព*

តស្មា ហិ ភូតា និសាមេថ សព្វេ

មេត្តំ ករោថ មានុសិយា បជាយ

ព្រោះហេតុនោះ អ្នកទាំងឡាយជាភូតទាំងអស់ ចូរស្តាប់នូវព្រះបរិត្ត ចូរធ្វើនូវមេត្តាចិត្តចំពោះពពួកសត្វជាមនុស្សជាតិ

ទិវា ច រត្តោ ច ហរន្តិ យេ ពលឹ មនុស្សទាំងឡាយឯណាតែងនាំមកនូវពលិកម្ម ក្នុងវេលាថ្ងៃនិងវេលាយប់

តស្មា ហិ នេ រក្ខថ អប្បមត្តា ព្រោះហេតុនោះ សូមអ្នកទាំងឡាយកុំមើលចំណាំឡើយ សូមរក្សានូវមនុស្សទាំងឡាយនោះ

យំ កិញ្ចិ វិត្តំ ឥធ វា ហុរំ វា
សគ្គេសុ វា យំ រតនំ បណីតំ

ទ្រព្យឯណាមួយក្នុងលោកនេះនិងក្នុងលោកឯទៀតក្តី រតនវត្ថុដ៏ឧត្តមឯណាក្នុងស្ថានសួគ៌ក្តី

ន នោ សមំ អត្ថិ តថាគតេន ទ្រព្យនិងរតនវត្ថុទាំងនោះ ស្មើដោយព្រះតថាគតមិនមានឡើយ

ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូម

សិរីសួស្តីកើតមាន ។

ខយំ វិរាគំ អមតំ បណីតំ

យទជ្ឈគា សក្យមុនី សមាហិតោ

ព្រះសក្យមុនីជាម្ចាស់ មានព្រះទ័យដំកល់មាំ បានត្រាស់ដឹងហើយ នូវព្រះធម៌ឯណាជាទីក្ស័យនៃកិលេស ជាទីប្រាសចាករាគៈ ជាធម៌មិនស្លាប់ ជាធម៌ដ៏ឧត្តម

ន តេន ធម្មេន សមត្ថិ កិញ្ចិ របស់អ្វីមួយស្មើដោយព្រះធម៌នោះមិនមានឡើយ

ឥទម្បិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះធម៌នេះឯងជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យម្ពុទ្ធសេដ្ឋោ បរិវណ្ណយី សុចឹ ព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ទ្រង់សរសើរនូវសមាធិឯណា ថាជាធម៌ដ៏ស្អាត

សមាធិមានន្តរិកញ្ញមាហុ បណ្ឌិតទាំងឡាយ ពោលហើយនូវសមាធិឯណា ថាជាធម៌ឲ្យផលដោយលំដាប់

សមាធិនា តេន សមោ ន វិជ្ជតិ *សមាធិឯទៀត ស្មើដោយសមាធិនោះមិនមានឡើយ*

ឥទម្បិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ *កែវគឺព្រះធម៌នេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម*

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ *ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន*

យេ បុគ្គលា អដ្ឋ សតំ បសដ្ឋា

ចត្តារិ ឯតានិ យុគានិ ហោន្តិ

បុគ្គលទាំងឡាយឯណា ៨ ដំពូកដែលសប្បុរសទាំងឡាយសរសើរ ហើយ រាប់ជាគូ បាន ៤ គូ

តេ ទក្ខិណេយ្យា សុគតស្ស សាវកា *បុគ្គលទាំងឡាយនោះជាសាវ័ករបស់ព្រះសុគត លោកគួរដល់ទក្ខិណាទាន*

ឯតេសុ ទិន្នានិ មហប្ផលានិ *ទានទាំងឡាយដែលបុគ្គលឲ្យ ហើយ ដល់ទក្ខិណេយ្យបុគ្គលទាំងឡាយនោះ ជាទានមានផលច្រើន*

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ *កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម*

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យេ សុប្បយុត្តា មនសា ទឡ្ហេន
និក្កាមិនោ គោតមសាសនម្ហិ

អរិយបុគ្គលទាំងឡាយឯណា ក្នុងសាសនានៃព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមគោតមប្រកបត្រូវល្អហើយ មានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន ឥតមានកាម គឺសេចក្ដីប្រាថ្នាឡើយ

តេ បត្តិបត្តា អមតំ វិគយ្ហ
លទ្ធា មុធា និព្វុតឹ ភុញ្ជមានា

អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះដល់ហើយនូវព្រះអរហត្តផល ហើយចូលទៅកាន់ព្រះនិព្វាន បាននូវកិរិយារលត់កិលេសដោយទទេ គឺឥតមានទិញដូរឡើយ ហើយសោយនូវផល

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យថិន្ទខីលោ បថវិស្សិតោ សិយា

ចតុព្ភិ វាតេភិ អសម្បកម្បិយោ

សសរទៀនដែលគេបោះភ្ជាប់នឹងផែនដី ជារបស់មិនកំរើកញាប់ញ័រដោយខ្យល់ព្យុះ ដែលចាក់មកអំពីទិសទាំង ៤ យ៉ាងណាមិញ

តថូបមំ សប្បុរិសំ វទាមិ យោ

អរិយសច្ចានិ អវេច្ច បស្សតិ

អ្នកណាពិចារណាឃើញនូវអរិយសច្ចទាំងឡាយ តថាគតហៅអ្នកនោះថាជាសប្បុរស (មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ទាំងឡាយ) ប្រៀបដូចជាសសរទៀនដូច្នោះឯង

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ *កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម*

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ *ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។*

យេ អរិយសច្ចានិ វិភាវយន្តិ

គម្ភីរបញ្ញេន សុទេសិតានិ

អរិយបុគ្គលទាំងឡាយឯណា ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរិយសច្ចទាំង

ឡាយដែលព្រះតថាគតព្រះអង្គមានប្រាជ្ញាដ៏ជ្រាលជ្រៅ សំដែងល្អហើយ

កិញ្ចាបិ តេ ហោន្តិ ភុសប្បមត្តា អរិយបុគ្គលទាំងឡាយ នោះ ទុកជាប្រមាទដ៏លើសលន់ក៏ដោយ

ន តេ ភវំ អដ្ឋមមាទិយន្តិ អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ គង់មិនកាន់យកនូវភពជាគំរប់ ៨ គឺមិនកើតទៀតហួសពី ៧ ជាតិឡើយ

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្ដីកើតមាន ។

សហាវស្ស ទស្សនសម្បទាយ
តយស្សុ ធម្មា ជហិតា ភវន្តិ
សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆិតញ្ច
សីលព្វតំ វាបិ យទត្ថិ កិញ្ចិ

(សំយោជនកិលេស៣យ៉ាងគឺ) សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆា និង សីលព្វតបរាមាសៈឯណាមួយដែលមាន ធម៌ទាំងឡាយ ៣ នោះសោតាបន្នបុគ្គលនោះបានលះបង់ហើយ ជាមួយនឹងទស្សនសម្បទាគឺសោតាបត្តិមគ្គ

ចតូហាបាយេហិ ច វិប្បមុត្តោ ម្យ៉ាងទៀត សោតាបន្នបុគ្គល បានរួចស្រឡះចាកអបាយទាំងឡាយ ៤ ហើយ

ឆ ចាភិដ្ឋានានិ អភព្វោ កាតុំ មិនអាចធ្វើនូវឋានដ៏អាក្រក់ទាំងឡាយ ៦ គឺអនន្តរិយកម្ម ៥ និងការយកចិត្តទៅកាន់សាសនាដទៃទៀយ

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្ដីកើតមាន ។

កិញ្ចាបិ សោ កម្មំ ករោតិ បាបកំ
កាយេន វាចាយុទ ចេតសា វា

ប្រសិនណាបើ សោតាបន្នបុគ្គលនោះធ្វើនូវបាបកម្មខ្លះ ដោយកាយ វាចា ឬ ក៏ដោយចិត្ត (ព្រោះសេចក្ដីភាំងភាន់)

អភព្វោ សោ តស្ស បដិច្ឆាទាយ សោតាបន្នបុគ្គលនោះ មិនអាចបិទបាំងនូវបាបកម្មនោះទៀយ

អភព្វតា ទិដ្ឋបទស្ស វុត្តា ភាវៈនៃបុគ្គលមានផ្លូវនៃព្រះនិព្វាន

ឃើញហើយ ជាបុគ្គលមិនអាចនឹងបិទបាំងនូវបាបកម្ម ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ បានត្រាស់សំដែងហើយ

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូម សិរីសួស្តីកើតមាន ។

វនប្បគុម្ពេ យថា ផុស្សិតគ្គេ
គិម្ហានមាសេ បឋមស្មឹ គិម្ហេ

គុម្ពឈើក្នុងព្រៃ មានត្រួយលូតលាស់ ក្នុងខាងដើមគិម្ហរដូវគឺខែ ក្ដៅ យ៉ាងណាមិញ

តថូបមំ ធម្មវរំ អទេសយិ
និព្វានគាមឹ បរមំ ហិតាយ

ព្រះសម្ពុទ្ធបានត្រាស់សំដែងហើយនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ជាធម៌អាច ញ៉ាំងសត្វទាំងឡាយឲ្យដល់នូវព្រះនិព្វាន ដើម្បីប្រយោជន៍ដ៏ឧត្តមប្រៀប ដូចជាគុម្ពឈើក្នុងព្រៃដូច្នោះឯង

ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

វរោ វរញ្ញូ វរទោ វរាហរោ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាបុគ្គលប្រសើរ ទ្រង់ជ្រាបនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ប្រទាននូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ទ្រង់នាំមកនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ

អនុត្តរោ ធម្មវរំ អទេសយិ ព្រះអង្គប្រសើរឥតមានអ្នកណាមួយស្មើ ទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ

ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

ខីណំ បុរាណំ នវំ នត្ថិ សម្ភវំ កម្មចាស់ (របស់អរិយបុគ្គលឯណា) អស់ហើយ កម្មថ្មីរមែងមិនកើតប្រាកដ

វិរត្តចិត្តាយតិកេ ភវស្មិំ អរិយបុគ្គលទាំងឡាយឯណា មានចិត្តនឿយណាយហើយ ក្នុងភពតទៅ

តេ ខីណពីជា អវិរុឡ្ហិឆន្ទា អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ មានពូជអស់ហើយ មានឆន្ទៈគឺសេចក្តីចុំខប់ក្នុងចិត្តមិនដុះចំរើនឡើយ

និព្វន្តិ ធីរា យថាយម្បទីបោ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា តែងរលត់ទៅ ដូចជាប្រទីបដែលរលត់ទៅនេះ

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ *កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម*

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ *ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។*

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ
ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិក្ខេ

ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នានៅក្នុងទីនេះ

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ
ពុទ្ធំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ

យើងទាំងឡាយ សូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់មកហើយដូចគ្នា ដែលទេវតានិងមនុស្សតែងបូជា សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ
ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិក្ខេ

ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតា

ស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ

ធម្មំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ

យើងទាំងឡាយសូមនមស្សការនូវព្រះធម៌មានមកហើយដូចគ្នា ដែល ទេវតានិងមនុស្សតែងបូជា សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ៗ

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ

ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិក្ខេ

ពួកភូតឯណាជាទេវតា ស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតា ស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នានៅទីនេះ

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ

សង្ឃំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ

យើងទាំងឡាយសូមនមស្សការនូវព្រះសង្ឃមានមកហើយដូចគ្នា ដែល ទេវតានិងមនុស្សតែងបូជា សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ៗ

រតនសូត្រចប់

ករណីយមេត្តសុត្តប្បកាសនំ

យស្សានុភាវតោ យក្ខា នេវ ទស្សេន្តិ ភឹសនំ

យក្ខទាំងឡាយមិនហ៊ានសំដែងនូវអាការគួរខ្លាចឡើយ ព្រោះអានុភាពនៃព្រះបរិត្តឯណា

យម្ហិ ចេវានុយុញ្ជន្តោ រត្តិន្ទិវមតន្ទិតោ

ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនខ្ជិលច្រអូសក្នុងយប់និងថ្ងៃ ហើយព្យាយាមរៀនសូត្រព្រះបរិត្តឯណា

សុខំ សុបតិ សុត្តោ ច បាបំ កិញ្ចិ ន បស្សតិ

កំពន់ដេកលក់ ឬ លក់រួចហើយក៏ជាសុខរមែងមិនឃើញនូវសុបិនដ៏អាក្រក់តិចតួច

ឯវមាទិគុណូបេតំ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ *យើងទាំងឡាយសូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលប្រកបដោយគុណទាំងឡាយមានយ៉ាងនេះជាដើម ។*

ករណីយមេត្តសុត្តំ

ករណីយមត្ថកុសលេន យន្តំ សន្តំ បទំ អភិសមេច្ច

កិច្ចឯណា ដែលព្រះអរិយ បានត្រាស់ដឹងនូវកោដ្ឋាសនៃធម៌ដ៏ស្ងប់រម្ងាប់គឺព្រះនិព្វាន បានធ្វើហើយ កិច្ចនោះ គឺកុលបុត្រអ្នកឆ្លាសក្នុងប្រយោជន៍គួរធ្វើ

សក្កោ ឧជូ ច សុហុជូ ច *កុលបុត្រនោះ ជាអ្នកអាចហ៊ានផង ត្រង់ដោយកាយនិងវាចាផង ត្រង់ល្អដោយចិត្តផង*

សុវចោ ចស្ស មុទុ អនតិមានី *ជាអ្នកប្រដៅងាយផង សុភាពទន់ភ្លន់ផង មិនមានមានះដ៏ក្រៃលែងផង*

សន្តុស្សកោ ច សុភរោ ច *ជាអ្នកសន្តោសផង គេចិញ្ចឹមងាយផង*

អប្បកិច្ចោ-ច សល្លហុកវុត្តិ *ជាអ្នកមានកិច្ចធុរៈតិចផង ប្រព្រឹត្តស្រាលក្នុងកាយនិងចិត្តផង*

សន្តិន្ទ្រិយោ ច និបកោ ច *ជាអ្នកមានឥន្ទ្រិយស្រគត់ស្រគំផង មានប្រាជ្ញាចាស់ផង*

អប្បគព្ភោ កុលេសុ អននុគិទ្ធោ *ជាអ្នកមិនធ្ងន់ផង មិនជាប់ជំពាក់ក្នុងត្រកូលទាំងឡាយផង*

ន ច ខុទ្ទំ សមាចរេ កិញ្ចិ យេន វិញ្ញូ បរេ ឧបវទេយ្យុំ *វិញ្ញូជនទាំងឡាយគួរតិះដៀលនូវជនទាំងឡាយដទៃ ដោយកម្មឯណាមិនគួរប្រព្រឹត្តធ្វើនូវកម្មនោះ ដែលជាកម្មលាមកសូម្បីតិចតួច (ហើយគួរផ្សាយមេត្តាចិត្តចំពោះពពួកនៃសត្វថា)*

សុខិនោ វា ខេមិនោ ហោន្តុ សព្វេ សត្តា ភវន្តុ សុខិតត្តា

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង សូមឲ្យមានសេចក្ដីសុខ ឲ្យមានសេចក្ដីក្សេម ឲ្យមានខ្លួនដល់នូវសេចក្ដីសុខចុះ

យេ កេចិ បាណភូតត្ថិ តសា វា ថាវរា វា អនវសេសា សត្វមានជីវិតទាំងឡាយឯណា ឥតមានសេសសល់ ទោះសត្វដែលជាអ្នកមានសេចក្ដីតក់ស្លុតគឺនៅមានតណ្ហាក្ដី ជាអ្នកមាំមួន គឺឥតមានតណ្ហាក្ដី

ទីឃា វា យេ មហន្តា វា សត្វទាំងឡាយឯណាមានកាយវែងក្ដី ធំក្ដី

មជ្ឈិមា រស្សកា អណុកថូលា មានកាយយ៉ាងកណ្ដាលក្ដី ខ្លីក្ដី មានកាយដ៏ល្អិត ឬ ធាត់ក្ដី

ទិដ្ឋា វា យេ ច អទិដ្ឋា សត្វទាំងឡាយឯណា ដែលយើងឃើញហើយក្ដី មិនឃើញក្ដី

យេ ច ទូរេ វសន្តិ អវិទូរេ សត្វទាំងឡាយឯណា នៅក្នុងទីឆ្ងាយក្ដី ក្នុងទីជិតក្ដី

ភូតា វា សម្ភវេសី វា សព្វេ សត្តា ភវន្តុ សុខិតត្តា ដែលកើតរួចមកហើយក្ដី ដែលកំពុង ស្វែងរកទីកើតក្ដី

ន បរោ បរំ និកុព្វេថ សត្វដទៃមិនគួរកំហែង បៀតបៀន

នូវសត្វដទៃឡើយ

នាតិមញ្ញេថ កត្ថចិ នំ កិញ្ចិ មិនគួរមើលងាយគេតិចតួចក្នុងទីឯណាមួយឡើយ

ព្យារោសនា បដិឃសញ្ញា នាញ្ញមញ្ញស្ស ទុក្ខមិច្ឆេយ្យ មិនគួរប្រាថ្នានូវសេចក្ដីទុក្ខដល់គ្នានឹងគ្នា ដោយសេចក្ដីក្រេវក្រោធខឹង ដោយបដិឃសញ្ញា គឺសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តឡើយ

មាតា យថា និយំ បុត្តំ អាយុសា ឯកបុត្តមនុរក្ខេ មាតាថ្នមរក្សាបុត្រដែលកើតអំពីខ្លួន ជាកូនតែមួយដោយអាយុ គឺជាសូម្បីជីវិតក៏ហ៊ានលះបង់ក្នុងការរក្សានូវការរក្សានូវបុត្របានយ៉ាងណាមិញ

ឯវម្បិ សព្វភូតេសុ មានសម្ភាវយេ អបរិមាណំ បុគ្គលគួរចំរើននូវមេត្តាចិត្ត មិនមានប្រមាណ ចំពោះទៅរកសត្វទាំងឡាយទាំងពួងយ៉ាងនោះឯង ។

មេត្តញ្ច សព្វលោកស្មឹ មានសម្ភាវយេ អបរិមាណំ

ឧទ្ធំ អធោ ច តិរិយញ្ច អសម្ពាធំ អវេរំ អសបត្តំ

បុគ្គលគួរចំរើននូវមេត្តាចិត្ត មិនមានប្រមាណ ជាធម៌មិនចង្អៀត មិនមានពៀរ មិនមានសត្រូវ ទៅក្នុងលោកទាំងអស់ គឺក្នុងខាងលើផង

ខាងក្រោមផង ខាងទទឹងគឺត្រង់កណ្ដាលផង

តិដ្ឋញ្ចរំ និសិន្នោ វា សយានោ វា យាវតស្សវិគតមិទ្ធោ

(បុគ្គលអ្នកចំរើននូវមេត្តាចិត្តនោះ) ទោះឈរក្ដី ដើរក្ដី អង្គុយក្ដី ដេកក្ដី ជាអ្នកមានសេចក្ដីងោកងក់ទៅប្រាសហើយ គឺជាអ្នកមិនដេកលក់អស់កាលត្រឹមណា

ឯតំ សតិំ អធិដ្ឋេយ្យ គួរដំកល់នូវមេត្តានុស្សតិនុ៎ះ (អស់កាលត្រឹមនោះ)

ព្រហ្មមេតំ វិហារំ ឥធ មាហុ បណ្ឌិតទាំងឡាយ ពោលនូវកិរិយានុ៎ះ ថាជាព្រហ្មវិហារ ក្នុងសាសនានេះ

ទិដ្ឋិញ្ច អនុបគម្ម សីលវា ទស្សនេន សម្បន្នោ កាមេសុ
វិនេយ្យ គេធំ នហិជាតុ គព្ភសេយ្យំ បុនរេតីតិ

(បុគ្គលដែលមានមេត្តាព្រហ្មវិហារ) មិនដល់សិប់នូវទិដ្ឋិ ជាអ្នកមានសីលប្រកបដោយទស្សនសម្បទ គឺសោតាបត្តិមគ្គបន្ទោរបង់នូវសេចក្ដីត្រេកអរក្នុងកាមទាំងឡាយហើយ រមែងមិនកាន់គព្ភសយ្យាស គឺជាមិនកើតក្នុងគភ៌ទៀតឡើយ ។

ខន្ធបរិត្តារម្ភោ

សព្វាសីវិសជាតីនំ ទិព្វមន្តាគទំ វិយ យន្នាសេតិវិសំ ឃោរំ សេសញ្ចាបិ បរិស្សយំ អាណាក្ខេត្តម្ហិ សព្វត្ថ សព្វទា សព្វបាណិនំ សព្វសោបិ និវារេតិ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

ព្រះបរិត្តឯណា តែងញុំាងពិសដ៏ពន្លឹកនៃពួកសត្វទីឃជាតិទាំងអស់ ឲ្យវិនាសទៅ ដូចជាឱសថវិសេសដ៏ប្រកបដោយមន្តទិព្វ ម្យ៉ាងទៀតព្រះបរិត្តឯណា តែងឃាត់បង់នូវសេចក្តីអន្តរាយដ៏សេស របស់សត្វទាំងអស់ ក្នុងអាណាខេត្តទាំងមូលដោយប្រការទាំងពួង សព្វៗកាល យើងទាំងឡាយសូត្រផ្សាយនូវព្រះបរិត្តនោះ ។

ខន្ធបរិត្ត

វិរូបក្ខេហិ មេ មេត្តំ *ការជាមិត្តរបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះវិរូបក្ខទាំងឡាយផង*

មេត្តំ ឯរាបថេហិ មេ *ការៈជាមិត្តរបស់អាត្មាអញ(ចូរមានជាមួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះឯរាបថៈទាំងឡាយផង*

ឆព្យាបុត្តេហិ មេ មេត្តំ *ការៈជាមិត្តរបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះឆព្យាបុត្តទាំងឡាយផង*

មេត្តំ កណ្ហាគោតមកេហិ ច គាត់ជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះកណ្ហាគោតមកៈទាំងឡាយផង

អបាទកេហិ មេ មេត្តំ គាត់ជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងសត្វឥតជើងទាំងឡាយផង

មេត្តំ ទិបាទកេហិ មេ គាត់ជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងសត្វជើង ២ ទាំងឡាយផង

ចតុប្បទេហិ មេ មេត្តំ គាត់ជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងសត្វជើង ៤ ទាំងឡាយផង

មេត្តំ ពហុប្បទេហិ មេ គាត់ជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងសត្វជើងច្រើនទាំងឡាយផង

មា មំ អបាទកោ ហឹសិ សត្វឥតជើងកុំបៀតបៀនអាត្មាអញឡើយ

មា មំ ហឹសិ ទិបាទកោ សត្វជើងពីរកុំបៀតបៀនអាត្មាអញឡើយ

មា មំ ចតុប្បទោ ហឹសិ សត្វជើង ៤ កុំបៀតបៀនអាត្មាអញឡើយ

មា មំ ហិំសិ ពហុប្បវេ *សត្វដ៏ច្រើនកុំបៀតបៀនគ្នាអញឡើយ*

សព្វេ សត្តា សព្វេ បាណា សព្វេ ភូតា ច កេវលា *សព្វសត្វទាំងឡាយផង សព្វប្រាណទាំងឡាយផង សព្វភូតទាំងឡាយផង ទាំងអស់គ្នា*

សព្វេ ភទ្រានិ បស្សន្តុ *សូមសព្វសត្វ (ទាំងនោះ) ឃើញនូវសេចក្តីចំរើនទាំងឡាយ*

មា កិញ្ចិ បាបមាគមា *សេចក្តីលាមកអាក្រក់តិចតួចកុំមកដល់ឡើយ (គឺថាកុំកើតមានដល់សត្វទាំងនោះឡើយ)*

អប្បមាណោ ពុទ្ធោ *ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រទ្រង់នូវព្រះគុណ និងប្រមាណមិនបាន*

អប្បមាណោ ធម្មោ *ព្រះធម៌ទ្រទ្រង់នូវព្រះគុណនឹងប្រមាណមិនបាន*

អប្បមាណោ សង្ឃោ *ព្រះសង្ឃទ្រទ្រង់នូវព្រះគុណ និងប្រមាណមិនបាន*

បមាណវន្តានិ សិរិសបានិ អហិវិច្ឆិកា សតបទី ឧណ្ណា

ឆាភី សរពូ មូសិកា *សត្វលូនឬសត្វវារទាំងឡាយ គឺពស់ ខ្យួយ ក្អែប ពីងពាង តុកកែ និងកណ្ដុរ សុទ្ធតែមានប្រមាណ (អាចរាប់ចំនួនបាន) គឺជាមិនច្រើនដូចគុណព្រះរតនត្រ័យទេ*

កតា មេ រក្ខា កតា មេ បរិត្តា *កិរិយារក្សា អាត្មាអញបានធ្វើហើយ ទាំងកិរិយាការពារ អាត្មាអញក៏បានធ្វើហើយ*

បដិក្កមន្តុ ភូតានិ *ពួកសត្វ (ភាព) ទាំងឡាយចូរចៀសចេញទៅ*

សោហំ នមោ ភគវតោ *អាត្មាអញ (ធ្វើឥឡូវនេះ) នូវកិរិយានមស្ការ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់*

នមោ សត្តន្នំ សម្មាសម្ពុទ្ធានំ *(អាត្មាអញធ្វើឥឡូវនេះ) នូវកិរិយានមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ៧ ព្រះអង្គ ។*

មោរបរិត្តារម្ភោ

បុរេន្តម្ពោធិសម្ភារេ និព្វត្តំ មោរយោនិយំ
យេន សំវិហិតារក្ខំ មហាសត្តំ វនេ ចរា
ចិរស្សំ វាយមន្តាបិ នេវ សក្ខឹសុ គណ្ហិតុំ

ព្រានព្រៃទាំងឡាយ សូម្បីព្យាយាមអស់កាលយូរ ក៏មិនអាចដើម្បី ចាប់នូវព្រះមហាសត្វ ដែលកើតហើយក្នុងកំណើតនៃក្ងោក ព្រះអង្គ កំពុងចាំពេញនូវពោធិសម្ភារ មានកិរិយារក្សា (នូវព្រះអង្គ) តាក់តែងល្អ ហើយដោយព្រះចរិតឯណា

ព្រហ្មន្តិ អក្ខាតំ បរិត្តន្តមណាម ហេ

យើងទាំងឡាយសូត្រផ្សាយនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលព្រះសម្ពុទ្ធ ជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់ហៅថា ព្រហ្មមន្ត គឺមន្តដ៏ប្រសើរ ។

មោរបរិត្ត

ឧទេតយញ្ចក្ខុមា ឯករាជា ហរិស្សវណ្ណោ បឋវិប្បភាសោ

ព្រះអាទិត្យនេះជាភ្នែក (នៃលោក) ជាឯករាជមានពណ៌ដូចជា ពណ៌នៃមាស ញ៉ាំងប្រថពីឲ្យភ្លឺស្វាងហើយរះឡើង

តំ តំ នមស្សាមិ ហរិស្សវណ្ណំ បឋវិប្បភាសំ ព្រោះហេតុនោះ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះអាទិត្យនោះ ដែលមានពណ៌ ដូចជា ពណ៌នៃមាស ញ៉ាំងប្រថពីឲ្យភ្លឺស្វាង

តយជ្ជ គុត្តា វិហរេមុ ទិវសំ យើងទាំងឡាយដែលលោក គ្រប់គ្រងរក្សាហើយក្នុងថ្ងៃនេះ គប្បីនៅជាសុខអស់មួយថ្ងៃ

យេ ព្រាហ្មណា វេទគុ សព្វធម្មេ ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយឯណា ដល់នូវវេទក្នុងធម៌ទាំងពួង

តេ មេ នមោ តេ ច មំ បាលយន្តុ ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយនោះ (ចូរទទួល) នូវកិរិយានមស្សការរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀត ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយនោះ ចូររក្សានូវខ្ញុំ

នមត្ថុ ពុទ្ធានំ នមត្ថុ ពោធិយា សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទាំងឡាយ សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះពោធិញាណ (នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយនោះ)

នមោ វិមុត្តានំ នមោ វិមុត្តិយា សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំចំពោះ (ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ) ដែលលោកផុតហើយចាកកាមកិលេស សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះវិមុត្តិធម៌ (នៃព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ)

ឥមំ សោ បរិត្តំ កត្វា មោរោ ចរតិ ឯសនា

ក្ងោកនោះ លុះតែបានធ្វើនូវព្រះបរិត្តនេះហើយ ទើបចរទៅដើម្បីស្វែងរកអាហារ ។

អបេតយញ្ចក្ខុមា ឯករាជា ហរិស្សវណ្ណោ បឋវិប្បភាសោ

ព្រះអាទិត្យនេះជាជួនភ្នែក (នៃលោក) ជាឯកករាជមានពណ៌ដូចជាពណ៌នៃមាស ញុំាងប្រថពីឲ្យស្វាងហើយអស្ដង្គតទៅ

តំ តំ នមស្សាមិ ហរិស្សវណ្ណំ បឋវិប្បភាសំ

ព្រោះហេតុនោះ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះអាទិត្យនោះ ដែលមានពណ៌ដូចជាពណ៌នៃមាស ញុំាងប្រថពីឲ្យភ្លឺស្វាង

តយជ្ជ គុត្តា វិហរេមុ រត្តិំ យើងទាំងឡាយដែលលោកគ្រប់គ្រងរក្សាហើយក្នុងថ្ងៃនេះ គប្បីនៅជាសុខ អស់មួយរាត្រី

យេ ព្រាហ្មណា វេទគុ សព្វធម្មេ ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយឯណា ដល់នូវវេទក្នុងធម៌ទាំងពួង

តេ មេ នមោ តេ ប មំ បាលយន្តុ ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយនោះ (ចូរទទួល) នូវកិរិយានមស្ការរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀតព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយនោះ (ចូររក្សានូវខ្ញុំ)

នមត្ថុ ពុទ្ធានំ នមត្ថុ ពោធិយា សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទាំងឡាយ សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះពោធិញាណ (នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយនោះ)

នមោ វិមុត្តានំ នមោ វិមុត្តិយា សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ

ចំពោះ (ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ) ដែលលោកផុតហើយចាកភពនានិកិលេស, សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះវិមុត្តិធម៌ (នៃព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ

ឥមំ សោ បរិត្តំ កត្វា មោរោ វាសមកប្បយីតិ

ក្ងោកនោះលុះតែបានធ្វើនូវព្រះបរិត្តនេះហើយ ទើបបានសម្រេចនូវកិរិយានៅ ។

ធជគ្គសុត្តារម្ភោ

យស្សានុស្សរណេនាបិ អន្តលិក្ខេបិ បាណិនោ
បតិដ្ឋមធិគច្ឆន្តិ ភូមិយំ វិយ សព្វទា សព្វុបទ្ទ-
វជាលម្ហា យក្ខចោរាទិ សម្ភវា គណនា ន ច
មុត្តានំ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

សត្វទាំងឡាយ តែងបាននូវទីពឹង សូម្បីក្នុងអាកាស ក៏ដូចជាលើផែនដីដែរ សព្វ ៗ កាល សត្វទាំងឡាយ ដែលរួចហើយចាកសំណាញ់នៃសេចក្ដីចង្រៃគ្រប់យ៉ាង ដែលកើតអំពីសត្វមានយក្ខនិងចោរជាដើម ដោយកិរិយារលឹករឿយ ៗ នូវព្រះបរិត្តឯណា នឹងគណនាគ្រាប់ពុំបានឡើយ យើងទាំងឡាយសូត្រឥឡូវនេះនូវព្រះបរិត្តនោះ ។

ឆជ្ជសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ *(សូត្រនេះឈ្មោះឆជ្ជសូត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា*

ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ *សម័យ ១ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន ជាអារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី*

តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ភិក្ខវោតិ *ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅនូវភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងទីនោះដូច្នេះថា ភិក្ខុវេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ*

ភទន្តេតិ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ *ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏ទទួលឆ្លើយតប ព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដូច្នេះថា ភទន្ត បពិត្រព្រះដ៏ចំរើន*

ភគវា ឯតទវោច *ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សំដែងនូវឆជ្ជសូត្រនេះ ដោយព្រះពុទ្ធដីកាដូច្នេះថា*

ភូតបុព្វំ ភិក្ខវេ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយធ្លាប់មានរឿងពីព្រេងនាយមកថា*

ទេវាសុរសង្គាមោ សមុបព្យូឡ្ហោ អហោសិ *សង្គ្រាមនៃអសុរមួយអន្លើដោយទេវតា ជាសង្គ្រាមតទល់ប្រកៀកគ្នាហើយ*

អថខោ ភិក្ខវេ សក្កោ ទេវានមិន្ទោ ទេវេ តាវតឹសេ អាមន្តេសិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះឯង ទេវរាជឈ្មោះថាសក្កជាធំជាងទេវតាទាំងឡាយ ហៅនូវទេវតាទាំងឡាយក្នុងតាវតឹង្សពិភពមកប្រាប់ថា*

សចេ មារិសា ទេវានំ សង្គាមគតានំ ឧប្បជ្ជេយ្យ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា *ម្នាលអ្នកនិរទុក្ខទាំងឡាយ បើសេចក្ដីខ្លាចសេចក្ដីរន្ធត់ឬសេចក្ដីព្រឺរោម កើតឡើងដល់ទេវតាទាំងឡាយដែលទៅហើយកាន់សង្គ្រាម (ក្នុងកាលណា)*

មមេវ តស្មឹ សមយេ ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ *អ្នកទាំងឡាយ គប្បីក្រឡេកមើល នូវចុងទង់ជ័យរបស់អញក្នុងកាលនោះកុំខានឡើយ*

មមំ ហិ វោ ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ *ព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំងឡាយ ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យរបស់អញ*

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា

សេចក្ដីខ្លាច សេចក្ដីរន្ធត់ ឬសេចក្ដីព្រឺរោមឯណានឹងកើតមាន សោ បហិយ្យិស្សតិ *សេចក្ដីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន*

នោ ចេ មេ ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ *បើអ្នកទាំងឡាយ មិនក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យរបស់អញទេ*

អថ បជាបតិស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ *គឺគប្បីក្រឡេកមើល នូវទង់ជ័យនៃទេវរាជ ឈ្មោះបជាបតិក្នុងកាលនោះក៏បាន*

បជាបតិស្ស ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ *ព្រោះថាកាលបើអ្នកទាំងឡាយ ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជ ឈ្មោះបជាបតិ*

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា *សេចក្ដីខ្លាច, សេចក្ដីរន្ធត់ ឬសេចក្ដីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន* សោ បហិយ្យិស្សតិ *សេចក្ដីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន*

នោ ចេ បជាបតិស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ *បើអ្នកទាំងឡាយ មិនក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះបជាបតិទេ*

អបិ វរុណស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ តំ

គប្បីក្រឡេកមើលនូវទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះវរុណ ក្នុងកាលណោះ ក៏បាន

វរុណស្ស ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ

ព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំងឡាយ ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជ ឈ្មោះវរុណ

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា

សេចក្ដីខ្លាច, សេចក្ដីរន្ធត់ ឬ សេចក្ដីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន សោ

បហិយ្យិស្សតិ *សេចក្ដីខ្លាចជាដើមនោះនឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន*

នោ ចេ វរុណស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ

បើអ្នកទាំងឡាយ មិនក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យ នៃទេវរាជឈ្មោះ វរុណទេ

អបិ ឦសានស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ

ក៏គប្បីក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជ ឈ្មោះឦសាន ក្នុងកាលនោះ ក៏បាន

ឦសានស្ស ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ

ព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំងឡាយ ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជ ឈ្មោះឦសាន

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬ សេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន សោ បហិយិស្សតីតិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន

តំ នោ បន ភិក្ខវេ សក្កស្ស វា ទេវានមិន្ទស្ស ធជគ្គំ ឧបល្លោកយតំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើទេវតាទាំងឡាយ កាល ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនោះ នៃទេវរាជឈ្មោះសក្កជាធំជាងទេវតាទាំងឡាយក្តី

បជាបតិស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ កាល ក្រឡេកមើលនូវទង់ជ័យនោះ នៃទេវរាជឈ្មោះបជាបតិក្តី

វរុណស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ កាល ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនោះ នៃទេវរាជឈ្មោះវរុណក្តី

ឦសានស្ស វា ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ កាល ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យ នៃទេវរាជឈ្មោះឦសានក្តី

យម្ភវិស្សតិ ភយំ ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា

សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន សោ បហិយ្យេហិបិ នោបិ បហិយ្យេបិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ គប្បីស្ងប់រម្ងាប់បានខ្លះ មិនបានខ្លះ

តំ កិស្ស ហេតុ សេចក្តីខ្លាចជាដើមដែលស្ងប់រម្ងាប់បានខ្លះ មិនបានខ្លះនោះ ព្រោះហេតុអ្វី?

សក្កោ ហិ ភិក្ខវេ ទេវានមិន្ទោ អវីតរាគោ អវីតទោសោ អវីតមោហោ ភីរុ ឆម្ភី ឧត្រាសី បលាយីតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា ទេវរាជឈ្មោះសក្កជាធំជាងទេវតាទាំងឡាយ មានរាគៈមិនទាន់ទៅប្រាសហើយ មានទោសៈមិនទាន់ទៅប្រាសហើយ មានមោហៈមិនទាន់ទៅប្រាសហើយ ជាអ្នកនៅមានសេចក្តីខ្លាច មានសេចក្តីរន្ធត់ មានសេចក្តីស្លុត មានកិរិយារត់ទៅជាប្រក្រតីនៅឡើយ

អហញ្ច ខោ ភិក្ខវេ ឯវំ វទាមិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯចំណែកតថាគត ពោលយ៉ាងនេះថា

សចេ តុម្ហាកំ ភិក្ខវេ អរញ្ញគតានំ វា រុក្ខមូលគតានំ វា សុញ្ញាគារគតានំ វា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយនៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី

ឧប្បជ្ជេយ្យ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា
សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ឬសេចក្តីព្រឺរោមកើតឡើង (ក្នុងសម័យឯណា)

មមេវ តស្មឹ សមយេ អនុស្សរេយ្យាថ អ្នកទាំងឡាយ
គប្បីរឭកនូវតថាគត ក្នុងសម័យនោះកុំខានឡើយថា

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះទ្រង់
ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសេចក្តីសៅហ្មងគ្រប់យ៉ាង

សម្មាសម្ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា សម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គ
ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ

វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ទ្រង់ព្រះនាមថា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ
ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ

សុគតោ ទ្រង់ព្រះនាមថា សុគតោ ព្រោះព្រះអង្គ មានដំណើរ
ល្អទៅកាន់ព្រះនិព្វាន

លោកវិទូ ទ្រង់ព្រះនាមថា លោកវិទូ ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់
នូវត្រៃលោក

អនុត្តរោ ទ្រង់ព្រះនាមថា អនុត្តរោ ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយ
សីលាទិគុណ គេបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន

បុរិសទម្មសារថិ ទ្រង់ព្រះនាមថា បុរិសទម្មសារថិ ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលគួរទូន្មានបាន

សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ទ្រង់ព្រះនាមថា សត្ថាទេវមនុស្សាន ព្រោះព្រះអង្គជាគ្រូនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ

ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ចធម៌

ភគវាតិ ទ្រង់ព្រះនាមថា ភគវា ព្រោះព្រះអង្គលែងវិលត្រឡប់មកកាន់ភពថ្មីទៀត

មមំ ហិ វោ ភិក្ខវេ អនុស្សរតំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថាកាលបើអ្នកទាំងឡាយរឭកនូវតថាគត

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីភ័យ សេចក្តីរន្ធត់ ឬ សេចក្តីព្រឺរោមឯណានឹងកើតមាន សោ

បហិយ្យិស្សតិ សេចក្តីភ័យជាដើមនោះនឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន

នោ ចេ មំ អនុស្សរេយ្យាថ បើអ្នកទាំងឡាយមិនរឭកនូវតថាគតទេ

អបិ ធម្មំ អនុស្សរេយ្យាថ គឺគប្បីរឭកនូវព្រះធម៌ក្នុងកាលនោះថា

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ ព្រះធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយដោយល្អ

សន្ទិដ្ឋិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គល គប្បីឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង

អកាលិកោ ជាធម៌ឲ្យផលមិនរង់ចាំកាល

ឯហិបស្សិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគួរហៅអ្នកដទៃឲ្យចូលមកមើលបាន

ឱបនយិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គល គួរបង្អោនចូលមកទុកក្នុងចិត្តបាន

បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហីតិ ជាធម៌គឺវិញ្ញូជនទាំងឡាយគប្បីដឹងច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន

ធម្មំ ហិ វោ ភិក្ខវេ អនុស្សរតំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំងឡាយរឭកនូវព្រះធម៌

យម្ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា

សេចក្ដីភ្លាច សេចក្ដីរន្ធត់ ឬសេចក្ដីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន សោ

បហិយ្យិស្សតិ សេចក្ដីភ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន

នោ ចេ ធម្មំ អនុស្សរេយ្យាថ បើអ្នកទាំងឡាយ មិនរឭក នូវព្រះធម៌ទេ

អថ សង្ឃំ អនុស្សរេយ្យាថ ក៏គប្បីរឭកនូវព្រះសង្ឃក្នុង កាលនោះថា

សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃសាវកនៃ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ

ឧជុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃសាវកនៃ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយត្រង់

ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃសាវកនៃព្រះមានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដើម្បីព្រះនិព្វាន

សាមីចិបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយត្រឹមត្រូវ

យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ ព្រះសង្ឃសាវកនៃព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ បើរាប់ជាគូនៃបុរសមាន ៤ គូឯណា

អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា បើរាប់រៀងជាបុរសបុគ្គលមាន ៨

ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃទាំងនុ៎ះ ជាសង្ឃសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ

អាហុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យ ដែលបុគ្គលទទិស ចំពោះអ្នកមានសីល ហើយនាំមកអំពីចម្ងាយបង្អោនចូលមកបូជា

បាហុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវអាគន្តុកទាន គឺទានដែលបុគ្គលតាក់តែងដើម្បីញាតិមិត្រដែលមកអំពីទិសផ្សេងៗ ហើយបង្អោនចូលមកបូជា

ទក្ខិណេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវទាន ដែលបុគ្គលជឿនូវកម្មនិងផលនៃកម្មហើយបូជា

អញ្ជលិករណីយោ លោកគួរដល់អញ្ជលិកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ

អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សា-តិ លោកជាបុញ្ញក្ខេត្ត គឺជាទីដុះឡើងនៃពូជ គឺបុណ្យនៃសត្វលោករកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន

សង្ឃំ ហិ វោ ភិក្ខវេ អនុស្សរតំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថាកាលបើអ្នកទាំងឡាយរឭកនូវព្រះសង្ឃ

យម្ភិស្សតិ ភយំ ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា *សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬ សេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន* សោ បហីយិស្សតិ *សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន*

តំ កិស្ស ហេតុ *សេចក្តីខ្លាចជាដើមដែលស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន នោះព្រោះហេតុអ្វី ?*

តថាគតោ ហិ ភិក្ខវេ អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វីតរាគោ វីតទោសោ វីតមោហោ អភីរុ អច្ឆម្ភី អនុត្រាសី អបលាយីតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះតថាគតជាព្រះអរហំសម្មាសម្ពុទ្ធ មានរាគៈទៅប្រាសហើយ មានទោសៈទៅប្រាសហើយ មានមោហៈទៅប្រាសហើយ ឥតមានសេចក្តីខ្លាច ឥតមានសេចក្តីរន្ធត់ ឥតមានសេចក្តីស្ញុត មិនមានកិរិយារត់ទៅជាប្រក្រតីឡើយ ។*

ឥទមវោច ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់នូវព្រះពុទ្ធដីកានេះហើយ*

ឥទំ វត្វាន សុគតោ *ព្រះសុគត លុះត្រាស់នូវព្រះពុទ្ធដីកានេះហើយ*

អថាបរំ ឯតទវោច សត្ថា *លំដាប់នោះព្រះសាស្តាទ្រង់*

ត្រាស់នូវព្រះពុទ្ធដីកានេះតទៅទៀតថា

អរញ្ញេ រុក្ខមូលេ វា សុញ្ញាគារេ វា ភិក្ខវោ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នករាល់គ្នា កាលបើនៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី

អនុស្សរេថ សម្ពុទ្ធំ គប្បីរឭកនូវព្រះសម្ពុទ្ធ

ភយំ តុម្ហាកំ នោ សិយា សេចក្តីខ្លាច មិនមិនគប្បីមាន ដល់អ្នកទាំងឡាយ

នោ ចេ ពុទ្ធំ សរេយ្យាថ លោកជេដ្ឋំ នរាសភំ

អថ ធម្មំ សរេយ្យាថ និយ្យានិកំ សុទេសិតំ

បើអ្នកទាំងឡាយ មិនរឭកនូវព្រះសម្ពុទ្ធ ដែលជាធំជាងលោក ដែលប្រសើរជាងនរជនទេ ក៏គប្បីរឭកនូវព្រះធម៌ ជាធម៌គាបដឹកនាំសត្វលោកឲ្យចេញចាកសំសារវដ្តទុក្ខ ដែលតថាគតសំដែងហើយដោយល្អក្នុងកាលនោះចុះ

នោ ចេ ធម្មំ សរេយ្យាថ និយ្យានិកំ សុទេសិតំ

អថ សង្ឃំ សរេយ្យាថ បុញ្ញក្ខេត្តំ អនុត្តរំ

បើអ្នកទាំងឡាយ មិនរឭកនូវព្រះធម៌ជាធម៌គាដដឹកនាំសត្វលោក ឲ្យចេញចាកសំសារវដ្តទុក្ខ ដែលតថាគតសំដែងដោយល្អហើយ (នោះ) ទេ គឺគប្បីរឭកនូវព្រះសង្ឃ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃប្រសើរជាងគ្មាន (នោះ) ចុះ

ឯវម្ពុទ្ធំ សរន្តានំ ធម្មំ សង្ឃញ្ច ភិក្ខវោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកកល់គ្នា កាលបើរឭកនូវព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និង ព្រះសង្ឃយ៉ាងនេះ

ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ ន ហេស្សតីតិ

សេចក្តីខ្លាចក្តី សេចក្តីរន្ធត់ក្តី សេចក្តីព្រឺរោមក្តី និងមិនកើតមានឡើយ ។

អាដានាដិយបរិត្តារម្ភោ

អប្បសន្នេហិ នាថស្ស សាសនេ សាធុ សម្មតេ
អមនុស្សេហិ ចណ្ឌេហិ សទា កិព្វិសការិភិ
បរិសានញ្ចតស្សន្នំ អហឹសាយ ច គុត្តិយា
យន្ទេសេសិ មហាវីរោ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

(ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់) ព្រះអង្គមានសេចក្តីព្យាយាមធំ ទ្រង់ត្រាស់

សំដែងហើយនូវព្រះបរិត្តឯណា ដើម្បីការពារមិនបៀតបៀនផង ដើម្បីគ្រប់គ្រងរក្សាផង ដល់បរិស័ទ្យទាំងឡាយ ៤ គឺពួកអមនុស្សក្រាច ។ ដែលធ្វើនូវកម្មដ៏លាមកសព្វកាល ជាអ្នកមិនជ្រះថ្លា ក្នុងសាសនានៃព្រះលោកនាថ ដែលសប្បុរសសន្មតហើយថាជាសាសនាដ៏ល្អ យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ។

អាដានាដិយបរិត្ត

វិបស្សិស្ស នមត្ថុ ចក្ខុមន្តស្ស សិរីមតោ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមវិបស្សីព្រះអង្គមានចក្ខុ ព្រះអង្គមានសិរី

សិខិស្សបិ នមត្ថុ សព្វភូតានុកម្បិនោ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមសិខី ព្រះអង្គមានសេចក្តីអនុគ្រោះដល់សត្វទាំងពួងជាប្រក្រតី

វេស្សភុស្ស នមត្ថុ នហាតកស្ស តបស្សិនោ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមវេស្សភូ ព្រះអង្គមានកិលេសលាងស្អាតហើយ ព្រះអង្គមានតបៈធម៌

នមត្ថុ កកុសន្ធស្ស មារសេនប្បមទ្ទិនោ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមកកុសន្ធៈ ព្រះអង្គញាំញីនូវមារព្រមទាំងសេនានៃមារ

កោនាគមនស្ស នមត្ថុ ព្រាហ្មណស្ស វុសីមតោ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកោនាគមន ព្រះអង្គមានបាបបន្សាត់ចោលហើយ មានព្រហ្មចរិយធម៌នៅរួចហើយ

កស្សបស្ស នមត្ថុ វិប្បមុត្តស្ស សព្វធិ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សប ព្រះអង្គផុតចាកកិលេសទាំងពួងហើយ

អង្គីរសស្ស នមត្ថុ សក្យបុត្តស្ស សិរីមតោ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមអង្គីរសព្រះអង្គជាបុត្រនៃសក្យរាជដ៏មានសិរី

យោ ឥមំ ធម្មមទេសេសិ សព្វទុក្ខាបនូទនំ

ព្រះសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ទ្រង់បានត្រាស់សំដែងហើយនូវធម៌នេះ ជាធម៌បន្ទោបង់នូវទុក្ខទាំងពួង

យេ ចាបិ និព្វុតា លោកេ យថាភូតំ វិបស្សិសុំ

មួយវិញទៀតព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ព្រះអង្គរលត់កិលេស

ហើយក្នុងលោក ទ្រង់ឃើញច្បាស់នូវធម៌តាមសេចក្តីពិត

តេ ជនា អបិសុណា មហន្តា វីតសារទា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ព្រះអង្គមិនមានសេចក្តីញុះញង់ស៊កសៀត ទ្រង់ប្រសើរដោយព្រះគុណ មានសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ (ព្រោះកិលេស) ទៅប្រាសហើយ

ហិតំ ទេវមនុស្សានំ យំ នមស្សន្តិ គោតមំ
វិជ្ជាចរណសម្បន្នំ មហន្តំ វីតសារទំ

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ រមែងនមស្ការនូវព្រះសម្ពុទ្ធអង្គ ឯណាជាគោតមគោត្រ ជាប្រយោជន៍ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈប្រសើរដោយព្រះគុណ មានសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ (ព្រោះកិលេស) ទៅប្រាសហើយ

វិជ្ជាចរណសម្បន្នំ ពុទ្ធំ វន្ទាម គោតមន្តិ

យើងទាំងឡាយ សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្ពុទ្ធអង្គនោះជាគោតមគោត្រ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ ។

ឯតេ ចញ្ញេ ច សម្ពុទ្ធា អនេកសតកោដិយោ

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងនុ៎ះផង ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយដទៃឯណាផង ច្រើនជាងរយកោដិ

សព្វេ ពុទ្ធា អសមសមា សព្វេ ពុទ្ធា មហិទ្ធិកា

ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់អង្គនោះ សុទ្ធតែស្មើដោយព្រះពុទ្ធដូចគ្នា ឥតមានបុគ្គលណាមួយស្មើឡើយ ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែមានឫទ្ធិច្រើន

សព្វេ ទសពលូបេតា វេសារជ្ជេហុបាគតា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ គ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែប្រកបដោយទសពលញ្ញាណ និងប្រកបដោយវេសារជ្ជញ្ញាណទាំងឡាយ

សព្វេ តេ បដិជានន្តិ អាសភណ្ឋានមុត្តមំ

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែប្រកាសដឹងនូវឋានមិនជាចិតាំងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ គឺព្រះសព្វញ្ញុតញ្ញាណដ៏ឧត្តម

សីហនាទំ នទន្តេ តេ បរិសាសុ វិសារទា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ព្រះអង្គក្លៀវក្លា បន្លឺនូវសីហនាទ គឺព្រះសូត្រសម្តែងដ៏ប្រសើរក្នុងពួកនៃបរិស័ទ

ព្រហ្មចក្កំ បវត្តេន្តិ លោកេ អប្បដិវត្តិយំ

ព្រះអង្គត្រាស់សំដែងនូវព្រះធម៌ដូចជាចក្កដ៏ប្រសើរ ដែលឥតមានអ្នកណាមួយឡើងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកបានឡើយ

ឧបេតា ពុទ្ធធម្មេហិ អដ្ឋារសហិ នាយកា

ព្រះអង្គប្រកបដោយពុទ្ធធម៌(១) ទាំងឡាយ ១៨ ព្រះអង្គជានាយកដឹកនាំសត្វចេញចាកសំសារវដ្ត

ទ្វត្តឹសលក្ខណូបេតា សីត្យានុព្យញ្ជនាធរា

ព្រះអង្គប្រកបដោយមហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ ព្រមទាំងទ្រទ្រង់នូវអនុព្យញ្ជនៈ ៨០ គត់

ព្យាមប្បភាយ សុប្បភា សព្វេ តេ មុនិកុញ្ជរា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញដ៏ប្រសើរ ទ្រង់មានរស្មីដ៏ល្អ ដោយរស្មីមានមណ្ឌលមួយព្យាម (ព្នាង)

១– ពុទ្ធធម៌ គឺធម៌ដែលធ្វើបុគ្គលឲ្យបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ មាន ១៨ គឺបារមីទាំង ១០ មានទានបារមីជាដើម មានឧបេក្ខាបារមីជាទីបំផុត ព្រមទាំងសម្បត្តិ ៨ ប្រការ គឺមនុស្សត្តំ= មានជាតិជាមនុស្ស ១, លិង្គសម្បត្តិ= មានភេទជាបុរស១, ហេតុ= មានឧបនិស្ស័យគួរដល់ព្រះអរហត្តផល១, សត្ថារទស្សនំ = បានជួបបានឃើញព្រះសាស្តា ១, បព្វជ្ជា = បានទ្រទ្រង់ភេទបព្វជ្ជា ១, គុណសម្បត្តិ = បាននូវគុណមានលោកិយឈានជាដើម១, អធិការោ = បានបំពេញបរិច្ចាគទាំង ៥ មានបុត្តបរិច្ចាគជាដើម១, ឆន្ទតា = មានសេចក្តីស្រឡាញ់ព្រះសព្វញ្ញុតញ្ញាណ ១ រួមជា ១៨ ។

ពុទ្ធា សព្វញ្ញុតា ឯតេ សព្វេ ខីណាសវា ជិនា

ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែជាព្រះសព្វញ្ញូអស់អាសវៈហើយ ឈ្នះហើយ (នូវបច្ចាមិត្រ)

មហប្បភា មហាតេជា មហាបញ្ញា មហព្វលា

ព្រះអង្គមានរស្មីច្រើន មានតេជៈច្រើន មានប្រាជ្ញាច្រើន មានកម្លាំងច្រើន

មហាការុណិកា ធីរា សព្វេសានំ សុខាវហា

ព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញ មានសេចក្តីករុណាច្រើន នាំមកនូវសេចក្តីសុខដើម្បីសព្វសត្វទាំងឡាយ

ទីបា នាថា បតិដ្ឋា ច តាណា លេណា ច បាណិនំ

ព្រះអង្គជាទីពឹង ជាទីអាស្រ័យ ដូចជាកោះជាទីជ្រកកោន ជាទីពួនរបស់សត្វទាំងឡាយ

គតី ពន្ធូ មហស្សាសា សរណា ច ហិតេសិនោ
សទេវកស្ស លោកស្ស សព្វេ ឯតេ បរាយនា

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ ដូចជាផ្លូវ ជាផៅពង្ស ជាទីត្រេកអរច្រើន និងជាទីពឹងទីរឭក ព្រះអង្គស្វែងរកប្រយោជន៍ ជាទីប្រព្រឹត្ត

នៅក្នុងខាងមុខ របស់សត្វលោកព្រមទាំងទេវលោក

តេសាហំ សិរសា បាទេ វន្ទាមិ បុរិសុត្តមេ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំដោយត្បូង ចំពោះព្រះបាទទាំងឡាយនៃព្រះសម្ពុទ្ធទាំងនោះ

វចសា មនសា ចេវ វន្ទាមេតេ តថាគតេ

សយនេ អាសនេ ឋានេ គមនេ ចាបិ សព្វទា

ក្នុងកិរិយាដេកក្តី អង្គុយក្តី ឈរក្តី សូម្បីក្នុងកិរិយាដើរក្តី ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំដោយវាចានិងចិត្តសព្វៗកាល ចំពោះព្រះតថាគតទាំងឡាយនោះ

សទា សុខេន រក្ខន្តុ ពុទ្ធា សន្តិករា តុវំ

ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ព្រះអង្គជាអ្នកធ្វើនូវសេចក្តីរម្ងាប់ សូមរក្សានូវអ្នកដោយសេចក្តីសុខ សព្វៗកាល

តេហិ ត្វំ រក្ខិតោ សន្តោ មុត្តោ សព្វភយេន ច

ខ្លួនអ្នកកាលបើព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ទ្រង់រក្សាហើយ ចូរជាអ្នកស្ងប់រម្ងាប់ផង ចូររួចចាកភ័យទាំងពួងផង

សព្វរោគវិនិមុត្តោ សព្វសន្តាបវជ្ជិតោ

សូមឲ្យអ្នកជាបុគ្គលផុតចាកភេទទាំងពួង ជាអ្នកវៀសចាក សេចក្ដីក្ដៅក្រហាយទាំងពួងផង ជាអ្នកកន្លងបង់នូវពៀរទាំងពួងផង ជាអ្នករលត់ទុក្ខព្រួយផង

សព្វីតិយោ វិវជ្ជន្តុ សូមឲ្យចង្រៃទាំងពួងទាំងឡាយ ប្រាសចេញគឺថា ចូរឲ្យវៀសវាងចេញឆ្ងាយទៅ

សព្វរោគោ វិនស្សតុ សូមឲ្យរោគទាំងពួង (របស់អ្នក) ជាសះស្បើយទៅ

មា តេ ភវត្វន្តរាយោ អន្តរាយកុំបីមានដល់អ្នកឡើយ

សុខី ទីឃាយុកោ ភវ សូមឲ្យអ្នកជាបុគ្គល មានសេចក្ដីសុខ មានអាយុវែង

អភិវាទនសីលិស្ស និច្ចំ វុឌ្ឍាបចាយិនោ
ចត្តារោ ធម្មា វឌ្ឍន្តិ អាយុ វណ្ណោ សុខំ ពលំ

ធម៌គឺពរទាំងឡាយ ៤ ប្រការ គឺអាយុ ១ ពណ៌សម្បុរកាយ ១ សេចក្ដីសុខ ១ កម្លាំង ១ រមែងចំរើនគ្រប់កាលជានិច្ចដល់អ្នកដែលមានសេចក្ដីឱនកាយថ្វាយបង្គំដល់ព្រះរតនត្រ័យជាប្រក្រតី និងអ្នកដែលមានសេចក្ដីគោរពកោតក្រែង ដល់បុគ្គលដែលជាអ្នកចំរើនដោយគុណមាន

សីលគុណជាដើម ឬ ដែលចំរើនដោយវ័យ គឺចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ។

អង្គុលិមាលបរិត្តារម្ភោ

បរិត្តំ យម្ភណន្តស្ស និសិន្នដ្ឋានធោវនំ
ឧទកម្បិ វិនាសេតិ សព្វមេវ បរិស្សយំ

ទឹកដែលលាងនូវទីអង្គុយនៃព្រះអង្គុលិមាលត្ថេរ ដែលលោកពោលនូវព្រះបរិត្តឯណា អាចញុំាងសេចក្តីអន្តរាយគ្រប់យ៉ាងឲ្យវិនាសទៅ

សោត្ថិនា គព្ភវុដ្ឋានំ យញ្ច សាធេតិ តំ ខណេ
ថេរស្សង្គុលិមាលស្ស លោកនាថេន ភាសិតំ

ម្យ៉ាងទៀតព្រះបរិត្តឯណា ដែលព្រះលោកនាថ ត្រាស់សំដែងហើយដល់ព្រះអង្គុលិមាលត្ថេរ ញុំាងកិរិយាប្រសូតបុត្រឲ្យសម្រេចដោយសិរីសួស្តីក្នុងខណៈនោះបាន

កប្បដ្ឋាយិមហាតេជំ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះនូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលជាធម៌តាំងនៅអស់កប្ប ជាធម៌មានតេជះច្រើន ។

អង្គុលិមាលបរិត្ត និង ពោជ្ឈង្គបរិត្ត

យតោហំ ភគិនិ អរិយាយ ជាតិយា ជាតោ ម្នាលប្អូន

ស្រី ទាំងអំពីកាតិ្បាកើតហើយដោយការយជាតិ

នាភិជានាមិ សញ្ចិច្ច បាណំ ជីវិតា វោរោបេតា

មិនដែលក្លែងផ្តាច់ផ្តិលជីវិតសត្វឡើយ

តេន សច្ចេន សោត្ថិ តេ *ដោយពាក្យសច្ចនេះ សូមសិរីសួស្ដីកើតមានដល់អ្នក*

ហោតុ សោត្ថិ គព្ភស្ស *សូមសិរីសួស្ដីកើតមានដល់គភ៌ (នៃនាង)*

ពោជ្ឈង្គោ សតិសង្ខាតោ ធម្មានំ វិចយោ តថា
វីរិយម្បីតិបស្សទ្ធិ ពោជ្ឈង្គា ច តថាបរេ
សមាធុបេក្ខពោជ្ឈង្គា សត្តេតេ សព្វទស្សិនា
មុនិនា សម្មទក្ខាតា ភាវិតា ពហុលីកតា

ពោជ្ឈង្គទាំងឡាយ ៧ ប្រការនេះ គឺសតិសម្ពោជ្ឈង្គ ១ ធម្មវិចយសម្ពោជ្ឈង្គ ១ វីរិយសម្ពោជ្ឈង្គ ១ បីតិសម្ពោជ្ឈង្គ ១ បស្សទ្ធិសម្ពោជ្ឈង្គ ១ សមាធិសម្ពោជ្ឈង្គ ១ ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឈង្គ ១ ដែលព្រះមុនីជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបនូវធម៌ទាំងពួង ត្រាស់សំដែងហើយដោយប្រពៃ គឺបុគ្គលចំរើនហើយធ្វើឲ្យច្រើនហើយ

សំវត្តន្តិ អភិញ្ញាយ និព្វានាយ ច ពោធិយា

តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងនៃត្រៃភពជន ដើម្បីកិរិយាចេញ ចាកតណ្ហាផង ដើម្បីកិរិយាត្រាស់ដឹងផង

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្ដីកើតមានដល់ អ្នកសព្វ ៗ កាល ៗ

ឯកស្មឹ សមយេ នាថោ មោគ្គលានញ្ច កស្សបំ
គិលានេ ទុក្ខិតេ ទិស្វា ពោជ្ឈង្គេ សត្តទេសយិ

ក្នុងសម័យ ១ ព្រះលោកនាថជាម្ចាស់ ទ្រង់ឃើញនូវព្រះមោគ្គ-ល្លាននិងព្រះកស្សប មានជម្ងឺដល់នូវទុក្ខវេទនា ហើយទ្រង់សំដែងនូវពោជ្ឈង្គទាំងឡាយ ៧ ប្រការ

តេ ច តំ អភិនន្ទិត្វា រោគា មុច្ចឹសុ តំខណេ

ព្រះថេរៈទាំងពីរអង្គនោះ ក៏រីករាយចំពោះព្រះពុទ្ធភាសិតនោះ ហើយបានជាសះស្បើយចាករោគក្នុងវេលានោះ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្ដីកើតមានដល់

អ្នកសព្វៗកាល

ឯកទា ធម្មរាជាបិ គេលញ្ញេនាភិបីឡិតោ

ក្នុងគ្រា ១ ព្រះសម្ដេចជាព្រះធម្មរាជ ដែលគិលានរោគបៀតបៀន ហើយ

ចុន្ទត្ថេរេន តញ្ញេវ ភណាបេត្វាន សាទរំ

ទ្រង់ត្រាស់ប្រើព្រះចុន្ទត្ថេរឲ្យសំដែងនូវពោជ្ឈង្គនោះដែរ ដោយ គោរពហើយ

សម្មោទិត្វា ច អាពាធា តម្ហា វុដ្ឋាសិ ឋានសោ

ទ្រង់រីករាយ ហើយជាសះស្បើយចាកអាពាធនោះក្នុង ១ រំពេចនោះ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្ដីកើតមានដល់ អ្នកសព្វៗកាល

បហីនា តេ ច អាពាធា តិណ្ណន្នម្បិ មហេសិនំ

ក៏អាពាធទាំងឡាយនោះ ដែលព្រះអរិយបុគ្គលទាំង ៣ ព្រះអង្គ លោកជាអ្នកស្វែងរកនូវគុណធម៌ដ៏ធំ លះបង់ គឺថា លោកបានជាសះស្បើយហើយ

មគ្គាហតក្កិលេសាវ បត្តានុបត្តិធម្មតំ

ដល់ហើយនូវធម្មតា គឺកិរិយាមិនកើត (ទៀត) ដូចជាកិលេសដែលព្រះអរិយបុគ្គលកំចាត់បង់ហើយដោយព្រះអរិយមគ្គ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមានដល់អ្នកសព្វៗកាល ។

បកិណ្ណកបរិត្តគាថា

សម្រាប់សូត្របន្ទាន់ពុននៃព្រះបរិត្ត

អភយបរិត្តគាថា

យន្ទុន្និមិត្តំ អវមង្គលញ្ច
យោចាមនាបោ សកុណស្ស សទ្ទោ
បាបគ្គហោ ទុស្សុបិនំ អកន្តំ
ពុទ្ធានុភាវេន វិនាសមេន្តុ

និមិត្តអាក្រក់ឯណាក្តី អពមង្គលឯណាក្តី សម្លេងសត្វមិនជាទីគាប់ចិត្តឯណាក្តី បាបគ្រោះឯណាក្តី សុបិនអាក្រក់មិនជាទីពេញចិត្តឯណាក្តី ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ សូមឲ្យនិមិត្តអាក្រក់ជាដើមនោះដល់នូវសេចក្តីវិនាសបាត់បង់ទៅ

យន្ទុន្និមិត្តំ អវមង្គលញ្ច
យោចាមនាបោ សកុណស្ស សទ្ទោ
បាបគ្គហោ ទុស្សុបិនំ អកន្តំ
ធម្មានុភាវេន វិនាសមេន្តុ

និមិត្តអាក្រក់ឯណាក្តី អវមង្គលឯណាក្តី សម្លេងសត្វមិនជាទីគាប់ចិត្តឯណាក្តី បាបគ្រោះឯណាក្តី សុបិនអាក្រក់មិនជាទីពេញចិត្តឯណាក្តី ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ សូមឲ្យនិមិត្តអាក្រក់ជាដើមនោះដល់នូវសេចក្តីវិនាសបាត់បង់ទៅ ។

យន្ទុន្និមិត្តំ អវមង្គលញ្ច
យោចាមនាបោ សកុណស្ស សទ្ទោ
បាបគ្គហោ ទុស្សុបិនំ អកន្តំ
សង្ឃានុភាវេន វិនាសមេន្តុ

និមិត្តអាក្រក់ឯណាក្តី អវមង្គលឯណាក្តី សម្លេងសត្វមិនជាទីគាប់ចិត្តឯណាក្តី បាបគ្រោះឯណាក្តី សុបិនអាក្រក់មិនជាទីពេញចិត្តឯណាក្តី ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃ សូមឲ្យនិមិត្តអាក្រក់ជាដើមនោះ ដល់នូវសេចក្តីវិនាសបាត់បង់ទៅ ។

ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា ភយប្បត្តា ច និព្ភយា
សោកប្បត្តា ច និស្សោកា ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលដល់ហើយនូវសេចក្ដីទុក្ខ សូមឲ្យជាសត្វបាត់សេចក្ដីទុក្ខទៅ ដែលដល់ហើយនូវភ័យ សូមឲ្យជាសត្វបាត់ភ័យទៅ ដែលដល់ហើយនូវសេចក្ដីសោក សូមឲ្យជាសត្វបាត់សេចក្ដីសោកទៅ

ឯត្តាវតា ច អម្ហេហិ សម្ភតំ បុញ្ញសម្បទំ
សព្វេ ទេវានុមោទន្តុ សព្វសម្បត្តិសិទ្ធិយា

សូមទេវតាទាំងឡាយទាំងពួង អនុមោទនានូវសម្បត្តិបុណ្យដែលយើងទាំងឡាយបានកសាងហើយទាំងប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចនូវសម្បត្តិទាំងពួង ។

ទានំ ទទន្តុ សទ្ធាយ សីលំ រក្ខន្តុ សព្វទា
ភាវនាភិរតា ហោន្តុ គច្ឆន្តុ ទេវតា គតា

មនុស្សទាំងឡាយចូរនាំគ្នាឲ្យទានដោយសទ្ធា ចូរនាំគ្នារក្សាសីល ចូរជាអ្នកត្រេកអរចំពោះភាវនា សព្វៗកាលទៅ ទេវតាទាំងឡាយដែលមកហើយ សូមអញ្ជើញត្រឡប់ទៅវិញចុះ ។

សព្វេ ពុទ្ធា ពលប្បត្តា បច្ចេកានញ្ចយម្ពលំ
អរហន្តានញ្ច តេជេន រក្ខំ ពន្ធាមិ សព្វសោ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គ សុទ្ធតែទ្រទ្រង់នូវកម្លាំង ទាំងព្រះបច្ចេកពុទ្ធទាំងឡាយក៏មានកម្លាំង ព្រះអរហន្តទាំងឡាយក៏មានកម្លាំង ខ្ញុំសូមចងនូវការរក្សា ដោយតេជៈ (នៃកម្លាំងទាំងឡាយនោះ) ដោយប្រការទាំងពួង ។

ជយបរិត្តគាថា

មហាការុណិកោ នាថោ ហិតាយ សព្វបាណិនំ
បូរេត្វា បារមី សព្វា បត្តោ សម្ពោធិមុត្តមំ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាទីពឹងនៃសត្វលោក ទ្រង់ប្រកបដោយមហាករុណា ព្រះអង្គបំពេញនូវបារមីទាំងឡាយទាំងពួង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងអស់ ហើយទ្រង់បានដល់នូវសម្ពោធិញ្ញាណដ៏ឧត្តមហើយ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជ័យមង្គលកើតមានដល់អ្នក ។

ជយន្តោ ពោធិយា មូលេ សក្យាន់ នន្ទិវឌ្ឍនោ

ឯវំ ត្វំ វិជយោ ហោហិ ជយស្សុ ជយមង្គលេ
អបរាជិតបល្លង្កេ សីសេ បឋវិបោក្ខរេ
អភិសេកេ សព្វពុទ្ធានំ អគ្គប្បត្តោ បមោទតិ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ញ៉ាំងសេចក្ដីត្រេកអរនៃសាក្យទាំងឡាយឲ្យចំរើន ព្រះអង្គឈ្នះមារហើយបានដល់នូវភាពជាបុគ្គលប្រសើរបំផុត ទ្រង់រីករាយ (ចំពោះធម៌ដែលព្រះអង្គត្រាស់ដឹង) លើអបរាជិតបល្ល័ង្ក ជាជ័យមង្គលៈទៀបគល់ពោធិព្រឹក្សត្រង់ផ្ចិតផែនដីដូចជាស្លឹកឈូក ជាទីអភិសេកនៃព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ (យ៉ាងណាមិញ) សូមឲ្យអ្នកជាបុគ្គលមានជ័យឈ្នះ (សត្រូវ) យ៉ាងនោះឯង

សុនក្ខត្តំ សុមង្គលំ សុបភាតំ សុហុដ្ឋិតំ
សុខណោ សុមុហុត្តោ ច សុយិដ្ឋំ ព្រហ្មចារិសុ

(ពេលណាដែលសត្វទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តល្អដោយកាយវាចាចិត្ត ពេលនោះ) ឈ្មោះថាជានក្ខត្តឫក្សល្អ ជាមង្គលល្អ ជាពេលភ្លឺស្វាងល្អ ជាពេលនៃអរុណរះល្អ ជាខណៈល្អ ជាយាមល្អ (ទានដែលបុគ្គលបានបូជាហើយ) ដល់ព្រហ្មចារីបុគ្គលទាំងឡាយ (ក្នុងពេលនោះ) ឈ្មោះថាជាគ្រឿងបូជាល្អ

បទក្ខិណំ កាយកម្មំ វាចាកម្មំ បទក្ខិណំ
បទក្ខិណំ មនោកម្មំ បណិធី តេ បទក្ខិណា

(ក្នុងថ្ងៃនោះ) កាយកម្ម ក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្ដីចំរើន វចីកម្ម ក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្ដីចំរើន មនោកម្ម ក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្ដីចំរើន សេចក្ដីប្រាថ្នាទាំងឡាយរបស់អ្នកទាំងនោះ ក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្ដីចំរើន

បទក្ខិណានិ កត្វាន លភន្តត្ថេ បទក្ខិណេ

បុគ្គលដែលបានធ្វើនូវកាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម គួរដល់សេចក្ដីចំរើន (យ៉ាងនេះ) ហើយក៏រមែងបាននូវប្រយោជន៍ដ៏ចំរើនទាំងឡាយ ។

សោ អត្ថលទ្ធោ សុខិតោ វិរុឡ្ហោ ពុទ្ធសាសនេ
អរោគោ សុខិតោ ហោហិ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ

អ្នក (ជាបុរស) នោះចូរបាននូវប្រយោជន៍ បាននូវសេចក្ដីសុខ ចូរចំរើនក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ចូរកុំឲ្យមានរោគ ឲ្យបាននូវសេចក្ដីសុខ ព្រមទាំងញាតិទាំងឡាយគ្រប់គ្នា ។

សា អត្ថលទ្ធា សុខិតា វិរុឡ្ហា ពុទ្ធសាសនេ
អរោគា សុខិតា ហោហិ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ

អ្នក (ជាស្ត្រី) នោះ ចូរបាននូវប្រយោជន៍ បាននូវសេចក្តីសុខ ចូរចំរើនក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ចូរកុំឲ្យមានរោគ ឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខព្រមទាំងញាតិទាំងឡាយគ្រប់គ្នា ។

តេ អត្ថលទ្ធា សុខិតា វិរុឡ្ហា ពុទ្ធសាសនេ
អរោគា សុខិតា ហោថ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ

អ្នកទាំងឡាយ (ទាំងបុរសទាំងស្ត្រី) នោះចូរបាននូវប្រយោជន៍ បាននូវសេចក្តីសុខ ចូរចំរើនក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ចូរកុំឲ្យមានរោគ ឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ព្រមទាំងញាតិទាំងឡាយគ្រប់គ្នា ។

អាដានាដិយបរិត្តគាថា

សក្កត្វា ពុទ្ធរតនំ ឱសថំ ឧត្តមំ វរំ
ហិតំ ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធតេជេន សោត្ថិនា
នស្សន្តុបទ្ទវា សព្វេ ទុក្ខា វូបសមេន្តុ

សូមឲ្យឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សូមឲ្យសេចក្តីទុក្ខទាំងឡាយរបស់អ្នក ស្ងប់រម្ងាប់ទៅដោយសិរីសួស្តីដោយតេជានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រោះធ្វើសក្ការនូវព្រះពុទ្ធរតន៍ ដូចជាឱសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ ជាប្រយោជន៍ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។

សក្កត្វា ធម្មរតនំ ឱសថំ ឧត្តមំ វរំ
បរិឡាហូបសមនំ ធម្មតេជេន សោត្ថិនា
នស្សន្តុបទ្ទវា សព្វេ ភយា វូបសមេន្តុ តេ

សូមឲ្យឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួងវិនាសបាត់ទៅ សូមឲ្យភ័យទាំងឡាយរបស់អ្នក ស្ងប់រម្ងាប់ទៅ ដោយសិរីសួស្តីដោយតេជានុភាពនៃព្រះធម៌ ព្រោះធ្វើគោរពនូវព្រះធម្មរតន៍ ដូចជាឱសថដ៏ឧត្តមប្រសើរជាគ្រឿងរម្ងាប់នូវសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ ។

សក្កត្វា សង្ឃរតនំ ឱសថំ ឧត្តមំ វរំ
អាហុនេយ្យំ បាហុនេយ្យំ សង្ឃតេជេន សោត្ថិនា
នស្សន្តុបទ្ទវា សព្វេ រោគា វូបសមេន្តុ តេ

សូមឲ្យឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សូមឲ្យរោគទាំងឡាយរបស់អ្នក ស្ងប់រម្ងាប់ទៅ ដោយសិរីសួស្តីដោយតេជានុភាពនៃព្រះសង្ឃ ព្រោះធ្វើគោរពនូវព្រះសង្ឃរតន៍ ដូចជាឱសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ ជាវត្ថុគួរគេនាំមកបូជា ជាវត្ថុគួរគេទទួលរាក់ទាក់ ។

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ

ទីពឹងដទៃរបស់ខ្ញុំ មិនមានឡើយ មានតែព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ជាទីពឹង

ដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជ័យមង្គលកើតមាន

ដល់អ្នក

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ធម្មោ មេ សរណំ វរំ

ទីពឹងដទៃរបស់ខ្ញុំ មិនមានឡើយ មានតែព្រះធម៌ជាទីពឹងដ៏ប្រសើរ

របស់ខ្ញុំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជ័យមង្គលកើតមាន

ដល់អ្នក

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ សង្ឃោ មេ សរណំ វរំ

ទីពឹងដទៃរបស់ខ្ញុំ មិនមានឡើយ មានតែព្រះសង្ឃជាទីពឹងដ៏

ប្រសើររបស់ខ្ញុំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជ័យមង្គលកើតមាន

ដល់អ្នក ។

យំកិញ្ចិ រតនំ លោកេ វិជ្ជតិ វិវិធំ បុថុ
រតនំ ពុទ្ធសមំ នត្ថិ តស្មា សោត្ថី ភវន្តុ តេ

រតនៈឯណាមួយក្នុងលោក មានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង (រតនៈទាំងនោះ) ពុំស្មើនឹងព្រះពុទ្ធរតនៈឡើយ ព្រោះហេតុនោះ សូមសិរីសួស្ដីទាំងឡាយកើតដល់អ្នក ។

យំកិញ្ចិ រតនំ លោកេ វិជ្ជតិ វិវិធំ បុថុ
រតនំ ធម្មសមំ នត្ថិ តស្មា សោត្ថី ភវន្តុ តេ

រតនៈឯណាមួយក្នុងលោក មានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង (រតនទាំងនោះ) ពុំស្មើនឹងព្រះធម្មរតនៈឡើយ ព្រោះហេតុនោះ សូមសិរីសួស្ដីទាំងឡាយ កើតមានដល់អ្នក ។

យំកិញ្ចិ រតនំ លោកេ វិជ្ជតិ វិវិធំ បុថុ
រតនំ សង្ឃសមំ នត្ថិ តស្មា សោត្ថី ភវន្តុ តេ

រតនៈឯណាមួយក្នុងលោក មានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង (រតន នោះ) ពុំស្មើនឹងព្រះសង្ឃរតនៈឡើយ ព្រោះហេតុនោះ សូមសិរីសួស្ដីទាំងឡាយ កើតមានដល់អ្នក ។

មង្គលចក្រវាឡ

សិរីធិតិមតិតេជោជយសិទ្ធិមហិទ្ធិមហាគុណា

បរិមិតបុញ្ញាធិការស្ស សព្វន្តរាយនិវារណា

សមត្ថស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

ទ្វត្តឹសមហាបុរិសលក្ខណានុភាវេន

ដោយអានុភាពនៃមហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ប្រការ នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ទ្រង់មានបុញ្ញាធិការនឹងកំណត់មិនបានដោយឫទ្ធិដ៏ធំនិងគុណដ៏ធំ ដ៏សម្រេចដោយសិរី ដោយបញ្ញាជាគ្រឿងដឹកលំនាំ ដោយបញ្ញាជាគ្រឿងដឹងដោយតេជៈ ដោយជ័យជំនះ ព្រះអង្គអាចក្នុងកិរិយាឃាត់បង់នូវអន្តរាយគ្រប់យ៉ាង ។

អសីត្យានុព្យញ្ជនានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃអនុព្យញ្ជនៈ៨០*

អដ្ឋុត្តរសតមង្គលានុភាវេន. *ដោយអានុភាពនៃមង្គល ១០៨*

ឆព្វណ្ណរំស្យានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃរស្មីមានពណ៌ ៦*

កេតុមាលានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះកេតុមាលា*

ទសបារមិតានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃបារមី ១០

ទសឧបបារមីតានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃឧបបារមី ១០

ទសបរមត្ថបារមិតានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃបរមត្ថបារមី១០

សីលសមាធិបញ្ញានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃសីលសមាធិ-
បញ្ញានៃព្រះអង្គ

ពុទ្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធ

ធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌

សង្ឃានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃ

តេជានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃតេជៈ

ឥទ្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃឫទ្ធិ

ពលានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃកម្លាំង

ញេយ្យធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃញេយ្យធម៌

ចតុរាសីតិសហស្សធម្មក្ខន្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះ
ធម្មក្ខន្ធ ៨ ម៉ឺន ៤ ពាន់

នវលោកុត្តរធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃលោកុត្តរធម៌ ៩

អដ្ឋង្គិកមគ្គានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះអរិយមគ្គមានអង្គ ៨*

អដ្ឋសមាបត្យានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃសមាបត្តិ ៨*

ឆឡភិញ្ញានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃអភិញ្ញា ៦*

ចតុសច្ចញាណានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃសច្ចញាណ ៤*

ទសពលញាណានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃពលញាណ ១០*

សព្វញ្ញុតញ្ញាណានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃសព្វញ្ញុតញ្ញាណ*

មេត្តាករុណាមុទិតាឧបេក្ខានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃមេត្តា ករុណា មុទិតា ឧបេក្ខា*

សព្វបរិត្តានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះបរិត្តទាំងពួង*

រតនត្តយសរណានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃកិរិយារឭកដល់ព្រះរតនត្រ័យ*

តុយ្ហំ សព្វរោគសោកុបទ្ទវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសា វិនស្សន្តុ *រោគ សោក ឧបទ្រព ទុក្ខ ទោមនស្ស និងឧបាយាសទាំងពួងរបស់អ្នក ចូរវិនាសបាត់ទៅ*

សព្វអន្តរាយាបិ វិនស្សន្តុ *សេចក្តីអន្តរាយទាំងពួង (របស់*

អ្នក) ចូរវិសបាត់ទៅ

សព្វសង្កប្បា តុយ្ហំ សមិជ្ឈន្តុ សេចក្តីត្រិះរិះគ្រប់យ៉ាងរបស់អ្នក ចូរសម្រេចដោយល្អ

ទីឃាយុកា តុយ្ហំ ហោតុ ការៈជាអ្នកមានអាយុវែង ចូរមានដល់អ្នក

- សតវស្សជីវិន សមង្គិកោ ហោតុ សព្វទា សូមឲ្យអ្នកជាបុគ្គលមានសេចក្តីសមប្រកបដោយកិរិយារស់នៅអស់រយៈនៃឆ្នាំសព្វ ៗ កាល

អាកាសបព្វតភូមិគង្គាមហាសមុទ្ទា អារក្ខកា ទេវតា ទេវតាទាំងឡាយ ជាអ្នករក្សាដោយយកចិត្តទុកដាក់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងអាកាសបព៌ត វនស្ថាន ភូមិស្ថាន និងគង្គា និងមហាសមុទ្រ

សទា តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយសព្វ ៗ កាល ។

ភវតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក)

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា សូមទេវតាទាំងអស់បីបាច់រក្សា (នូវអ្នក)

សព្វពុទ្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ រាល់ព្រះអង្គ ។

សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ សូមសិរីសួស្តីទាំងឡាយ កើតមាន ដល់អ្នក ឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

ភវតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួង ចូរមាន (ដល់អ្នក)

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា សូមទេវតាទាំងអស់បីបាច់រក្សា (នូវអ្នក)

សព្វធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ទាំងពួង

សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ សូមសិរីសួស្តីទាំងឡាយ កើតមាន ដល់អ្នកឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

ភវតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក)

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា សូមទេវតាទាំងអស់បីបាច់រក្សា (នូវអ្នក)

សព្វសង្ឃានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃទាំងពួង

សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ សូមសិរីសួស្តីទាំងឡាយកើតមាន ដល់អ្នក ឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

នក្ខត្តយក្ខភូតានំ បាបគ្គហនិវារណា

កិរិយាការពារនូវបាបគ្រោះទាំងឡាយ (ដែលកើតអំពីសំណាក់) នៃ នក្ខត្តឫក្ស និងយក្សនិងភូតបិសាចទាំងឡាយ ។

បរិត្តសច្ចានុភាវេន ហន្តា តេសំ ឧបទ្ទវេ ដោយអានុភាព

នៃព្រះបរិត្ត សូមកំចាត់បង់នូវឧបទ្រពទាំងឡាយ (ដែលកើតអំពី

សំណាក់) នៃនក្ខត្តឫក្សនិងយក្សនិងភូតបិសាចទាំងឡាយនោះ ។

(សូត្រ ១ ចប់ក៏បាន សូត្រ ៣ ចប់ក៏បាន)

ចប់ សត្តបរិត្ត

ទ្វាទសបរិត្ត

អញ្ជើញពពួកទេវតា

១-សមន្តា ។ បេ ។ សគ្គមោក្ខទំ

សមន្តា ចក្កវាឡេសុ អត្រាគច្ឆន្តុ ទេវតា
សទ្ធម្មំ មុនិរាជស្ស សុណន្តុ សគ្គមោក្ខទំ

ទេវតាទាំងឡាយ ក្នុងចក្រវាឡទាំងឡាយ ដោយជុំវិញ ចូរមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ ចូរស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម ជាធម៌អាចឲ្យនូវសួគ៌និងព្រះនិព្វាន (របស់ព្រះអង្គនាវេណញ្ញាណ) ជាស្តេចនៃអ្នកប្រាជ្ញ ៗ

២ - រតនសុត្តារម្ភោ

បណិធានតោ បដ្ឋាយ តថាគតស្ស ទស បារមិយោ ទស ឧបបារមិយោ ទស បរមត្ថបារមិយោ សមត្តឹស បារមិយោ បញ្ច មហាបរិច្ចាគេ តិស្សោ ចរិយា បច្ឆិមភវេ គព្ភាវក្កន្តឹ ជាតឹ អភិនិក្ខមនំ បធានចរិយំ ពោធិបល្លង្កេ មារវិជយំ សព្វញ្ញុតញ្ញាណប្បដិវេធំ ធម្មចក្កប្បវត្ត-

តំ នវលោកុត្តរធម្មេតិ សព្វេបិមេ ពុទ្ធគុណេ អាវជ្ជិត្វា

វេសាលិយា តីសុ បាការន្តរេសុ តិយាមរត្តិំ បរិត្តំ ករោន្តោ

អាយស្មា អានន្ទត្ថេរោ វិយ ការុញ្ញចិត្តំ ឧបដ្ឋបេត្វា

យើងទាំងឡាយ តាំងចិត្តប្រកបដោយសេចក្ដីករុណា (ចំពោះសត្វទាំងឡាយ) ដូចជាព្រះអានន្ទត្ថេរដ៏មានអាយុ ដែលលោកពិចារណានូវព្រះពុទ្ធគុណទាំងឡាយនេះគ្រប់ទាំងអស់ របស់ព្រះតថាគត តាំងដើមអំពីសេចក្ដីផ្ដើមតាំងប្រាថ្នាជាព្រះពុទ្ធភូមិមក ព្រះអង្គញ៉ាំងបារមី ៣០ គត់ គឺបារមី ១០ ឧបបារមី ១០ បរមត្ថបារមី ១០ ឲ្យបរិបូណ៌ និងមហា-បរិច្ចាគប្រាំ ចរិយាបី កិរិយាយាងចុះកាន់គភ៌នៃព្រះមាតាក្នុងបច្ឆិមភព កិរិយាប្រសូត កិរិយាយាងចេញសាងអភិនេស្រ្កម កិរិយាបំពេញនូវទុក្ករ-កិរិយា កិរិយាផ្ចាញ់មារ កិរិយាត្រាស់ដឹងនូវសព្វញ្ញុតញ្ញាណលើពោធិ-បល្លង្ក កិរិយាសំដែងនូវព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ លោកុត្តរធម៌ ៩ ហើយ (ព្រះអានន្ទត្ថេរលោក) សូត្រនូវព្រះបរិត្ត អស់រាត្រីមានយាម ៣ ក្នុងខាងក្នុងកំពែងទាំងឡាយ ៣ ជាន់នៃក្រុងវេសាលី ។

(តពីត្រង់នេះទៅ កោដិសតសហស្សេសុ ។ បេ ។ បរិត្តន្តំភណាម ហេ)

៣– ឆទ្ទន្តបរិត្ត

វិធិស្សមេតន្តិ បរាមសន្តោ កាសាវមទ្ទក្ខិ ធជំ ឥសីនំ

(ព្រះពោធិសត្វ) ជាស្តេចនៃដំរី កាលចាប់ព្រានព្រៃ ដោយចំណង់ ជាអញនឹងសម្លាប់វា ដូច្នេះ លុះទ្រង់បានឃើញនូវសំពត់កាសាវៈ ដ៏ជាទង់ជ័យនៃឥសី គឺលោកអ្នកស្វែងរកនូវសីលាទិគុណទាំងឡាយ

ទុក្ខេន ផុដ្ឋស្សុទបាទិ សញ្ញា
អរហទ្ធជោ សព្ភិ អវជ្ឈរូបោ

សញ្ញាក៏កើតឡើងដល់ព្រះពោធិសត្វ ដែលសេចក្តីទុក្ខពាល់ត្រូវ ហើយថា ទង់ជ័យរបស់ព្រះអរហន្ត មានសភាពគឺសប្បុរសទាំងឡាយ មិនគួរនឹងសម្លាប់

សល្លេន វិទ្ធោ ព្យថិតោបិ សន្តោ
កាសាវវត្ថម្ហិ មនំ ន ទុស្សយិ

ព្រះពោធិសត្វ ដែលព្រួញមុតហើយ គួរនឹងក្រើកញាប់ញ័រ នៃព្រះអង្គស្ងប់ស្ងាប់បាន មិនធ្វើចិត្តប្រទូស្តទៅរកកាសាវពស្ត្រឡើយ

សចេ ឥមំ នាគវរេន សច្ចំ
មា មំ វនេ ពាលមិគា អគញ្ឆុំ

បើពាក្យដែលស្តេចដ៏ដ៏ប្រសើរពោលហើយនេះ ជាពាក្យពិតមែន សូមពួកម្រឹគកាចក្នុងព្រៃ កុំមកជួបប្រទះនឹងខ្ញុំឡើយ ។

៤- វដ្ដកបរិត្តារម្ភ

បូរេន្តម្ពោធិសម្ភារេ និព្វត្តំ វដ្ដជាតិយំ
យស្ស តេជេន ទាវគ្គិ មហាសត្តំ វិវជ្ជយិ

ភ្លើងព្រៃ វៀរចាកហើយ នូវព្រះមហាសត្វ ដែលកំពុងបំពេញ នូវពោធិសម្ភារ ព្រះអង្គកើតក្នុងកំណើតនៃសត្វក្រួច(១) ដោយតេជៈនៃ ព្រះបរិត្តឯណា

ថេរស្ស សារីបុត្តស្ស លោកនាថេន ភាសិតំ
កប្បដ្ឋាយិ(២) មហាតេជំ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលមានតេជៈ ច្រើន អាចតាំងនៅអស់កប្ប ដែលព្រះលោកនាថ ទ្រង់ត្រាស់សំដែង ហើយ ដល់ព្រះសារីបុត្តត្ថេរ ។

វដ្ដកបរិត្ត

អត្ថិ លោកេ សីលគុណោ សច្ចំ សោចេយ្យនុទ្ទយា

១- វដ្ដ ឬ វដ្ដក ប្រែថា ក្រួច ក៏បាន ជា ចាប ក៏បាន ។ ២- កាត់បទសន្ធិជា កប្បដ្ឋាយិ

គុណនៃសីល ពាក្យពិត សេចក្តីស្អាតកាយ និងសេចក្តីករុណា (ទាំងនេះ) សឹងមានក្នុងលោក

តេន សច្ចេន កាហាមិ សច្ចកិរិយមនុត្តរំ

ដោយពាក្យសច្ចៈនេះខ្ញុំនឹងធ្វើនូវសច្ចកិរិយាដែលឥតមានអ្វីស្មើឡើយ

អាវជ្ជិត្វា ធម្មពលំ សរិត្វា បុព្វកេ ជិនេ
សច្ចពលមវស្សាយ សច្ចកិរិយមកាសហំ

ខ្ញុំពិចារណានូវកំលាំងនៃធម៌ ហើយរឭកនូវព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ឈ្នះមារទាំងឡាយក្នុងកាលមុន អាស្រ័យនូវកំលាំងនៃសច្ចៈ ហើយបានធ្វើនូវសច្ចកិរិយា

សន្តិ បក្ខា អបត្តនា សន្តិ បាទា អវញ្ចនា
មាតា បិតា ប និក្ខន្តា ជាតវេទ បដិក្កម

ស្លាបទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ មានតែហើរមិនបាន ជើងទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ មាន តែដើរមិនបាន មាតានិងបិតារបស់ខ្ញុំ ចេញទៅរកអាហារ ហើយ ម្នាលភ្លើង ចូរអ្នកចៀសចេញទៅ

សហ សច្ចេ កតេ មយ្ហំ មហាបជ្ជលិតោ សិខី
វជ្ជេសិ សោឡស ករីសានិ ឧទកំ បត្វា យថា សិខី

នាកាលសច្ចៈដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ អណ្តាតភ្លើងដ៏រុងរឿងធំ ចៀសចេញទៅហើយអស់ចម្ងាយ ១៦ ករីស ព្រមជាមួយនឹងពាក្យសច្ចៈរបស់ខ្ញុំ ដូចជាអណ្តាតភ្លើងធ្លាក់ចុះដល់ទឹក

សច្ចេន មេ សមោ នត្ថិ ឯសា មេ សច្ចបារមីតិ

គូមួយស្មើដោយសច្ចៈរបស់ខ្ញុំមិនមានឡើយ នេះជាសច្ចបារមីរបស់ខ្ញុំ។

៥–អាដានាដិយបរិត្ត

(វិបស្សិស្ស នមត្ថុ ។ បេ ។ មហន្តំ វិគតសារទំ មានហើយ)

នមោ មេ សព្វពុទ្ធានំ ឧប្បន្នានំ មហេសិនំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់គ្រប់ព្រះអង្គ ដែលបានត្រាស់រួចមកហើយ ព្រះអង្គស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ (ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងនោះគឺ)

តណ្ហង្ករោ មហាវីរោ ព្រះតណ្ហង្ករ ព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ

មេធង្ករោ មហាយសោ ព្រះមេធង្ករ ព្រះអង្គមានយសធំ

សរណង្ករោ លោកហិតោ ព្រះសរណង្ករ ព្រះអង្គធ្វើឲ្យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក

ទីបង្ករោ ជុតិន្ធរោ ព្រះទីបង្ករ ព្រះអង្គទ្រទ្រង់នូវបញ្ញាដ៏រុងរឿង

កោណ្ឌញ្ញោ ជនបាមោក្ខោ ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈ ព្រះអង្គជាប្រធាននៃពពួកជន

មង្គលោ បុរិសោសភោ ព្រះមង្គល ព្រះអង្គជាបុរសដ៏ប្រសើរ

សុមនោ សុមនោ ធីរោ ព្រះសុមន ព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញមានព្រះហឫទ័យដ៏ល្អ

រេវតោ រតិវឌ្ឍនោ ព្រះរេវត ព្រះអង្គញ៉ាំងសេចក្ដីត្រេកអរឲ្យចំរើន

សោភិតោ គុណសម្បន្នោ ព្រះសោភិត ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយព្រះគុណ

អនោមទស្សី ជនុត្តមោ ព្រះអនោមទស្សី ព្រះអង្គឧត្តមជាងពពួកជន

បទុមោ លោកបជ្ជោតោ ព្រះបទុម ព្រះអង្គញ៉ាំងលោកឲ្យភ្លឺស្វាង

នារទោ វរសារថី ព្រះនារទ ព្រះអង្គដូចជាសារថីដ៏ប្រសើរ

បទុមុត្តរោ សត្តសារោ ព្រះបទុមុត្តរ ព្រះអង្គជាខ្លឹមសារនៃពពួកសត្វ

សុមេធោ អប្បដិបុគ្គលោ ព្រះសុមេធ ព្រះអង្គរកបុគ្គលប្រៀបដូចគ្មាន

សុជាតោ សព្វលោកគ្គោ ព្រះសុជាត ព្រះអង្គប្រសើរលើសជាងសត្វលោកទាំងពួង

បិយទស្សី នរាសភោ ព្រះបិយទស្សី ព្រះអង្គប្រសើរជាងនរជន

អត្ថទស្សី ការុណិកោ ព្រះអត្ថទស្សី ព្រះអង្គប្រកបដោយករុណា

ធម្មទស្សី តមោនុទោ ព្រះធម្មទស្សី ព្រះអង្គបន្ទោបង់នូវងងឹត

សិទ្ធត្ថោ អសមោ លោកេ ព្រះសិទ្ធត្ថ ព្រះអង្គឥតមានអ្នកណាស្មើក្នុងលោក

តិស្សោ ច វទតំ វរោ ព្រះតិស្ស ព្រះអង្គប្រសើរជាងអ្នកប្រាជ្ញានសំដីទាំងឡាយ

ផុស្សោ ច វរទោ ពុទ្ធោ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមផុស្ស ព្រះអង្គប្រទាននូវធម៌ដ៏ប្រសើរ

វិបស្សី ច អនូបមោ ព្រះវិបស្សី ព្រះអង្គឥតមានអ្នកណាប្រៀបផ្ទឹមបានឡើយ

សិខី សព្វហិតោ សត្ថា ព្រះសិខី ព្រះអង្គជាគ្រូប្រៀនប្រដៅ ធ្វើឲ្យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងពួង

វេស្សភូ សុខទាយកោ ព្រះវេស្សភូ ព្រះអង្គប្រទាននូវសេចក្តីសុខ

កកុសន្ធោ សត្ថវាហោ ព្រះកកុសន្ធ ព្រះអង្គនាំសត្វចេញចាកផ្លូវឆ្ងាយជាចស្រយាល គឺកិលេស

កោនាគមនោ រណញ្ជហោ ព្រះកោនាគមន ព្រះអង្គបំបាក់បង់នូវសត្រូវគឺកិលេស

កស្សបោ សិរិសម្បន្នោ ព្រះកស្សបព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយសិរី

គោតមោ សក្យបុង្គវោ ព្រះគោតម ព្រះអង្គប្រសើរបម្បងជាន់ពួកសក្យរាជ ។

(ឯតេ បញ្ច សម្ពុទ្ធា ។ បេ ។ និព្វុតោ ច តុំ កាំ មានហើយ)

តេសំ សច្ចេន សីលេន ខន្តិមេត្តាពលេន ច

ដោយសច្ចផង ដោយសីលផង ដោយកំលាំងនៃខន្តីនិងមេត្តាផង នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយនោះ

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

ព្រះសក្ខុទាំងឡាយនោះ សូមបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយដោយ មិនឱ្យមានរោគផង ឱ្យមានសេចក្តីសុខផង

បុរត្ថិមស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ ភូតា មហិទ្ធិកា

ភូតគឺគន្ធព្វទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគខាងកើត

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

គន្ធព្វទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយដោយមិនឱ្យ មានរោគ ឱ្យមានសេចក្តីសុខផង

ទក្ខិណស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ ទេវា មហិទ្ធិកា

ទេវតាទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគខាងត្បូង

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

ទេវតាទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិន ឱ្យមានរោគផង ឱ្យមានសេចក្តីសុខផង

បច្ឆិមស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ នាគា មហិទ្ធិកា

នាគទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគ ខាងលិច

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

នាគទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឱ្យ មានរោគផង ឱ្យមានសេចក្តីសុខផង

ឧត្តរស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ យក្ខា មហិទ្ធិកា

យក្ខទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគខាងជើង

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

យក្ខទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្ដីសុខផង

បុរិមទិសំ ធតរដ្ឋោ *ស្ដេចធតរដ្ឋ (នៅរក្សា) ខាងបុរិមទិស*

ទក្ខិណេន វិរុឡ្ហកោ *ស្ដេចវិរុឡ្ហក (នៅរក្សា) ខាងទក្ខិណទិស*

បច្ឆិមេន វិរូបក្ខោ *ស្ដេចវិរូបក្ខ (នៅរក្សា) ខាងបច្ឆិមទិស*

កុវេរោ ឧត្តរំ ទិសំ *ស្ដេចកុវេរ (នៅរក្សា) ខាងឧត្តរទិស*

ចត្តារោ តេ មហារាជា លោកបាលា យសស្សិនោ

មហារាជទាំងឡាយ ៤ នោះ សុទ្ធតែមានយសជាអ្នករក្សានូវលោក

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារាគ្យេន សុខេន ច

មហារាជទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្ដីសុខផង

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

ទេវតានិងនាគទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន ដែលស្ថិតនៅក្នុងអាកាសក្ដី ស្ថិតនៅលើផែនដីក្ដី

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អារោគ្យេន សុខេន ច

ទេវតានិងនាគទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្ដីសុខផង ។

(នត្ថិ មេ សរណំ - មានហើយ)

(យំកិញ្ចិ រតនំ លោកេ - .)

(សក្កត្វា ពុទ្ធរតនំ - .)

(សព្វីតិយោ វិវជ្ជន្តុ - .)

៦- ពោជ្ឈង្គបរិត្តារម្ភោ

សំសារេ សំសរន្តានំ សព្វទុក្ខវិនាសនេ
សត្ត ធម្មេ ច ពោជ្ឈង្គេ មារសេនប្បមទ្ទនេ
ពុជ្ឈិត្វា យេបិ មេ សត្តា តិភវា មុត្តកុត្តមា

សត្វទាំងឡាយឯណា ជាបុគ្គលឧត្តម រួចផុតចាកត្រៃភព ព្រោះត្រាស់ដឹងនូវធម៌ទាំងឡាយ ៧ ឈ្មោះពោជ្ឈង្គ គឺធម៌ជាអង្គនៃការត្រាស់ដឹង ជាធម៌អាចញ៉ាំងទុក្ខទាំងពួងរបស់សត្វទាំងឡាយ ដែលកំពុងអន្ទោល

ទៅក្នុងសំសារវដ្តឲ្យវិនាស ជាធម៌អាចញ៉ាំញីនូវមារនិងសេនានៃមារ

អជាតំ អជរាព្យាធិំ អមតំ និព្ភយំ គតា

(សត្វទាំងឡាយនោះ) ឈ្មោះថាដល់នូវព្រះនិព្វាន ជាគុណជាត ឥតមានកំណើត ឥតមានជរានិងព្យាធិ ឥតមានសេចក្ដីស្លាប់ ឥតមានភ័យ

ឯវមាទិគុណូបេតំ អនេកគុណសង្គហំ

ឱសធញ្ច(១) ឥមំ មន្តំ ពោជ្ឈង្គញ្ច ភណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រនូវនេះ នូវមន្តនេះ ឈ្មោះថាពោជ្ឈង្គបរិត្ត ទុកដូចជាថ្នាំរម្ងាប់រោគដ៏ប្រពៃ សង្គ្រោះយកនូវគុណជាអនេក ប្រកបដោយគុណមានយ៉ាងនេះជាដើម ។

៧– អភយបរិត្តារម្ភោ

បុញ្ញលាភំ មហាតេជំ វណ្ណកិត្តិមហាយសំ

សព្វសត្តហិតំ ជាតំ តំ សុណន្តុ អសេសតោ

សាធុជនទាំងឡាយ ចូរស្ដាប់ឲ្យសព្វគ្រប់នូវព្រះបរិត្តនោះ ជាគុណជាតអាចនឹងឲ្យបាននូវបុណ្យ មានតេជះច្រើន មានគុណនិងកិត្តិយសដ៏ធំ ជាប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ

---

១ បា ឱសថញ្ច ក៏មាន បាលីទាំង ២ យ៉ាងនេះ ប្រែថា ជាគ្រឿងរម្ងាប់បាន ដូចគ្នា ។

អត្ថបរាហិតំ ជាតំ បរិត្តន្តំ ភណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លួននិងអ្នកដទៃ ។

៨ – ជយបរិត្តារម្ភោ

ជយំ ទេវមនុស្សានំ ជយោ ហោតុ បរាជិតោ

ជ័យជំនះ ចូរកើតមានដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ អ្នកដែលចាញ់ហើយ ចូរត្រឡប់ទៅជាមានជ័យជំនះវិញ

មារសេនា អភិក្កន្តា សមន្តា ទសយោជនា
ខន្តិមេត្តា អធិដ្ឋានា វិទូសេត្វាន បក្កមា
ភារភារី សំសរន្តា ទិព្វចក្ខុំ វិសោធយិ

ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់មានបញ្ញាចក្ខុ កាលដែលអន្ទោលទៅក្នុងភពតូចភពធំ ទ្រង់កំចាត់បង់នូវមារនិងសេនានៃមារ ទៀកខ្ទង់ជុំទៅអំពី ១២ យោជន៍ដោយជុំវិញ ដោយខន្តិបារមី មេត្តាបារមី និងអធិដ្ឋានបារមី ហើយទ្រង់ជម្រះនូវទិព្វចក្ខុ

បរិបន្ថាធិសេសត្តានំ ហិតាយ ច សុខាយ ច
ពុទ្ធកិច្ចំ វិសោធេត្វា បរិត្តន្តំ ភណាម ហេ

ព្រះសាស្តាទ្រង់ពេញនូវពុទ្ធកិច្ច ដើម្បីប្រយោជន៍ផង ដើម្បីសេចក្តីសុខផង ដល់សត្វទាំងឡាយ ដែលបាននូវសេចក្តីចំរើនដ៏ក្រៃលែង យើងទាំងឡាយសូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ។

ខន្ធបរិត្ត ចប់

ធម្មចក្កប្បវត្តនសុត្តារម្ភ

អនុត្តរំ អភិសម្ពោធិំ សម្ពុជ្ឈិត្វា តថាគតោ
បឋមំ យំ អទេសេសិ ធម្មចក្កំ អនុត្តរំ
សម្មទេវ បវត្តេន្តោ លោកេ អប្បដិវត្តិយំ

ព្រះតថាគតជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់ដឹងនូវព្រះអនុត្តរសម្ពោធិ- ញាណហើយ កាលព្រះអង្គទ្រង់ញុំាងធម៌ ដែលឥតមានអ្នកណាមិនឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានក្នុងលោក ព្រះអង្គកាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានដោយប្រពៃពិត ទ្រង់បានសំដែងហើយនូវធម៌ណា ដែលហៅថាធម្មចក្កដ៏ប្រសើរ ជាមុនដំបូងបំផុត

យត្ថាក្ខាតា ឧភោ អន្តា បដិបត្តិ ច មជ្ឈិមា
ចតូស្វារិយសច្ចេសុ វិសុទ្ធំ ញាណទស្សនំ

អន្តទាំ គឺធម៌ជាផ្លូវប្រតិបត្តិខុសខាងដំណោយកាមគ្រក់ ២ ប្រការនិង

ផ្លូវប្រតិបត្តិជាកណ្តាល និងប្រាជ្ញាដែលដឹងច្បាស់ឃើញច្បាស់ ក្នុងអរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ ជាប្រាជ្ញាដ៏បរិសុទ្ធ ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សំដែង ហើយក្នុងព្រះធម៌ដែលហៅថាធម្មចក្កឯណា

ទេសិតំ ធម្មរាជេន សម្មាសម្ពោធិកិត្តនំ
នាមេន វិស្សុតំ សុត្តំ ធម្មចក្កប្បវត្តនំ
វេយ្យាករណបាឋេន សង្គីតន្តម្ភណាម សេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះធម្មចក្កនោះ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាធម្មរាជទ្រង់សំដែងហើយ ប្រាកដដោយឈ្មោះថាធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ជាព្រះសូត្រប្រកាសនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ដែលព្រះសង្គីតិកាចារ្យ បានប្រជុំគ្នាសង្គាយនារៀបរៀងដោយរបៀបជាវេយ្យាករណបាឋ គឺជាបាលីបែបរាយឥតមានគាថាលាយផងឡើយ ។

ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ *សូត្រនេះ (ឈ្មោះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយ យ៉ាងនេះថា*

ឯកំ សមយំ ភគវា ពារាណសិយំ វិហរតិ ឥសិប-តនេ មិគទាយេ *សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ*

ក្នុងព្រៃឥសិបតនមិគទាយវ័ន ជិតក្រុងពារាណសី

តត្រ ខោ ភគវា បញ្ចវគ្គិយេ ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅ នូវបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ(១) ទាំងឡាយ ក្នុងទីនោះឯង (ឲ្យតាំងចិត្តស្តាប់នូវភាសិតនេះថា)

ទ្វេមេ ភិក្ខវេ អន្តា បព្វជិតេន ន សេវិតព្វា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អន្តធម៌ គឺធម៌ជាផ្លូវប្រតិបត្តិឥតមានផលមកតាក្រក់ទាំងឡាយពីរប្រការនេះ បព្វជិតមិនគួរសេពគប់ គឺជាមិនគួរប្រព្រឹត្តឡើយ ។

កតមេ ទ្វេ (២) អន្តធម៌ទាំងឡាយពីរយ៉ាងនោះដូចម្តេច?

យោ ចាយំ កាមេសុ កាមសុខល្លិកានុយោគោ

ធម៌ណា ដែលប្រកបខ្លួនឲ្យជាប់ជំពាក់ដោយកាមក្នុងកាមទាំងឡាយ

ហីនោ ជាធម៌ថោកទាប

គម្មោ ជាធម៌របស់អ្នកស្រុក

បោថុជ្ជនិកោ ជាធម៌របស់បុថុជ្ជន

អនរិយោ មិនជារបស់អរិយបុគ្គលទេ

១- ភិក្ខុមានគ្នាចំនួន៥ រូប គឺ ភិក្ខុឈ្មោះ កោណ្ឌញ្ញ១ វប្ប១ ភទ្ទិយ១ មហានាម១ អស្សជិ១ ។ ២ ក្នុងបិដកសីហឡមិនមានបាឡីថា កតមេ ទ្វេ នេះទេ ។

អនត្ថសញ្ហិតោ មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយ

យោ ចាយំ អត្តកិលមថានុយោគោ ឯចំណែកដែល ប្រកបសេចក្តីលំបាកដល់ខ្លួន

ទុក្ខោ ជាហេតុនាំឲ្យលំបាកកាយខេ ។

អនរិយោ មិនមែនជារបស់អរិយបុគ្គលទេ

អនត្ថសញ្ហិតោ មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយ

ឯតេ តេ ខោ[1] ភិក្ខវេ ឧភោ អន្តេ អនុបគម្ម មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាល មិនលាយប្រឡំដោយអន្តធម៌ទាំងពីរនោះឯង ដែលតថាគត បានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ញាចក្ខុ (ភ្នែកគឺប្រាជ្ញា) ធ្វើឲ្យកើតសេចក្តីដឹងច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់ ដើម្បីសេចក្តីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តីរលត់ទុក្ខ

១— ក្នុងបិដកឆ្បាប់សីហឡ មិនមានសព្ទថា ខោ នេះទេ ។

កតមោ ច សា ភិក្ខវេ មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏សេចក្ដីប្រតិបត្តិជាកណ្ដាលដែលតថា-គតបានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្ដីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ញាចក្ខុ ធ្វើឲ្យកើតសេចក្ដីដឹងប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្ដីស្ងប់រម្ងាប់ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្ដីរលត់ទុក្ខតើដូចម្ដេច ?

អយមេវ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ អដ្ឋង្គិកមគ្គ គឺធម៌ដូចជាផ្លូវមានអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ នេះឯង (ហៅថាសេចក្ដីប្រតិបត្តិជាកណ្ដាល)

សេយ្យថីទំ អដ្ឋង្គិកមគ្គនោះដូចម្ដេចខ្លះ ?

សម្មាទិដ្ឋិ ប្រាជ្ញាយល់ឃើញត្រូវ

សម្មាសង្កប្បោ សេចក្ដីត្រិះរិះត្រូវ

សម្មាវាចា សំដីត្រូវ

សម្មាកម្មន្តោ ការងារត្រូវ

សម្មាអាជីវោ កិរិយាចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ

សម្មាវាយាមោ *ព្យាយាមត្រូវ*

សម្មាសតិ *សេចក្ដីរឭកត្រូវ*

សម្មាសមាធិ *ការដាក់កល់ចិត្តឲ្យនឹងត្រូវ*

អយំ ខោ សា ភិក្ខវេ មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អដ្ឋង្គិកមគ្គនេះឯង ដែលហៅថា សេចក្ដីប្រតិបត្តិជាកណ្ដាល ដែលតថា-គតបានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្ដីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ញាចក្ខុ ធ្វើឲ្យកើតសេចក្ដីដឹងច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្ដីស្ងប់រម្ងាប់ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្ដីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្ដីរលត់ទុក្ខ*

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ ជាតិបិ ទុក្ខា ជរាបិ ទុក្ខា ព្យាធិបិ ទុក្ខា មរណម្បិ ទុក្ខំ សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសាបិ ទុក្ខា អប្បិ-យេហិ សម្បយោគោ ទុក្ខោ បិយេហិ វិប្បយោគោ ទុក្ខោ យម្បិច្ឆំ ន លភតិ តម្បិ ទុក្ខំ សង្ខិត្តេន

បញ្ចុបាទានក្ខន្ធា ទុក្ខា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជាតិ គឺកិរិយាកកើតនៃខន្ធ ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ, ជរា គឺកិរិយាចាស់គ្រាំគ្រានៃខន្ធ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ, ព្យាធិ គឺជម្ងឺជ្ពាត់ទាំងឡាយ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ, មរណ គឺកិរិយាបែកធ្លាយនៃខន្ធ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ, សេចក្ដីសោក ខ្សឹកខ្សួល ទុក្ខ ទោមនស្សនិងសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តទាំងឡាយ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ, កិរិយាប្រកបដោយសត្វនិងសង្ខារទាំងឡាយ ដែលមិនជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កិរិយាព្រាត់ប្រាសចាកសត្វនិងសង្ខារទាំងឡាយ ដែលជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ, កាលបើចង់បាននូវវត្ថុណាមួយហើយ មិនបាននូវវត្ថុនោះ កិរិយាមិនបាននោះ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ, ឧបាទានខន្ធទាំងឡាយ ៥ ដែលតថាគតសំដែងហើយដោយបំប្រួញ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ, គឺទុក្ខមានជាតិជាដើមនេះឈ្មោះថា ទុក្ខអរិយសច្ច ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ យាយំ តណ្ហា បោនោព្ភវិកា នន្ទិរាគសហគតា តត្រ តត្រាភិនន្ទិនី សេយ្យថីទំ កាមតណ្ហា ភវតណ្ហា វិភវតណ្ហា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តណ្ហាឯណា ដែលរមែងតាក់តែងនូវភពថ្មី ប្រកបដោយតម្រេកដោយអំណាចនៃសេចក្ដីត្រេកត្រអាល

មានកិរិយារីករាយក្នុងអារម្មណ៍នោះៗជាប្រក្រតី តណ្ហានោះដូចម្តេចខ្លះ? (តណ្ហានោះ) គឺកាមតណ្ហា ១ ភវតណ្ហា ១ វិភវតណ្ហា ១ តណ្ហាទាំងបីនេះ ឈ្មោះថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ យោ តស្សាយេវ តណ្ហាយ អសេសវិរាគនិរោធោ ចាគោ បដិនិស្សគ្គោ មុត្តិ អនាលយោ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយកិរិយារលត់បង់នូវតណ្ហានោះដោយអរិយមគ្គមិនឲ្យមានសេសសល់, កិរិយាលះបង់នូវតណ្ហានោះ, កិរិយាលាស់ចោលនូវតណ្ហានោះកិរិយារួចផុតចាកតណ្ហានោះ កិរិយាមិនមានអាល័យក្នុងតណ្ហានោះឯណា កិរិយារលត់បង់នូវតណ្ហាដោយអរិយមគ្គមិនឲ្យមានសេសសល់ជាដើមនេះឯង ឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធសច្ច ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ អយមេវ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ សេយ្យថីទំ សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាសង្កប្បោ សម្មាវាចា សម្មាកម្មន្តោ សម្មាអាជីវោ សម្មាវាយាមោ សម្មាសតិ សម្មា សមាធិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អដ្ឋង្គិកមគ្គ ដ៏ប្រសើរនេះឯង ដូចម្តេចខ្លះ?

គឺប្រាជ្ញាយល់ឃើញត្រូវ សេចក្តីត្រិះរិះត្រូវ, សំដីត្រូវ, ការងារត្រូវ, កិរិយាចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ, ព្យាយាមត្រូវ, សេចក្តីរឭកត្រូវ, កិរិយាដំកល់ចិត្តឲ្យនឹងត្រូវ អដ្ឋង្គិកមគ្គដ៏ប្រសើរនេះឯង ឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច ។

(កាលត្រាស់ទេសនានូវលក្ខណៈនៃអរិយសច្ច ៤ ប្រការដូច្នេះហើយ ទើបត្រាស់ទេសនានូវញាណទាំង ៣ ប្រការ គឺសច្ចញ្ញាណ កិច្ចញ្ញាណ កតញ្ញាណ ឲ្យខ្ចូទៅ ក្នុងអរិយសច្ច ៤ តទៅទៀតថា)

ឥទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុ(១)កើតឡើងហើយ ញាណ(២)កើតឡើងហើយ បញ្ញា(៣)កើតឡើងហើយ វិជ្ជា(៤)កើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាង(៥) កើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើម(៦) តថាគតមិនធ្លាប់បាន ឮ បានស្តាប់ទាំង នេះ ជាទុក្ខអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។

១- បញ្ញាដែលឃើញច្បាស់ ។ ២- បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ។ ៣- បញ្ញាដែលដឹងមិនខុសមិនភាន់ ។ ៤- បញ្ញាដែលកាត់បង់នូវសេចក្តីសង្ស័យ ។ ៥- បញ្ញាដែលកំចាត់ សេចក្តីងងឹតគឺសេចក្តីល្ងង់ ។ ៦- ពាក្យថា ពីដើមនេះបំណងយកកាលក្នុងបច្ឆិមភាគនេះឯង ចាប់ដើមតាំងអំពីប្រសូតមក ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ បរិញ្ញេយ្យន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោ-កោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដលតថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខអរិយសច្ចនេះឯង គួរតែកំណត់ដឹងដោយបញ្ញា ដូច្នេះឡើយ

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ បរិញ្ញាតន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខអរិយសច្ចនេះឯង តថាគតកំណត់ដឹងបានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

ឥទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ បហាតព្វន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច នេះឯង គួរតែលះបង់ ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ បហី-នន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទ-បាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្ដាប់ថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច នេះឯង តថាគតលះបង់បានហើយ ដូច្នេះឡើយ

ឥទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទ-បាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទ-បាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្ដាប់ថា នេះជាទុក្ខនិរោធអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ សច្ឆិកាតព្វន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគតក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ចនេះឯង គួរតែធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធោ អរយសច្ចំ សច្ឆិកតន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ចនេះឯង តថាគតធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់បានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

ឥទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ*

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ ភាវេតព្វន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច នេះឯង គួរតែចំរើនឲ្យកើតឡើង ដូច្នេះឡើយ ។*

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ ភាវិតន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើម តថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្ដាប់ថា ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច នេះឯង តថាគតចំរើនឲ្យកើតបានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

យាវកីវញ្ច មេ ភិក្ខវេ ឥមេសុ ចតូសុ អរិយសច្ចេសុ ឯវន្តិបរិវដ្ដំ ទ្វាទសាការំ យថាភូតំ ញាណទស្សនំ ន សុវិសុទ្ធំ អហោសិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រាជ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់តាមពិត មានបរិវដ្ដ(១) ៣ មានអាការ(២) ១២ យ៉ាងនេះ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ក្នុងអរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ នៅមិនទាន់បរិសុទ្ធល្អ មានដល់តថាគត អស់កាលត្រឹមណា

១– បរិវដ្ដ ៣ គឺសច្ចញាណ១ កិច្ចញាណ១ កតញាណ១ ។ ២– បរិវដ្ដ៣នេះឯង វិលទៅនូវជាបព្រ ក្នុងសច្ចទាំង ៤ គឺក្នុងទុក្ខសច្ច ៣ សមុទយសច្ច ៣ ទុក្ខនិរោធសច្ច ៣ ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា អរិយសច្ច ៣ ផ្សំគ្នាជា ១២ ហៅថាអាការ ១២ ។

នេវ តាវាហំ ភិក្ខវេ សទេវកេ លោកេ សមារកេ សព្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវម-នុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំអភិសម្ពុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសឹ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតក៏មិនទាន់ប្ដេជ្ញាខ្លួន ថាជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ដែលមានសេចក្ដីដ៏ឯទៀតក្រៃលែងជាង ក្នុងលោកព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព និងមនុស្សដ៏សេសគល់កាលត្រឹមណោះនៅឡើយទេ*

យតោ ច ខោ មេ ភិក្ខវេ ឥមេសុ ចតូសុ អរិយ-សច្ចេសុ ឯវន្តិបរិវដ្ដំ ទ្វាទសាការំ យថាភូតំ ញាណ-ទស្សនំ សុវិទ្ធំ អហោសិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិច្ចណាដែលដឹងច្បាស់ឃើញច្បាស់ តាមពិត មានបរិវដ្ដ ៣ មានអាការ ១២ យ៉ាងនេះ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ក្នុងអរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ នេះ បរិសុទ្ធល្អ មានដល់តថាគត ក្នុងកាលឯណា*

អថាហំ ភិក្ខវេ សទេវកេ លោកេ សមារកេ សព្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវ-

មនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសិំ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតប្តេជ្ញាខ្លួន ថាជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ឥតមានសេចក្តីដទៃទៀតក្រៃលែងជាង ក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព និងមនុស្សដ៏សេស ក្នុងកាលនោះឯង ។

ញាណញ្ច បន មេ ទស្សនំ ឧទបាទិ អកុប្បា មេ វិមុត្តិ អយមន្តិមា ជាតិ នត្ថិទានិ បុនព្ភវោតិ ក៏បញ្ញា ដែលដឹងច្បាស់ឃើញច្បាស់ កើតឡើងហើយដល់តថាគតដូច្នេះថា សេចក្តីរួចផុតវិសេសរបស់តថាគត មិនប្រែត្រឡប់កម្រើកទៀតឡើយ ជាតិនេះ ក៏ជាទីបំផុតត្រឹមនេះហើយ ឥឡូវនេះ ភពថ្មី គឺការត្រឡប់កើតទៀត ក៏មិនមានឡើយ ។

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់ទេសនា ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រនេះ (ចប់ហើយ)

អត្តមនា បញ្ចវគ្គិយា ភិក្ខូ ភគវតោ ភាសិតំ

អភិនន្ទុំ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏មានចិត្តត្រេកអរ រីករាយនឹងភាសិតរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយក្រៃពេក ។

ឥមស្មិញ្ច បន វេយ្យាករណស្មឹ ភញ្ញមានេ អាយស្មតោ កោណ្ឌញ្ញស្ស វិរជំ វីតមលំ ធម្មចក្ខុំ ឧទបាទិ នាកាលវេយ្យាករណ៍ គឺព្រះសូត្រដែលឥតមានគាថានេះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគកំពុងត្រាស់ទេសនា ធម្មចក្ខុ គឺសោតាបត្តិមគ្គ ដ៏ប្រាសចាកធូលីគឺរាគ ប្រាសចាកមន្ទិលគឺអកុសលកើតឡើងហើយ ដល់ព្រះកោណ្ឌញ្ញដ៏មានអាយុថា

យំកិញ្ចិ សមុទយធម្មំ សព្វន្តំ និរោធធម្មន្តិ ធម្មជាតណាមួយ មានកិរិយាកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតនោះទាំងអស់មានកិរិយារលត់ទៅជាធម្មតា

បវត្តិតេ ច ភគវតា ធម្មចក្កេ ក៏នាកាលព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រគឺព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ទេសនាចប់ហើយ

ភុម្មា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ឯតម្ភគវតា ពារាណសិយំ ឥសិបតនេ មិគទាយេ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតំ អប្បដិវត្តិយំ សមណេន វា ព្រាហ្មណេន វា ទេវេន វា

មារេន វា ព្រហ្មុនា វា កេនចិ វា លោកស្មិន្តិ ភុម្មទេវតាទាំងឡាយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើងដូច្នេះថា ចក្រគឺធម៌នេះ ដែលមានចក្រឯណាមួយក្រៅលែងដាន ពួកសមណក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នកឯណានីមួយក្តី ក្នុងលោកសំដែងពុំបានឡើយ មានតែព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់សំដែងហើយ ក្នុងឥសិបតនមិគទាយវ័ន ជិតក្រុងពារាណសី ។

ភុម្មានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា ចាតុម្មហារាជិកា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់ចាតុម្មហារាជ បានឮសំឡេងនៃភុម្មទេវតាទាំងឡាយហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា)

ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា តាវតិំសា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់តាវតិង្ស បានឮសំឡេងនៃទេវតាក្នុងជាន់ចាតុម្មហារាជហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

តាវតិំសានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា យាមា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់យាមា បានឮសំឡេងនៃ

ទេវតាក្នុងជាន់តាវតិង្សហើយ កំញ៉ាំងសម្លេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្ដីសរសើរដូចគ្នា) ។

យាមានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា តុសិតា ទេវា សទ្ទ-មនុស្សាវេសុំ *ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់តុសិត បានឮសម្លេងនៃទេវតាក្នុងជាន់យាមាហើយ កំញ៉ាំងសម្លេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្ដីសរសើរដូចគ្នា) ។*

តុសិតានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា និម្មានរតី ទេវា សទ្ទ-មនុស្សាវេសុំ *ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់និម្មានរតី បានឮសម្លេងនៃទេវតាក្នុងជាន់តុសិតហើយ កំញ៉ាំងសម្លេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្ដីសរសើរដូចគ្នា) ។*

និម្មានរតីនំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា បរនិម្មិតវសវត្តី ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ *ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់បរនិម្មិតវសវត្តី បានឮសម្លេងនៃទេវតាជាន់និម្មានរតីហើយ កំញ៉ាំងសម្លេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្ដីសរសើរដូចគ្នា) ។*

បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា ព្រហ្មកាយិ-

កា(១)ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ឯតម្ភគវតា ពារាណសិយំ ឥសិបតនេ មិគទាយេ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតំ អប្បដិវត្តិយំ សមណេន វា ព្រាហ្មណេន វា ទេវេន វា មារេន វា ព្រហ្មុនា វា កេនចិ វា លោកស្មិន្តិ *ទេវតាទាំងឡាយក្នុងពួកព្រហ្ម បានឮសម្លេងនៃទេវតាក្នុងជាន់បរនិម្មិតវសវត្តី ហើយ ក៏ញុំាងសម្លេងឲ្យលាន់ឮឡើង ដូច្នេះថា ចក្រគឺធម៌នេះ ឥតមានចក្រឯណាមួយក្រៃលែងជាង គឺសមណក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នកឯណានីមួយក្តី ក្នុងលោក សំដែងពុំបានឡើយ មានតែព្រះ*

១– ក្នុងភាណវារបាលីក្នុងស្រុកខ្មែរយើង មិនមានបាឡីថា ព្រហ្មកាយិកា ដូច្នេះទេ មានរាប់ស្ថានព្រហ្មទាំងពីព្រហ្មបារិសជ្ជា រហូតដល់ជាន់អកនិដ្ឋ មានរបៀបបាឡី ដូច្នេះ បរនិម្មិតវសវត្តិនំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា ព្រហ្មបារិសជ្ជា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ តែត្រឹមណេះមិនមាន បាឡីថា ឯតម្ភគវតា ។ល។ លោកស្មិន្តិ ទេ ។ ដល់មកខាងចុងបំផុតទើបមានបាឡីថា ឯតម្ភគវតា ។ល។ លោកស្មិន្តិ ។ ក្នុងភាណវារច្បាប់សីហឡ មានរាប់ស្ថានព្រហ្មតាំងពី ព្រហ្មបារិសជ្ជា រហូតដល់អកនិដ្ឋ ហើយមានទាំងបាឡីថា ឯតម្ភគវតា ។ល។ លោកស្មិន្តិ គ្រប់ទទាំងអស់ ។ ក្នុងព្រះត្រៃបិដក មិនមានរៀបស្ថានព្រហ្មដូចច្បាប់ទាំង ២ នោះឡើយ មានតែបាឡីថាព្រហ្មកាយិកា ប្រែថាទេវតាក្នុងស្ថានព្រហ្ម ដូច្នេះ ។ ក្នុងទីនេះយកតាមច្បាប់ក្នុងព្រះត្រៃបិដក ។ តែបើអស់លោកអ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវនឹងរៀនសូត្របរិយាយស្ថានព្រហ្មដូចក្នុងច្បាប់ទាំង២ នោះក៏បាន តាមត្រូវការ ឯសេចក្តីប្រែដូចគ្នា ប្លែកតែឈ្មោះស្ថានព្រហ្មទាំង ១៥ ជាន់ប៉ុណ្ណោះ ព្រោះព្រហ្មលោកទាំង ១៦ ជាន់នោះវៀរលែង អសញ្ញីសត្វចេញ ។

ដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គត្រាស់សំដែងហើយ ក្នុងឥសិបតនមិគទាយវន ជិតក្រុងពារាណសី ។

ឥតិហ តេន ខណេន តេន មុហុត្តេន យាវ ព្រហ្មលោកា សទ្ទោ អព្ភុគ្គច្ឆិ សំឡេងសាធុការលាន់ឮឡើងទៅដរាប ដល់ព្រហ្មលោក ក្នុងខណៈនោះ ក្នុង ១ រំពេចនោះ ដោយអាការលាន់ឮត ៗ គ្នាដូច្នេះ

អយញ្ច ទសសហស្សី លោកធាតុ សង្កម្បិ សម្បកម្បិ សម្បវេធិ ទាំងហ្មឺនលោកធាតុនេះ ក៏កក្រើកញាប់ញ័រទាំងខាងលើខាងក្រោម និងញាប់ញ័រក្នុងទិសទាំងពួង

អប្បមាណោ ច ឧឡារោ ឱភាសោ លោកេ បាតុរហោសិ អតិក្កម្ម ទេវានំ ទេវានុភាវន្តិ ពន្លឺដ៏រុងរឿងក្រៃពេកទីងប្រមាណមិនបាន កន្លងលើសទេវានុភាពនៃទេវតាទាំងឡាយ ក៏កើតឡើងប្រាកដក្នុងលោក ។

អថ ខោ ភគវា ឧទានំ ឧទានេសិ អញ្ញាសិ វត ភោ កោណ្ឌញ្ញោ អញ្ញាសិ វត ភោ កោណ្ឌញ្ញោតិ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់បន្លឺនូវឧទានវាចាថា ៖

កោណ្ឌញ្ញ បានចេះដឹងហើយហ្ន៎ ! កោណ្ឌញ្ញ បានចេះដឹងហើយហ្ន៎ ។

ឥតិហិទំ អាយស្មតោ កោណ្ឌញ្ញស្ស អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញោត្វេវ នាមំ អហោសីតិ ព្រោះហេតុនោះ ពាក្យថា អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញៈនេះឯង បានមកជាឈ្មោះនៃព្រះកោណ្ឌញ្ញដ៏មានអាយុ ។

ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ចប់

អនត្តលក្ខណសុត្តារម្ភោ

យន្តំ សត្ថាហំ ទុក្ខេន ញេយ្យំ អនត្តលក្ខណំ

អនត្តលក្ខណៈឯណា ដែលសត្វទាំងឡាយគប្បីដឹងដោយក្រ

អត្តវាទាត្តសញ្ញានំ សម្មទេវ វិមោចនំ

សម្ពុទ្ធោ តំ បកាសេសិ ទិដ្ឋសច្ចាន យោគិនំ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់ប្រកាសហើយដោយប្រពៃ នូវអនត្តលក្ខណៈនោះ ជាធម៌ដោះនូវអត្តវាទុបាទាន គឺកិរិយាប្រកាន់មាំដោយសំដីថា ខ្លួន ៗ និងអត្តសញ្ញា គឺកិរិយាសំគាល់ថា ខ្លួន ៗ ដល់ព្រះយោគី គឺភិក្ខុមានគ្នា ៥ នាក់ ជាពួកដែលមានសច្ចៈឃើញហើយ

ឧត្តរំ បដិវេធាយ ភាវេតុំ ញាណមុត្តមំ

ដើម្បីចំរើននូវញាណដ៏ឧត្តម ដើម្បីនឹងឲ្យត្រាស់ដឹងនូវធម៌ដ៏ខ្ពស់ក្រៃលែង

យន្តេសំ ទិដ្ឋធម្មា ញាណេនុបបរិក្ខិតំ
សព្វាសវេហិ ចិត្តានិ វិមុច្ចិំសុ អសេសតោ

ចិត្តរបស់បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ជាអ្នកមានធម៌ឃើញហើយ ដែលពិចារណាដោយញាណ ក៏រួចផុតហើយចាកអាសវៈទាំងពួងឥតមានសេសសល់ដោយសូត្រឯណា

តហិ ញាណានុសារេន សាសនំ ភាតុមិច្ឆតំ
សាធូនំ អត្ថសិទ្ធត្ថំ តំ សុត្តន្តម្ភណាម សេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះសូត្រនោះ ដើម្បីឲ្យសម្រេចប្រយោជន៍ដល់អស់សាធុជន ដែលត្រូវការនឹងធ្វើតាមនូវពាក្យប្រដៅ (នៃព្រះពុទ្ធ) តាមទំនងនៃញាណយ៉ាងនោះ ។

អនត្តលក្ខណសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ សូត្រនេះ (ឈ្មោះអនត្តលក្ខណសូត្រ) ខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយ យ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភគវា ពារាណសិយំ វិហរតិ

ឥសិបតនេ មិគទាយេ សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រៃឥសិបតនមិគទាយវ័ន ជិតក្រុងពារាណសី

តត្រ ខោ ភគវា បញ្ចវគ្គិយេ ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅនូវបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងទីនោះ (ឲ្យនាំគ្នាតាំងចិត្តស្តាប់នូវភាសិតនេះ) ថា

រូបំ ភិក្ខវេ អនត្តា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូបគឺរាងកាយជាអនត្តាមិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ

រូបញ្ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើរូបនេះជារបស់ខ្លួនពិតមែន

ន យិទំ រូបំ អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ រូបនេះក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ គឺជម្ងឺផ្ដាត់ឡើយ

លព្ភេថ ច រូបេ ឯវំ មេ រូបំ ហោតុ ឯវំ មេ រូបំ មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងរូបថា សូមឲ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ រូបំ អនត្តា តស្មា រូបំ អា-ពាធាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូបជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះ

ហេតុនោះបានជារូបចេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ

ន ច លព្ភតិ រូបេ ឯវំ មេ រូបំ ហោតុ ឯវំ មេ រូបំ មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងរូបថា សូមឲ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ

វេទនា អនត្តា វេទនា មិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ

វេទនា ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើវេទនានេះ ជារបស់ខ្លួនពិតមែន

ន យិទំ វេទនា អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ វេទនានេះក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធឡើយ

លព្ភេថ ច វេទនាយ ឯវំ មេ វេទនា ហោតុ ឯវំ មេ វេទនា មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងវេទនាថា សូមឲ្យវេទនារបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវេទនារបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ វេទនា អនត្តា តស្មា វេទ-នា អាពាធាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេទនាជាអនត្តា ពិតមែន ព្រោះហេតុនោះទើបជាវេទនាចេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ

ន ច លព្ភតិ វេទនាយ ឯវំ មេ វេទនា ហោតុ ឯវំ មេ វេទនា មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវសំណាច) ក្នុងវេទនាថា សូមឲ្យវេទនារបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវេទនារបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ

សញ្ញា អនត្តា សញ្ញាមិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ

សញ្ញា ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើសញ្ញានេះជារបស់ខ្លួនពិតមែន

ន យិទំ សញ្ញា អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ សញ្ញានេះក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធឡើយ

លព្ភេថ ច សញ្ញាយ ឯវំ មេ សញ្ញា ហោតុ ឯវំ មេ សញ្ញា មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវសំណាច) ក្នុងសញ្ញាថា សូមឲ្យសញ្ញារបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសញ្ញារបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ សញ្ញា អនត្តា តស្មា សញ្ញា អាពាធាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សញ្ញាជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះបានជាសញ្ញានេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ

ន ច លព្ភតិ សញ្ញាយ ឯវំ មេសញ្ញា ហោតុ ឯវំ មេ សញ្ញា មា អហោសីតិ *ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងសញ្ញាថា សូមឲ្យសញ្ញារបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសញ្ញារបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ*

សង្ខារា អនត្តា *សង្ខារទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ*

សង្ខារា ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្សំសុ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើសង្ខារទាំងឡាយនេះ ជារបស់ខ្លួនពិតមែន*

ន យិទំ សង្ខារា អាពាធាយ សំវត្តេយ្យុំ *សង្ខារទាំងឡាយនេះ ក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធឡើយ*

លព្ភេថ ច សង្ខារេសុ ឯវំ មេ សង្ខារា ហោន្តុ ឯវំ មេ សង្ខារា មា អហេសុន្តិ *ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងសង្ខារទាំងឡាយថា សូមឲ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ*

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ សង្ខារា អនត្តា តស្មា សង្ខារា អាពាធាយ សំវត្តន្តិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំង*

ឡាយ ជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ខារទាំងឡាយនេះ តែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ

ន ច លព្ភតិ សង្ខារេសុ ឯវំ មេ សង្ខារា ហោន្តុ ឯវំ មេ សង្ខារា មា អហេសុន្តិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (ខ្វះអំណាច) ក្នុងសង្ខារទាំងឡាយថា សូមឲ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ ។

វិញ្ញាណំ អនត្តា វិញ្ញាណ មិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ

វិញ្ញាណញ្ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើវិញ្ញាណនេះជារបស់ខ្លួនពិតមែន

ន យិទំ វិញ្ញាណំ អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ វិញ្ញាណនេះក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធឡើយ

លព្ភេថ ច វិញ្ញាណេ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ ហោតុ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (ខ្វះអំណាច) ក្នុងវិញ្ញាណនេះថា សូមឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ វិញ្ញាណំ អនត្តា តស្មា

វិញ្ញាណំ អាពាធាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិញ្ញាណជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះបានជាវិញ្ញាណនេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ

ន ច លព្ភតិ វិញ្ញាណេ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ ហោតុ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវតំណាច) ក្នុងវិញ្ញាណថា សូមឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ ។

តំ កិំ មញ្ញថ ភិក្ខវេ រូបំ និច្ចំ វា អនិច្ចំ វាតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសំគាល់នូវសេចក្ដីនោះថាដូចម្ដេច រូបទៀងឬមិនទៀង ?

អនិច្ចំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន រូបមិនទៀងទេ

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ របស់ឯណាដែលមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខឬជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាទុក្ខ

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សម-
នុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ

ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនោះទេ

តំ កិំ មញ្ញថ ភិក្ខវេ វេទនា និច្ចា វា អនិច្ចា វាតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសំគាល់នូវសេចក្តីនោះថាដូចម្តេច វេទនាទៀង ឬមិនទៀង ?

អនិច្ចា ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេទនាមិនទៀងទេ

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ របស់ឯណាដែលមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខ ឬ ជាសុខ

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាទុក្ខ

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ

ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនោះទេ

តំ កិំ មញ្ញថ ភិក្ខវេ សញ្ញា និច្ចា វា អនិច្ចា វាតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសំគាល់នូវសេចក្ដីនោះដូចម្ដេច សញ្ញាទៀងឬមិនទៀង

អនិច្ចា ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សញ្ញាមិនទៀងទេ

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខឬជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាទុក្ខ

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សម-នុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ

ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្ដីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនោះទេ ។

តំ កិំ មញ្ញថ ភិក្ខវេ សង្ខារា និច្ចា វា អនិច្ចា វាតិ
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសំគាល់នូវសេចក្ដីនោះជាដូចម្ដេច សង្ខារទាំងឡាយទៀងឬមិនទៀង

អនិច្ចា ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សង្ខារទាំងឡាយមិនទៀងទេ

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ ក៏របស់ណាដែលមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខឬជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាទុក្ខ

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ
ក៏របស់ណាដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្ដីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញ យ៉ាងនោះទេ

តំ កិំ មញ្ញថ ភិក្ខវេ វិញ្ញាណំ និច្ចំ វា អនិច្ចំ វាតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសំគាល់នូវសេចក្តីនោះជាដូចម្តេច វិញ្ញាណទៀងឬមិនទៀង ?

អនិច្ចំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វិញ្ញាណមិនទៀងទេ

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខឬជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាទុក្ខ

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មិ មេ អត្តាតិ ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខមានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនោះទេ ។

តស្មា តិហ ភិក្ខវេ យំកិញ្ចិ រូបំ អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យន្ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វំ រូបំ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ រូបឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី រូបឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី រូបទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជារូប (ប៉ុណ្ណោះឯង)

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ *អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។*

យាកាចិ វេទនា អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វា វេទនា *វេទនាឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី វេទនាឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី វេទនាទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាវេទនា (ប៉ុណ្ណោះឯង)*

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ *អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវ*

សេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។

យា កាចិ សញ្ញា អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វា សញ្ញា

សញ្ញាឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី សញ្ញាឯ-ណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី សញ្ញាទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាសញ្ញា (ប៉ុណ្ណោះឯង)

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញ នូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។

យេ កេចិ សង្ខារា អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា

បណីតា វា យេ ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វេ សង្ខារា

សង្ខារទាំងឡាយឯណាមួយ ដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី សង្ខារទាំងឡាយឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី សង្ខារទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាសង្ខារ (ប៉ុណ្ណោះឯង)

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ *អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នេះ ថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។*

យំកិញ្ចិ វិញ្ញាណំ អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យន្ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វំ វិញ្ញាណំ *វិញ្ញាណឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគត ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី វិញ្ញាណឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី វិញ្ញាណទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាវិញ្ញាណ (ប៉ុណ្ណោះឯង)*

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ *អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញ ឡើយ ។*

ឯវំ បស្សំ ភិក្ខវេ សុតវា អរិយសាវកោ រូបស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ វេទនាយបិ និព្វិន្ទតិ សញ្ញាយបិ និព្វិន្ទតិ សង្ខារេសុបិ និព្វិន្ទតិ វិញ្ញាណស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវកបានស្តាប់ហើយយល់ឃើញយ៉ាងនេះ ក៏នឿយណាយក្នុងរូបផង នឿយណាយក្នុងវេទនាផង នឿយណាយក្នុងសញ្ញាផង នឿយណាយក្នុងសង្ខារទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណផង*

និព្វិន្ទំ វិរជ្ជតិ វិរាគា វិមុច្ចតិ *កាលបើនឿយណាយ (យ៉ាងនេះហើយ) ក៏ប្រាសចាកតម្រេក ចិត្តក៏ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវ) ព្រោះកិរិយាប្រាសចាកតម្រេក*

វិមុត្តស្មឹ វិមុត្តមិតិ ញាណំ ហោតិ *កាលដែលចិត្តផុតស្រឡះ (ចាកអាសវ) ហើយ ញាណ (របស់អរិយសាវកនោះ) ក៏កើតឡើងប្រាកដថា ចិត្ត (របស់អញ) ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវ) ហើយ*

ខីណា ជាតិ វុសិតំ ព្រហ្មចរិយំ កតំ ករណីយំ នាបរំ ឥត្ថត្តាយាតិ បជានាតីតិ (អរិយសាវ័កនោះ) ក៏ដឹងច្បាស់ដូច្នេះថា ជាតិ (របស់អញ) អស់ហើយ មគ្គព្រហ្មចរិយធម៌ អញបាននៅរួចហើយ កិច្ចដែលគួរធ្វើ អញក៏បានធ្វើរួចហើយ កិច្ចឯទៀត ក្រៅពីនេះ មិនមាន (ដល់អញ) ឡើយ ។

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់សំដែងនូវសូត្រនេះរួចហើយ

អត្តមនា បញ្ចវគ្គិយា ភិក្ខូ ភគវតោ ភាសិតំ អភិនន្ទុំ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយក៏មានចិត្តត្រេកអររីករាយ ចំពោះភាសិតនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់

ឥមស្មិញ្ច បន វេយ្យាករណស្មឹ ភញ្ញមានេ បញ្ចវគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ អនុបាទាយ អាសវេហិ ចិត្តានិ វិមុច្ចិំសូតិ ក៏កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ កំពុងត្រាស់សំដែងនូវវេយ្យាករណ៍នេះ ចិត្តរបស់ភិក្ខុទាំង ៥ រូប បានរួចស្រឡះហើយ ចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ (ថាអញថាយើងទៀតឡើយ) ។

អនត្តលក្ខណសូត្រ ចប់

អាទិត្តបរិយាយសុត្តារម្ភោ

វេនេយ្យទមនោបាយេ សព្វសោ បារមឹ គតោ
អមោឃវចនោ ពុទ្ធោ អភិញ្ញាយានុសាសកោ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់បានសម្រេចនូវព្រះបារមី ដោយសព្វគ្រប់ហើយ ព្រះអង្គមានវាចាមិនឥតករពើ ទ្រង់ប្រៀនប្រដៅក្នុងឧបាយទូន្មាននូវវេនេយ្យសត្វ ដើម្បីឲ្យបានត្រាស់ដឹង

ចិណ្ណានុរូបតោចាបិ ធម្មេន វិនយំ បជំ ទ្រង់ណែនាំពន្យល់នូវពពួកសត្វដោយធម៌ តាមសមគួរដល់ឧបនិស្ស័យដែលសត្វសន្សំទុកមក

ចិណ្ណគ្គិបារិចរិយានំ សម្ភោជ្ឈារហយោគិនំ
យមាទិត្តបរិយាយំ ទេសយន្តោ មនោរហំ

ទ្រង់ត្រាស់សំដែងនូវសូត្រឯណា ឈ្មោះថាអាទិត្តបរិយាយសូត្រ ជាគ្រឿងនាំចិត្តនៃពពួកព្រះយោគីជាអ្នកគួរនឹងត្រាស់ដឹង ដែលជាជដិលធ្លាប់សន្សំភារកិច្ចបំរើភ្លើង

តេ សោតារោ វិមោចេសិ អសេសាយ វិមុត្តិយា

ទ្រង់ញុំាងព្រះយោគីទាំងនោះដែលជាអ្នកស្តាប់ ឲ្យបានរួចផុត

ស្រឡះហើយ ចាកអាសវៈទាំងឡាយ ដោយអសេក្ខវិមុត្តិ

តបេភាវិបរិក្ខយ វិញ្ញាណំ សោតុទិប្ចតំ

ទុក្ខាបេក្ខណោបាយំ តំ សុត្តន្តមណោម សេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះសូត្រនោះ ជាទ្រព្យជា គ្រឿងកំណត់នូវការនៃសេចក្តីទុក្ខ ដើម្បីញ៉ាំងជនទាំងឡាយ ដែលត្រូវការចង់ស្តាប់ ដោយកិរិយាពិចារណាយ៉ាងនោះឯង ។

អាទិត្តបរិយាយសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ (សូត្រនេះឈ្មោះអាទិត្តបរិយាយសូត្រ) គឺ (ខ្ញុំឈ្មោះ អានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភគវា គយាយំ វិហរតិ គយា-សីសេ សទ្ធិំ ភិក្ខុសហស្សេន សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់គង់នៅក្នុងគយាសីសប្រទេស ជិតស្ទឹងឈ្មោះគយា ជាមួយនឹងភិក្ខុ ១ ពាន់រូប

តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងគយាសីសប្រទេសនោះ (ឲ្យនាំគ្នាតាំងចិត្តស្តាប់នូវភាសិតដូច្នេះថា)

សព្វំ ភិក្ខវេ អាទិត្តំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វត្ថុទាំងពួងជារបស់ក្តៅ

កិញ្ច ភិក្ខវេ សព្វំ អាទិត្តំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វត្ថុទាំងពួងជារបស់ក្តៅ គឺអ្វីខ្លះ ?

ចក្ខុំ ភិក្ខវេ អាទិត្តំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភ្នែកជារបស់ក្តៅ

រូបា អាទិត្តា រូបទាំងឡាយ ជារបស់ក្តៅ

ចក្ខុវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងភ្នែក ជារបស់ក្តៅ

ចក្ខុសម្ផស្សោ អាទិត្តោ សម្ផស្សអាស្រ័យនឹងភ្នែក ជារបស់ក្តៅ

យម្បិទំ ចក្ខុសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខ មិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះចក្ខុសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្បិ អាទិត្តំ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅ

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយអ្វី ?

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ

ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ *តថាគតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្តីទុក្ខកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តទាំងឡាយ ។*

សោតំ អាទិត្តំ *ត្រចៀក ជារបស់ក្តៅ*

សទ្ទា អាទិត្តា *សម្លេងទាំងឡាយ ជារបស់ក្តៅ*

សោតវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ *វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងត្រចៀក ជារបស់ក្តៅ*

សោតសម្ផស្សោ អាទិត្តោ *សម្ផស្សអាស្រ័យនឹងត្រចៀក ជារបស់ក្តៅ*

យម្បិទំ សោតសម្ផស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា *សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះសោតសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា*

តម្បិ អាទិត្តំ *សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅ*

កេន អាទិត្តំ *ក្តៅដោយអ្វី ?*

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ *តថាគតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ។*

ឃានំ អាទិត្តំ *ច្រមុះ ជារបស់ក្តៅ*

គន្ធា អាទិត្តា *ក្លិនទាំងឡាយ ជារបស់ក្តៅ*

ឃានវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ *វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងច្រមុះ ជារបស់ក្តៅ*

ឃានសម្ផស្សោ អាទិត្តោ *សម្ផស្សអាស្រ័យនឹងច្រមុះ ជារបស់ក្តៅ*

យម្បិទំ ឃានសម្ផស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ

សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្ដីដឹងច្បាស់ នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្ដី ជាទុក្ខក្ដី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្ដី កើតឡើងព្រោះឃានសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្បិ អាទិត្តំ សេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្ដៅ

កេន អាទិត្តំ ក្ដៅដោយអ្វី ?

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ តថាគតពោលថា ក្ដៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្ដៅដោយសេចក្ដីកើត ដោយសេចក្ដីចាស់គ្រាំគ្រានឹងសេចក្ដីស្លាប់ ក្ដៅដោយសេចក្ដីសោក ដោយសេចក្ដីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្ដីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្ដីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ។

ជិវ្ហា អាទិត្តា អណ្ដាត ជារបស់ក្ដៅ

រសា អាទិត្តា រសទាំងឡាយ ជារបស់ក្ដៅ

ជិវ្ហាវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងអណ្ដាត ជារបស់ក្ដៅ

ជីវ្ហាសម្ផស្សោ អាទិត្តោ *សម្ផស្សអាស្រ័យនឹងអណ្ដាត ជារបស់ក្ដៅ*

យម្បិទំ ជីវ្ហាសម្ផស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា *សេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្ដី ជាទុក្ខក្ដី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្ដី កើតឡើងព្រោះជីវ្ហាសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា*

តម្បិ អាទិត្តំ *សេចក្ដីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្ដៅ*

កេន អាទិត្តំ *ក្ដៅដោយអ្វី ?*

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ *តថាគតពោលថា ក្ដៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្ដៅដោយសេចក្ដីកើត ដោយសេចក្ដីចាស់គ្រាំគ្រានិងសេចក្ដីស្លាប់ ក្ដៅដោយសេចក្ដីសោក ដោយសេចក្ដីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្ដីទុក្ខកាយ ដោយសេចក្ដីទុក្ខចិត្ត ដោយសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តពន់ឡាយ ។*

កាយោ អាទិត្តោ *កាយ ជារបស់ក្ដៅ*

ផោដ្ឋព្វា អាទិត្តា *ផោដ្ឋព្វៈ គឺអារម្មណ៍ដែលប៉ះពាល់ត្រូវដោយកាយទាំងឡាយជារបស់ក្តៅ*

កាយវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ *វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងកាយ ជារបស់ក្តៅ*

កាយសម្ផស្សោ អាទិត្តោ *សម្ផស្សអាស្រ័យនឹងកាយជារបស់ក្តៅ*

យម្បិទំ កាយសម្ផស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា *សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះកាយសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា*

តម្បិ អាទិត្តំ *សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅ*

កេន អាទិត្តំ *ក្តៅដោយអ្វី?*

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ *តថាគតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ*

ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ។

មនោ អាទិត្តោ ចិត្ត ជារបស់ក្តៅ

ធម្មា អាទិត្តា ធម៌ទាំងឡាយ គឺអារម្មណ៍ដែលកើតក្នុងចិត្ត ជារបស់ក្តៅ

មនោវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងចិត្ត ជារបស់ក្តៅ

មនោ សម្ផស្សោ អាទិត្តោ សម្ផស្សអាស្រ័យនឹងចិត្ត ជារបស់ក្តៅ

យម្បិទំ មនោសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនា ជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើង ព្រោះមនោសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្បិ អាទិត្តំ សេចក្តីច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅ

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយអ្វី ?

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ

ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាមិ តថាគតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរាគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ។

ឯវំ បស្សំ ភិក្ខវេ សុតវា អរិយសាវកោ ចក្ខុស្មិំបិ និព្វិន្ទតិ រូបេសុបិ និព្វិន្ទតិ ចក្ខុវិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ ចក្ខុសម្ផស្សេបិ និព្វិន្ទតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក កាលបើបានស្តាប់ហើយយល់ឃើញយ៉ាងនេះ ក៏នឿយណាយក្នុងភ្នែកផង នឿយណាយក្នុងរូបទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងភ្នែកផង នឿយណាយក្នុងសម្ផស្សអាស្រ័យនឹងភ្នែកផង

យម្បិទំ ចក្ខុសម្ផស្សប្បច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មិំបិ និព្វិន្ទតិ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះចក្ខុសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏

នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ

សោតស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ សទ្ទេសុបិ និព្វិន្ទតិ សោត-វិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ សោតសម្ផស្សេបិ និព្វិន្ទតិ នឿយណាយក្នុងត្រចៀកផង នឿយណាយក្នុងសំឡេងទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងត្រចៀកផង នឿយណាយក្នុងសម្ផស្សអាស្រ័យនឹងត្រចៀកផង

យម្បិទំ សោតសម្ផស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ

សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះសោតសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ

ឃានស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ គន្ធេសុបិ និព្វិន្ទតិ ឃាន-វិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ ឃានសម្ផស្សេបិ និព្វិន្ទតិ នឿយណាយក្នុងច្រមុះផង នឿយណាយក្នុងក្លិនទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងច្រមុះផង នឿយណាយក្នុងសម្ផស្សអាស្រ័យនឹងច្រមុះផង

យម្បិទំ ឈានសម្ផស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ *សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះឈានសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ*

ជិវ្ហាយបិ និព្វិន្ទតិ រសេសុបិ និព្វិន្ទតិ ជិវ្ហាវិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ ជិវ្ហាសម្ផស្សេបិ និព្វិន្ទតិ *នឿយណាយក្នុងអណ្តាតផង នឿយណាយក្នុងរសទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងអណ្តាតផង នឿយណាយក្នុងសម្ផស្សអាស្រ័យនឹងអណ្តាតផង*

យម្បិទំ ជិវ្ហាសម្ផស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ *សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះជិវ្ហាសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ*

កាយស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ ផោដ្ឋព្វេសុបិ និព្វិន្ទតិ កាយ-វិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ កាយសម្ផស្សេបិ និព្វិន្ទតិ *នឿយ*

ណាយក្នុងកាយផង នឿយណាយក្នុងផោដ្ឋព្វទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងកាយផង នឿយណាយក្នុងសម្ផស្សអាស្រ័យនឹងកាយផង

យម្បិទំ កាយសម្ផស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ

សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះកាយសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ

មនស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ ធម្មេសុបិ និព្វិន្ទតិ មនោវិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ មនោសម្ផស្សេបិ និព្វិន្ទតិ *នឿយណាយក្នុងចិត្តផង នឿយណាយក្នុងធម៌ទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងចិត្តផង នឿយណាយក្នុងសម្ផស្សអាស្រ័យនឹងចិត្តផង*

យម្បិទំ មនោសម្ផស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ

សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះមនោសម្ផស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ

និព្វិន្ទំ វិរជ្ជតិ វិរាគា វិមុច្ចតិ កាលបើនឿយណាយ (យ៉ាងនេះហើយ) ក៏ប្រាសចាកតម្រេក ចិត្តក៏ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវ) ព្រោះកិរិយាប្រាសចាកតម្រេក

វិមុត្តស្មឹ វិមុត្តមិតិ ញាណំ ហោតិ កាលដែលចិត្តផុតស្រឡះ (ចាកអាសវ) ហើយ, ញាណ (របស់អរិយសាវកនោះ) ក៏កើតឡើងប្រាកដថា ចិត្ត (របស់អញ) ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវ) ហើយ

ខីណា ជាតិ វុសិតំ ព្រហ្មចរិយំ កតំ ករណីយំ នាបរំ ឥត្ថត្តាយាតិ បជានាតីតិ (អរិយសាវកនោះ) ក៏ដឹងច្បាស់ដូច្នេះថា ជាតិ (របស់អញ) អស់ហើយ មគ្គព្រហ្មចរិយធម៌ អញបាននៅរួចហើយ កិច្ចដែលគួរធ្វើ អញក៏បានធ្វើរួចហើយ កិច្ចឯទៀត ក្រៅពីនេះមិនមាន (ដល់អញ) ឡើយ ។

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់សំដែងនូវព្រះសូត្រនេះហើយ

អត្តមនា តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ភាសិតំ អភិនន្ទុំ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏មានចិត្តត្រេកអររីករាយចំពោះភាសិតនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់

ឥមស្មិញ្ច បន វេយ្យាករណស្មឹ ភញ្ញមានេ តស្ស ភិក្ខុសហស្សស្ស អនុបាទាយ អាសវេហិ ចិត្តានិ វិមុច្ចឹសូតិ *កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ កំពុងត្រាស់សំដែងនូវវេយ្យាករណ៍នេះ ចិត្តរបស់ភិក្ខុទាំង ១០០០ រូបនោះបានរួចស្រឡះហើយចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ (ជាអញ្ញជាយើងទៀតឡើយ) ។*

អាទិត្តបរិយាយសូត្រ ចប់

គិរិមានន្ទសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ *(សូត្រនេះឈ្មោះគិរិមានន្ទសូត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា*

ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ *សម័យ ១ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន ជាអារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី*

តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា គិរិមានន្ទោ អាពាធិកោ ហោតិ ទុក្ខិតោ ពាឡ្ហគិលានោ *ក្នុងសម័យ*

នោះឯង ព្រះគិរិមានន្ទដ៏មានអាយុ លោកមានអាពាធ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនាជាទម្ងន់

អថខោ អាយស្មា អានន្ទោ យេន ភគវា តេនុ-បសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ គ្រានោះឯង ព្រះអានន្ទត្ថេរដ៏មានអាយុ បានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រង់ទីដែលព្រះអង្គគង់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ

ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវន្តំ ឯតទវោច ព្រះអានន្ទត្ថេរដ៏មានអាយុ កាលអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា

អាយស្មា ភន្តេ គិរិមានន្ទោ អាពាធិកោ ទុក្ខិតោ ពាឡ្ហគិលានោ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន គិរិមានន្ទដ៏មានអាយុ មានអាពាធ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាទម្ងន់

សាធុ ភន្តេ ភគវា យេនាយស្មា គិរិមានន្ទោ តេនុបសង្កមតុ អនុកម្បំ ឧបាទាយាតិ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះមេត្តាអនុគ្រោះ (ចំពោះគិរិ-

មានន្ទ) សូមស្តេចយាងចូលទៅ ត្រង់កន្លែងដែលគិរិមានន្ទដ៏មានអាយុ អាស្រ័យនៅ ។

(ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ត្រាស់តបថា)

សបេ ខោ ត្វំ អានន្ទ គិរិមានន្ទស្ស ភិក្ខុនោ ឧបសង្កមិត្វា ទស សញ្ញា ភាសេយ្យាសិ *ម្នាលអានន្ទ ប្រសិនបើអ្នកចូលទៅកាន់សំណាក់នៃគិរិមានន្ទភិក្ខុហើយ សំដែងប្រាប់នូវសញ្ញាទាំង ១០ ប្រការ*

ឋានំ ខោ បនេតំ វិជ្ជតិ យំ គិរិមានន្ទស្ស ភិក្ខុនោ ទស សញ្ញា សុត្វា សោ អាពាធោ ឋានសោ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ *ដំណើរនេះជាហេតុនឹងឲ្យអាពាធរបស់គិរិមានន្ទភិក្ខុនោះ បានរម្ងាប់ស្រះស្បើយទៅដោយ ១ រំពេច ព្រោះគិរិមានន្ទភិក្ខុបានស្តាប់នូវសញ្ញាទាំង ១០ ប្រការ*

កតមា ទស សញ្ញា *សញ្ញា ១០ ប្រការនោះដូចម្តេចខ្លះ ?*

អនិច្ចសញ្ញា អនត្តសញ្ញា អសុភសញ្ញា អាទីនវសញ្ញា បហានសញ្ញា វិរាគសញ្ញា និរោធសញ្ញា សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា

អានាបានស្សតិ (សញ្ញា ១០ ប្រការនោះ) គឺអនិច្ចសញ្ញា ១ អនត្តសញ្ញា ១ អសុភសញ្ញា ១ អាទីនវសញ្ញា ១ បហានសញ្ញា ១ វិរាគសញ្ញា ១ និរោធសញ្ញា ១ សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ១ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា ១ អានាបានស្សតិ ១

កតមា ចានន្ទ អនិច្ចសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ អនិច្ចសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នេះថា

រូបំ អនិច្ចំ រូបមិនទៀង

វេទនា អនិច្ចា វេទនាមិនទៀង

សញ្ញា អនិច្ចា សញ្ញាមិនទៀង

សង្ខារា អនិច្ចា សង្ខារទាំងឡាយមិនទៀង

វិញ្ញាណំ អនិច្ចំ វិញ្ញាណមិនទៀង

ឥតិ ឥមេសុ បញ្ចសុ ឧបាទានក្ខន្ធេសុ អនិច្ចា-

នុបស្សី វិហរតិ ភិក្ខុពិចារណាឃើញរឿយៗ ជាមិនទៀង ក្នុងឧបាទានក្ខន្ធទាំងឡាយ ៥ នេះ ដោយប្រការដូច្នេះ

អយំ វុច្ចតានន្ទ អនិច្ចសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយ ដែលតថាគត ហៅថា អនិច្ចសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ អនត្តសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ អនត្តសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នេះថា

ចក្ខុំ អនត្តា ភ្នែក មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

រូបា[១] អនត្តា រូបទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

សោតំ អនត្តា ត្រចៀក មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

សទ្ទា អនត្តា សម្លេងទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

ឃានំ អនត្តា ច្រមុះ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

១– ច្បាប់ស្លឹកព្រមមកជា រូបំ តែបានពិនិត្យក្នុងគម្ពីរច្រើន ឃើញថា រូបា ដូច្នេះ ។

គន្ធា អនត្តា ក្លិនទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

ជិវ្ហា អនត្តា អណ្តាត មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

រសា អនត្តា រសទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

កាយោ អនត្តា កាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

ផោដ្ឋព្វា អនត្តា សម្ផស្សទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

មនោ អនត្តា ចិត្តមិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

ធម្មា អនត្តាតិ ធម៌ទាំងឡាយ ក៏មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

ឥតិ ឥមេសុ ឆសុ អជ្ឈត្តិកពាហិរេសុ អាយតនេសុ អនត្តានុបស្សី វិហរតិ ភិក្ខុ ពិចារណាឃើញរឿយៗថា មិនមែនជារបស់ខ្លួន ក្នុងអាយតនខាងក្នុង ៦ និងអាយតនខាងក្រៅ ៦ នេះដោយប្រការដូច្នេះ

អយំ វុច្ចតានន្ទ អនត្តសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយ ដែលលោកហៅថា អនត្តសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ អសុភសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ អសុភសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ ឥមមេវ កាយំ ឧទ្ធំ បាទតលា

អធោ កេសមត្ថកា តចបរិយន្តំ បូរន្នានប្បការស្ស អសុចិនោ បច្ចវេក្ខតិ *ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ពិចារណាឃើញនូវកាយនេះឯង ខាងលើតាំងពីផ្ទៃនៃបាតជើងឡើងទៅ ខាងក្រោមតាំងពីចុងនៃសក់ចុះមក ព័ទ្ធជុំវិញដោយស្បែក ពេញដោយគ្រឿងមិនស្អាត មានប្រការផ្សេងៗ ដូច្នេះថា*

អត្ថិ ឥមស្មឹ កាយេ *មានក្នុងរូបកាយនេះ*

កេសា *សក់ទាំងឡាយ* លោមា *រោមទាំងឡាយ* នខា *ក្រចកទាំងឡាយ* ទន្តា *ធ្មេញទាំងឡាយ* តចោ *ស្បែក* មំសំ *សាច់* នហារូ *សរសៃទាំងឡាយ* អដ្ឋី *ឆ្អឹងទាំងឡាយ* អដ្ឋិមិញ្ជំ *ខួរក្នុងឆ្អឹង* វក្កំ *តាច* ហទយំ *បេះដូង* យកនំ *ថ្លើម* កិលោមកំ *វាវ* បិហកំ *ក្រពះ* បប្ផាសំ *សួត* អន្តំ *ពោះវៀនធំ* អន្តគុណំ *ពោះវៀនតូច* ឧទរិយំ *អាហារថ្មី* ករីសំ *អាហារចាស់* បិត្តំ *ប្រមាត់* សេម្ហំ *ស្លេស្ម* បុព្វោ *ខ្ទុះ* លោហិតំ *ឈាម* សេទោ *ញើស* មេទោ *ខ្លាញ់ខាប់* អស្សុ *ទឹកភ្នែក* វសា *ខ្លាញ់រាវ* ខេឡោ *ទឹកមាត់* សិង្ឃាណិកា *ទឹកសម្បោរ* លសិកា *ទឹករំអិល* មុត្តំ *ទឹកមូត្រ*

ឥតិ ឥមស្មឹ កាយេ អសុភានុបស្សី វិហរតិ ភិក្ខុពិចារណាឃើញរឿយ ៗ ថាជាគ្រឿងមិនស្អាតក្នុងរូបកាយនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ

អយំ វុច្ចតានន្ទ អសុភសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយដែលតថាគតហៅថា អសុភសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ អាទីនវសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ អាទីនវសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នេះថា

ពហុទុក្ខោ ខោ អយំ កាយោ ពហុអាទីនវោតិ រូបកាយនេះមានទុក្ខច្រើន មានទោសច្រើនមែនពិត

ឥតិ ឥមស្មឹ កាយេ វិវិធា អាពាធា ឧប្បជ្ជន្តិ អាពាធគឺជម្ងឺជម្ងាត់ទាំងឡាយផ្សេង ៗ តែងកើតឡើងក្នុងកាយនេះដូច្នេះ

សេយ្យថីទំ អាពាធនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ?

ចក្ខុរោគោ គឺរោគក្នុងភ្នែក សោតរោគោ រោគក្នុងត្រចៀក ឃានរោគោ រោគក្នុងច្រមុះ ជិវ្ហារោគោ រោគក្នុងអណ្តាត កាយ-រោគោ រោគក្នុងកាយ សីសរោគោ រោគក្នុងក្បាល កណ្ណរោ-គោ រោគខាងក្រៅត្រចៀក មុខរោគោ រោគក្នុងមាត់ ទន្តរោគោ រោគគ្រន់គល់ធ្មេញ កាសោ រោគក្អក សាសោ រោគហឺត បិនា-សោ រោគក្រៅច្រមុះ ឌហោ រោគក្តៅក្រហាយ ជរោ រោគស្គាំងស្គម កុច្ឆិរោគោ រោគក្នុងផ្ទៃ មុច្ឆា រោគខ្យល់ចាប់ វិលមុខ បក្ខន្ទិកា រោគធ្លាក់ឈាម សុលា រោគចុកសៀត វិសូចិកា រោគចុះរាគ កុដ្ឋំ រោគឃ្លង់ គណ្ឌោ រោគពក កិលាសោ រោគស្រែង សោសោ រោគរីងរៃ អបមារោ រោគឆ្កួតជ្រូក ទទ្ទុ រោគដំនួចពិស កណ្ឌុ រោគរមាស់ កច្ឆុ រោគកមក្រិន រខសា រោគកញ្ច្រិល វិតច្ឆិកា រោគកមរលាយ លោហិតំ រោគឈាម បិត្តំ រោគប្រមាត់ មធុមេហោ រោគប្រមេះទឹកបាយ អំសា រោគឫសដូង បាតផុះជុំវិញទ្វារធំ បិឡកា រោគរលកកៃ ភគណ្ឌលា រោគឫសដូងបាតផុះខាងក្នុង(១) បិត្តសមុដ្ឋានា អាពាធា អាពាធកើតអំពី

១— អ្នកខ្លះប្រាប់ថា ឫសដូងបាតដែលផុះខាងក្នុង ត្រង់ចន្លោះទ្វារធំនិងទ្វារតូច ។

ប្រមាត់ សេម្ហសមុដ្ឋានា អាពាធា *អាពាធកើតអំពីស្លេស្ម* វាត-
សមុដ្ឋានា អាពាធា *អាពាធកើតអំពីខ្យល់* សន្និបាតិកា អា-
ពាធា *អាពាធកើតអំពីសន្និបាត គឺកំរើកប្រមាត់ ស្លេស្មនិងខ្យល់ប្រជុំគ្នា*
ឧតុបរិណាមជា អាពាធា *អាពាធកើតអំពីរដូវប្រែប្រួល* វិស-
មបរិហារជា អាពាធា *អាពាធកើតអំពីការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថមិន
ស្មើគ្នា* ឱបក្កមិកា អាពាធា *អាពាធកើតអំពីសេចក្តីព្យាយាម
(របស់អ្នកឯទៀត មានចាប់ចងវាយកាប់ជាដើម)* កម្មវិបាកជា-
អាពាធា *អាពាធកើតអំពីវិបាករបស់កម្ម* សីតំ *អាពាធកើតអំពីត្រជាក់*
ឧណ្ហំ *អាពាធកើតអំពីក្តៅ* ជិឃច្ឆា *អាពាធកើតអំពីសេចក្តីឃ្លាន*
បិបាសា *អាពាធកើតអំពីសេចក្តីស្រេក* ឧច្ចារោ *អាពាធកើតអំពី
ឧច្ចារៈ* បស្សាវោតិ *អាពាធកើតអំពីបស្សាវៈ ។*

ឥតិ ឥមស្មឹ កាយេ អាទីនវានុបស្សី វិហរតិ *ភិក្ខុ
ពិចារណាឃើញរឿយៗ ថាជាទោស ក្នុងរូបកាយនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ*

អយំ វុច្ចតានន្ទ អាទីនវសញ្ញា *ម្នាលអានន្ទ នេះហើយ
ដែលតថាគតហៅថា អាទីនវសញ្ញា ។*

កតមា ចានន្ទ បហានសញ្ញា *ម្នាលអានន្ទ បហានសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?*

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ ឧប្បន្នំ កាមវិតក្កំ នាធិវាសេតិ បជហតិ វិនោទេតិ ព្យន្តីករោតិ អនភាវំ គមេតិ *ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មិនតាំងចិត្តទទួល គឺលះបង់បន្ទោបង់ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតតទៅទៀត នូវកាមវិតក្ក គឺសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងកាម ដែលកើតឡើងហើយ*

ឧប្បន្នំ ព្យាបាទវិតក្កំ នាធិវាសេតិ បជហតិ វិនោ-ទេតិ ព្យន្តីករោតិ អនភាវំ គមេតិ *មិនតាំងចិត្តទទួល គឺលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតតទៅទៀត នូវព្យាបាទវិតក្ក គឺសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងកិរិយាញុាំងសត្វដទៃឲ្យវិនាស ដែលកើតឡើងហើយ*

ឧប្បន្នំ វិហឹសាវិតក្កំ នាធិវាសេតិ បជហតិ វិនោ-ទេតិ ព្យន្តីករោតិ អនភាវំ គមេតិ *មិនតាំងចិត្តទទួល គឺលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតតទៅទៀត នូវវិហឹសាវិតក្ក គឺសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងការបៀតបៀនសត្វ ដែលកើតឡើងហើយ*

ឧប្បន្នុប្បន្នេ បាបកេ អកុសលេ ធម្មេ នាធិវា-

សេតិ បជហតិ វិនោទេតិ ព្យន្តីករោតិ អនភាវំ គមេតិ មិនតាំងចិត្តទទួល គឺលះបង់បន្ទោរបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតតទៅទៀត នូវធម៌ដែលជាបាបអកុសល ដែលកើតឡើងហើយរឿយៗ ។

អយំ វុច្ចតានន្ទ បហានសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយ ដែលតថាគតហៅថា បហានសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ វិរាគសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ វិរាគសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នេះថា

ឯតំ សន្តំ ឯតំ បណីតំ យទិទំ សព្វសង្ខារសមថោ សព្វូបធិប្បដិនិស្សគ្គោ តណ្ហក្ខយោ វិរាគោ និព្វានន្តិ វិរាគធម៌ គឺព្រះនិព្វានឯណា ដែលរម្ងាប់បង់នូវសង្ខារទាំងពួង លះបោលនូវកិលេសទាំងពួង អស់តណ្ហាហើយ វិរាគធម៌ គឺព្រះនិព្វាននុ៎ះ ជាគុណជាតស្ងប់រម្ងាប់, វិរាគធម៌ គឺព្រះនិព្វាននុ៎ះ ជាគុណជាតដ៏ឧត្តម

អយំ វុច្ចតានន្ទ វិរាគសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយ ដែលតថាគតហៅថា វិរាគសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ និរោធសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ និរោធ-សញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នេះថា

ឯតំ សន្តំ ឯតំ បណីតំ យទិទំ សព្វសង្ខារសមថោ សព្វូបធិប្បដិនិស្សគ្គោ តណ្ហក្ខយោ និរោធោ និព្វានន្តិ

និរោធធម៌ គឺព្រះនិព្វានឯណា ដែលរម្ងាប់បង់នូវសង្ខារទាំងពួង លះបោលនូវកិលេសទាំងពួង អស់តណ្ហាហើយ និរោធធម៌ គឺព្រះនិព្វាននុ៎ះ ជាគុណជាតស្ងប់រម្ងាប់ និរោធធម៌ គឺព្រះនិព្វាននុ៎ះ ជាគុណជាតដ៏ឧត្តម

អយំ វុច្ចតានន្ទ និរោធសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយ ...ថតថាគតហៅថា និរោធសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ម្នាល

អានន្ទ សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ យេ លោកេ ឧបាយុបាទានា ចេត-សោ អធិដ្ឋានាភិនិវេសានុសយា តេ បជហន្តោ វិរមតិ ន ឧបាទិយន្តោ ម្នាលអានន្ទ ឧបាយគឺតណ្ហានិងទិដ្ឋិឯណា, ឧបាទានគឺសេចក្តីប្រកាន់មាំឯណា អភិនិវេស គឺសស្សតទិដ្ឋិនិងឧច្ឆេទទិដ្ឋិ ជាទីអា-ស្រ័យនៅនៃចិត្តឯណា អនុស័យ គឺកិលេសដែលដេកនៅរឿយ ៗ ក្នុងសន្តានឯណា ក្នុងលោក ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កាលបើលះបង់នូវបាបធម៌ទាំងនោះ (ដោយតទង្គប្បហាន) មិនបានប្រកាន់មាំដោយចិត្ត ក៏វៀរចាក (ចាកបាបធម៌ទាំងនោះបាន)

អយំ វុច្ចតានន្ទ សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយដែលតថាគត ហៅថាសព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ទ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ សព្វសង្ខារេហិ អដ្ដិយតិ ហរាយតិ ជិគុច្ឆតិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នឿយណាយធុញទ្រាន់ ស្អប់ខ្ពើមសង្ខារទាំងពួង

អយំ វុច្ចតានន្ទ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា ម្នាលអានន្ទ នេះហើយដែលតថាគតហៅថា សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា(១)។

កតមា ចានន្ទ អានាបានស្សតិ ម្នាលអានន្ទ អានាបានស្សតិ (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ វា និសីទតិ បល្លង្កំ អាភុជិត្វា ឧជុំ កាយំ បណិធាយ បរិមុខំ សតឹ ឧបដ្ឋបេត្វា ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី អង្គុយផ្គត់ភ្នែន តាំងកាយឲ្យត្រង់ ដំកល់ស្មារតីឲ្យឆ្ពោះត្រង់ទៅរកព្រះកម្មដ្ឋាន

សោ សតោវ អស្សសតិ ភិក្ខុនោះ មានស្មារតីតាំងដាក់ ដកដង្ហើមចេញ

សតោ បស្សសតិ មានស្មារតីតាំងដាក់ ដកដង្ហើមចូល

ទីឃំ វា អស្សសន្តោ ទីឃំ អស្សសាមីតិ

១— ប្រែថា សេចក្តីសំគាល់ក្នុងកិរិយាមិនប្រាថ្នា ឬមិនលុះលង់ទៅក្នុងសង្ខារទាំងពួង ។

បជានាតិ *កាលដកដង្ហើមចេញវែង ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដក ដង្ហើមចេញវែង*

ទីឃំ វា បស្សសន្តោ ទីឃំ បស្សសិស្សាមីតិ បជានាតិ *កាលដកដង្ហើមចូលវែង ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដក ដង្ហើមចូលវែង*

រស្សំ វា អស្សសន្តោ រស្សំ អស្សសិស្សាមីតិ បជានាតិ *កាលដកដង្ហើមចេញខ្លី ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដក ដង្ហើមចេញខ្លី*

រស្សំ វា បស្សសន្តោ រស្សំ បស្សសិស្សាមីតិ បជានាតិ *កាលដកដង្ហើមចូលខ្លី ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដក ដង្ហើមចូលខ្លី*

សព្វកាយប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ

ភិក្ខុសិក្សា(១)ដូច្នេះថា អាត្មាជាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវកាយ(២) គឺដង្ហើមចេញទាំងអស់ឲ្យប្រាកដ ទើបដកដង្ហើមចេញ

---

១ - អដ្ឋកថា ជា ព្យាយាម ។ ២– អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា ធ្វើខាងដើមខាងកណ្ដាលនិង ទីបំផុតនៃកាយគឺដង្ហើមចេញទាំងអស់ឲ្យប្រាកដ ។

សព្វកាយប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ

ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវកាយ(១) គឺ ដង្ហើមចូលតាំងអស់ឲ្យប្រាកដ ទើបដកដង្ហើមចូល

បស្សម្ភយំ កាយសង្ខារំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ

ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវកាយសង្ខារ(២) គឺ ដង្ហើមចេញ ទើបដកដង្ហើមចេញ

បស្សម្ភយំ កាយសង្ខារំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ

ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវកាយសង្ខារ(៣) គឺ ដង្ហើមចូល ទើបដកដង្ហើមចូល

បីតិប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវបីតិ ទើបដកដង្ហើមចេញ

បីតិប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវបីតិ ទើបដកដង្ហើមចូល

សុខប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវសេចក្តីសុខ ទើបដកដង្ហើមចេញ

១— អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា ធ្វើខាងដើម ខាងកណ្តាលនិងទីបំផុតនៃកាយ គឺដង្ហើមចូលតាំងអស់ឲ្យប្រាកដ ។ ២-៣ អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា កាយសង្ខារគឺព្រោគគ្រោន ។

សុខប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវសេចក្តីសុខ ទើបដកដង្ហើមចូល

ចិត្តសង្ខារប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្តសង្ខារ(១) ទើបដកដង្ហើមចេញ

ចិត្តសង្ខារប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្តសង្ខារ ទើបដកដង្ហើមចូល

បស្សម្ភយំ ចិត្តសង្ខារំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវចិត្តសង្ខារ ទើបដកដង្ហើមចេញ

បស្សម្ភយំ ចិត្តសង្ខារំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវចិត្តសង្ខារ ទើបដកដង្ហើមចូល

ចិត្តប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្ត ទើបដកដង្ហើមចេញ

១— ចិត្តសង្ខារ គឺវេទនាខន្ធនិងសញ្ញាក្ខន្ធ ។

ចិត្តប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្ត ទើបដកដង្ហើមចូល

អភិប្បមោទយំ ចិត្តំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចិត្តឲ្យរីករាយ ទើបដកដង្ហើមចេញ

អភិប្បមោទយំ ចិត្តំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើឲ្យរីករាយ ទើបដកដង្ហើមចូល

សមាទហំ ចិត្តំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងដំកល់ចិត្តឲ្យស្មើក្នុងអារម្មណ៍ ទើបដកដង្ហើមចេញ

សមាទហំ ចិត្តំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងដំកល់ចិត្តឲ្យស្មើក្នុងអារម្មណ៍ ទើបដកដង្ហើមចូល

វិមោចយំ ចិត្តំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងដោះចិត្តឲ្យរួចចាកនីវរណធម៌ជាដើម(១) ទើបដកដង្ហើមចេញ

១— អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា ភិក្ខុដោះចិត្តឲ្យរួចចាកនីវរណធម៌ដោយបឋមជ្ឈាន ឲ្យរួចចាកវិតក្កនិងវិចារដោយទុតិយជ្ឈាន, ឲ្យរួចចាកបីតិដោយតតិយជ្ឈាន, ឲ្យរួចចាកសុខនឹងទុក្ខដោយចតុត្ថជ្ឈាន, ឲ្យរួចចាកនិច្ចសញ្ញាដោយអនិច្ចានុបស្សនា, ឲ្យរួចចាកសុខសញ្ញាដោយទុក្ខានុបស្សនា ឲ្យរួចចាកអត្តសញ្ញាដោយអនត្តានុបស្សនា, ឲ្យរួចចាកនន្ទិដោយនិព្វិទានុបស្សនា, ឲ្យរួចចាករាគដោយវិរាគានុបស្សនា ឲ្យរួចចាកសមុទយដោយនិរោធានុបស្សនា ឲ្យរួចចាកអាទានដោយបដិនិស្សគ្គានុបស្សនា

វិមោចយំ ចិត្តំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងដោះចិត្តឲ្យរួចចាកនីវរណធម៌ជាដើម ហើយដកដង្ហើមចូល

អនិច្ចានុបស្សី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវបញ្ចក្ខន្ធថាមិនទៀង ហើយដកដង្ហើមចេញ

អនិច្ចានុបស្សី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវបញ្ចក្ខន្ធថាមិនទៀង ហើយដកដង្ហើមចូល

វិរាគានុបស្សី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ដែលប្រាសចាករាគ ហើយដកដង្ហើមចេញ

វិរាគានុបស្សី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ដែលប្រាសចាករាគ ហើយដកដង្ហើមចូល

និរោធានុបស្សី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា

ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ដែលរលត់បង់នូវកងទុក្ខ ទើបដកដង្ហើមចេញ

និរោធានុបស្សី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ដែលរលត់បង់នូវកងទុក្ខទើបដកដង្ហើមចូល

បដិនិស្សគ្គានុបស្សី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ជាគ្រឿងលះបោលនូវកិលេស ទើបដកដង្ហើមចេញ

បដិនិស្សគ្គានុបស្សី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ៗ នូវធម៌ជាគ្រឿងលះបោលនូវកិលេស ទើបដកដង្ហើមចូល

អយំ វុច្ចតានន្ទ អានាបាណស្សតិ ម្នាលអានន្ទ នេះហើយដែលតថាគតហៅថា អានាបាណស្សតិ ។

សចេ ខោ ត្វំ អានន្ទ គិរិមានន្ទស្ស ភិក្ខុនោ ឧប-សង្កមិត្វា ឥមា ទស សញ្ញា ភាសេយ្យាសិ ម្នាលអានន្ទ បើអ្នកចូលទៅ (កាន់សំណាក់) នៃគិរិមានន្ទភិក្ខុហើយ គប្បីសំដែងសញ្ញាទាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះ

ឋានំ ខោ បនេតំ វិជ្ជតិ យំ គិរិមានន្ទស្ស ភិក្ខុនោ ឥមា ទស សញ្ញា សុត្វា សោ អាពាធោ ឋានសោ បដិប្បស្សម្ភេយ្យាតិ *ដំណើរនេះជាហេតុមិនទៀងអាពាធរបស់គិរិមានន្ទភិក្ខុនោះរម្ងាប់ស្រះស្បើយទៅដោយ ១ រំពេច ព្រោះគិរិមានន្ទភិក្ខុបានស្តាប់នូវសញ្ញាទាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះ ។*

អថខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ សន្តិកេ ឥមា ទស សញ្ញា ឧគ្គហេត្វា យេនាយស្មា គិរិមានន្ទោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មតោ គិរិមានន្ទស្ស ឥមា ទស សញ្ញា អភាសិ *លំដាប់នោះ ព្រះអានន្ទត្ថេរដ៏មានអាយុ ក៏រៀននូវសញ្ញាទាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះ ក្នុងសំណាក់នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយចូលទៅគ្រង់កន្លែងដែលគិរិមានន្ទលោកគង់នៅ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបសំដែងនូវសញ្ញាទាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះ ដល់គិរិមានន្ទដ៏មានអាយុ*

អថខោ អាយស្មតោ គិរិមានន្ទស្ស ឥមា ទស សញ្ញា សុត្វា សោ អាពាធោ ឋានសោ បដិប្បស្សម្ភិ *លំដាប់នោះឯង អាពាធរបស់ព្រះគិរិមានន្ទដ៏មានអាយុនោះ ក៏*

ឆាប់សះស្បើយទៅដោយ ១ រំពេច ព្រោះបានស្តាប់នូវសញ្ញាទាំង-ឡាយ ១០ ប្រការនេះ

វុដ្ឋហិ ចាយស្មា គិរិមានន្ទោ តម្ហា អាពាធា ឯព្រះគិរិមានន្ទដ៏មានអាយុ ក៏បានជាសះស្បើយចាកអាពាធនោះ

តថា បហីនោ ច បនាយស្មតោ គិរិមានន្ទស្ស សោ អាពាធោ អហោសីតិ ក៏អាពាធនោះ គឺព្រះគិរិមានន្ទដ៏មានអាយុ លះបង់បានហើយដោយកិរិយាបានស្តាប់នូវសញ្ញាទាំង ១០ ប្រការ ដែលព្រះអានន្ទត្រេកសំដែងហើយដូច្នោះ ដោយប្រការដូច្នោះហោង ។

ចប់ គិរិមានន្ទសូត្រ

ភឹធគាថា

គាថាវេន ១

ពុទ្ធជយមង្គល

១- ពាហុំ សហស្សមភិនិម្មិតសាវុធន្តំ
គ្រីមេខលំ ឧទិតឃោរសសេនមារំ
ទានាទិធម្មវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទ្រលោកាចារ្យ ផ្ចាញ់ក្រុងមារចិត្តខោចខ្លៅ និម្មិតដៃមួយពាន់ កាន់សស្ត្រាវុធនានា ៗ ជិះគ្រីមេខលដំរី កោញ្ចនាទខ្ទរពេស្ថា ព្រមដោយមារសេនា គន្ទឹកលន់កង់សព្ទសាធ ៗ ដោយធម្មពិធីទានបារមីជាប្រធាន ក្រុងមារចាញ់ទ្រង់ញាណ ប្រណម្យកាយថ្វាយវន្ទា ៗ ជ័យមង្គល ចូរមានដល់អ្នកកល់គ្នា ដោយតេជៈជយា ព្រះឈ្នះមារ គ្រោះនោះហោង ៗ

២- មារាតិរេកមភិយុជ្ឈិតសព្វរត្តិំ
ឃោរម្បនាឡវកមក្ខមថទ្ធយក្ខំ
ខន្តីសុទន្តវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិជនាយកៈ ផ្ចាញ់អាឡវកយក្សឃោរកៅ រឹងរូសម៉ឹង កាំងទៅ ក្នុងរាត្រីគុណសត្វា ។ រហូតដល់រាត្រី ព្រះជិនស្រីទ្រង់យុទ្ធនា ក្រៃលែងក្រុងមារ ក្នុងបឋមសម្ពោធិ ។ ដោយព្រះពិជញ្ញាណ ទ្រង់ខ្ជួនដោយខន្តិ ញ៉ាំងចិត្តអសុរី ឱ្យចង់ក្ស័ះចុះវន្ទា ។ រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នកពល់គ្នា ដោយតេជៈជយា ព្រះឈ្នះអាឡវកយក្សហោង ។

៣- នាឡាគិរឹ គជវរំ អតិមត្តភូតំ
ទាវគ្គិចក្កមសនីវ សុទារុណន្តំ
មេត្តម្ពុសេកវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនជិនស្រី ផ្ចាញ់ដំរីឈ្មោះនាឡាគិរីគេជា ដំហាន ក្លាចុះប្រេងព្រៃផ្សៃ ។ សាហាវតាវផេះក្រៃ ដូចភ្លើងព្រៃឆេះកំទេច មុតដូចចក្រក្រុងពេជ្រ ភ្ញាំងដូចកម្ទេចសនិ ។ ដោយព្រះពិធីស្រេច ស្រោចទឹកអប់គឺបារមី មេត្តាព្រះជិនស្រី ញ៉ាំងដំរីឱ្យស្រុះថ្វាំ ។ រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នកពល់គ្នា ដោយតេជៈជយា ព្រះឈ្នះនាឡាគិរី ។

៤- ឧក្ខិត្តខគ្គមតិហត្ថសុទារុណន្តំ
ធាវន្តិ យោជនបថង្គុលិមាលវន្តំ
ឥទ្ធីភិសង្ខតមនោ ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនលោកត្រៃ មានព្រះទ័យធ្វើបាដិហារ្យ ផ្ចាញ់ចោរអង្គុលិមាល៍ មានកម្រងនិ៍ម្រាមដៃ នៃមនុស្សដែលគាត់កាត់ មកដោតចាត់ជាមាល័យ អន់អាចអំណាចក្រៃ ដ៏មានដៃស្ទាត់ប្រហារ ។ កាន់ដាវតែគ្រវី ដេញព្រះមុនីសាស្ដាចារ្យ ចម្ងាយផ្លូវកន្លះ កណ្ដាលព្រៃបីយោជន ។ រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយតេជះជយា ព្រះឈ្នះអង្គុលិមាល៍ ។

៥- កត្វាន កដ្ឋមុទរំ ឥវ គព្ភិនីយា
ចិញ្ចាយ ទុដ្ឋវចនំ ជនកាយមជ្ឈេ
សន្តេន សោមវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទមានព្រះភាគ ផ្ចាញ់ទុស្តពាក្យនាងចិញ្ចា អាំតើធ្វើដូចជាស្រីមានគភ៌ពាសបើលពោះ ។ យកឈើធ្វើជាកូន ព័ទ្ធពោះខ្លួនពោល

ប្រនោះ ព្រះពុទ្ធឈ្នះការនោះ ដោយសមាធិវិធី ។ រម្ងាប់ពាក្យចណ្ឌាល នាកណ្ដាលជនប្រុសស្រី ចិញ្ចាពាញ់ប្ញារមី គឺសង្ខំពាក្យសត្យា ។ វិជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយតេជៈជយា ព្រះសាស្ដា ឈ្នះចិញ្ចា ។

៦- សច្ចំ វិហាយមតិសច្ចកវាទកេតុំ
វាទាភិរោបិតមនំ អតិអន្ធភូតំ
បញ្ញាបទីបជលិតោ ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនអ្នកប្រាជ្ញ រុងរឿងស្វាងដោយបញ្ញា ផ្ចាញ់សច្ចកជានិគ្រន្ថក្រៅពុទ្ធវិន័យ ។ អព្យាស្រ័យលះបង់ ពាក្យសត្យត្រង់តាមតាប់ថៃ សរសើរខ្លួនឥតវៃក្រ លើកកំពស់ដូចដងទង់ ។ បង្អើតម្ហូរងងឹត ដោយពោលឥតពាក្យទៀងត្រង់ ព្រះទ្រង់កំចាត់បង់ ដោយប្រទីបគឺបញ្ញា ។ វិជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយតេជៈជយា ឈ្នះសច្ចកៈនិគ្រន្ថ ។

៧- នន្ទោបនន្ទភុជគំ វិពុធំ មហិទ្ធិំ
បុត្តេន ថេរភុជគេន ទមាបយន្តោ

ឥទ្ធូបទេសវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនប្រទ័ញ្ញាណ ញ៉ាំងមោគ្គល្លានមានអំណាច ឲ្យក្លែង ជានាគរាជ ទៅទូន្មានព្យុះភុជង្គ ។ ឈ្មោះនន្ទោបនន្ទ ចិត្តមោហន្ធ រឿងឫទ្ធិវន្ត ទិដ្ឋិកាចប្រទេន ទ្រង់ផ្ចាញ់ដោយពិធីឈាន ។ គឺឥទ្ធុបទេស ឫទ្ធិវិសេសដល់មោគ្គល្លាន ឫទ្ធិនាគអន្តរធាន ទើបចុះចាញ់ព្រះថេរា ។ ជ័យមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយតេជះជ័យ ព្រះភគវាឈ្នះ នាគហោង ។

៨- ទុគ្គាហទិដ្ឋិភុជគេន សុទដ្ឋហត្ថំ
ព្រហ្មំ វិសុទ្ធិជុតិមិទ្ធិពកាភិធានំ
ញាណាគទេន វិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនគោត្តម ផ្ចាញ់មហាព្រហ្មឈ្មោះពកា សំគាល់ថាគ្នា រុងរឿងដោយគុណវិសុទ្ធ ។ ដៃកាន់កាសិទ្ធិល គឺចិត្តប្រកាន់ទិដ្ឋិនោះមុត កាន់ខុសផ្លូវសម្ពុទ្ធ មិនលើកលោកលះបង់ប្រាណ ។ ទ្រង់ឈ្នះដោយ ពិធី ទេសនាវិសេសសព្វាន្ត ផ្សេងៗតាមសត្វាន គឺព្រះញាណប្រាស

ទេសនា ។ ជ័យមង្គល ចូរមានដល់អ្នកគ្រប់គ្នា ដោយតេជៈជ័យជា ឈ្នះព្រហ្មឥតមានហ្នឹង ។

ឯតាបិ ពុទ្ធជយមង្គលអដ្ឋគាថា
យោ វាចនោ ទិនទិនេ សរតេ មតន្ទី
ហិត្វាន នេកវិវិធានិ ចុបទ្ទវានិ
មោក្ខំ សុខំ អធិគមេយ្យ នរោ សបញ្ញោ

យោ នរោ ជនឯណា កប់បញ្ញាប្រាសក្ដិខ្ជិល ។ ស្វាហាប់ស្មាន តាមសីល សូត្ររំឭកព្រះធម៌ថ្ងៃ ។ គាថាប្រាំបីបទ នេះកំណត់ឈ្មោះ ពុទ្ធជ័យ ទំសូត្រសព្វ ៗ ថ្ងៃ កើតមង្គលជានិរន្តរ៍ ។

សោ នរោ ជននោះ បានរំដោះកេតកាសទ្ធ ឧបទ្រព អនេកលន់ មានប្រការផ្សេង ៗ ផង ។ ទីដល់ធម៌ក្សេមក្សាន្ត គឺនិព្វាន សុខកន្ទង ផែនទុក្ខតាំងពីដូនកាន់ ដោយពុទ្ធជ័យមង្គលនេះ ។

ចប់ ពុទ្ធជយមង្គល

សរណាទិបកាគាថា

ពហុំ វេ សរណំ យន្តិ បព្វតានិ វនានិ ច
អារាមរុក្ខចេត្យានិ មនុស្សា ភយតជ្ជិតា

មនុស្សទាំងឡាយមានចំនួនច្រើន កាលដែលភ័យគ្របសង្កត់ហើយ តែងយកភ្នំទាំងឡាយខ្លះ ព្រៃទាំងឡាយខ្លះ អារាមនិងដើមឈើដែលជាចេតិយទាំងឡាយខ្លះ ជាទីពឹង,

នេតំ ខោ សរណំ ខេមំ នេតំ សរណមុត្តមំ
នេតំ សរណមាគម្ម សព្វទុក្ខា បមុច្ចតិ

ទីពឹងនុ៎ះឯងមិនមែនជាទីពឹងដ៏ក្សេម ទីពឹងនុ៎ះមិនមែនជាទីពឹងដ៏ឧត្តម បុគ្គលមិនដែលរួចស្រឡះចាកទុក្ខទាំងពួង ព្រោះអាស្រ័យនូវទីពឹងនុ៎ះទេ ។

យោ ច ពុទ្ធញ្ច ធម្មញ្ច សង្ឃញ្ច សរណំ គតោ
ចត្តារិ អរិយសច្ចានិ សម្មប្បញ្ញាយ បស្សតិ
ទុក្ខំ ទុក្ខសមុប្បាទំ ទុក្ខស្ស ច អតិក្កមំ
អរិយញ្ចដ្ឋង្គិកំ មគ្គំ ទុក្ខូបសមគាមិនំ

បុគ្គលណាមួយបានដល់នូវព្រះពុទ្ធព្រះធម៌និងព្រះសង្ឃ ជាទីពឹង

ទីរលឹក ហើយឃើញនូវអរិយសច្ចទាំង ៤ គឺសេចក្តីទុក្ខ ១ សមុទ ដែលកើតឡើងព្រមនៃសេចក្តីទុក្ខ ១ និរោធជាទីកន្លងបង់នូវសេចក្តី មគ្គមានអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរដែលញុំាងសត្វឲ្យដល់នូវព្រះនិព្វាន ជា រម្ងាប់បង់នូវសេចក្តីទុក្ខ ១ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ត្រូវ

ឯតំ ខោ សរណំ ខេមំ ឯតំ សរណមុត្តមំ
ឯតំ សរណមាគម្ម សព្វទុក្ខា បមុច្ចតិ

ទីពឹងនុ៎ះឯងជាទីពឹងដ៏ក្សេម ទីពឹងនុ៎ះជាទីពឹងដ៏ឧត្តម (របស់នោះ) បុគ្គលរមែងរួចស្រឡះចាកទុក្ខទាំងពួង ព្រោះអាស្រ័យនូវនុ៎ះឯង ។

ទលិទ្ទសុត្តគាថា

យស្ស សទ្ធា តថាគតេ អចលា សុប្បតិដ្ឋិតា

បុគ្គលឯណាមានសេចក្តីជឿដ៏តាំងមាំឥតកំរើក ចំពោះព្រះតថ៌

សីលញ្ច យស្ស កល្យាណំ អរិយកន្តំ បសំ

បុគ្គលឯណាមានសីលដ៏ល្អ ជាទីត្រេកអរនៃព្រះអរិយៈ ដែល អរិយទាំងឡាយលោកសរសើរហើយ

សង្ឃេ បសាទោ យស្សត្ថិ ឧជុភូតញ្ច ទស្ស

បុគ្គលឯណាមានសេចក្ដីជ្រះថ្លាចំពោះព្រះសង្ឃផង មានសេចក្ដីយល់ឃើញដ៏ត្រូវត្រង់ផង

អទលិទ្ទោតិ តំ អាហុ អមោឃន្តស្ស ជីវិតំ

បណ្ឌិតទាំងឡាយលោកហៅបុគ្គលនោះ ថាមិនមែនជាអ្នកទាល់ក្រឡើយ ជីវិតរបស់បុគ្គលនោះមិនមែនសោះសូន្យឥតប្រយោជន៍ឡើយ

តស្មា សទ្ធញ្ច សីលញ្ច បសាទំ ធម្មទស្សនំ
អនុយុញ្ជេថ មេធាវី សរំ ពុទ្ធានសាសនំ

ព្រោះហេតុនោះបុគ្គលអ្នកមានប្រាជ្ញា កាលរឭកឃើញនូវសាសនាគឺពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ គប្បីប្រកបរឿយៗ នូវសេចក្ដីជឿផង នូវសីលផង នូវសេចក្ដីជ្រះថ្លាផង នូវកិរិយាឃើញនូវធម៌ផង ។

គារវសុត្តគាថា

យេ ច អតីតា សម្ពុទ្ធា យេ ច ពុទ្ធា អនាគតា
យោ ចេ តរហិ សម្ពុទ្ធោ ពហុន្នំ សោកនាសនោ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់កន្លងហួសទៅហើយក្ដី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ដែលមិនទាន់បានត្រាស់ក្ដី ព្រះ

សម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ជាអ្នកញុាំងសេចក្ដីសោករបស់ជនទាំងឡាយច្រើន ឲ្យវិនាសទៅ (មាន) ក្នុងកាលឥឡូវនេះក្ដី

សព្វេ សទ្ធគរុនោ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ (ទាំងឡាយនោះ) គ្រប់ព្រះអង្គសុទ្ធតែមានសេចក្ដីគោរពចំពោះព្រះសទ្ធម្ម

វិហរិំសុ វិហរតិ ច ព្រះអង្គគង់នៅរួចទៅហើយក្ដី គង់នៅក្នុងកាលឥឡូវនេះក្ដី

អថាបិ វិហរិស្សន្តិ នឹងគង់នៅតទៅទៀតក្ដី

ឯសា ពុទ្ធានធម្មតា កិរិយាបែបនេះ ជាធម្មតារបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ

តស្មា ហិ អត្តកាមេន មហត្តមភិកង្ខតា
សទ្ធម្មោ គរុកាតព្វោ សរំ ពុទ្ធានសាសនំ.

ក៏ព្រោះហេតុដូច្នោះ បុគ្គលអ្នកស្រឡាញ់នូវខ្លួន អ្នកប្រាថ្នានូវភាវជាធំ កាលរឭកឃើញនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ត្រូវតែធ្វើនូវសេចក្ដីគោរពចំពោះព្រះសទ្ធម្ម ។

បព្វតោបមសុត្តគាថា

យថាបិ សេលា វិបុលា នភំ អាហច្ច បព្វតា

សមន្តា អនុបរិយេយ្យុំ និប្បោថេន្តា ចតុទ្ទិសា

ប្រសិនណាបើ ភ្នំទាំងឡាយ សុទ្ធសឹងតែថ្ម ដ៏ខ្ពស់ ពេញអាកាស រមៀលកិននូវសត្វទាំងឡាយដែលមកដោយជុំវិញទាំង ៤ ទិស យ៉ាងណាមិញ

ឯវំ ជរា ច មច្ចុ ច អធិវត្តន្តិ បាណិនោ

ខត្តិយេ ព្រាហ្មណេ វេស្សេ សុទ្ទេ ចណ្ឌាលបុក្កុសេ

សេចក្តីចាស់ សេចក្តីស្លាប់ តែងគ្របសង្កត់នូវសត្វទាំងឡាយ (មិនរើសមុខ) ទោះជាក្សត្រក៏ដោយ ជាព្រាហ្មណ៍ក៏ដោយ ជាអ្នកជំនួញក៏ដោយ ជាពួកសូទ្រក៏ដោយ ជាពួកចណ្ឌាលក៏ដោយ ជាអ្នកចាក់សំរាមចោលក៏ដោយ យ៉ាងនោះឯង

ន កិញ្ចិ បរិវជ្ជេតិ សព្វមេវាភិមទ្ទតិ

ឥតមានវៀរលែងនូវបុគ្គលណាមួយឡើយ តែងគ្របសង្កត់ញាំញីនូវសត្វទាំងអស់មិនឲ្យសល់មួយ

ន តត្ថ ហត្ថីនំ ភូមិ *ភូមិនៃដំរីទាំងឡាយ មិនមានក្នុងជរានិងមរណៈនោះទេ*

ន រថានំ ន បត្តិយា *(ភូមិ) នៃរថទាំងឡាយក៏មិនមាន ទាំង (ភូមិ) នៃពលថ្មើរជើងទាំងឡាយក៏មិនមាន (ក្នុងជរានិងមរណៈនោះឡើយ)*

ន ហាបិ មន្តយុទ្ធេន សក្កា ជេតុំ ធនេន វា

ម្យ៉ាងទៀត ឥតមានអ្នកណាមួយនឹងឈ្នះ (នូវផភទិនមារណោះ) ដោយការតតាំងច្បាំងដោយនូវវេទមន្ត ឬ ដោយនូវទ្រព្យសម្បត្តិបានឡើយ

តស្មា ហិ បណ្ឌិតោ បោសោ សម្បស្សំ អត្ថមត្តនោ

ពុទ្ធេ ធម្មេ ច សង្ឃេ ច ធីរោ សទ្ធំ និវេសយេ

ព្រោះហេតុនោះ បុរសជាបណ្ឌិតអ្នកមានប្រាជ្ញា កាលឃើញនូវប្រយោជន៍របស់ខ្លួន ក៏គួរនឹងបណ្ដុះនូវសទ្ធា ចំពោះព្រះពុទ្ធនិងព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃ

យោ ធម្មចារី កាយេន វាចាយ ឧទ ចេតសា

បុគ្គលណាមួយជាអ្នកប្រព្រឹត្តនូវធម៌ ដោយកាយ ដោយវាចា ឬ ដោយចិត្ត

ឥធេវ នំ បសំសន្តិ បណ្ឌិតទាំងឡាយតែងសរសើរ នូវបុគ្គលនោះក្នុងលោកនេះផង

បេច្ច សគ្គេ បមោទតិ បុគ្គលនោះលុះទៅកាន់បរលោក នាយហើយ តែងត្រេកអររីករាយក្នុងឋានសួគ៌ទៀត ។

ចំណាំ គតិនេះពៅមានសេះដៃទិយគាបាះទៀត ដូចមាននៅក្នុង ធម៌ចំសុក្កូល គ្រន់ចំពីរការដើមសព្វគ្រប់ហើយ ។

ចប់ និងគាថា

ធម៌នមស្ការផ្សេងៗ

ការសិក្សាភាសាខ្មែរ

ទុកាល ខ្ញុំសូមគោរព

យោ បន[១]ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ វិហរតិ សាមីចិប្បដិ-
បន្នោ អនុធម្មចារី សោ តថាគតំ សក្ការោតិ គរុករោតិ
មានេតិ បូជេតិ បរមាយ បូជាយ បដិបត្តិបូជាយ

អ្នកឯណាមួយ ជាអ្នកប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ជាអ្នកប្រតិបត្តិដោយត្រឹមត្រូវ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមធម៌ជាប្រក្រតី អ្នកនោះ ឈ្មោះថា ធ្វើសក្ការ ធ្វើសេចក្តីគោរព រាប់អាន បូជា នូវព្រះតថាគត ដោយបដិបត្តិបូជា ជាបូជាដ៏ឧត្តម ។

សព្វបាបស្ស អករណំ កុសលស្សូបសម្បទា
សចិត្តបរិយោទបនំ ឯតំ ពុទ្ធាន សាសនំ

កិរិយាមិនធ្វើនូវបាបទាំងពួង កិរិយាបំពេញកុសល កិរិយាធ្វើចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យផូរផង់ ទាំងនេះជាពាក្យប្រៀនប្រដៅនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ

ខន្តី បរមំ តបោ តីតិក្ខា

១– ច្បាប់ភាណវារខ្លះថា យោ បន ភិក្ខុ ច្បាប់ខ្លះមានត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ។

និព្វានំ បរមំ វទន្តិ ពុទ្ធា
ន ហិ បព្វជិតោ បរូបឃាតី
សមណោ ហោតិ បរំ វិហេឋយន្តោ

អំណត់គឺសេចក្តីអត់ធន់ ជាតបធម៌ដ៏ឧត្តម ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយទ្រង់ត្រាស់ថា ព្រះនិព្វានជាគុណជាតដ៏ឧត្តម អ្នកបួសដែលបៀតបៀនសត្វដទៃ សម្លាប់សត្វដទៃ មិនមែនជាបព្វជិត មិនមែនជាសមណឡើយ

អនូបវាទោ អនូបឃាតោ បាដិមោក្ខេ ច សំវរោ
មត្តញ្ញុតា ច ភត្តស្មឹ បន្តញ្ច សយនាសនំ
អធិចិត្តេ ច អាយោគោ ឯតំ ពុទ្ធាន សាសនំ

កិរិយាមិនតិះដៀល (អ្នកដទៃ) ១ កិរិយាមិនបៀតបៀន(អ្នកដទៃ ១) កិរិយាសង្រួមក្នុងបាដិមោក្ខ ១ ភាពដឹងប្រមាណក្នុងភត្តាហារ ១ ទីដេកនិងទីអង្គុយដ៏ស្ងាត់ ១ កិរិយាបំពេញព្យាយាមក្នុងអធិចិត្ត ១ ទាំងនេះជាពាក្យប្រៀនប្រដៅនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ

សីលសមាធិគុណានំ ខន្តិ បធានការណំ
សព្វេបិ កុសលា ធម្មា ខន្ត្យាយេវ វឌ្ឍន្តិ តេ

សេចក្តីអត់ធន់ ជាហេតុជាទីតាំង នៃគុណគឺសីលនិងសមាធិទាំង-

ឡាយ ធម៌ទាំងឡាយជាកុសល ទាំងអស់នោះ តែងចំរើនដោយសេចក្ដីអត់ធន់មែនពិត ។

កោធនំបិ បជហតិ ខន្តិ មូលំ និកន្តតិ
គរហកលហាទីនំ មូលំ ខណតិ ខន្តិកោ

សេចក្ដីអត់ធន់ តែងកាត់បង់បាននូវឫសនៃបាបទាំងឡាយទាំងអស់ បុគ្គលអ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាជីករំលើងនូវឫសនៃទោសទាំងឡាយ មានពាក្យតិះដៀលនិងការឈ្លោះប្រកែកជាដើម ។

ខន្តិ ធីរស្សលង្ការោ ខន្តិ តបោ តបស្សិនោ
ខន្តិ ពលំ វ យតីនំ ខន្តិ ហិតសុខាវហោ

សេចក្ដីអត់ធន់ ជាគ្រឿងអលង្ការរបស់អ្នកប្រាជ្ញ សេចក្ដីអត់ធន់ជាគ្រឿងដុតបង់នូវបាបរបស់អ្នកដែលមានតបធម៌ សេចក្ដីអត់ធន់ជាកំលាំងរបស់អ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ សេចក្ដីអត់ធន់ ជាគុណជាតិនាំមកនូវប្រយោជន៍និងសេចក្ដីសុខ ។

ខន្តិកោ មេត្តវា លាភី យសស្សី សុខសីលវា
បិយោ ទេវមនុស្សានំ មនាបោ ហោតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកមានមិត្រស្លាញ់ ជាអ្នកមានលាភ ជាអ្នកមាន

យស ជាអ្នកមានសេចក្តីសុខជាប្រក្រតី អ្នកអត់ធន់ រមែងជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគាប់ចិត្ត នៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។

អត្តនោបិ បរេសញ្ច អត្ថាវហោ វ ខន្តិកោ
សគ្គមោក្ខគមំ មគ្គំ អារុឡ្ហោ ហោតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកនាំមកនូវប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនផង ដល់ជនទាំង-ឡាយឯទៀតផង អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកឡើងកាន់ផ្លូវជាទីទៅស្ថានសួគ៌និងព្រះនិព្វាន ។

សត្ថុនោ វចនោវាទំ ករោតិយេវ ខន្តិកោ
បរមាយ ច បូជាយ ជិនំ បូជេតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាធ្វើតាម នូវព្រះពុទ្ធដីកាជាឱវាទ នៃព្រះសាស្តាមែនពិត អ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាបូជានូវព្រះវិជិតមារ ដោយការបូជាដ៏ឧត្តម ។

ទុល្លភញ្ច មនុស្សត្តំ ពុទ្ធុប្បាទោ ច ទុល្លភោ
ទុល្លភា ខណសម្បត្តិ សទ្ធម្មោ បរមទុល្លភោ

ការកើតជាមនុស្ស គឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រ កិរិយាត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ គឺសតទាំងឡាយបានដោយកម្រ កិរិយាដល់ព្រមដោយខណ

គឺបានកើតជួបនឹងព្រះពុទ្ធ ឬ នឹងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺសត្វទាំងឡាយបាន ដោយកម្រធម៌របស់សប្បុរសគឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រក្រៃលែង ។

សុខោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ សុខា សទ្ធម្មទេសនា
សុខា សង្ឃស្ស សាមគ្គី សមគ្គានំ តបោ សុខោ

កិរិយាបានត្រាស់នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ កិរិយាសំដែងនូវធម៌របស់សប្បុរស នាំមកនូវសេចក្តីសុខ សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នារបស់សង្ឃ ឬ ពួកក្រុម នាំមកនូវសេចក្តីសុខ សេចក្តីព្យាយាម របស់អ្នកដែលព្រមព្រៀងគ្នាទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

សុខោ វិវេកោ តុដ្ឋស្ស សុតធម្មស្ស បស្សតោ
អព្យាបជ្ឈំ សុខំ លោកេ បាណភូតេសុ សញ្ញមោ

សេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ របស់អ្នកដែលត្រេកអរ (ក្នុងទីស្ងាត់) ជាអ្នកមានធម៌បានស្តាប់ហើយ ពិចារណាឃើញ (នូវធម៌) នាំមកនូវសេចក្តីសុខ កិរិយាមិនបៀតបៀន គឺកិរិយាសង្រួមចំពោះសត្វទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោក ។

សុខា វិរាគតា លោកេ កាមានំ សមតិក្កមោ
អស្មិមានស្ស វិនយោ ឯតំ វេ បរមំ សុខំ

ការប្រាសចាកពាល គឺកិរិយាកន្លងនូវកាមទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោក កិរិយាធ្វើឲ្យវិនាសនូវអស្មិមានៈនេះឯង នាំមកនូវសេចក្តីសុខដ៏ឧត្តម ។

កិច្ឆោ មនុស្សបដិលាភោ កិច្ឆំ មច្ចាន ជីវិតំ
កិច្ឆំ សទ្ធម្មស្សវនំ កិច្ឆោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ

កិរិយាត្រឡប់បានអត្តភាពជាមនុស្ស ជាការលំបាក សេចក្តីរស់នៅរបស់សត្វទាំងឡាយ ជាការលំបាក កិរិយាស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម ជាការកម្រ កិរិយាបានក្រាស់នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ជាការលំបាក ។

សតោ សទ្ធម្មំ សុត្វា សព្វស្មឹ ជិនសាសនេ
កប្បានិ សតសហស្សានិ ទុគ្គតិំ សោ ន គច្ឆតិ

បុគ្គលឯណា បានស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្មរបស់ព្រះសាស្តា (ដែលរាប់បញ្ចូល) ក្នុងពាក្យប្រៀនប្រដៅនៃព្រះវិជិតមារទាំងពួង បុគ្គលនោះរមែងមិនទៅកាន់ទុគ្គតិអស់សែនកប្ប ។

បុណ្ណោ បិណ្ឌបាតញ្ច សាយណ្ហេ ធម្មទេសនំ
បទោសេ ភិក្ខុឱវាទំ អឌ្ឍរត្តេ ទេវបញ្ហនំ
បច្ចូសេ គតេ កាលេ ភព្វាភព្វេ វិលោកនំ

ឯតេ បញ្ចវិធេ កិច្ចេ វិសោធេតិ មុនិបុង្គវោ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាចម្បងជាងអស់អ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់ជម្រះនូវពុទ្ធកិច្ចទាំងឡាយ ៥ ប្រការនេះ គឺ ក្នុងវេលាព្រឹក ទ្រង់ស្តេចទៅបិណ្ឌបាត ១ ក្នុងវេលាល្ងាច ទ្រង់សំដែងធម៌ទេសនា ១ ក្នុងវេលាព្រលប់ ទ្រង់ប្រទានឱវាទដល់ពួកភិក្ខុ ១ ក្នុងវេលាអាធ្រាត ទ្រង់ដោះប្រស្នានៃទេវតា ១ ក្នុងវេលាជិតភ្លឺ(១) ទ្រង់ប្រមើលនូវសត្វលោកដែលគួរត្រាស់ដឹងនិងមិនគួរត្រាស់ដឹង ១ ។

កុក្កុដេ គព្ភវាសោ ច សោណោ ចុទរតិក្ខមិ
ឧសភេ រាជសម្បត្តិ សសេ បព្វជិតោ ជិនោ

ព្រះជិតមារ ទ្រង់យាងចុះមកអាស្រ័យនៅក្នុងព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងឆ្នាំរកា ទ្រង់ប្រសូតចាកព្រះគភ៌ក្នុងឆ្នាំច ទ្រង់សោយរាជសម្បត្តិក្នុងឆ្នាំឆ្លូវ ទ្រង់ព្រះផ្នួសក្នុងឆ្នាំថោះ ។

កុក្កុដេ សព្វញ្ញូ ពុទ្ធោ តត្ថ ចក្កំ បវត្តយិ
និព្វានគមនំ សប្បេ សហស្ស បញ្ច មូសិកេ

១— ក្នុងអដ្ឋកថាធម្មបទ សំដែងថាព្រះអង្គប្រមើល មើល ៦ ដង ក្នុង ១ ថ្ងៃ ១ យប់ គឺ ក្នុងពេលជិតភ្លឺម្តង ពេលល្ងាចម្តង ពេលជិតភ្លឺទ្រង់ប្រមើល មើលពីកណ្តាប់មាត់ចក្រវាឡ រហូតដល់ចាកគន្ធកុដិ ពេលល្ងាចទ្រង់ប្រមើលមើលពីគន្ធកុដិរហូតដល់ទៅកណ្តាប់មាត់ចក្រវាឡ ។

ទ្រង់ត្រាស់ដឹងជាព្រះសព្វញ្ញូក្នុងឆ្នាំរកា ទ្រង់សំដែងនូវព្រះធម្មចក្រក្នុងឆ្នាំនោះ ទ្រង់យាងចូលកាន់ព្រះនិព្វានក្នុងឆ្នាំម្សាញ់ ព្រះពុទ្ធសាសនាមានគ្រប់ ៥០០០ គត់ ក្នុងឆ្នាំជូត

ឧក្កន្តោ ច គព្ភស្មឹ សុក្កវារេ ច និក្ខមិ
សម្ពុទ្ធោ ពុធវារស្មឹ អង្គារេ បរិនិព្វុតោ

ទ្រង់យាងចុះកាន់ព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ប្រសូតក្នុងថ្ងៃសុក្រ បានត្រាស់ជាព្រះសម្ពុទ្ធក្នុងថ្ងៃពុធ បរិនិព្វានក្នុងថ្ងៃអង្គារ ។

អាសាឡ្ហបុណ្ណមោក្កន្តោ វិសាខេយេវ និក្ខមិ
វិសាខបុណ្ណមី សម្ពុទ្ធោ វិសាខេ បរិនិព្វុតោ

ព្រះអង្គយាងចុះកាន់ព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែអាសាឍ ប្រសូតក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែវិសាខ បានត្រាស់ជាព្រះសម្ពុទ្ធក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែវិសាខ បរិនិព្វានក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែវិសាខ ។

និព្វុតេ លោកនាថម្ហិ សម្ពុទ្ធេ អគ្គបុគ្គលេ
បដិមា ពោធិរុក្ខា ច ថូបា ច ជិនធាតុយោ

ចតុរាសីតិសហស្ស- ធម្មក្ខន្ធា សុទេសិតា
អគ្គប្បវត្តនដ្ឋានេ ឋបិតា ហោន្តិ បាណិនំ

កាលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាអគ្គបុគ្គល ជាទីពឹងនៃសត្វលោក បរិនិព្វានទៅហើយ ព្រះបរមាភរផង ពោធិព្រឹក្សផង ព្រះសថូបផង ព្រះជិនធាតុផង ព្រះធម៌ ៨ ហ្មឺន ៤ ពាន់ធម្មក្ខន្ធ ដែលព្រះអង្គទ្រង់សំដែងហើយ ដោយប្រពៃផង ជាវត្ថុព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់-ប្រតិស្ឋានទុក ក្នុងស្ថានដ៏ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើររបស់សត្វទាំងឡាយ ។

ឥតិ សម្មាសម្ពុទ្ធេន ទេសិតំ ឱរសំ បិតុ
ឋបេត្វា សម្មាសម្ពុទ្ធេន វិត្ថប្បការេន បដិបត្តិ
បូជាយ បូជំ ករោន្តេន លោកិយលោកុត្តរ-
សម្បត្តិសិទ្ធំ កាតព្វំ ឱកាស អារាធនំ ករោមិ

បុគ្គលគួរដំកល់នូវទេព ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់សំដែងហើយ ទុកក្នុងចិត្ត ហើយធ្វើការបូជា ដោយបដិបត្តិបូជា ដោយនូវប្រការដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រាស់សំដែងហើយ គួរធ្វើឲ្យសម្រេចនូវសម្បត្តិជាលោកិយនិងលោកុត្តរ ខ្ញុំសូមគោរព អារាធនាទុក ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ឱកាស សិរីសក្យមុនិសព្វញ្ញុពុទ្ធស្សពលវិប្ផុស-

សយេ កុសិនារាយ យមកសាលានមន្តរេ អមុម្ហិ សប្បសំវច្ឆរេ គិម្ហឧតុម្ហិ វិសាខមាសេ សុក្កបក្ខេ បណ្ណរសិយា តិត្ថិយំ ភុម្មវារេ ភុម្មយាមេ អនុរាធនក្ខត្តទិវសេ បរិនិព្វានំ អហោសិ អនុបាទិសេសាយ និព្វានធាតុយា

ខ្ញុំសូមគោរព សម្តេចព្រះសិរីសក្យមុនីសព្វញ្ញុពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុ ក្នុងចន្លោះដើមរាំងទាំងគូរ ជិតក្រុងកុសិនារា ក្នុងបច្ចូសសម័យជិតខាងកំលាំង ក្នុងថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស ឈ្មោះអនុរាធ ក្នុងថ្ងៃអង្គារ យាមអង្គារ ជាតិថីពេញបូណ៌មីខាងខ្នើត ខែវិសាខ ក្នុងគិម្ហរដូវ ឆ្នាំម្សាញ់ឯណោះហោង ។

(តពីនេះទៅត្រូវបាវសការាងប្រាប់ថ្ងៃខែឆ្នាំដែលកន្លងហើយនិងបច្ចុប្បន្ននិងអនាគតតាមលំដាប់)

វិធីបកសករាជ

តស្ស ភគវតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស បរិនិព្វុតទិវសតោ បដ្ឋាយ យាវជ្ជតនា ចតុទ្ទសទិវសុត្តរទសមាសាធិក អដ្ឋសត្តតិសំវច្ឆរុត្តរចតុស្សតាធិកានិ ទ្វេ សំវច្ឆរសហស្សានិ អតិក្កន្តានិ អហេសុំ ។ តស្មិំ បច្ចុប្បន្នកាលេ សុករសំវច្ឆរេ គិម្ហឧតុម្ហិ ផគ្គុណមាសេ កាឡបក្ខេ បណ្ណរសិយា តិថិយំ រវិវារេ

អនាគតេ កាលេ បណ្ណរសទិវសុត្តរេឯកមាសាធិក ឯកវីសតិ-
សំវច្ឆរុត្តរបញ្ចសតាធិកានិ ទ្វេ សំវច្ឆរសហស្សានិ ភវិស្សន្តិ

សូមគោរពរំលឹក ដល់កាលដែលព្រះសក្យមុនីសព្វញ្ញុពុទ្ធទ្រង់មានសិរីព្រះអង្គចូលទិវង្គតដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុក្នុងថ្ងៃប្រកបដោយអនុរាធនក្ខត្តឫក្សនាថ្ងៃអង្គារ វេលាយាមអង្គារ នៅថ្ងៃ ១៥ កើត ខែ ពិសាខ ក្នុងគិម្ហរដូវឆ្នាំម្សាញ់ឯណោះ ក្រោមចន្លោះនៃមហាសាលព្រឹក្សទាំងគូ (នាសាលវ័នឧទ្យាន ជិតក្រុងកុសិនារាក្នុងសម័យជិតក្ដី) ។

រាប់ចាប់ដើមតាំងអំពីថ្ងៃដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះទ្រង់ចូលបរិនិព្វានទៅដរាបមកដល់ថ្ងៃនេះ ព្រះពុទ្ធសាសនកាល កន្លងទៅហើយបាន ២៤៧៨ ឆ្នាំ ១០ ខែ និង ១៤ ថ្ងៃ ឥឡូវនេះ ឆ្នាំកុរសប្តស័ក គិម្ហរដូវ ខែផល្គុន ១៥ រោច ថ្ងៃអាទិត្យ (ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ នេះលោកកំណត់ទុកជាបច្ចុប្បន្នកាល) ឯព្រះពុទ្ធសាសនកាលចំណែកខាងអនាគត នៅសល់ ២៥២១ ឆ្នាំ ១ ខែ និង ១៥ ថ្ងៃ បើរួបរួមថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំទាំង ៣ កាលត្រូវជាព្រះពុទ្ធសាសនកាលចំនួន ៥០០០ វស្សាដោយបរិបូណ៌ ។

ពុទ្ធទានឧស្សាហការកា

វិត្ថាម៉ ពុទ្ធំ ភរិយារតិណ្ណំ

តិលោកញ៉ែតុ តិភរេកនាបិ

យោលោកសេដ្ឋោ សកលំ កិលេសំ
ឆេត្វាន ពោធេសិ ជិនំ អនន្តំ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធឯណា ព្រះអង្គប្រសើរក្នុងលោកទ្រង់កាត់បង់នូវកិលេសទាំងអស់បានហើយ ញុំាងជនជាអនន្តឲ្យត្រាស់ដឹងហើយ ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនោះ ព្រះអង្គទ្រង់ផុតអំពីប្រាំនៃគត ហើយ ព្រះអង្គជាទង់ជ័យនៃត្រៃលោក មានតែព្រះអង្គមួយ ជាទីពឹងនៃសព្វសត្វក្នុងត្រៃភព ។

យំ ធម្មទាយ នទិយា បុលិនេ ច តីរេ
យំ សច្ចពន្ធគិរិកេ សុមនា ច លគ្គេ
យំ តត្ថ យោនកបុរេ មុនិនោ ច បាទំ
តំ បាទលញ្ឆនមហំ សិរសា នមាមិ

ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) លើផ្ទៃខ្សាច់ទៀបឆ្នេរនៃស្ទឹងឈ្មោះនម្មទា ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) លើភ្នំសច្ចពន្ធ និងលើភ្នំសុមនកូដ ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) ក្នុងយោនកបុរី ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំដោយត្បូង ចំពោះទៅព្រះបាទនិងស្នាមព្រះបាទទាំងនោះនៃព្រះសក្យមុនី ។

សុវណ្ណមាលិកេ សុវណ្ណបព្វតេ សុមន-
កូដេ យោនកបុរេ នម្មទាយ នទិយា
បញ្ចបាទវរំ ឋិតំ អហំ វន្ទាមិ ទូរតោ

ខ្ញុំសូមនមស្ការអំពីចម្ងាយ នូវស្នាមដែលមានព្រះបាទដ៏ប្រសើរ ៥ កន្លែង គឺស្នាមលើភ្នំសុវណ្ណមាលិក ១ លើភ្នំសុវណ្ណបព៌ត ១ លើភ្នំសុមនកូដ ១ ក្នុងយោនកបុរី ១ ត្រើយស្ទឹងនម្មទា ១ ។

ធាតុចេតិយនមស្ការគាថា

មហាគោតមសម្ពុទ្ធោ កុសិនារាយ និព្វុតោ
ធាតុវិត្ថារកំ កត្វា តេសុ តេសុ វិសេសតោ

ព្រះគោតមបរមសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ព្រះអង្គបរិនិព្វានហើយ ដែនក្រុងកុសិនារា ធ្វើនូវកិរិយាផ្សាយនូវព្រះសារីរិកធាតុ ក្នុងទីទាំងឡាយនោះ ៗ ដោយផ្សេង ៗ គ្នា

ឧណ្ហីសំ ចតស្សោ ទាឋា អក្ខកា ទ្វេ ច សត្តមា
អសម្ភិន្នា វ តា សត្ត សេសា ភិន្នា វ ធាតុយោ

ព្រះសារីរិកធាតុទាំងឡាយនោះ ដែលមិនបែកបេញមាន ៧ អង្គ គឺ

ព្រះនលាដធាតុ(១) ១ ព្រះទាឋធាតុ(២) ៤ ព្រះអក្ខកធាតុ(៣) ២ ព្រះសារី-រិកធាតុដ៏សេសក្រៅពីនោះសុទ្ធតែបែកចេញ (ជាចំណែកតូច ៗ) ។

មហន្តា បញ្ច នាឡី ច មជ្ឈិមា ច ឆ នាឡិយោ
ខុទ្ទកា បញ្ច នាឡី ច សម្ភិន្នា តិរីជា មតា

ព្រះបរមធាតុទាំងឡាយដែលបែកចេញ លោកពោលថាមាន ៣ យ៉ាង គឺព្រះធាតុខាងធំវាល់បានចំនួន ៥ នាឡិ ព្រះធាតុខាងកណ្ដាលវាល់បានចំនួន ៦ នាឡិ ព្រះធាតុខាងតូចវាល់បានចំនួន ៥ នាឡិ ។

មហន្តា ភិន្នមុគ្គា ច មជ្ឈិមា ភិន្នតណ្ឌុលា
ខុទ្ទកា សាសបមត្តា ឯវំ ធាតុប្បមាណិកា

ព្រះបរមធាតុទាំងឡាយ មានប្រមាណយ៉ាងនេះ គឺព្រះធាតុខាងធំ មានទំហំប៉ុនកំណាត់គ្រាប់សណ្ដែកបាយ ព្រះធាតុខាងកណ្ដាល មានទំហំប៉ុនកំណាត់គ្រាប់អង្ករ ព្រះធាតុខាងតូច មានទំហំប៉ុនគ្រាប់ស្ពៃ ។

មហន្តា សុវណ្ណវណ្ណា មជ្ឈិមា ផលិកប្បភា(៤)
ខុទ្ទកា ពកុលវណ្ណា តាបិ វិត្ថាមិ ធាតុយោ

ព្រះបរមធាតុទាំងឡាយ (មានពណ៌ផ្សេងគ្នាយ៉ាងនេះគឺ) ព្រះធាតុ

១— ឆ្អឹងថ្ងាស ។ ២— ព្រះចង្កូមកែវ ។ ៣— ឆ្អឹងដងកាំបិត ។ ៤— បាឡីថា មុត្តិកប្បភា មានពណ៌ដូចកែវមុក្តា ដូច្នេះក៏មាន ។

ភ្នកធំ មានពណ៌ដូចមាស ព្រះធាតុភ្នកកណ្តាល មានពណ៌ដូចកែវផលិក ព្រះធាតុភ្នកតូច មានពណ៌ដូចផ្កាផ្កុល់ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះបរមធាតុទាំងឡាយនោះ ។

ឯកោ ថូបោ រាជគហេ ឯកោ វេសាលិយា អហុ
ឯកោ កបិលវត្ថុស្មឹ ឯកោ ច អល្លកប្បកេ
ឯកោ ច រាមគាមស្មឹ ឯកោ ច វេដ្ឋទីបកេ
ឯកោ បាវេយ្យកេ មល្លេ ឯកោ ច កុសិនារកេ

ព្រះស្ថូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ព្រះស្ថូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងវេសាលី ព្រះស្ថូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងកបិលពស្តុ ព្រះស្ថូប ១ ប្រតិស្ឋានៈនៅក្នុងក្រុងអលកប្បកៈ ព្រះស្ថូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងរាមគ្រាម ព្រះស្ថូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងវេដ្ឋទីបកៈ ព្រះស្ថូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងបាវេយ្យកៈ ក្នុងមល្លជនបទ ព្រះស្ថូប ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងក្រុងកុសិនារា

ឯតេ សារីរិកា ថូបា ធម្មទីបេ បតិដ្ឋិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

ព្រះស្ថូប (ទាំង ៨) នុះ ជាព្រះស្ថូបបញ្ចុះព្រះបរមសារីរិកធាតុ

ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងជម្ពូទ្វីប ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះបរម-ធាតុទាំងឡាយ (ក្នុងព្រះសថូបទាំង ៨ នោះ) ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ តែងបូជា ។

ឯកា ទាឋា តិទសបុរេ ឯកា នាគបុរេ អហុ
ឯកា គន្ធារវិសយេ ឯកា សីហឡទីបកេ

ព្រះទាឋធាតុអង្គ ១ ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងស្ថានត្រៃត្រិង្ស ព្រះទាឋ-ធាតុអង្គ ១ ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងពិភពនាគ ព្រះទាឋធាតុអង្គ ១ ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងគន្ធាររដ្ឋ ព្រះទាឋធាតុអង្គ ១ ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងសីហឡទ្វីប

ឥមា បតូសុ ឋានេសុ សត្ថុ ទាឋា បតិដ្ឋិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

ព្រះទាឋធាតុទាំងឡាយនេះ របស់ព្រះបរមសាស្ដា ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងទីទាំងឡាយ ៤ កន្លែង ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំងឡាយ ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយតែងបូជា ។

ឧទ្ធំ ទក្ខិណទាឋា ច តាវតឹសេ បតិដ្ឋិតា
អធោ ទក្ខិណទាឋា ច សីហឡទីបេ បតិដ្ឋិតា
វាមទាឋា ច ឧទ្ធម្បិ គន្ធាររដ្ឋេ បតិដ្ឋិតា

វាមទាឋា ច អធោបិ នាគលោកេ តិដ្ឋិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

ព្រះទាឋធាតុស្តាំខាងលើ ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងស្ថានតាវតិង្ស ព្រះទាឋធាតុស្តាំខាងក្រោម ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងសីហឡទ្វីប ព្រះទាឋធាតុឆ្វេងខាងលើ ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងដែនគន្ធារ ព្រះទាឋធាតុឆ្វេងខាងក្រោម ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងភពនាគ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំងឡាយ ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយតែងបូជា ។

ព្រហ្មលោកេ ទុស្សធាតុ- វាមអក្ខកធាតុយោ
សព្វេ ព្រហ្មាភិបូជេន្តិ ថូបំ ទ្វាទសយោជនំ

ព្រះទុស្សធាតុ(១)និងព្រះអក្ខកធាតុខាងឆ្វេង ប្រតិស្ឋានទៅក្នុងព្រហ្មលោក ព្រហ្មទាំងឡាយទាំងអស់គ្នា តែងបូជានូវព្រះស្តូបកំពស់ ១២ យោជន៍ (ដែលបញ្ចុះនូវធាតុទាំងនោះ)

តាវតិំសម្ហិ ទេវានំ ចុឡាមណិម្ហិ កេសកំ
សព្វេ ទេវាភិបូជេន្តិ បសន្នា ពុទ្ធសាសនេ

១— ព្រះទុស្សធាតុ គឺព្រះពស្ត្រដែលព្រះអង្គភ្ជាស់ចេញហើយទ្រង់សំពត់កាសាវដែលឃដិការមហាព្រហ្មយកមកថ្វាយ រួចទ្រង់ប្រទានព្រះពស្ត្រនោះទៅឃដិការមហាព្រហ្មៗ បានទទួលយកទៅប្រតិស្ឋានឯព្រហ្មលោក ។

បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

ទេវតាទាំងឡាយទាំងពួង ដែលជាអ្នកជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា តែងបូជានូវព្រះកេសធាតុដែលប្រតិស្ឋានទៅក្នុងចុឡាមណីចេតិយ របស់ទេវតាទាំងឡាយក្នុងស្ថានត្រៃត្រិង្ស ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំងឡាយ ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយតែងបូជា ។

បត្តាទ្វេស សមាទន្តា កេសា លោមា នខាបិ ច
ទេវា ហរន្តិ ឯកេកំ ចក្កវាឡបរម្បរា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

ព្រះទន្តធាតុទាំងឡាយ ៤០ គត់ផង ព្រះកេសធាតុទាំងឡាយផង ព្រះលោមធាតុទាំងឡាយផង ព្រះនខធាតុទាំងឡាយផង ទេវតាទាំង-ឡាយនាំទៅនូវព្រះធាតុ ១ អង្គ ១ កាន់ចក្រវាឡដទៃនិងដទៃ គឺព្រះធាតុ ១ អង្គ ១ ក្នុងចក្រវាឡមួយ ១ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំងឡាយ ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយតែងបូជា ។

អង្គីរស ទ្វេ វិស្សសតេ ធម្មាសោកោ តទា អហុ
ចតុរាសីតិសហស្សា ចេតិយា ច ការាបិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ធាតុយោ

នាកាលព្រះពុទ្ធសករាជបាន ៦១៨ ឆ្នាំ មានព្រះមហាក្សត្រ ១ អង្គទ្រង់ព្រះនាមធម្មាសោក ក្នុងកាលនោះព្រះអង្គបានកសាងព្រះចេតិយចំនួន ៨ ហ្មឺន ៤ ពាន់ ទ្រង់ព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធាតុទាំងឡាយ (ក្នុងព្រះចេតិយទាំងនោះ) ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយតែងបូជា ។

ធម៌សូត្រផ្សេងៗ

ព្រះវិន័យ ព្រះសូត្រ ព្រះបរមត្ថសង្ខេប ដែលលោករួមទុក ឲ្យព្រះសង្ឃសូត្រក្នុងកាលចប់ សន្និបាតទេសនានោះ តាមលំដាប់តទៅ

ព្រះវិន័យ

យេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មា-សម្ពុទ្ធេន បឋមំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សុទិន្នំ កលន្ទបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សុទិន្នោ កលន្ទបុត្តោ បុរាណទុតិយិកាយ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។

តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា វេរញ្ជាយំ វិហរតិ

នឡេរុបុចិមន្ទមូលេ មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធឹ បញ្ចមត្តេហិ ភិក្ខុសតេហិ ។ អស្សោសិ ខោ វេរញ្ជោ ព្រាហ្មណោ សមណោ ខលុ ភោ គោតមោ សក្យបុត្តោ សក្យកុលា បព្វជិតោ វេរញ្ជាយំ វិហរតិ នឡេរុបុចិមន្ទមូលេ មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធឹ បញ្ចមត្តេហិ ភិក្ខុសតេហិ ។ តំ ខោ បន ភវន្តំ គោតមំ ឯវំ កល្យាណោ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គតោ ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។ សោ ឥមំ លោកំ សទេវកំ សមារកំ សព្រហ្មកំ សស្សមណព្រាហ្មណឹ បជំ សទេវមនុស្សំ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា បវេទេតិ សោ ធម្មំ ទេសេតិ អាទិកល្យាណំ មជ្ឈេកល្យាណំ បរិយោសានកល្យាណំ សាត្ថំ សព្យញ្ជនំ កេវលបរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ បកាសេតិ ។ សាធុ ខោ បន តថារូបានំ អរហតំ ទស្សនំ ហោតីតិ ។

ព្រះសូត្រ

ឯវមេ សុតំ ឯកំ សមយំ ភគវា អន្តរា ច រាជគហំ អន្តរា ច នាឡន្ទំ អទ្ធានមគ្គប្បដិបន្នោ ហោតិ មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធិំ បញ្ចមត្តេហិ ភិក្ខុសតេហិ ។ សុប្បិយោបិ ខោ បរិព្វាជកោ អន្តរា ច រាជគហំ អន្តរា ច នាឡន្ទំ អទ្ធានមគ្គប្បដិបន្នោ ហោតិ សទ្ធិំ អន្តេវាសិនា ព្រហ្មទត្តេន មាណវេន ។ តត្រ សុទំ សុប្បិយោ បរិព្វាជកោ អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ។ សុប្បិយស្ស បន បរិព្វាជកស្ស អន្តេវាសី ព្រហ្មទត្តោ មាណវោ អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ។ ឥតិហ តេ ឧភោ អាចរិយន្តេវាសី អញ្ញមញ្ញស្ស ឧជុវិបច្ចនីកវាទា ភគវន្តំ បិដ្ឋិតោ បិដ្ឋិតោ អនុពន្ធា ហោន្តិ ភិក្ខុសង្ឃញ្ច ។

ព្រះអភិធម្ម

ធម្មសង្គណី

កុសលា ធម្មា អកុសលា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា ។ កតមេ ធម្មា កុសលា ។ យស្មឹ សមយេ កាមាវចរំ កុសលំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ ហោតិ សោមនស្សសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ រូបារម្មណំ វា សទ្ទារម្មណំ វា គន្ធារម្មណំ វា រសារម្មណំ វា ផោដ្ឋព្វារម្មណំ វា ធម្មារម្មណំ វា យំ យំ វា បនារព្ភ តស្មឹ សមយេ ផស្សោ ហោតិ អវិក្ខេបោ ហោតិ ។ យេ វា បន តស្មឹ សមយេ អញ្ញេបិ អត្ថិ បដិច្ចសមុប្បន្នា អរូបិនោ ធម្មា ឥមេ ធម្មា កុសលា ។

(បន្ទាប់នេះទៅ មានមាតិកា, វិភង្គ, ធាតុកថា, បុគ្គលបញ្ញត្តិ, ។ល។ មាននៅធម៌ក្នុងជំពូកខាងដើមសព្វគ្រប់ហើយ សូមមើលក្នុងនោះចុះ) ។

ពាក្យសម្រាប់ក្រើនកម្មដ្ឋានទី ១

ភន្តេ *បពិត្រព្រះគុណម្ចាស់សង្ឃដ៏ចំរើន, អន្តកបិខាននេះជារបស់គេ*

លោក អ្នកពុទ្ធបរិស័ទសប្បុរសទាំងឡាយ ....
ជាប្រធាន, សូមសិនតែពុទ្ធមាមកជនប្រកបដោយបសាទសទ្ធានិង កុសលចេតនា ជាអ្នកស្មារតីជ្រះថ្លាចំពោះគុណព្រះរតនត្រៃទាំង ៣ បានបំពេញនូវបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ចេះលៃលកយកធនធានដែលគ្មានខ្លឹមសារធ្វើឲ្យជារបស់មានខ្លឹមសារកប់ទុកក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ដើម្បីជាទ្រព្យមត៌កសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងភពខាងមុខទៀត បានស្រុះស្រួលបបួលគ្នាផ្តួចផ្តើមបង្កើតជាអង្គកឋិនទាននេះឡើង ព្រមទាំងហែហមដ៏ឧឡារិកគគ្រឹកគគ្រេងតាមមាគ៌ា ដើម្បីនឹងយកមកវេរថ្វាយព្រះភិក្ខុសង្ឃ ដែលគង់ចាំវស្សាអស់ត្រៃមាសក្នុងវត្ត ... នេះ ហាក់ដូចជាសំពត់កោសេយ្យស្រ្តួអណ្តែតត្រសែតឰដ៏អាកាសវេហាសាល័យ ហើយធ្លាក់ចុះមកក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃជាសង្ឃទានស្មោះ, ឥតមានចំពោះព្រះករុណាអង្គណាមួយឡើយ ។

ហេតុនេះហើយ បើព្រះករុណាមានត្រៃចីវរទុព្វលភាពជាប់ដាច មិនអាចនឹងប្រើប្រាស់បាន ហើយចេះនូវអានិសង្ស ៥, នូវមាតិកា ៨, បលិពោធ ២, អនត្ថាការៈ ២៤, អត្ថាការ ១៧ អាចញ៉ាំង សង្ឃឲ្យគ្រងគរដោយកឋិនត្ថារកិច្ចបាន ក៏សូមមានព្រះពុទ្ធដីកាថ្លែងមកចុះ, ព្រះសង្ឃនឹងអបលោកន៍ សំពត់កឋិននេះ ដល់ព្រះករុណាអង្គនោះ ដោយញត្តិទុតិយកម្មវាចា ក្រាលគ្រងតទៅ ។

(ភិក្ខុទី ១ ប្រកាសសង្ឃចប់ហើយត្រូវឈប់បន្តិច ២-៣ នាទីសិន សឹមភិក្ខុទី ២ ប្រកាសសង្ឃតទៅទៀត)

ពាក្យសម្រាប់ក្រោកឧកាសកឋិន ២

ភន្តេ បពិត្រព្រះតេជគុណសង្ឃដ៏ចំរើន, ខ្ញុំព្រះករុណាជាអ្នកដំណាងព្រះសង្ឃគ្រប់អង្គ ក្នុងឱកាសនេះ, សូមពិត្រព្រះពុទ្ធដីកាចំពោះព្រះសង្ឃគ្រប់អង្គ សូមពានប្រាប ។

យើងខ្ញុំទាំងអស់ សុខសិងតែមានក្រចប់លេខគ្រប់គ្រាន់ប្រើប្រាស់ហើយ, ប៉ុន្តែតាមយោបល់របស់ខ្ញុំព្រះករុណាយល់ឃើញតែព្រះ . . . . ទើបសមគួរទទួលក្រាលគ្រងនូវសំពត់កឋិននេះ ដោយលោកជាអ្នកចេះនូវអានិសង្ស ៥, ចាំនូវមាតិកា៨, បលិពោធ ២, អនន្តរាការៈ ២៤, អន្តរាការៈ ១៧ ហើយចៀវឆ្លាតក្នុងកឋិនត្ថារកិច្ច អាចញុំាងសង្ឃឲ្យត្រេកអរបាន ។

ហេតុនេះហើយ បើព្រះសង្ឃគ្រប់អង្គយល់ឃើញថា សមគួរដូចជាបកាសនវាចាដែលខ្ញុំព្រះករុណាបានថ្លែងមកនេះ ក៏សូមបញ្ចេញនូវសទ្ទសញ្ញាថា សាធុ ឲ្យព្រមៗ គ្រប់ព្រះអង្គទៅហោង ។

បាលីសម្រាប់សូត្រកឋិន

សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ, ឥទំ សង្ឃស្ស កឋិនទុស្សំ

ឧប្បន្នំ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ, សង្ឃោ ឥមំ កឋិនទុស្សំ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទទេយ្យ កឋិនំ អត្ថរិតុំ ។ ឯសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ, ឥទំ សង្ឃស្ស កឋិនទុស្សំ ឧប្បន្នំ ។ សង្ឃោ ឥមំ កឋិនទុស្សំ ឥត្ថន្នាមស្ស(១) ភិក្ខុនោ ទេតិ កឋិនំ អត្ថរិតុំ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥមស្ស កឋិនទុស្សស្ស ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទានំ កឋិនំ អត្ថរិតុំ, សោតុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្នំ ឥទំ សង្ឃេន កឋិនទុស្សំ(២) ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ កឋិនំ អត្ថរិតុំ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស, តស្មា តុណ្ហី ឯវមេតំ ធារយាមិ ។

« បពិត្រព្រះតេជគុណសង្ឃដ៏ចំរើន ! សូមព្រះសង្ឃស្ដាប់ពាក្យខ្ញុំ, សំពត់កឋិននេះកើតឡើងដល់សង្ឃហើយ ។ បើ (ការនេះ) ជាការគួរដល់សង្ឃហើយ, សង្ឃគួរឲ្យសំពត់កឋិននេះទៅភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)

១– បាលីថា ឥត្ថន្នាមស្ស នេះត្រូវថាសំដៅតាមនាមរបស់ភិក្ខុអ្នកក្រាលឱ្យរាល់ដង ។

២– បាលីថា ចីវរំ, ទុស្សំ, វត្ថំ, ប្រែថាសំពត់ដូចគ្នា ។

ដើម្បីក្រាលកឋិន ។ នេះជាពាក្យផ្សេង ៗ បពិត្រព្រះគន្ថួនសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ, សំពត់កឋិននេះកើតឡើងដល់ព្រះសង្ឃហើយ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃឲ្យសំពត់នេះទៅភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីក្រាលកឋិន ការដែលឲ្យសំពត់កឋិន ទៅភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដើម្បីក្រាលកឋិន គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សំពត់កឋិននេះ សង្ឃឲ្យទៅភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ហើយ ដើម្បីក្រាលកឋិន ។ (ការនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ខ្ញុំចាំទុកនូវការនេះ ដោយភាពដែលសង្ឃស្ងៀម យ៉ាងនេះ ” ។

(កាលបើសង្ឃសូត្រប្រគល់សំពត់កឋិន ដោយញត្តិទុតិយកម្មវាចាដូច្នេះហើយ, បើសំពត់កឋិននោះ ទាយកធ្វើបរិកម្មសម្រេចមកជាស្បង់ ចីពរសង្ឃាដិរួចហើយ ភិក្ខុត្រូវការក្រាលដោយស្បង់ ឬ ចីពរ ឬ សង្ឃាដិ គប្បីបច្ចុទ្ធរ ដកស្បង់ចីពរសង្ឃាដិចាស់ចេញ ហើយធ្វើកប្បពិន្ទុអធិដ្ឋាន ស្បង់ចីពរសង្ឃាដិថ្មីឡើង) ។

បតិនីជការដូច្នេះ

ដកសង្ឃាដិថា: ឥមំ សង្ឃាដិំ បច្ចុទ្ធរាមិ “ អាត្មាអញដកនូវ

សង្ឃាដិនេះ ” ។

ដកឧត្តរាសង្គៈ (ចីពរ) ថា៖ ឥមំ ឧត្តរាសង្គំ បច្ចុទ្ធរាមិ “ អាត្មាអញ ដកនូវឧត្តរាសង្គៈ (ចីពរ) នេះ ” ។

ដកអន្តរវាសកៈ (ស្បង់) ថា៖ ឥមំ អន្តរវាសកំ បច្ចុទ្ធរាមិ “ អាត្មាអញ ដកនូវស្បង់នេះ ” ។

ដកចីពរ- ស្បង់- សង្ឃាដិរួចហើយ ត្រូវធ្វើកប្បពិន្ទុចីវរថ្មី ដែលបម្រុងក្រាលកឋិននោះ ត្រង់ជ្រុងឬមុមចីពរ ដោយពណ៌៣យ៉ាង ពណ៌ណាមួយ ដែលមានសំដែងក្នុងសិក្ខាបទស្រាប់ ។

ឯពិធីពិន្ទុកប្បដូច្នេះ

ឥមំ ពិន្ទុកប្បំ ករោមិ “ អាត្មាអញ ធ្វើនូវពិន្ទុកប្បនេះ ” ។ (តពីនេះ ត្រូវអធិដ្ឋានចីវរថ្មីឡើង), ពិធីអធិដ្ឋាននោះដូច្នេះ ÷

អធិដ្ឋានសង្ឃាដិថា៖ ឥមំ សង្ឃាដឹ អធិដ្ឋាមិ ។ ទុតិយម្បិ តតិយម្បិ ។ “ អាត្មាអញ អធិដ្ឋាន នូវសង្ឃាដិនេះ ។ អស់វារៈ ពីរផងផង អស់វារៈ បីផងផង ” ។

អធិដ្ឋាន ឧត្តរាសង្គៈថា៖ ឥមំ ឧត្តរាសង្គំ អធិដ្ឋាមិ ។ ទុតិយម្បិ តតិយម្បិ “ អាត្មាអញអធិដ្ឋាន នូវឧត្តរាសង្គៈនេះ ” ។

អធិដ្ឋាន អន្តរវាសកៈថាៈ ឥមំ អន្តរវាសកំ អធិដ្ឋាមិ ។ ទុតិយម្បិ តតិយម្បិ "អាត្មាអញ អធិដ្ឋាន នូវអន្តរវាសកៈនេះ"

កាលបើធ្វើអធិដ្ឋានរួចហើយ ត្រូវក្រាលកឋិនដោយចីវរណាមួយ តាមត្រូវការ ហើយគប្បីបញ្ចេញវាចាឲ្យដំនុំសង្ឃបានឮច្បាស់ ។

បើចង់ក្រាលដោយសង្ឃាដិថាៈ ឥមាយ សង្ឃាដិយា កឋិន អត្ថរាមិ "ខ្ញុំក្រាលកឋិន ដោយសង្ឃាដិនេះ" ។

បើចង់ក្រាលដោយចីពរថា "ឥមិនា ឧត្តរាសង្គេន កឋិនំ អត្ថរាមិ ខ្ញុំក្រាលកឋិនដោយឧត្តរាសង្គ(ចីពរ)នេះ" ។

បើចង់ក្រាលដោយអន្តរវាសកថា "ឥមិនា អន្តរវាសកេន កឋិនំ អត្ថរាមិ ខ្ញុំក្រាលកឋិនដោយ អន្តរវាសក(ស្បង់)នេះ ។

កាលបើភិក្ខុបានក្រាលកឋិនតាមបែបនេះរួចហើយ ត្រូវចូលទៅជិតសង្ឃ ឬ គណៈ ឬបុគ្គលគ្រងចីពរអង្គុយច្រហោង ប្រណម្យអញ្ជលីឡើង ពោលប្រាប់ឲ្យលោកទាំងនោះ អនុមោទនាថាៈ អត្ថតំ អាវុសោ(១) សង្ឃស្ស កឋិនំ ធម្មិកោ កឋិនត្ថារោ អនុមោទថ "ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ កឋិនរបស់សង្ឃខ្ញុំក្រាលរួចហើយ, ការក្រាលកឋិន(នុ៎ះ)

១- បើភិក្ខុអ្នកក្រាលខ្ពង់ជាងត្រូវថា ភន្តេ ប្រែថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចំរើន ។

ប្រកបដោយធម៌, សូមលោកទាំងឡាយ អនុមោទនាចុះ" ។

ចំណែកខាង ភិក្ខុអ្នកអនុមោទនាវិញ ត្រូវគ្រងចីពរស្ពាយខាង អង្គុយប្រណម្យប្រណាម្យអញ្ជលីក្រាបពោលអនុមោទនាថា: អត្ថតំ ភន្តេ សង្ឃស្ស កឋិនំ ធម្មិកោ កឋិនត្ថារោ អនុមោទាម បពិត្រលោកម្ចាស់ចំរើនកឋិន របស់សង្ឃ លោកក្រាលរួចហើយ, ការក្រាលកឋិន (នុ៎ះ) ប្រកបដោយធម៌ យើងសូមអនុមោទនា" ។

អនុមោទនាមួយបែបទៀតក៏បាន: អត្ថតំ ភន្តេ[1] សង្ឃស្ស កឋិនំ, ធម្មិកោ កឋិនត្ថារោ, អនុមោទាម[2] "បពិត្រ[3] ព្រះករុណាដ៏ចំរើន កឋិនរបស់សង្ឃ ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយដល់លោក ៗ បានក្រាលហើយ កឋិនដែលលោកបានក្រាលហើយនេះជាធម៌សមគួរ តាមពុទ្ធានុញ្ញាត, ខ្ញុំសូមអនុមោទនា នឹងការក្រាលនូវកឋិន ។

ផ្សាយមេត្តាចិត្តដល់សព្វសត្វ

សព្វេ បុរត្ថិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

១- បើភិក្ខុអ្នកអនុមោទនាចាស់ជាងត្រូវថា អាវុសោ ប្រែថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ។
២- បើភិក្ខុតែមួយរូបអនុមោទនាថា អនុមោទាមិ ខ្ញុំសូមអនុមោទនា ។ ៣-ពាក្យប្រែនេះ ប្រែសម្រួលសេចក្ដី បើភិក្ខុគាប់ចិត្តយកតាមបែបណា ក៏គប្បីយកតាមបែបនោះចុះ ។

សព្វេ បុរត្ថិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ ទក្ខិណាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ ទក្ខិណាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ បច្ឆិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ បច្ឆិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ ឧត្តរាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ ឧត្តរាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ ឧបរិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ ហេដ្ឋិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សព្វេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ សុខិតា ហោន្តុ និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ អនីឃា ហោន្តុ ទីឃាយុកា ហោន្តុ អរោគា ហោន្តុ សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ ។ ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា ភយប្បត្តា ច និព្ភយា សោកប្បត្តា ច និស្សោកា ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ ។

ចប់ប្រជុំភាណៈវារៈបាលី - ប្រែពិសេសដោយសង្ខេប

ធម៌សូត្រផ្សេងៗ

ព្រះវិន័យ ព្រះសូត្រ ព្រះបរមត្ថសង្ខេប ដែលលោករួមទុក ឲ្យព្រះសង្ឃសូត្រក្នុងកាលចប់ សន្និបាតទេសនានោះ តាមលំដាប់តទៅ

ព្រះវិន័យ

យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន បឋមំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តន្តិ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សុទិន្នំ កលន្ទបុត្តំ អារព្ភាតិ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សុទិន្នោ កលន្ទបុត្តោ បុរាណទុតិយិកាយ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវិ តស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។

តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា វេរញ្ជាយំ វិហរតិ នឡេរុបុចិមន្ទមូលេ មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធិំ បញ្ចមត្តេហិ ភិក្ខុសតេហិ ។ អស្សោសិ ខោ វេរញ្ជោ ព្រាហ្មណោ សមណោ ខលុ ភោ គោតមោ សក្យបុត្តោ សក្យកុលា បព្វជិតោ វេរញ្ជាយំ វិហរតិ នឡេរុបុចិមន្ទមូលេ មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធិំ បញ្ចមត្តេហិ ភិក្ខុសតេហិ ។ តំ ខោ បន ភវន្តំ

គោតមំ ឯវំ កល្យាណោ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គតោ ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។ សោ ឥមំ លោកំ សទេវកំ សមារកំ សព្រហ្មកំ សស្សមណព្រាហ្មណិំ បជំ សទេវមនុស្សំ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា បវេទេតិ សោ ធម្មំ ទេសេតិ អាទិកល្យាណំ មជ្ឈេកល្យាណំ បរិយោសានកល្យាណំ សាត្ថំ សព្យញ្ជនំ កេវលបរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ បកាសេតិ ។ សាធុ ខោ បន តថារូបានំ អរហតំ ទស្សនំ ហោតីតិ ។

ព្រះសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ ឯកំ សមយំ ភគវា អន្តរា ច រាជគហំ អន្តរា ច នាលន្ទំ អទ្ធានមគ្គប្បដិបន្នោ ហោតិ មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធឹ បញ្ចមត្តេហិ ភិក្ខុសតេហិ ។ សុប្បិយោបិ ខោ បរិព្វាជកោ អន្តរា ច រាជគហំ អន្តរា ច នាលន្ទំ អទ្ធានមគ្គប្បដិបន្នោ ហោតិ សទ្ធឹ អន្តេវាសិនា ព្រហ្មទត្តេន មាណវេន ។ តត្រ សុទំ សុប្បិយោ បរិព្វាជកោ អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ។ សុប្បិយស្ស បន បរិព្វាជកស្ស អន្តេវាសី ព្រហ្មទត្តោ មាណវោ អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ។ ឥតិហ តេ ឧភោ អាចរិយន្តេវាសី អញ្ញមញ្ញស្ស ឧជុវិបច្ចនិកវាទា ភគវន្តំ បិដ្ឋិតោ បិដ្ឋិតោ អនុពន្ធា ហោន្តិ ភិក្ខុសង្ឃញ្ច ។

ព្រះអភិធម្ម

ធម្មសង្គណី

កុសលា ធម្មា អកុសលា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា ។ កតមេ ធម្មា កុសលា ។ យស្មឹ សមយេ កាមាវចរំ កុសលំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ ហោតិ សោមនស្សសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ រូបារម្មណំ វា សទ្ទារម្មណំ វា គន្ធារម្មណំ វា រសារម្មណំ វា ផោដ្ឋព្វារម្មណំ វា ធម្មារម្មណំ វា យំ យំ វា បនារព្ភ តស្មឹ សមយេ ផស្សោ ហោតិ អវិក្ខេបោ ហោតិ ។ យេ វា បន តស្មឹ សមយេ អញ្ញេបិ អត្ថិ បដិច្ចសមុប្បន្នា អរូបិនោ ធម្មា ឥមេ ធម្មា កុសលា ។

ធម៌ពិស្តារដែលព្រះសង្ឃត្រូវស្វាធ្យាយ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណី

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គនោះ (ដោយគោរព) ។

មាតិកា(១)

កុសលា ធម្មា អកុសលា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា *ពួកធម៌ជាកុសល ពួកធម៌ជាអកុសល ពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត ។*

សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា *ពួកធម៌ប្រកបដោយសុខវេទនា ពួកធម៌ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ពួកធម៌ប្រកបដោយវេទនា មិនជាទុក្ខមិនជាសុខ*

វិបាកា ធម្មា វិបាកធម្មធម្មា នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មា *ពួកធម៌ជាវិបាក ពួកធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ពួកធម៌មិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី*

១—សេចក្តីប្រែ បានចេញអំពីព្រះត្រៃបិដក សៀវភៅលេខ ៦៨ ។

ឧបាទិន្នុបាទានិយា ធម្មា អនុបាទិន្នុបាទានិយា ធម្មា អនុបាទិន្នានុបាទានិយា ធម្មា ពួកធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ពួកធម៌មានកម្ម ប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទេ តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានពួកធម៌ មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមមិនបានកាន់យកទេ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន

សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកា ធម្មា អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកា ធម្មា អសង្កិលិដ្ឋាសង្កិលេសិកា ធម្មា ពួកធម៌ដែលសៅហ្មង ទាំងគួរដើម្បីដល់នូវសេចក្ដីសៅហ្មង ពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដើម្បីដល់នូវសេចក្ដីសៅហ្មង ពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង ទាំងមិនគួរដើម្បីដល់នូវសេចក្ដីសៅហ្មង

សវិតក្កសវិចារា ធម្មា អវិតក្កវិចារមត្តា ធម្មា អវិតក្កាវិចារា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទាំងប្រកបដោយវិចារៈ ពួកធម៌គ្មានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ពួកធម៌គ្មានវិតក្កៈទាំងគ្មានវិចារៈ

បីតិសហគតា ធម្មា សុខសហគតា ធម្មា ឧបេក្ខាសហគតា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ ពួកធម៌ប្រកបដោយសុខៈ ពួក

ធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា

ទស្សនេន បហាតព្វា ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វា ធម្មា នេវទស្សនេនភាវនាយ បហាតព្វា ធម្មា *ពួកធម៌ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ពួកធម៌ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ពួកធម៌ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនត្រូវលះដោយភាវនា*

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ធម្មា នេវទស្សនេនភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ធម្មា *ពួកធម៌មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ពួកធម៌មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា ពួកធម៌មានហេតុដែលមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទាំងមិនត្រូវលះដោយភាវនា*

អាបយគាមិនោ ធម្មា អបបយគាមិនោ ធម្មា នេវាបយគាមិនោ នាបបយគាមិនោ ធម្មា *ពួកធម៌ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង (ដោយកម្មកិលេស) ពួកធម៌មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ពួកធម៌មិនមែនជាដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង*

១—ការឃើញ សំដៅយកសោតាបត្តិមគ្គ ។

សេក្ខា ធម្មា អសេក្ខា ធម្មា នេវសេក្ខានា សេក្ខា ធម្មា *ពួកធម៌ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពួកធម៌ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពួកធម៌មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល*

បរិត្តា ធម្មា មហគ្គតា ធម្មា អប្បមាណាធម្មា *ពួកធម៌មានសភាពតូចឆ្មារ ពួកធម៌ដល់នូវសភាពធំ ពួកធម៌ប្រមាណមិនបាន*

បរិត្តារម្មណា ធម្មា មហគ្គតារម្មណា ធម្មា អប្បមាណារម្មណា ធម្មា *ពួកធម៌មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន*

ហីនា ធម្មា មជ្ឈិមា ធម្មា បណីតា ធម្មា *ពួកធម៌ថោកទាប ពួកធម៌យ៉ាងកណ្ដាល ពួកធម៌ដ៏ឧត្ដម*

មិច្ឆត្តនិយតា ធម្មា សម្មត្តនិយតា ធម្មា អនិយតា ធម្មា *ពួកធម៌មានសភាពខុសនិងទៀង ពួកធម៌មានសភាពត្រូវនិងទៀង ពួកធម៌មិនទៀង*

មគ្គារម្មណា ធម្មា មគ្គហេតុកា ធម្មា មគ្គាធិបតិនោ ធម្មា *ពួកធម៌មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ពួកធម៌មានមគ្គជាហេតុ ពួកធម៌មានមគ្គជាអធិបតី*

ឧប្បន្នា ធម្មា អនុប្បន្នា ធម្មា ឧប្បាទិនោ ធម្មា ពួកធម៌កើតឡើងហើយ ពួកធម៌មិនទាន់កើតឡើង ពួកធម៌ប្រុងនឹងកើតឡើង

អតីតា ធម្មា អនាគតា ធម្មា បច្ចុប្បន្នា ធម្មា ពួកធម៌ជាអតីត ពួកធម៌ជាអនាគត ពួកធម៌ជាបច្ចុប្បន្ន

អតីតារម្មណា ធម្មា អនាគតារម្មណា ធម្មា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ធម្មា ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអតីត ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអនាគត ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន

អជ្ឈត្តា ធម្មា ពហិទ្ធា ធម្មា អជ្ឈត្តពហិទ្ធា ធម្មា ពួកធម៌ជាក្នុង ពួកធម៌ជាខាងក្រៅ ពួកធម៌ជាខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ

អជ្ឈត្តារម្មណា ធម្មា ពហិទ្ធារម្មណា ធម្មា អជ្ឈត្តពហិទ្ធារម្មណា ធម្មា ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ

សនិទស្សនសប្បដិឃា ធម្មា អនិទស្សនសប្បដិឃា ធម្មា អនិទស្សនាប្បដិឃា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញផងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកប

ដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌មិនមានប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយប៉ះពាល់ ។

ពាវីសតិ តិកមាតិកា ចប់តិកមាតិកា ២២ ។

ធម្មសង្គណីប្បករណំ នាម សមតំ ធម្មសង្គណីប្បករណ៍ ចប់តែប៉ុណ្ណេះ ។

× × ×

ហេតូ ធម្មា ន ហេតូ ធម្មា ពួកធម៌ជាហេតុ ពួកធម៌មិនមែនជាហេតុ

សហេតុកា ធម្មា អហេតុកា ធម្មា ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ

ហេតុសម្បយុត្តា ធម្មា ហេតុវិប្បយុត្តា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយហេតុ ពួកធម៌ប្រាសចាកហេតុ

ហេតូ ចេវ ធម្មា សហេតុកា ច ពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង

សហេតុកា ចេវ ធម្មា ន ច ហេតូ ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង មិនមែនជាហេតុផង

ហេតូ ចេវ ធម្មា ហេតុសម្បយុត្តា ច ពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង

ហេតុសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា ន ច ហេតូ ពួកធម៌ប្រកបដោយហេតុផង មិនមែនជាហេតុផង

ន ហេតូ ខោ បន ធម្មា សហេតុកាបិ អហេតុកាបិ តែពួកធម៌មិនមែនជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក៏មាន មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុក៏មាន ។

ហេតុគោច្ឆកំ ចប់ពួកហេតុ

\+ \+ \+

សប្បច្ចយា ធម្មា អប្បច្ចយា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយបច្ច័យ ពួកធម៌មិនមានបច្ច័យ

សង្ខតា ធម្មា អសង្ខតា ធម្មា ពួកធម៌មានបច្ច័យតាក់តែង ពួកធម៌ឥតបច្ច័យតាក់តែង

សនិទស្សនា ធម្មា អនិទស្សនា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ

សប្បដិឃា ធម្មា អប្បដិឃា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយ

ការប៉ះពាល់ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់

រូបិនោ ធម្មា អរូបិនោ ធម្មា ពួកធម៌មានរូប ពួកធម៌មិនមានរូប

លោកិយា ធម្មា លោកុត្តរា ធម្មា ពួកធម៌ជាលោកិយៈ ពួកធម៌ជាលោកុត្តរៈ

កេនចិ វិញ្ញេយ្យា ធម្មា កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យា ធម្មា ពួកធម៌គួរដឹងច្បាស់ ដោយវិញ្ញាណនីមួយ គឺចក្ខុវិញ្ញាណ ឬសោតវិញ្ញាណជាដើម ពួកធម៌ដែលមិនគួរដឹងច្បាស់ ដោយវិញ្ញាណនីមួយ

ចូឡន្តរទុកំ ចប់ចូឡន្តរទុកៈ

\+ +

អាសវា ធម្មា នោ អាសវា ធម្មា ពួកធម៌ជាអាសវៈ ពួកធម៌មិនមែនជាអាសវៈ

សាសវា ធម្មា អនាសវា ធម្មា ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ

អាសវសម្បយុត្តា ធម្មា អាសវវិប្បយុត្តា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ពួកធម៌ប្រាសចាកអាសវៈ

អាសវា ចេវ ធម្មា សាសវា ច *ពួកធម៌ជាអាសវៈផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង*

សាសវា ចេវ ធម្មា នោ ច អាសវា *ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង មិនមែនជាអាសវៈផង*

អាសវា ចេវ ធម្មា អាសវសម្បយុត្តា ច *ពួកធម៌ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង*

អាសវសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច អាសវា *ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈផង មិនមែនជាអាសវៈផង*

អាសវវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា សាសវាបិ អនាសវាបិ *តែពួកធម៌ប្រាសចាកអាសវៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈក៏មាន មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈក៏មាន ។*

អាសវគោច្ឆកំ ចប់ពួកអាសវៈ

× × ×

សញ្ញោជនា ធម្មា នោ សញ្ញោជនា ធម្មា *ពួកធម៌ជាសញ្ញោជនៈ ពួកធម៌មិនមែនជាសញ្ញោជនៈ*

សញ្ញោជនិយា ធម្មា សញ្ញោជនិយា ធម្មា *ពួកធម៌ជា*

ប្រយោជន៍ដល់សញ្ញោជនៈ ពួកធម៌មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញោជនៈ៖

សញ្ញោជនសម្បយុត្តា ធម្មា សញ្ញោជនវិប្បយុត្តា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយសញ្ញោជនៈ ពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញោជនៈ

សញ្ញោជនា ចេវ ធម្មា សញ្ញោជនិយា ច ពួកធម៌ជាសញ្ញោជនៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញោជនៈផង

សញ្ញោជនិយា ចេវ ធម្មា នោ ច សញ្ញោជនា ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញោជនៈផង មិនមែនជាសញ្ញោជនៈផង

សញ្ញោជនា ចេវ ធម្មា សញ្ញោជនសម្បយុត្តា ច ពួកធម៌ជាសញ្ញោជនៈ ប្រកបដោយសញ្ញោជនៈផង

សញ្ញោជនសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច សញ្ញោជនា ពួកធម៌ប្រកបដោយសញ្ញោជនៈផង មិនមែនជាសញ្ញោជនៈផង

សញ្ញោជនវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា សញ្ញោជនិយាបិ អសញ្ញោជនិយាបិ តែពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញោជនៈ ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញោជនៈក៏មាន មិនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញោជនៈក៏មាន ។

សញ្ញោជនគោច្ឆកំ ចប់ពួកសញ្ញោជនៈ

× × ×

គន្ថា ធម្មា នោ គន្ថា ធម្មា ពួកធម៌ជាគន្ថៈ ពួកធម៌មិនមែនជាគន្ថៈ

គន្ថនិយា ធម្មា អគន្ថនិយា ធម្មា ពួកធម៌ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រង ពួកធម៌ដែលគន្ថៈមិនគប្បីដោតក្រង

គន្ថសម្បយុត្តា ធម្មា គន្ថវិប្បយុត្តា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយគន្ថៈ ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈ

គន្ថា ចេវ ធម្មា គន្ថនិយា ច ពួកធម៌ជាគន្ថៈផង ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រងផង

គន្ថនិយា ចេវ ធម្មា នោ ច គន្ថា ពួកធម៌ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រងផង មិនមែនជាគន្ថៈផង

គន្ថា ចេវ ធម្មា គន្ថសម្បយុត្តា ច ពួកធម៌ជាគន្ថៈផង ប្រកបដោយគន្ថៈផង

គន្ថសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច គន្ថា ពួកធម៌ប្រកបដោយគន្ថៈផង មិនមែនជាគន្ថៈផង

គន្ថវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា គន្ថនិយាបិ អគន្ថនិយាបិ តែពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈ ត្រូវគន្ថៈដោតក្រងក៏មាន មិនត្រូវគន្ថៈដោត

ក្រង់ក៏មាន ៤

គន្ថគោច្ឆកំ ចប់ពួកគន្ថៈ

× × ×

ឱឃា ធម្មា នោ ឱឃា ធម្មា ពួកធម៌ជាឱឃៈ ពួកធម៌មិនមែនជាឱឃៈ

ឱឃនិយា ធម្មា អនោឃនិយា ធម្មា ពួកធម៌ដែលឱឃៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង ពួកធម៌ដែលឱឃៈមិនគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង

ឱឃសម្បយុត្តា ធម្មា ឱឃវិប្បយុត្តា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយឱឃៈ ពួកធម៌ប្រាសចាកឱឃៈ

ឱឃា ចេវ ធម្មា ឱឃនិយា ច ពួកធម៌ជាឱឃៈផងដែលឱឃៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លងផង

ឱឃនិយា ចេវ ធម្មា នោ ច ឱឃា ពួកធម៌ដែលឱឃៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លងផង មិនមែនជាឱឃៈផង

ឱឃា ចេវ ធម្មា ឱឃសម្បយុត្តា ច ពួកធម៌ជាឱឃៈផង ប្រកបដោយឱឃៈផង

ឱឃសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច ឱឃា ពួកធម៌

ប្រកបដោយឱឃៈផង មិនមែនជាឱឃៈផង

ឱឃវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា ឱឃនិយាបិ អនោឃនិយាបិ *តែពួកធម៌ប្រាសចាកឱឃៈ គួរឱឃៈប្រព្រឹត្តកន្លងក៏មាន មិនគួរឱឃៈប្រព្រឹត្តកន្លងក៏មាន ។*

ឱឃគោច្ឆកំ *ចប់ពួកឱឃៈ*

× × ×

យោគា ធម្មា នោ យោគា ធម្មា *ពួកធម៌ជាយោគៈ ពួកធម៌មិនមែនជាយោគៈ*

យោគនិយា ធម្មា អយោគនិយា ធម្មា *ពួកធម៌ដែលយោគៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង ពួកធម៌ដែលយោគៈមិនគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង*

យោគសម្បយុត្តា ធម្មា យោគវិប្បយុត្តា ធម្មា *ពួកធម៌ប្រកបដោយយោគៈ ពួកធម៌ប្រាសចាកយោគៈ*

យោគា ចេវ ធម្មា យោគនិយា ច *ពួកធម៌ជាយោគៈផង ដែលយោគៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លងផង*

យោគនិយា ចេវ ធម្មា នោ ច យោគា *ពួកធម៌ដែលយោគៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លងផង មិនមែនជាយោគៈផង*

យោគា ចេវ ធម្មា យោគសម្បយុត្តា ច *ពួកធម៌ជាយោគៈផង ប្រកបដោយយោគៈផង*

យោគសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច យោគា *ពួកធម៌ប្រកបដោយយោគៈផង មិនមែនជាយោគៈផង*

យោគវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា យោគនិយាបិ អយោគនិយាបិ *ដែលពួកធម៌ប្រាសចាកយោគៈ ត្រូវយោគៈប្រព្រឹត្តកន្លងក៏មាន មិនត្រូវយោគៈប្រព្រឹត្តកន្លងក៏មាន ។*

យោគគោច្ឆកំ ចប់ពួកយោគៈ

\+ \+ \+

នីវរណា ធម្មា នោ នីវរណា ធម្មា *ពួកធម៌ជានីវរណៈ ពួកធម៌មិនមែនជានីវរណៈ*

នីវរណិយា ធម្មា អនីវរណិយា ធម្មា *ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ពួកធម៌មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ*

នីវរណសម្បយុត្តា ធម្មា នីវរណវិប្បយុត្តា ធម្មា *ពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណៈ ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈ*

នីវរណា ចេវ ធម្មា នីវរណិយា ច *ពួកធម៌ជានីវរណៈ*

ផង ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង

នីវរណិយា ចេវ ធម្មា នោ ច នីវរណា *ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង មិនមែនជានីវរណៈផង*

នីវរណា ចេវ ធម្មា នីវរណសម្បយុត្តា ច *ពួកធម៌ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង*

នីវរណសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច នីវរណា *ពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណៈផង មិនមែនជានីវរណៈផង*

នីវរណវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា នីវរណិយាបិ អនីវរណិយាបិ *តែពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈក៏មាន មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈក៏មាន ។*

នីវរណគោច្ឆកំ ចប់ពួកនីវរណៈ

\+ \+ \+

បរាមាសា ធម្មា នោ បរាមាសា ធម្មា *ពួកធម៌ជាបរាមាសៈ ពួកធម៌មិនមែនជាបរាមាសៈ*

បរាមដ្ឋា ធម្មា អបរាមដ្ឋា ធម្មា *ពួកធម៌ដែលបរាមាសៈស្ទាបអង្អែល ពួកធម៌ដែលបរាមាសៈមិនបានស្ទាបអង្អែល*

បរាមាសសម្បយុត្តា ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយបរាមាសៈ ពួកធម៌ដែលប្រាសចាកបរាមាសៈ

បរាមាសា ចេវ ធម្មា បរាមដ្ឋា ច ពួកធម៌ជាបរាមាសៈផង ដែលបរាមាសៈស្ទាបអង្អែលផង

បរាមដ្ឋា ចេវ ធម្មា នោ ច បរាមាសា ពួកធម៌ដែលបរាមាសៈស្ទាបអង្អែលផង មិនមែនជាបរាមាសៈផង

បរាមាសវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា បរាមដ្ឋាបិ អបរាមដ្ឋាបិ តែពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាសៈ ត្រូវបរាមាសៈស្ទាបអង្អែលក៏មាន មិនត្រូវបរាមាសៈស្ទាបអង្អែលក៏មាន ។

បរាមាសគោច្ឆកំ ចប់ពួកបរាមាសៈ

\+ + +

សារម្មណា ធម្មា អនារម្មណា ធម្មា ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ ពួកធម៌មិនមានអារម្មណ៍

ចិត្តា ធម្មា នោ ចិត្តា ធម្មា ពួកធម៌ជាចិត្ត ពួកធម៌មិនមែនជាចិត្ត

ចេតសិកា ធម្មា អចេតសិកា ធម្មា ពួកធម៌ជាចេតសិក

ពួកធម៌មិនមែនជាចេតសិក

ចិត្តសម្បយុត្តា ធម្មា ចិត្តវិប្បយុត្តា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយចិត្ត ពួកធម៌ប្រាសចាកចិត្ត

ចិត្តសំសដ្ឋា ធម្មា ចិត្តវិសំសដ្ឋា ធម្មា ពួកធម៌ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត ពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត

ចិត្តសមុដ្ឋានា ធម្មា នោ ចិត្តសមុដ្ឋានា ធម្មា ពួកធម៌តាំងឡើងដោយចិត្ត ពួកធម៌មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត

ចិត្តសហភុនោ ធម្មា នោ ចិត្តសហភុនោ ធម្មា ពួកធម៌កើតជាមួយនឹងចិត្ត ពួកធម៌មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត

ចិត្តានុបរិវត្តិនោ ធម្មា នោ ចិត្តានុបរិវត្តិនោ ធម្មា ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានា ធម្មា នោ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានា ធម្មា ពួកធម៌ប្រឡូកប្រឡំ តាំងតាំងឡើងដោយចិត្ត ពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំ តាំងមិនតាំងឡើងដោយចិត្ត

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុនោ ធម្មា នោ ចិត្តសំសដ្ឋ-សមុដ្ឋានសហភុនោ . ធម្មា ពួកធម៌ប្រឡូកប្រឡំតាំងតាំងឡើង តាំង

កើតជាមួយនឹងចិត្ត ពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំតាំងមិនតាំងឡើង តាំងមិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិនោ ធម្មា នោ ចិត្តសំស-ដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិនោ ធម្មា ពួកធម៌ប្រឡូកប្រឡំ តាំងតាំងឡើង តាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំ តាំងមិនតាំងឡើង តាំងមិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត

អជ្ឈត្តិកា ធម្មា ពាហិរា ធម្មា ពួកធម៌ជាខាងក្នុង ពួកធម៌ជាខាងក្រៅ

ឧបាទា ធម្មា នោ ឧបាទា ធម្មា ពួកធម៌ជាឧបាទា ពួកធម៌មិនមែនជាឧបាទា

ឧបាទិន្នា ធម្មា អនុបាទិន្នា ធម្មា ពួកធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ពួកធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ។

មហន្តរទុកំ ចប់មហន្តរទុក:

\+ + +

កិលេសា ចេវ ធម្មា សង្កិលិដ្ឋា ច *ពួកធម៌ជាកិលេសផង សៅហ្មងហើយផង*

សង្កិលិដ្ឋា ចេវ ធម្មា នោ ច កិលេសា *ពួកធម៌សៅហ្មងហើយផង មិនមែនជាកិលេសផង*

កិលេសា ចេវ ធម្មា កិលេសសម្បយុត្តា ច *ពួកធម៌ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង*

កិលេសសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច កិលេសា *ពួកធម៌ប្រកបដោយកិលេសផង មិនមែនជាកិលេសផង*

កិលេសវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា សង្កិលេសិកាបិ អសង្កិលេសិកាបិ *តែពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេសគួរដើម្បីដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មងក៏មាន មិនគួរដើម្បីដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មងក៏មាន ។*

កិលេសគោច្ឆកំ ចប់ពួកកិលេស

\+ + +

ទស្សនេន បហាតព្វា ធម្មា ន ទស្សនេន បហាតព្វា ធម្មា *ពួកធម៌ដែលគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធម៌ដែលមិនគួរលះដោយទស្សនៈ*

ភាវនាយ បហាតព្វា ធម្មា ន ភាវនាយ បហាតព្វា ធម្មា *ពួកធម៌ដែលគួរលះដោយភាវនា ពួកធម៌ដែលមិនគួរលះដោយភាវនា*

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ធម្មា ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ធម្មា *ពួកធម៌មានហេតុដែលគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធម៌មិនមានហេតុដែលគួរលះដោយទស្សនៈ*

ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ធម្មា ន ភាវនាយ ប-ហាតព្វហេតុកា ធម្មា *ពួកធម៌មានហេតុដែលគួរលះដោយភាវនា ពួកធម៌មិនមានហេតុដែលគួរលះដោយភាវនា*

សវិតក្កា ធម្មា អវិតក្កា ធម្មា *ពួកធម៌មានវិតក្កៈ ពួកធម៌មិនមានវិតក្កៈ*

សវិចារា ធម្មា អវិចារា ធម្មា *ពួកធម៌មានវិចារៈ ពួកធម៌មិនមានវិចារៈ*

សប្បីតិកា ធម្មា អប្បីតិកា ធម្មា *ពួកធម៌មានបីតិ ពួកធម៌មិនមានបីតិ*

បីតិសហគតា ធម្មា ន បីតិសហគតា ធម្មា *ពួកធម៌*

ប្រកបដោយសុខៈ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយសុខៈ

ឧបេក្ខាសហគតា ធម្មា ន ឧបេក្ខាសហគតា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា ពួកធម៌មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា

កាមាវចរា ធម្មា ន កាមាវចរា ធម្មា ពួកធម៌ជាកាមាវចរ ពួកធម៌មិនមែនជាកាមាវចរ

រូបាវចរា ធម្មា ន រូបាវចរា ធម្មា ពួកធម៌ជារូបាវចរ ពួកធម៌មិនមែនជារូបាវចរ

អរូបាវចរា ធម្មា ន អរូបាវចរា ធម្មា ពួកធម៌ជាអរូបាវចរ ពួកធម៌មិនមែនជាអរូបាវចរ

បរិយាបន្នា ធម្មា អបរិយាបន្នា ធម្មា ពួកធម៌ជាបរិយាបន្ន ពួកធម៌មិនមែនជាអបរិយាបន្ន

និយ្យានិកា ធម្មា អនិយ្យានិកា ធម្មា ពួកធម៌ជានិយ្យានិកៈ ពួកធម៌មិនមែនជាអនិយ្យានិកៈ

និយតា ធម្មា អនិយតា ធម្មា ពួកធម៌ទៀង ពួកធម៌មិនទៀង

សឧត្តរា ធម្មា អនុត្តរា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយឧត្តរៈ

ពួកធម៌មិនមានឧត្តរៈ

សរណា ធម្មា អរណា ធម្មា ពួកធម៌ប្រកបដោយ រណៈ ពួកធម៌មិនមានរណៈ ។

បិដ្ឋិទុកំ ចប់បិដ្ឋិទុកៈ

អភិធម្មមាតិកា ចប់អភិធម្មមាតិកា

\+ + +

វិជ្ជាភាគិនោ ធម្មា អវិជ្ជាភាគិនោ ធម្មា ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចំណែកនៃវិជ្ជា ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចំណែកនៃអវិជ្ជា

វិជ្ជូបមា ធម្មា វជិរូបមា ធម្មា ពួកធម៌ប្រៀបដូចផ្លេកបន្ទោរ ពួកធម៌ប្រៀបដូចពេជ្រ

ពាលា ធម្មា បណ្ឌិតា ធម្មា ពួកធម៌ពាល ពួកធម៌បណ្ឌិត

កណ្ហា ធម្មា សុក្កា ធម្មា ពួកធម៌ខ្មៅ ពួកធម៌ស

តបនិយា ធម្មា អតបនិយា ធម្មា ពួកធម៌ដុតកំដៅ ពួកធម៌មិនដុតកំដៅ

អធិវចនា ធម្មា អធិវចនបថា ធម្មា ពួកធម៌ជាឈ្មោះ ពួកធម៌ជាគន្លងនៃឈ្មោះ

និរុត្តិ ធម្មា និរុត្តិបថា ធម្មា ពួកធម៌ជានិរុត្តិ ពួកធម៌ជាគន្លងនៃនិរុត្តិ

បញ្ញត្តិ ធម្មា បញ្ញត្តិបថា ធម្មា ពួកធម៌ជាបញ្ញត្តិ ពួកធម៌ជាគន្លងនៃបញ្ញត្តិ

នាមញ្ច រូបញ្ច អវិជ្ជា ច ភវតណ្ហា ច នាមនិងរូប អវិជ្ជានិងភវតណ្ហា

ភវទិដ្ឋិ ច វិភវទិដ្ឋិ ច សស្សតទិដ្ឋិ ច ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ ច ភវទិដ្ឋិនិងវិភវទិដ្ឋិ សស្សតទិដ្ឋិនិងឧច្ឆេទទិដ្ឋិ

អន្តវាទិដ្ឋិ ច អនន្តវាទិដ្ឋិ ច បុព្វន្តានុទិដ្ឋិ ច អបរន្តានុទិដ្ឋិ ច អន្តវាទិដ្ឋិនិងអនន្តវាទិដ្ឋិ បុព្វន្តានុទិដ្ឋិនិងអបរន្តានុទិដ្ឋិ

អហិរិកញ្ច អនោត្តប្បញ្ច ហិរី ច ឱត្តប្បញ្ច សេចក្តីមិនខ្មាសបាបនិងសេចក្តីមិនក្តៅនឹងបាប សេចក្តីខ្មាសបាប និងសេចក្តីក្តៅនឹងបាប

ទោវចស្សតា ច បាបមិត្តតា ច ភាពនៃបុគ្គល ជាក្រ និងភាពនៃបុគ្គលមានមិត្តអាក្រក់

សោវចស្សតា ច កល្យាណមិត្តតា ច ភាពនៃបុគ្គលប្រ

ដៅងាយ និងភាពនៃបុគ្គលមានមិត្តល្អ

អាបត្តិកុសលតា ច អាបត្តិវុដ្ឋានកុសលតា ច

សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអាបត្តិ និងសេចក្តីឈ្លាសក្នុងការចេញចាកអាបត្តិ

សមាបត្តិកុសលតា ច សមាបត្តិវុដ្ឋានកុសលតា ច

សេចក្តីឈ្លាសក្នុងសមាបត្តិ និងសេចក្តីឈ្លាសក្នុងការចេញចាកសមា-បត្តិ

ធាតុកុសលតា ច មនសិការកុសលតា ច សេចក្តីឈ្លាសក្នុងធាតុ និងសេចក្តីឈ្លាសក្នុងការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត

អាយតនកុសលតា ច បដិច្ចសមុប្បាទកុសលតា ច

សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអាយតនៈ និងសេចក្តីឈ្លាសក្នុងបដិច្ចសមុប្បាទ

ឋានកុសលតា ច អដ្ឋានកុសលតា ច សេចក្តីឈ្លាសក្នុងហេតុ និងសេចក្តីឈ្លាសក្នុងការមិនមែនហេតុ

អាជ្ជវោ ច មទ្ទវោ ច ខន្តិ ច សោរច្ចញ្ច សេចក្តីត្រង់ សេចក្តីទន់ភ្លន់ សេចក្តីអត់សង្កត់និងសេចក្តីស្ងួតបូត

សាខល្យញ្ច បដិសន្ថារោ ច សេចក្តីរាក់ទាក់ និងការស្រុស

ស្រួលខ្លួន

ឥន្ទ្រិយេសុ អគុត្តទ្វារតា ច ភោជនេ អមត្តញ្ញុតា ច *ការមិនរក្សាទ្វារក្នុងឥន្ទ្រិយ និងសេចក្តីមិនដឹងប្រមាណក្នុងភោជន*

ឥន្ទ្រិយេសុ គុត្តទ្វារតា ច ភោជនេ មត្តញ្ញុតា ច *ការរក្សាទ្វារក្នុងឥន្ទ្រិយ និងសេចក្តីដឹងប្រមាណក្នុងភោជន*

មុដ្ឋស្សច្ចញ្ច អសម្បជញ្ញញ្ច *សេចក្តីភ្លេចស្មារតី និងសេចក្តីមិនដឹងខ្លួន*

សតិ ច សម្បជញ្ញញ្ច *ស្មារតី និងសេចក្តីដឹងខ្លួន*

បដិសង្ខានពលញ្ច ភាវនាពលញ្ច *កម្លាំងនៃការពិចារណា និងកម្លាំងនៃភាវនា*

សមថោ ច វិបស្សនា ច *សមថៈ និងវិបស្សនា*

សមថនិមិត្តញ្ច បគ្គាហនិមិត្តញ្ច *និមិត្តរបស់សមថៈ និងនិមិត្តនៃការផ្គងឡើង*

បគ្គាហោ ច អវិក្ខេបោ ច *ការផ្គងឡើង និងសេចក្តីមិនរាយមាយ*

សីលវិបត្តិ ច ទិដ្ឋិវិបត្តិ ច *វិបត្តិនៃសីល និងវិបត្តិនៃទិដ្ឋិ*

សីលសម្បទា ច ទិដ្ឋិសម្បទា ច *ការបរិបូណ៌នៃសីល និងការបរិបូណ៌នៃទិដ្ឋិ*

សីលវិសុទ្ធិ ច ទិដ្ឋិវិសុទ្ធិ ច *សេចក្ដីបរិសុទ្ធនៃសីល និងសេចក្ដីបរិសុទ្ធនៃទិដ្ឋិ*

ទិដ្ឋិវិសុទ្ធិ ខោ បន យថាទិដ្ឋិស្ស ច បធានំ សំវេគោ ច សំវេជនិយេសុ ឋានេសុ *ឯសេចក្ដីបរិសុទ្ធនៃទិដ្ឋិ ជាសេចក្ដីព្យាយាម តាំងជាសេចក្ដីសង្វេគក្នុងទីដែលគួរសង្វេគ របស់បុគ្គលអ្នកមានទិដ្ឋិសមគួរ*

សំវិគ្គស្ស ច យោនិសោ បធានំ អសន្តុដ្ឋិតា ច កុសលេសុ ធម្មេសុ អប្បដិវានិតា ច បធានស្មឹ *សេចក្ដីព្យាយាម ដោយឧបាយនៃបុគ្គលអ្នកមានសេចក្ដីសង្វេគ សេចក្ដីមិនសន្ដោសក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ និងសេចក្ដីមិនធូរថយក្នុងព្យាយាម*

វិជ្ជា ច វិមុត្តិ ច ខយេ ញាណំ អនុប្បាទេ ញាណន្តិ *វិជ្ជានិងវិមុត្តិ ជាប្រាជ្ញាញាណក្នុងធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃកិលេស ជាប្រាជ្ញាញាណក្នុងធម៌ ដែលធ្វើកិលេសមិនឲ្យកើតឡើងបាន ។*

សុត្តន្តមាតិកា ចប់សុត្តន្តមាតិកា

មាតិកា និដ្ឋិតា ចប់ មាតិកា ។

\+ + +

វិភង្គ

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តរំ វិភង្គប្បករណំ ឆាមេតិ(១) *លំដាប់អំពីធម្មសង្គណិប្បករណ៍នោះមក យើងនឹងស្វាធ្យាយ នូវវិភង្គប្បករណ៍ដូចតទៅនេះ*)

ខន្ធវិភង្គោ អាយតនវិភង្គោ ធាតុវិភង្គោ សច្ចវិភង្គោ ឥន្ទ្រិយវិភង្គោ បច្ចយាការវិភង្គោ សតិប្បដ្ឋានវិភង្គោ សម្មប្បធានវិភង្គោ ឥទ្ធិបាទវិភង្គោ ពោជ្ឈង្គវិភង្គោ មគ្គវិភង្គោ ឈានវិភង្គោ អប្បមញ្ញាវិភង្គោ សិក្ខាបទវិភង្គោ បដិសម្ភិទាវិភង្គោ ញាណវិភង្គោ ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គោ ធម្មហទយវិភង្គោតិ *(វិភង្គ ១៨) គឺ ខន្ធវិភង្គ អាយតនវិភង្គ ធាតុវិភង្គ សច្ចវិភង្គ ឥន្ទ្រិយវិភង្គ បច្ចយាការវិភង្គ សតិប្បដ្ឋានវិភង្គ សម្មប្បធានវិភង្គ ឥទ្ធិបាទវិភង្គ ពោជ្ឈង្គវិភង្គ ឈានវិភង្គ អប្បមញ្ញាវិភង្គ សិក្ខាបទ*

១—បាលីក្នុងវង់ក្រចក តពីនេះទៅ ក្នុងសៀវភៅនេះ មិនមានក្នុងអភិធម្មបិដកទេ ។

បដិសម្ភិទាវិភង្គ ញាណវិភង្គ ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ ធម្មហទយវិភង្គ

(អដ្ឋារសវិធេន វិភត្តំ វិភង្គប្បករណំ នាមសមត្តំ វិភង្គប្បករណ៍ ចែកចេញជាវិភង្គ ១៨ ប្រការចប់ តែប៉ុណ្ណោះ) ។

+ + +

ធាតុកថា

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តរំ ធាតុកថាបករណំ នាមេតំ លំដាប់អំពីវិភង្គប្ប-ករណ៍នោះមក យើងនឹងស្វាធ្យាយ នូវធាតុកថាបករណ៍ដូចតទៅនេះ)

សង្គហោ អសង្គហោ (ធាតុ ១៤ គឺ) ការសង្គ្រោះនិងការមិនសង្គ្រោះ ១ សង្គហិតេន អសង្គហិតំ ការមិនសង្គ្រោះមួយអន្លើដោយការសង្គ្រោះ ១ អសង្គហិតេន សង្គហិតំ ការសង្គ្រោះមួយអន្លើដោយការមិនសង្គ្រោះ ១ សង្គហិតេន សង្គហិតំ ការសង្គ្រោះមួយអន្លើដោយការសង្គ្រោះ ១ អសង្គហិតេន អសង្គហិតំ ការមិនសង្គ្រោះមួយអន្លើដោយការមិនសង្គ្រោះ ១ សម្បយោគោ វិប្ប-យោគោ ការសមប្រកប និងការប្រាសចេញ ១ សម្បយុត្តេន

វិប្បយុត្តំ ការប្រាសចេញ មួយអន្លើដោយការសមប្រកប ១ វិប្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ ការសមប្រកប មួយអន្លើដោយការប្រាសចេញ ១ សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ ការសមប្រកប មួយអន្លើដោយការសមប្រកប ១ វិប្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ ការប្រាសចេញមួយអន្លើដោយការប្រាសចេញ ១ សង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ ការសមប្រកបនិងការប្រាសចេញ មួយអន្លើដោយការសង្គ្រោះ ១ សម្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតំ ការសង្គ្រោះនិងការមិនសង្គ្រោះ មួយអន្លើដោយការសមប្រកប ១ អសង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ ការសមប្រកបនិងការប្រាសចេញ មួយអន្លើដោយការមិនសង្គ្រោះ ១ វិប្ប-យុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតត្តិ ការសង្គ្រោះនិងការមិនសង្គ្រោះ មួយអន្លើដោយការប្រាសចេញ ១

(បុច្ឆាវិធេន វិភត្តំ ធាតុកថាបករណំនាមសមត្តំ ធាតុកថាបករណ៍ ចែកចេញដោយធាតុ ១៨ ប្រការចប់តែប៉ុណ្ណោះ) ។

\+ \+ \+

បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តរំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្បករណំ នាមេសា *លំដាប់អំពីធាតុកថាបករណ៍នោះមក យើងនឹងស្វាធ្យាយ នូវបុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្បករណ៍ ដូចតទៅនេះ)*

ខន្ធប្បញ្ញត្តិ អាយតនប្បញ្ញត្តិ ធាតុប្បញ្ញត្តិ សច្ចប្បញ្ញ-ត្តិ ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ បុគ្គលប្បញ្ញត្តីតិ *(បញ្ញត្តិ ៦ គឺ) ខន្ធប្បញ្ញត្តិ អាយតនប្បញ្ញត្តិ ធាតុប្បញ្ញត្តិ សច្ចប្បញ្ញត្តិ ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ*

(ឆវិធេន វិភត្តំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្បករណំ នាមសមត្តំ *បុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្បករណ៍ ចែកចេញដោយបញ្ញត្តិ ៦ ប្រការចប់តែប៉ុណ្ណេះ)* ។

× × ×

កថាវត្ថុ

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តរំ កថាវត្ថុប្បករណំ នាមេតំ *លំដាប់អំពីបុគ្គល-*

បញ្ញត្តិប្បករណ៍នោះមក យើងនឹងស្វាធ្យាយ នូវកថាវត្ថុប្បករណ៍ ដូចតទៅនេះ)

សកវាទំបញ្ចសុត្តសតានិ បរវាទបញ្ចសុត្តសតានីតិ សុត្តសហស្សំ សមោធានេត្វាន វិភត្តំ កថាវត្ថុប្បករណំ នាម សមត្តំ *កថាវត្ថុប្បករណ៍ ដែលប្រជុំចែកជាមួយពាន់សូត្រ គឺប្រាំរយសូត្ររបស់សកវាទ ប្រាំរយសូត្ររបស់បរវាទ ចប់ តែប៉ុណ្ណោះ ។*

× × ×

យមកៈ

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តរំ យមកប្បករណំ នាមេតំ *លំដាប់អំពីកថាវត្ថុប្បករណ៍នោះមក យើងនឹងស្វាធ្យាយ នូវយមកប្បករណ៍ដូចតទៅនេះ)*

មូលយមកំ ខន្ធយមកំ អាយតនយមកំ ធាតុយមកំ សច្ចយមកំ សង្ខារយមកំ អនុសយយមកំ ចិត្តយមកំ ធម្មយមកំ ឥន្ទ្រិយយមកន្តិ *(យមកៈ ១០ គឺ) មូលយមកៈ ខន្ធយមកៈ អាយតនយមកៈ ធាតុយមកៈ សច្ចយមកៈ សង្ខារយមកៈ អនុសយយមកៈ ចិត្តយមកៈ ធម្មយមកៈ ឥន្ទ្រិយយមកៈ*

(ទសវិធេន វិភត្តំ យមកប្បករណំ នាមសមត្តំ *យមកប្បករណ៍ ចែកចេញជាយមកៈ ១០ ប្រការចប់ តែប៉ុណ្ណោះ)* ។

× × ×

បដ្ឋាន

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តរំ មហាបដ្ឋានប្បករណំ នាមេតំ *លំដាប់អំពីយមកប្បករណ៍នោះមក យើងនឹងស្វាធ្យាយ នូវមហាបដ្ឋានប្បករណ៍ ដូចតទៅនេះ)*

ហេតុប្បច្ចយោ អារម្មណប្បច្ចយោ អធិបតិប្បច្ចយោ អនន្តរប្បច្ចយោ សមនន្តរប្បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយោ អាសេវនប្បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយោ វិបាកប្បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយោ វិប្បយុត្តប្បច្ចយោ អត្ថិប្បច្ចយោ នត្ថិប្បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយោ អវិគតប្បច្ចយោតិ *(បច្ច័យ ២៤ គឺ) ហេតុប្បច្ច័យ អារម្មណប្បច្ច័យ*

អធិបតិប្បច្ច័យ អនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតិប្បច្ច័យ អវិគតប្បច្ច័យ

(បច្ចយវិសេស តា ចតុវីសតិវិធេន[១] វិភត្តំ មហាបដ្ឋានប្បករណំ នាម សមត្តំ *មហាបដ្ឋានប្បករណ៍ ចែកចេញជាធម៌ ២៤ ប្រការ ដោយអំណាចនៃបច្ច័យ ចប់តែប៉ុណ្ណេះ)* ។

× × ×

១ ទុវិកន្ត

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ វិភង្គប្បករណំ នាមេតំ *លំដាប់អំពីធម្មសង្គណិប្បករណ៍នោះមក យើងនឹងស្រាយនូវវិភង្គប្បករណ៍ដូចតទៅនេះ)*

បញ្ចក្ខន្ធា រូបក្ខន្ធោ វេទនាក្ខន្ធោ សញ្ញាក្ខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ *ខន្ធ ៥ គឺរូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ*

១—តាមដែលត្រូវថា ចតុព្វីសតិវិធេន ។

សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ។

តត្ថ កតមោ រូបក្ខន្ធោ *បណ្ដាខន្ធទាំង៥នោះរូបក្ខន្ធតើដូចម្ដេច ។*

យំ កិញ្ចិ រូបំ អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យំ ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំវុច្ចតិ រូបក្ខន្ធោ *រូបណាមួយ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលជាអជ្ឈត្តរូប (រូបខាងក្នុង) ក្ដី ពហិទ្ធារូប (រូបខាងក្រៅ) ក្ដី ឱឡារិកមួយ (រូបគ្រោតគ្រាត) ក្ដី សុខុមរូប (រូបល្អិត) ក្ដី ហីនរូប (រូបថោកទាប) ក្ដី បណីតរូប (រូបថ្លៃថ្លា) ក្ដី ទូរេរូប (រូបក្នុងទីឆ្ងាយ) ក្ដី សន្តិកេ-រូប (រូបក្នុងទីជិត) ក្ដី នេះហៅថា រូបក្ខន្ធ ព្រោះប្រមូលរូបរួមនូវរូបទាំងអស់នោះ ក្នុងទីជាមួយគ្នា ។*

តត្ថ កតមោ វេទនាក្ខន្ធោ *បណ្ដាខន្ធទាំង៥នោះ វេទនាខន្ធ តើដូចម្ដេច ។*

យា កាចិ វេទនា អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិ

បិត្វា អយំ វុច្ចតិ វេទនាក្ខន្ធោ វេទនាណាមួយ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលជាអជ្ឈត្តវេទនាក្តី ពហិទ្ធាវេទនាក្តី ឧឡារិកវេទនាក្តី សុខុមវេទនាក្តី ហីនវេទនាក្តី បណីតវេទនាក្តី ទូរវេទនាក្តី សន្តិកវេទនាក្តី នេះហៅថា វេទនាខន្ធ ព្រោះប្រមូលរួបរួមនូវវេទនា ទាំងអស់នោះ ក្នុងទីជាមួយគ្នា ។

តត្ថ កតមោ សញ្ញាក្ខន្ធោ បណ្ដាខន្ធទាំង៥ នោះ សញ្ញាខន្ធ តើដូចម្ដេច ។

យា កាចិ សញ្ញា អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ចតិ សញ្ញាក្ខន្ធោ សញ្ញាណាមួយ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលជាអជ្ឈត្តសញ្ញាក្តី ពហិទ្ធាសញ្ញាក្តី ឧឡារិកសញ្ញាក្តី សុខុមសញ្ញាក្តី ហីនសញ្ញាក្តី បណីតសញ្ញាក្តី ទូរសញ្ញាក្តី សន្តិកសញ្ញាក្តី នេះហៅថា សញ្ញាខន្ធ ព្រោះប្រមូលរួបរួមនូវសញ្ញាទាំងអស់នោះ ក្នុងទីជាមួយគ្នា ។

តត្ថ កតមោ សង្ខារក្ខន្ធោ បណ្ដាខន្ធទាំង៥ នោះ សង្ខារ

រក្ខន្ធ តើដូចម្តេច ។

យេ កេចិ សង្ខារា អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យេ ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ចតិ សង្ខារក្ខន្ធោ សង្ខារទាំងឡាយណាមួយ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលជាអជ្ឈត្តសង្ខារក្តី ពហិទ្ធាសង្ខារក្តី ឱឡារិកសង្ខារក្តី សុខុមសង្ខារក្តី ហីនសង្ខារក្តី បណីតសង្ខារក្តី ទូរេសង្ខារក្តី សន្តិកេសង្ខារក្តី នេះហៅថា សង្ខារក្ខន្ធ ព្រោះប្រមូលរួបរួមនូវសង្ខារទាំងអស់នោះ ក្នុងទីជាមួយគ្នា ។

តត្ថ កតមោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ បណ្តាខន្ធទាំង ៥ នោះវិញ្ញាណក្ខន្ធ តើដូចម្តេច ។

យំ កិញ្ចិ វិញ្ញាណំ អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យំ ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ចតិវិញ្ញាណក្ខន្ធោ វិញ្ញាណណាមួយ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលជាអជ្ឈត្តវិញ្ញាណក្តី ពហិទ្ធាវិញ្ញាណក្តី ឱឡារិកវិញ្ញាណក្តី

សុខុមវិញ្ញាណក្តី ហីនវិញ្ញាណក្តី បណីតវិញ្ញាណក្តី ទូរេវិញ្ញាណក្តី សន្តិកេវិញ្ញាណក្តី នេះហៅថា វិញ្ញាណក្ខន្ធ ព្រោះប្រមូលរួបរួមនូវវិញ្ញាណទាំងអស់នោះ ក្នុងទីជាមួយគ្នា ។

(អយំ ខន្ធវិភង្គោតិ អដ្ឋារសវិធេន វិភត្តំ វិភង្គប្បករណំ នាម សមត្តំ នេះឈ្មោះខន្ធវិភង្គ, វិភង្គប្បករណ៍ចែកចេញដោយធម៌ ១៨ ប្រការ ចប់តែប៉ុណ្ណេះ) ។

× × ×

ធាតុកថា

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ ធាតុកថាបករណំ នាមេតំ លំដាប់អំពីវិភង្គប្បករណ៍នោះមក យើងនឹងស្រាយនូវធាតុកថាបករណ៍ដូចតទៅនេះ)

សង្គហោ អសង្គហោ (ធាតុ ១៨ គឺ) ការសង្គ្រោះនិងការមិនសង្គ្រោះ ១

សង្គហិតេន អសង្គហិតំ ការមិនសង្គ្រោះមួយអន្លើដោយការសង្គ្រោះ ១ អសង្គហិតេន សង្គហិតំ ការសង្គ្រោះមួយអន្លើដោយការមិនសង្គ្រោះ ១ សង្គហិតេន សង្គហិតំ ការសង្គ្រោះមួយអន្លើ

ដោយការសង្គ្រោះ ១ អសង្គហិតេន អសង្គហិតំ ការមិនសង្គ្រោះ មួយអន្លើដោយការមិនសង្គ្រោះ ១ សម្បយោគោ វិប្បយោគោ ការសម្ប្រកបនិងការប្រាសចេញ ១ សម្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ ការប្រាសចេញ មួយអន្លើដោយការសម្ប្រកប ១ វិប្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ ការសម្ប្រកបមួយអន្លើដោយការប្រាសចេញ១ សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ ការសម្ប្រកប មួយអន្លើដោយការសម្ប្រកប១ វិប្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ ការប្រាសចេញ មួយអន្លើដោយការប្រាសចេញ ១ សង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ ការសម្ប្រកបនិងការប្រាសចេញ មួយអន្លើដោយការសង្គ្រោះ១ សម្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតំ ការសង្គ្រោះនិងការមិនសង្គ្រោះ មួយអន្លើដោយការសម្ប្រកប ១ អសង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ ការសម្ប្រកបនិងការប្រាសចេញមួយអន្លើដោយការមិនសង្គ្រោះ ១ វិប្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតន្តិ ការសង្គ្រោះនិងការមិនសង្គ្រោះ មួយអន្លើដោយការប្រាសចេញ ១

បញ្ចក្ខន្ធា ទ្វាទសាយតនានិ អដ្ឋារស ធាតុយោ ចត្តារិ

សច្ចានិ ពាវីសតិន្ទ្រិយានិ បដិច្ចសមុប្បាទោ ចត្តារោ សតិ-ប្បដ្ឋានា ចត្តារោ សម្មប្បធានា ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា ចត្តារិ ឈានានិ ចតស្សោ អប្បមញ្ញាយោ បញ្ចិន្ទ្រិយានិ បញ្ច ព-លានិ សត្ត ពោជ្ឈង្គា អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ ផស្សោ វេទនា សញ្ញា ចេតនា ចិត្តំ អធិមោក្ខោ មនសិការោ

ខន្ធ ៥ អាយតនៈ ១២ ធាតុ ១៨ សច្ចៈ ៤ ឥន្ទ្រិយ ២២ បដិច្ចសមុប្បាទ សតិប្បដ្ឋាន ៤ សម្មប្បធាន ៤ ឥទ្ធិបាទ ៤ ឈាន ៤ អប្បមញ្ញា ៤ ឥន្ទ្រិយ ៥ ពលៈ ៥ ពោជ្ឈង្គ ៧ មគ្គមានអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ផស្សៈ វេទនា សញ្ញា ចេតនា ចិត្ត អធិមោក្ខ មនសិការៈ ។

តីហិ សង្គហោ *ការសង្គ្រោះដោយបទ ៣ គឺខន្ធ, ធាតុ, អាយតនៈ*

តីហិ អសង្គហោ *ការមិនសង្គ្រោះដោយបទ ៣*

ចតូហិ សម្បយោគោ *ការសមប្រកប ដោយបទ ៤ គឺ អរូបក្ខន្ធ ៤*

ចតូហិ វិប្បយោគោ *ការប្រាសចេញ ចាកបទ ៤*

សភាគោ *ធម៌មានចំណែកស្មើ* វិសភាគោ *ធម៌មានចំណែក*

មិនស្មើ ។ សញ្ញាបិ ធម្មសង្គណិ ធាតុកថាយ មាតិកា គឺធម្ម សង្គណិទាំងអស់ ជាមាតិកានៃធាតុកថា ។

នយមាតិកាតិ បញ្ចវិធេន វិភត្តំ ធាតុកថាបករណំ តាម សម្មត្តំ នេះឈ្មោះនយមាតិកា, ធាតុកថាបករណ៍ ចេញដោយធម៌ ៥ ប្រការ ចប់នៃចំណោះ ។

\+ + +

បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្បករណំ តាមេសា លំដាប់អំពីធាតុ កថាបករណ៍ យើងនឹងស្វាធ្យាយ នូវបុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្បករណ៍ ដូចតទៅនេះ)

ខន្ធប្បញ្ញត្តិ អាយតនប្បញ្ញត្តិ ធាតុប្បញ្ញត្តិ សច្ចប្បញ្ញត្តិ ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ បុគ្គលប្បញ្ញត្តីតិ (បញ្ញត្តិ៦) គឺ ខន្ធបញ្ញត្តិ អាយតនបញ្ញត្តិ ធាតុបញ្ញត្តិ សច្ចបញ្ញត្តិ ឥន្ទ្រិយបញ្ញត្តិ បុគ្គលបញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា ខន្ធានំ ខន្ធប្បញ្ញត្តិ ខន្ធបញ្ញត្តិ របស់ខន្ធទាំង

ឡាយមានប៉ុន្មាន ។

យាវតា បញ្ចក្ខន្ធោ រូបក្ខន្ធោ វេទនាក្ខន្ធោ សញ្ញាក្ខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ ឯត្តាវតា ខន្ធានំ ខន្ធបញ្ញត្តិ ខន្ធ ៥ គឺ រូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ មានប្រមាណណា ខន្ធបញ្ញត្តិ របស់ខន្ធទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

កិត្តាវតា អាយតនានំ អាយតនបញ្ញត្តិ អាយតនបញ្ញត្តិ របស់អាយតនៈទាំងឡាយ មានប៉ុន្មាន ។

យាវតា ទ្វាទសាយតនានិ ចក្ខាយតនំ រូបាយតនំ សោតាយតនំ សទ្ទាយតនំ ឃានាយតនំ គន្ធាយតនំ ជិវ្ហាយតនំ រសាយតនំ កាយាយតនំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ មនាយតនំ ធម្មាយតនំ ឯត្តាវតា អាយតនំ អាយតនបញ្ញត្តិ អាយតនៈ ៦១ គឺ ចក្ខាយតនៈ រូបាយតនៈ សោតាយតនៈ សទ្ទាយតនៈ ឃានាយតនៈ គន្ធាយតនៈ ជិវ្ហាយតនៈ រសាយតនៈ កាយាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ មនាយតនៈ ធម្មាយតនៈ មានប្រមាណណា អាយតនបញ្ញត្តិ របស់អាយតនៈទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

កិត្តាវតា ធាតូនំ ធាតុប្បញ្ញត្តិ *ធាតុប្បញ្ញត្តិ របស់ធាតុទាំងឡាយ មានប៉ុន្មាន ?*

យាវតា អដ្ឋារស ធាតុយោ ចក្ខុធាតុ រូបធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ សោតធាតុ សទ្ទធាតុ សោតវិញ្ញាណធាតុ ឃានធាតុ គន្ធធាតុ ឃានវិញ្ញាណធាតុ ជិវ្ហាធាតុ រសធាតុ ជិវ្ហាវិញ្ញាណធាតុ កាយធាតុ ផោដ្ឋព្វធាតុ កាយវិញ្ញាណធាតុ មនោធាតុ ធម្មធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ ឯត្តាវតា ធាតូនំ ធាតុប្បញ្ញត្តិ *ធាតុ ១៨ គឺ ចក្ខុធាតុ រូបធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ សោតធាតុ សោតវិញ្ញាធាតុ ឃានធាតុ គន្ធធាតុ ឃានវិញ្ញាណធាតុ ជិវ្ហាធាតុ រសធាតុ ជិវ្ហាវិញ្ញាណធាតុ កាយធាតុ ផោដ្ឋព្វធាតុ កាយវិញ្ញាណធាតុ មនោធាតុ ធម្មធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ មានប្រមាណណា ធាតុប្បញ្ញត្តិ របស់ធាតុទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។*

កិត្តាវតា សច្ចានំ សច្ចប្បញ្ញត្តិ *សច្ចប្បញ្ញត្តិ របស់សច្ចៈទាំងឡាយ មានប៉ុន្មាន ?*

យាវតា ចត្តារិ សច្ចានិ ទុក្ខសច្ចំ សមុទយសច្ចំ និរោធសច្ចំ មគ្គសច្ចំ ឯត្តាវតា សច្ចានំ សច្ចប្បញ្ញត្តិ

សច្ចៈ ៤ គឺ ទុក្ខសច្ច សមុទយសច្ច និរោធសច្ច មគ្គសច្ច មានប្រមាណណា សច្ចប្បញ្ញត្តិ របស់សច្ចៈទាំងឡាយមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

កិត្តាវតា ឥន្ទ្រិយានំ ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ *ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ របស់ឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ មានប៉ុន្មាន ។*

យាវតា ពាវីសតិន្ទ្រិយានិ ចក្ខុន្ទ្រិយំ សោតិន្ទ្រិយំ ឃានិន្ទ្រិយំ ជិវ្ហិន្ទ្រិយំ កាយិន្ទ្រិយំ មនិន្ទ្រិយំ ឥត្ថិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ជីវិតិន្ទ្រិយំ សុខិន្ទ្រិយំ ទុក្ខិន្ទ្រិយំ សោមនស្សិន្ទ្រិយំ ទោមនស្សិន្ទ្រិយំ ឧបេក្ខិន្ទ្រិយំ សទ្ធិន្ទ្រិយំ វីរិយិន្ទ្រិយំ សតិន្ទ្រិយំ សមាធិន្ទ្រិយំ បញ្ញិន្ទ្រិយំ អនញ្ញាតញ្ញស្សាមីតិន្ទ្រិយំ អញ្ញិន្ទ្រិយំ អញ្ញាតាវិន្ទ្រិយំ ឯត្តាវតា ឥន្ទ្រិយានំ ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ

ឥន្ទ្រិយ ២២ គឺ ចក្ខុន្ទ្រិយ សោតិន្ទ្រិយ ឃានិន្ទ្រិយ ជិវ្ហិន្ទ្រិយ កាយិន្ទ្រិយ មនិន្ទ្រិយ ឥត្ថិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ សុខិន្ទ្រិយ ទុក្ខិន្ទ្រិយ សោមនស្សិន្ទ្រិយ ទោមនស្សិន្ទ្រិយ ឧបេក្ខិន្ទ្រិយ សទ្ធិន្ទ្រិយ វីរិយិន្ទ្រិយ សតិន្ទ្រិយ សមាធិន្ទ្រិយ បញ្ញិន្ទ្រិយ អនញ្ញាតញ្ញស្សាមីតិន្ទ្រិយ អញ្ញិន្ទ្រិយ អញ្ញាតាវិន្ទ្រិយ មានប្រមាណណា ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ របស់ឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

កិត្តាវតា បុគ្គលានំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ *បុគ្គលប្បញ្ញត្តិរបស់បុគ្គលទាំងឡាយ តើដូចម្តេចខ្លះ ?*

សមយវិមុត្តោ អសមយវិមុត្តោ *បុគ្គលរួចស្រឡះចាកកិលេសតាមកាលគួរ បុគ្គលរួចស្រឡះចាកកិលេសតាមកាលមិនគួរ*

កុប្បធម្មោ អកុប្បធម្មោ *បុគ្គលមានធម៌កម្រើក បុគ្គលមានធម៌មិនកម្រើក*

បរិហានធម្មោ អបរិហានធម្មោ *បុគ្គលមានធម៌សាបសូន្យ បុគ្គលមានធម៌មិនសាបសូន្យ*

ចេតនាភព្វោ អនុរក្ខនាភព្វោ *បុគ្គលគួរដល់នូវសេចក្តីមិនសាបសូន្យដោយចេតនា បុគ្គលគួរដល់នូវសេចក្តីមិនសាបសូន្យ ដោយការរក្សា*

បុថុជ្ជនោ គោត្រភូ *បុគ្គលជាបុថុជ្ជន បុគ្គលជាគោត្រភូ*

ភយូបរតោ អភយូបរតោ *បុគ្គលវៀរចាកបាបដោយភ័យ បុគ្គលវៀរចាកបាបដោយមិនមានភ័យ*

ភព្វាគមនោ អភព្វាគមនោ *បុគ្គលគួរដល់ការមក កាន់សម្មត្តនិយាមគឺមគ្គ បុគ្គលមិនគួរដល់ការមកកាន់សម្មត្តនិយាម គឺមគ្គ*

និយតោ អនិយតោ បុគ្គលទៀង បុគ្គលមិនទៀង

បដិបន្នកោ ផលេ ឋិតោ បុគ្គលប្រតិបត្តិព្រះត្រៀងដោយមគ្គ បុគ្គលឋិតនៅក្នុងផល

សមសីសី ឋិតកប្បី បុគ្គលមានធម៌ស្មើគ្នា បុគ្គលញុំាងកប្បឲ្យឋិតនៅ

អរិយោ អនរិយោ បុគ្គលជាអរិយៈ បុគ្គលមិនមែនជាអរិយៈ

សេក្ខោ អសេក្ខោ បុគ្គលជាសេក្ខៈ បុគ្គលជាអសេក្ខៈ

នេវសេក្ខោ នាសេក្ខោ បុគ្គលមិនមែនជាសេក្ខៈ បុគ្គលមិនមែនជាអសេក្ខៈ

តេវិជ្ជោ ឆឡភិញ្ញោ បុគ្គលមានវិជ្ជាបី បុគ្គលមានអភិញ្ញា ៦

សម្មាសម្ពុទ្ធោ បច្ចេកពុទ្ធោ បុគ្គលជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ បុគ្គលជាព្រះបច្ចេកពុទ្ធ

ឧភតោ ភាគវិមុត្តោ បញ្ញាវិមុត្តោ បុគ្គលរួចស្រឡះ ចាកកិលេសដោយចំណែកទាំងពីរ បុគ្គលរួចស្រឡះចាកកិលេសដោយបញ្ញា

កាយសក្ខី ទិដ្ឋិប្បត្តោ បុគ្គលមានកាយជាបន្ទាល់ បុគ្គល

សម្រេចដោយទិដ្ឋិ

សទ្ធាវិមុត្តោ ធម្មានុសារី បុគ្គលរួចស្រឡះចាកកិលេសដោយសទ្ធា បុគ្គលរើកតាមនូវធម៌

សទ្ធានុសារី សត្តក្ខត្តុំបរមោ កោលំកោលោ បុគ្គលរើកតាមនូវសទ្ធា បុគ្គលត្រូវនៅកើតអស់វារៈ ៧ ដង ជាយ៉ាងក្រៃលែង បុគ្គលចេញអំពីត្រកូលទៅកាន់ត្រកូល

ឯកពីជី សកទាគាមី បុគ្គលមានពូជតែម្តង បុគ្គលមកកាន់លោកនេះម្តងទៀត

អនាគាមី អន្តរាបរិនិព្វាយី បុគ្គលមិនមកកាន់លោកនេះទៀត បុគ្គលបរិនិព្វានពាក់កណ្តាលអាយុ

ឧបហច្ចបរិនិព្វាយី អសង្ខារបរិនិព្វាយី បុគ្គលកន្លងហួសពាក់កណ្តាលអាយុទើបបរិនិព្វាន បុគ្គលបរិនិព្វានដោយមិនបាច់ព្យាយាមខ្លាំង

សសង្ខារបរិនិព្វាយី ឧទ្ធំសោតោ អកនិដ្ឋគាមី បុគ្គលបរិនិព្វានដោយព្យាយាមខ្លាំង បុគ្គលមានខ្សែនៃមគ្គទៅខាងលើ ដរាបដល់អកនិដ្ឋព្រហ្មហើយទើបបរិនិព្វាន

សោតាបន្នោ សោតាបត្តិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ

បុគ្គលជាសោតាបន្ន បុគ្គលប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល

សកទាគាមី សកទាគាមិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ បុគ្គលជាសកទាគាមី បុគ្គលប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល

អនាគាមី អនាគាមិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ បុគ្គលជាអនាគាមី បុគ្គលប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល

អរហា អរហត្តផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោតិ បុគ្គលជាព្រះអរហន្ត បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអរហត្តផល ។

(អយំ ខន្ធប្បញ្ញត្តាទិ ឆវិធេន វិភត្តំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្បករណំ នាម សមត្តំ នេះបញ្ញត្តិ មានខន្ធបញ្ញត្តិជាដើម, បុគ្គលបញ្ញត្តិប្បករណ៍ ចែកចេញដោយបញ្ញត្តិ ៦ ប្រការ ចប់តែប៉ុណ្ណេះ) ។

× × ×

កថាវត្ថុ

ក្នុងបាលី

តទនន្តរំ កថាវត្ថុប្បករណំ នាមេតំ លំដាប់អំពីបុគ្គលប

ញត្តិឧបករណ៍នោះមក យើងនឹងស្វាធ្យាយ នូវគាថាតួឧបករណ៍ ដូចតទៅនេះ)

បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ (សកវាទីសួរថា) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តមឬ ។

អាមន្តា (បរវាទីឆ្លើយថា) អើ ។

យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧប·លព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ (សកវាទីសួរថា) បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តមឬ ។

ន ហេវំ វត្តព្វេ (បរវាទីឆ្លើយថា) អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។

អាជានាហិ និគ្គហំ ហញ្ចិ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិ-កដ្ឋបរមដ្ឋេន តេន វត រេ វត្តព្វេ យោ កច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ (សកវាទីពោលថា) អ្នកចូរដឹងនូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើបុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា

បុគ្គលណាមានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម ដូច្នេះវែរ ។

យំ តត្ថ វទេសិ វត្តព្វេ ខោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេន តេន ច វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ មិច្ឆា

បណ្តាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិតមានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះបុគ្គលនោះ គេដឹងបានដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។

នោ ច បន វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ នោ វត រេ វត្តព្វេ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ

មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកក៏មិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម ដូច្នេះវែរ ។

យំ តត្ថ វទេសិ វត្តព្វេ ខោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមត្ថេន នោ ច វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមត្ថោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមត្ថេនាតិ មិច្ឆា ចំណែកពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះ ថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណាមានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះគេដឹងបានដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។

នោ ចេ បន វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមត្ថោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមត្ថេនាតិ នោ វត វេ វត្តព្វេ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមត្ថេនាតិ មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកក៏មិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម ដូច្នេះដែរ ។

យំ តត្ថ វទេសិ វត្តព្វេ ខោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ

សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេន នោ ច វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ មិច្ឆា

បណ្ដាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះ ថា បុគ្គល គេដឹង បានដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិងអត្ថដ៏ឧត្តម ដូច្នេះទេ ព្រោះ ជាពាក្យខុស ។

អនុលោមបញ្ចកំ ចប់ អនុលោមបញ្ចកៈ

(សករាទិបញ្ចសុត្តសតានិ បររាទិបញ្ចសុត្តសតានិ សុត្តសហស្សំ សមោធានេត្វាន វិភត្តំ កថាវត្ថុប្បករណំ នាម សមត្តំ *កថាវត្ថុប្បករណ៍ ដែលប្រជុំចែកជាមួយពាន់សូត្រ គឺ ៥០០ សូត្រ របស់សកវាទី ៥០០ សូត្រ របស់បរវាទី ចប់តែប៉ុណ្ណោះ)*

× × ×

យមកៈ

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ យមកប្បករណំ នាមេតំ *លំដាប់អំពីកថាវត្ថុ-*

ករណ៍នោះមក យើងនឹងស្វាធ្យាយ នូវយមកប្បករណ៍ ដូចតទៅនេះ)

យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលា យេ វា បន កុសលមូលមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ពួកធម៌ណាមួយ ជាកុសល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសលមូល ឬក៏ពួកធម៌ណា មានកុសលមូលជាមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសល ។

យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ពួកធម៌ណាមួយជាកុសល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ មានមូលតែមួយដោយកុសលមូល ឬក៏ពួកធម៌ណា មានមូលតែមួយ ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសល ។

យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ពួកធម៌ណាមួយ មានមូលតែមួយ ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ មានគ្នានឹងគ្នាជាមូល ដោយកុសលមូល ឬពួកធម៌ណា មានគ្នានឹងគ្នាជាមូល ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសល ។

យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលមូលា យេ វា បន កុសលមូលមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា *ពួកធម៌ណាមួយជាកុសល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ មានកុសលមូលជាមូល ឬក៏ពួកធម៌ណា មានកុសលមូលជាមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះជាកុសល ។*

យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា *ពួកធម៌ណាមួយជាកុសល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ មានមូលតែមួយជាមូល ដោយកុសលមូល ឬក៏ពួកធម៌ណា មានមូលតែមួយជាមូល ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសល ។*

យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលមូលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលា យេ វា បន កុសល-មូលេន អញ្ញមញ្ញមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា *ពួកធម៌ណាមួយ មានមូលតែមួយជាមូល ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ មានគ្នានិងគ្នាជាមូល ដោយកុសលមូល ឬក៏ពួកធម៌ណា មានគ្នានិងគ្នាជាមូល ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសល ។*

យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលកា យេ វា បន កុសលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា *ពួកធម៌ណាមួយជាកុសល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ មានកុសលជាមូល ឬក៏ពួកធម៌ណា មានកុសលជាមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសល ។*

យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលកា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា *ពួកធម៌ណាមួយ ជាកុសល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ មានមូលតែមួយ ដោយកុសលមូល ឬក៏ពួកធម៌ណា មានមូលតែមួយ ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសល ។*

យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលកា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលកា យេ វា បន កុសល-មូលេន អញ្ញមញ្ញមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា *ពួកធម៌ណាមួយ មានមូលតែមួយ ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ មានគ្នានិងគ្នាជាមូល ដោយកុសលមូល ឬក៏ពួកធម៌ណា មានគ្នានិងគ្នាជាមូល ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសល ។*

យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូល

មូលកា យេ វា បន កុសលមូលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ពួកធម៌ណាមួយ ជាកុសល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ មានកុសលមូលជាមូល ឬក៏ពួកធម៌ណា មានកុសលមូលជាមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសល ។

យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលមូលកា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ពួកធម៌ណាមួយ ជាកុសល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ មានមូលតែមួយជាមូល ដោយកុសលមូល ឬក៏ពួកធម៌ណា មានមូលតែមួយជាមូល ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសល ។

យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលកា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលកា យេ វា បន កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលាតិ ពួកធម៌ណាមួយ មានមូលតែមួយ ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ មានគ្នានឹងគ្នាជាមូល ដោយកុសលមូល ឬក៏ពួកធម៌ណា មានគ្នានឹងគ្នាជាមូល ដោយកុសលមូល ពួកធម៌ទាំងអស់នោះ ជាកុសល ។

មូលំ ហេតុ និទានញ្ច សម្ភវោ បភវេន ច
សមុដ្ឋានាហារារម្មណា បច្ចយោ សមុទយេន ជាតិ

មូល ហេតុ និទាន សម្ភព ប្រភព សមុដ្ឋាន អាហារ អារម្មណ៍ បច្ច័យ និងសមុទ័យ (ធម៌ទាំងនេះ មានក្នុងយមកៈ) ។

(មូលយមកាទិទសយមកប្បដិមណ្ឌិតំ យមកប្បករណំ នាម សមត្តំ *យមកប្បករណ៍ ដ៏ប្រដាប់ដោយយមកៈ ១០ មានមូលយមកៈជាដើមចប់តែប៉ុណ្ណោះ)* ។

\+ + +

បដ្ឋាន

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ មហាបដ្ឋានប្បករណំ នាមេតំ *លំដាប់អំពីយមកប្បករណ៍នោះមកយើងនឹងស្វាធ្យាយ នូវមហាបដ្ឋានប្បករណ៍ដូចតទៅនេះ)*

ហេតុប្បច្ចយោ អារម្មណប្បច្ចយោ អធិបតិប្បច្ចយោ អនន្តរប្បច្ចយោ សមនន្តរប្បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយោ អញ្ញ

មញ្ញប្បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយោ បុរេ-
ជាតប្បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយោ អាសេវនប្បច្ចយោ កម្មប្ប
ច្ចយោ វិបាកប្បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយោ
ឈានប្បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយោ វិប្បយុត្ត
ប្បច្ចយោ អត្ថិប្បច្ចយោ នត្ថិប្បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយោ អវិគត
ប្បច្ចយោ (*បច្ច័យ ២៤ គឺ ហេតុបច្ច័យ អារម្មណបច្ច័យ អធិបតិ
បច្ច័យ សមនន្តរបច្ច័យ សហជាតបច្ច័យ អញ្ញមញ្ញបច្ច័យ និស្សយ
បច្ច័យ ឧបនិស្សយបច្ច័យ បុរេជាតបច្ច័យ បច្ឆាជាតបច្ច័យ អា-
សេវនបច្ច័យ កម្មបច្ច័យ វិបាកបច្ច័យ អាហារបច្ច័យ ឥន្ទ្រិយ-
បច្ច័យ ឈានបច្ច័យ មគ្គបច្ច័យ សម្បយុត្តបច្ច័យ វិប្បយុត្តបច្ច័យ
អត្ថិបច្ច័យ នត្ថិបច្ច័យ វិគតបច្ច័យ អវិគតបច្ច័យ ។*

តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ
ទុកត្តិកញ្ចេវ តិកទុកញ្ច
តិកត្តិកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច
ឆ អនុលោមម្ហិ នយា សុគម្ភីរា

ន័យទាំង ៦ គឺ តិកបដ្ឋានដ៏ប្រសើរ ១ ទុកបដ្ឋានដ៏ឧត្តម ១ ទុកត្តិកបដ្ឋាន ១ តិកទុកបដ្ឋាន ១ តិកត្តិកបដ្ឋាន ១ ទុកទុកបដ្ឋាន១ ជាន័យដ៏ជ្រាលជ្រៅ ក្នុងអនុលោម ។

តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ
ទុកត្តិកញ្ចេវ តិកទុកញ្ច
តិកត្តិកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច
ឆបច្ចនីយម្ហិ នយា សុគម្ភីរា

ន័យទាំង ៦ គឺ តិកបដ្ឋានដ៏ប្រសើរទុកបដ្ឋានដ៏ឧត្តម ១ ទុកត្តិកបដ្ឋាន១ តិកទុកបដ្ឋាន ១ តិកត្តិកបដ្ឋាន ១ ទុកទុកបដ្ឋាន ១ ជាន័យដ៏ជ្រាលជ្រៅក្នុងបច្ចនីយៈ ។

តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ
ទុកត្តិកញ្ចេវ តិកទុកញ្ច
តិកត្តិកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច
ឆ អនុលោមបច្ចនីយម្ហិ នយា សុគម្ភីរា

ន័យទាំង ៦ គឺ តិកបដ្ឋានដ៏ប្រសើរ ១ ទុកបដ្ឋានដ៏ឧត្តម ១

ទុកត្តិកប្បដ្ឋាន ១ តិកទុកប្បដ្ឋាន ១ តិកត្តិកប្បដ្ឋាន ១ ទុកទុកប្បដ្ឋាន ១ ជាន័យដ៏ជ្រាលជ្រៅ ក្នុងអនុលោមបច្ចនីយៈ ។

តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ
ទុកត្តិកញ្ចេវ តិកទុកញ្ច
តិកត្តិកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច
ឆ បច្ចនីយានុលោមម្ហិ នយា សុគម្ភិរាតិ

ន័យទាំង ៦ គឺ តិកប្បដ្ឋានដ៏ប្រសើរ ១ ទុកប្បដ្ឋានដ៏ឧត្តម ១ ទុកត្តិកប្បដ្ឋាន ១ តិកទុកប្បដ្ឋាន ១ តិកត្តិកប្បដ្ឋាន ១ ទុកទុកប្បដ្ឋាន ១ ជាន័យដ៏ជ្រាលជ្រៅ ក្នុងបច្ចនីយានុលោម ។

ចតុវីសតិប្បច្ចយវសេន អយំ សមន្តប្បដ្ឋានប្បករណា វណ្ណិតា និដ្ឋិតា វណ្ណនានៃបដ្ឋានប្បករណ៍ ជាទីបំផុតនេះ ដោយអំណាចនៃបច្ច័យ ២៤ ចប់តែប៉ុណ្ណេះ ។

× × ×

តិរោកុឌ្ឌកណ្ឌគាថា(១)

តិរោកុឌ្ឌេសុ តិដ្ឋន្តិ សន្ធិសិង្ឃាដកេសុ ច

(១) សេចក្ដីប្រែ ដកស្រង់ពីសៀវភៅអនុមោទនវិធី ។

ទ្វារពាហាសុ តិដ្ឋន្តិ អាគន្ត្វាន សកំ ឃរំ

ពួកប្រេតទាំងឡាយមកហើយ កាន់ផ្ទះនៃញាតិដោយគិតថា ផ្ទះរបស់ខ្លួន រមែងឈរនៅជិតខាងក្រៅជញ្ជាំងទាំងឡាយខ្លះ នាផ្លូវបែកជា ៤ និងផ្លូវបែកជា ៣ ទាំងឡាយខ្លះ ជិតទ្វារក្រុងនិងទ្វារផ្ទះទាំងឡាយខ្លះ

បហុតេ អន្នបានម្ហិ ខជ្ជភោជ្ជេ ឧបដ្ឋិតេ

នាកាលបាយនិងទឹកនិងបង្អែមនិងចំណាប ដ៏ល្មមគ្រាន់ គឺពួកញាតិ ចូលទៅតាំងទុកហើយ

ន តេសំ កោចិ សរតិ សត្តានំ កម្មបច្ចយា

ញាតិណាមួយមិននឹកដល់ប្រេតទាំងឡាយនោះ ព្រោះកម្មរបស់ សត្វទាំងឡាយជាបច្ច័យ

ឯវំ ទទន្តិ ញាតីនំ យេ ហោន្តិ អនុកម្បកា
សុចិំ បណីតំ កាលេន កប្បិយំ បានភោជនំ

ញាតិទាំងឡាយឯណា ដែលអនុគ្រោះ ញាតិទាំងឡាយនោះរមែង ឲ្យសម្រេចនូវទឹកនិងភោជនដ៏មតបក់ដ៏ប្រសើរ ជារបស់គួរតាមកាល ដល់ ញាតិទាំងឡាយ ជាអ្នកលះលោកនេះទៅហើយនោះយ៉ាងនេះថា

ឥទំ វោ ញាតីនំ ហោតុ សុខិតា ហោន្តុ ញាតយោ

ទានេះ ចូរមានដល់ញាតិទាំងឡាយ សូមញាតិទាំងឡាយចូរជាអ្នកដល់នូវសេចក្តីសុខ

តេ ច តត្ថ សមាគន្ត្វា ញាតិបេតា សមាគតា

ក៏ប្រេតជាញាតិទាំងឡាយនោះ មកប្រជុំគ្នាហើយក្នុងឋាន ដែលឲ្យទាននោះ ជាអ្នកមកហើយដោយចំណានល្អ

បហុតេ អន្នបានម្ហិ សក្កច្ចំ អនុមោទរេ

កាលបើបាយបាយនិងទឹក ដ៏ល្មមគ្រាន់ ក៏គប្បីអនុមោទនាដោយគោរពថា

ចិរំ ជីវន្តុ នោ ញាតី យេសំ ហេតុ លភាម សេ យើងទាំងឡាយបានសម្បត្តិនេះ ព្រោះហេតុនៃញាតិទាំងឡាយឯណា សូមញាតិទាំងឡាយនោះ របស់យើងទាំងឡាយចូររស់នៅយឺនយូរ

អម្ហាកញ្ច កតា បូជា ក៏បូជាគឺញាតិទាំងឡាយធ្វើហើយដល់យើងទាំងឡាយ

ទាយកា ច អនិប្ផលា ឯទាយកគឺអ្នកឲ្យទាន ក៏មិនឥតផល

ន ហិ តត្ថ កសី អត្ថិ កសិកម្ម គឺការភ្ជួរស្រែចំការក៏មិនមាន ក្នុងភូមិនៃប្រេតនោះ

គោរក្ខេត្ថ ន វិជ្ជតិ គោរក្ខកម្ម គឺការរក្សាគោ ក៏មិនមានក្នុងភូមិនៃប្រេតនោះ

វណិជ្ជា តាទិសី នត្ថិ វាណិជ្ជកម្ម គឺការជួញ ដែលជាហេតុបានសម្បត្តិដូច្នោះ ក៏មិនមាន

ហិរញ្ញេន កយាកយំ មិនមានការលក់ទិញផ្លាស់ប្តូរដោយប្រាក់

ឥតោ ទិន្នេន យាបេន្តិ បេតា កាលកតា តហិំ បុគ្គលទាំងឡាយ ធ្វើកាលកិរិយាទៅកើតជាប្រេត រមែងញុំាងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងប្រេតវិស័យនោះ ដោយផលទាន ដែលញាតិឲ្យហើយអំពីលោកនេះ

ឧណ្ណតេ ឧទកំ វុដ្ឋំ យថា និន្នំ បវត្តតិ
ឯវមេវ ឥតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ

ទឹកធ្លាក់ចុះក្នុងទីទួល រមែងហូរទៅកាន់ទីទំនាប ដូចម្តេចមិញ ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ អំពីលោកនេះ រមែងសម្រេចផលដល់ប្រេតទាំងឡាយ ដូច្នោះដែរ

យថា វារិវហា បូរា បរិបូរេន្តិ សាគរំ

ឯវមេវ ឥតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ

ជ្រលងផ្លូវទឹកទាំងឡាយ មានទន្លេនិងស្ទឹងជាដើម រមែងញ៉ាំងសាគរឲ្យពេញព្រៀប ដូចម្ដេចមិញ ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយអំពីលោកនេះ រមែងសម្រេចផលដល់ប្រេតទាំងឡាយ ដូច្នោះដែរ

អទាសិ មេ អកាសិ មេ ញាតិមិត្តា សខា ច មេ
បេតានំ ទក្ខិណំ ទជ្ជា បុព្វេ កតមនុស្សរំ

បុគ្គលកាលរលឹកឃើញនូវឧបការគុណ ដែលលោកធ្វើទុកដល់ខ្លួនក្នុងកាលមុនថា អ្នកនេះបានឲ្យរបស់នេះដល់អញ អ្នកនេះបានធ្វើគុណនេះដល់អញ ជនទាំងឡាយនោះ ជាញាតិមិត្រនិងជាសម្លាញ់របស់អញ ដូច្នេះហើយ គួរឲ្យទក្ខិណាទាន ដើម្បីប្រេតទាំងឡាយ

ន ហិ រុណ្ណំ វា សោកោ វា យាញ្ញា បរិទេវនា ការយំ ឬការសោកសៅ ឬការខ្សឹកខ្សួល ដទៃៗ មិនមានប្រយោជន៍ឡើយ

ន តំ បេតានមត្ថាយ ធ្វើដូច្នេះ រកបានជាប្រយោជន៍ដល់ប្រេតទាំងឡាយគ្មាន

ឯវំ តិដ្ឋន្តិ ញាតយោ ញាតិទាំងឡាយរមែងឋិតនៅឥតបានដឹងបានឮ យ៉ាងនេះ

អយញ្ច ខោ ទក្ខិណា ទិន្នា បើទក្ខិណាទានដែលបុគ្គល បានឲ្យហើយនេះឯង

សង្ឃម្ហិ សុបតិដ្ឋិតា ជាទានតម្កល់នៅល្អហើយក្នុងសង្ឃ

ទីឃរត្តំ ហិតាយស្ស ឋានសោ ឧបកប្បតិ ទក្ខិណា ទាននោះ ទើបចូលទៅសម្រេចតាមឋាន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ប្រេត ទាំងនោះ អស់កាលជាយូរអង្វែង

សោ ញាតិធម្មោ ច អយំ និទស្សិតោ កិច្ចញាតិធម៌នោះ គឺអ្នកបានសំដែងជាបែបយ៉ាងហើយ

បេតាន បូជា ច កតា ឧឡារា ការបូជាដ៏ថ្លៃថ្លាចំពោះ ដល់ប្រេតទាំងឡាយ គឺអ្នកបានធ្វើហើយ

ពលញ្ច ភិក្ខូនមនុប្បទិន្នំ កម្លាំងកាយនៃភិក្ខុទាំងឡាយ ឈ្មោះថាគឺអ្នកបានបំពេញឲ្យហើយ

តុម្ហេហិ បុញ្ញំ បសុតំ អនប្បកន្តិ បុណ្យគឺអ្នកសន្សំទុក ហើយ មិនមែនតិចតួចទេ ។

យទិ ហីនេ គតោ ហីនេ កាយទុច្ចរិតេន វា បើ (ញាតិណាមួយ) ទៅកើតក្នុងទីថោកទាប ព្រោះកាយទុច្ចរិតក្ដី (បើ

ទុច្ចរិតក្តី មនោទុច្ចរិតក្តី)

ឥមិនា បុញ្ញតេជេន តណ្ហា ទាសា បមុញ្ចតុ កំសូមឲ្យរួចរដោះចាកទី (ដ៏ជាកទាប) នោះ ដោយតេជះគឺបុណ្យនេះ

យទិ ទេវបុរេ រម្មេ វិមានេ រតនសោភិតេ ទុះបើទៅកើតក្នុងទេវបុរី ជាវិមានគួររីករាយ ដែលជាឋានមានលំអដោយរតនៈផ្សេងៗ ស្រាប់ហើយ

ឥមិនា បុញ្ញតេជេន ភិយ្យោ ភិយ្យោ បវឌ្ឍតុ កំសូមឲ្យរឹងរឹតតែចំរើនជាភិយ្យោភាព ដោយតេជះគឺបុណ្យនេះ

ឯវំ មហិទ្ធិយា ឯសា យទិទំ បុញ្ញសម្បទា បុញ្ញសម្បទា គឺគុណជាតិជាហេតុដល់ព្រមនៃបុណ្យឯណា បុញ្ញសម្បទានេះ មានរិទ្ធិដ៏ធំក្រៃលែង ដោយប្រការយ៉ាងនេះ

តស្មា ធីរា បសំសន្តិ បណ្ឌិតា កតបុញ្ញតំ ព្រោះហេតុនោះ បណ្ឌិតទាំងឡាយ អ្នកមានប្រាជ្ញារមែងសរសើរនូវភាពនៃបុគ្គល អ្នកមានបុណ្យធ្វើទុកហើយ

សុខោ វិបាកោ បុញ្ញានំ ផលរបស់បុណ្យទាំងឡាយរមែង នាំមកនូវសេចក្តីសុខ

អធិប្បាយោ សមិជ្ឈតិ សេចក្តីប្រាថ្នារមែងសម្រេច

ចិប្បញ្ច បរិយោសានេ និព្វានំ សមធិគច្ឆតិ ម្យ៉ាងទៀត

ក្នុងកាលជាទីបំផុត បុគ្គលរមែងបាន នូវព្រះនិព្វានដ៏ឆាប់រហ័ស

យោ ភាជនសហស្សេហិ បូរណំ វរភោជនំ

ទទេយ្យាបរិមាណានំ ឯកបត្តម្ប តាលភេ

ពុទ្ធុប្បាទេ សារីបុត្តោ យេ បញ្ញោ អគ្គសាវកា

បុគ្គលគប្បីឲ្យនូវវរភោជន ដ៏ពេញដោយភាជនៈមួយពាន់ ក៏មិនបានស្មើ នឹងភោជនមួយបាត្រ ដែលគេបានឲ្យហើយដល់ព្រះសារីបុត្តនិងពួកអគ្គសាវ័កដទៃ ក្នុងពុទ្ធុប្បាទ (នេះ) ដែលមានគុណប្រមាណមិនបាន

បត្តបូរានុភាវេន មាតាបិតា បមុញ្ចរេ ព្រោះហេតុនោះ

បានជាមាតានិងបិតា រមែងរួច (ចាកទីដ៏ថោកទាប) ដោយអនុភាព នៃបាយ ដែលពេញក្នុងបាត្រ ។

ចប់ តិរោកុឌ្ឌកណ្ឌគាថា ។

\+ + +

រាយនាមអ្នកជួយបោះពុម្ពសៀវភៅភាណវារបាលីប្រែ
ចន្ទទេវបុត្តិភាណវារ

ឧបាសិកា ជាវ-សាបៀប សំឡៀង សាលឿន	១៥ក្បាល ៣០០ដុល្លា
ឧបាសិកា ភន-សាងហៃ អាចារ្យកុល-ភួង	១០ក្បាល ២០០ដុល្លា
ភិក្ខុ វិនយធរោ (មហាយិន-ឡឿន)	១០ក្បាល ២០០ដុល្លា
ឧបាសិកា ភិ-ហៀក	១០ក្បាល ២០០ដុល្លា
សុខ-សាមឿន និងតាន់-សម្បត្តិ ព្រមទាំងកូនៗ	១០ក្បាល ២០០ដុល្លា
សម-ស៊ីមរ៉េត, មាលីវត្តី-ខ្លាន់, មាលិនដា-សម, ផុល-ខ្លាន់, ភិក្ខុ-វេង អាន	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ឧបាសិកា គីម-យ៉ាន	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ឧបាសិកា ជា-លីមអេង	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ឧបាសិកា គីម-ថាន់	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ឧបាសិកា សំ និង លោកតា មក	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ឧបាសិកា នុច-សាម៉ឺន	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ឧបាសិកា នីវ-ចំប៉ីន	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ឧបាសិកា ថៃ-តាំង	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ឧបាសិកា ថោង-មុំ	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ចែពុប	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
លោក តាន់-សេងឈាង អ្នកស្រីលីម-ហ្គិចឆាយ	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
លោកជា-ពុង អ្នកស្រីហ្សួយ-អ៊ីម	២ក្បាល ៤០ដុល្លា
ឧបាសិកា គីម-ថន លោកតា យេង	២ក្បាល ៤០ដុល្លា
ឧបាសិកា សំ	២ក្បាល ៤០ដុល្លា
ឧបាសិកា សាវ-យ៉ៃ	២ក្បាល ៤០ដុល្លា
ភិក្ខុ អៀង-ណៃ	១ក្បាល ២៥ដុល្លា
ឧបាសក ឈុន	១ក្បាល ២០ដុល្លា
តាន់-សេងចឹម ប្អូន-ងាន	១ក្បាល ២០ដុល្លា
អ្នកស្រី អៀន	១០ដុល្លា

បូករួម ១០២ ក្បាល = ២០៤០ ថែម ១០ដុល្លា = ២០៥០ដុល្លា

លោក ចេ យឿន និង អ្នកស្រី ក្ហួយ ឡេង	២០ដុល្លា
លោក ទូន សំអឿន និង អ្នកស្រី ស្រី យ៉ៃ	២០ដុល្លា

រាយនាមអ្នកជួយបោះពុម្ពសៀវភៅភាណវារបាលីប្រែ

ខត្តចិមសង្ឃនារាម

១- ព្រះអង្គ មាន-ភូ	១០ ក្បាល	២០០ដុល្លា
២- លោកអ៊ុន-ឆាយត្រី អ្នកស្រីថួយ	៥ ក្បាល	១០០ដុល្លា
៣- ព្រះអង្គ ចាញ់-ធឿន	២ ក្បាល	៤០ដុល្លា
៤- ព្រះអង្គ គង់-សំ	២ ក្បាល	៤០ដុល្លា
៥- លោកស៊ុង-លីមហេង អ្នកស្រីចេង-មាន	២ ក្បាល	៤០ដុល្លា
៦- លោកយាយ សាក	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
៧- លោកយាយ ឌេក-យ៉ុម	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
៨- លោកយាយ អាប-វើន	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
៩- លោកយាយ សុខ	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
១០- លោកយាយ ជា-ហួត	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
១១- លោកយាយ ឃុន	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
១២- លោកយាយ កែវ-ភិនធី	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
១៣- លោកយាយ ស៊ឹង-ភំ	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
១៤- លោក អាត់-យ៉ុន និង ភរិយា	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
១៥- លោក ឋាប-លី	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
១៦- លោក អ៊ុន-សុខុម	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
១៧- លោក តាន់-សែងហ៊ា (ចុំតាន់)	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
១៨- លោកយាយ ថូ	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
១៩- លោកយាយ ខៀវ-សាន	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
២០- លោកយាយ លាស់-ស៊ីម	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
២១- អ្នកស្រី កោ-ទៀង	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
២២- អ្នកស្រី នូ-ឡៀក	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
២៣- លោកយាយ អាន តាសុក	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
២៤- លោក ថន-តាវ	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
២៥- អ្នកស្រី ចាន់-ធា	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
២៦- អ្នកស្រី ហេង-ម៉ំ	១ ក្បាល	២០ដុល្លា
២៧- អ៊ុក-ណៃម		១០ដុល្លា
២៨- អ្នកស្រី ស្រេង-អៃ		១០ដុល្លា

បូករួម ៤៦ ក្បាល = ៩២០ ដុល្លា

រាយនាមអ្នកជួយបោះពុម្ពសៀវភៅភាណវារបាលីប្រែ

ទន្តទេមរពុទ្ធិកវរាង

(អ្នកចូលក្រោយបន្ថែម)

ឧបាសិកា គាន់-ឈាវគីន(គីន-គ្រី)	១០ក្បាល ២០០ដុល្លា
ភិក្ខុ មាស-ហៃ	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ឧបាសក កៅ-ប្អូយ លោក គឹម-ភា	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ឧបាសិកា អាវ-ឆៃហុង	៥ក្បាល ១០០ដុល្លា
ឧបាសិកា ថ្ងួន-សាំង	២ក្បាល ៥០ដុល្លា
ឧបាសិកា ព្រះ-ឈៀង ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	២ក្បាល ៥០ដុល្លា
ឧបាសិកា ប៊ុន-ឫ	១ក្បាល ២០ដុល្លា
ឧបាសិកា ពេជ្រ-សួន	១ក្បាល ២០ដុល្លា
អាចារ្យ ពេជ្រ-វិសុទ្ធិនិម	១ក្បាល ២០ដុល្លា
លោក មុក-ឆុក	១ក្បាល ២០ដុល្លា
លោក ម៉ាក់-សែង	១ក្បាល ២០ដុល្លា

✤ ✤ ✤

ប្រមូលរៀបរៀងដោយ

វ៉ែសម – ស៊ូរ

អតីតនិស្សិតឆ្នើមមហាវិទ្យាល័យព្រះសីហនុរាជ
សញ្ញាប័ត្រឆ្នើមឧត្តមសិក្សាបឋមភូមិ ១៩៦៣
និស្សិតបណ្ឌិតមហាវិទ្យាល័យអក្សរសាស្ត្រ
និងមនុស្សសាស្ត្រ ភ្នំពេញ

ព.ស. ២៥០៩ គ.ស. ១៩៦៦

KL រោងពុម្ព គីម ឡុង
KIM LONG PRINTING HOUSE
023 993 123 / 012 573 555
012 34 6666/097 98 54 555

ប្រមូលរៀបរៀងដោយ

អតីតនិស្សិតពុទ្ធិកមហាវិទ្យាល័យព្រះសីហនុរាជ

សញ្ញាប័ត្រពុទ្ធិកឧត្តមសិក្សាបឋមភូមិ ១៩៦៣

និស្សិតបច្ចុប្បន្នមហាវិទ្យាល័យអក្សរសាស្ត្រ

និងមនុស្សសាស្ត្រ ភ្នំពេញ

ព.ស.២៥០៨ គ.ស.១៩៦៦